

U SLUŽBI MALOGA ISUSA

Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa

Broj 3./375. Zagreb, rujan 2014. Godina – LIX.

VJESNIK

Za internu uporabu

Nakladnik

VRHOVNA UPRAVA

DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Zagreb, Naumovac 12

tel.: 00385 01/4673 411

e- mail: d.s.s.malog-isusa@zg.tcom.hr

Odgovara

s. M. Radoslava Radek

vrhovna glavarica

Glavna urednica

s. M. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće

s. M. Maneta Mijoč

s. M. Petra Marjanović

s. M. Kristina Adžamić

Lektura – djelomično

Omotnica O. Berberović, akademski slikar

Tisak

„Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada

200 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Povlašteni u srcu evangelizacije

Svaka redovnička zajednica po karizmi primljenoj od Duha Svetoga obogaćuje cijelu Crkvu, služi obnovi i izgradnji Crkve. Upravo različitost i bogatstvo redovničkih karizmi u Crkvi jest privlačno evangelizacijsko sredstvo kojim se uprisutnjuje Božje kraljevstvo u svijetu. Članovi tih zajednica pozvani su iznalaziti različite putove kako bi došli do onih koji su povlašteni, koji su u samom srcu evanđelja. Njihova je zadaća zauzeti se za promicanje dostojanstva svakog čovjeka, a na poseban način siromašnih i onih koji su na rubu društva.

Papa Franjo ističe da Božja Riječ uči „da se u bratu trajno produljuje utjelovljenje za svakoga od nas: *Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!* (Mt 25,40) *Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan.* (Lk 6,36) Upravo ovi tekstovi potvrđuju da nas Božja Riječ poučava i poziva na izlaženje iz sebe prema bratu, prema bližnjemu.

„U Božjem srcu siromašni imaju povlašteno mjesto tako da On sam *'posta siromašan'*“ (2 Kor 8,9). Onima koji su bili shrvani bolom, pritisnuti siromaštvom zajamčio je da ih Bog nosi posred svoga srca: „*Blago vama, siromasi; vaše je kraljevstvo Božje!*“ (Lk 6,20) i s njima se poistovjetio: *Bio sam gladan i nahraniste me* (Mt 25,35). Bog svoje milosrđe pokazuje prvo prema siromasima. Upravo zato Božje davanje prvenstva siromašnima ima posljedice u životu svih kršćanskih vjernika. Nadahnuta tim gestama Božje ljubavi spram siromašnih, Crkva se odlučila na opredjeljenje za siromašne shvaćeno kao „osobiti oblik povlaštenosti u oživotvorenju kršćanske ljubavi, a o njemu svjedoči čitava crkvena predaja“. Nova je evangelizacija poziv na upoznavanje spasenjske snage koja djeluje u životu siromašnih i ujedno poziv da ih Crkva stavi u središte svoga puta. Ta pozornost puna ljubavi početak je prave brige i traženja dobra svakog brata čovjeka kojega nam Bog stavlja na životni put.

Nitko ne bi smio reći da se ne može približiti siromasima... Nitko se ne smije držati izuzetim od brige za siromašne...

Urednica

RIJEČ CRKVE

Poruka pape Franje za Svjetski misijski dan 2014.

RADOST VJEROVJESNIŠTVA

Draga braćo i sestre!

Danas postoji veoma veliki broj ljudi koji još uvijek ne poznaju Isusa Krista. Stoga je misija *ad gentes* i dalje urgentna. Svi su članovi Crkve pozvani sudjelovati u toj misiji, jer Crkva je misionarska po svojoj naravi: ona je rođena zato da "izlazi". Svjetski misijski dan je povlašteni trenutak u kojem vjernici s različitih kontinenata molitvama i konkretnim gestama solidarnosti pomažu mlade Crkve u misijskim zemljama. To je slavlje milosti i radosti. Slavlje milosti, jer Duh Sveti, poslan od Oca, daje mudrost i snagu onima koji su poučljivi njegovu djelovanju. Slavlje radosti, jer Isus Krist, Sin Očev, poslan zato da svijetu navijesti Radosnu vijest, podupire i prati naš misijski rad. Upravo ta radost Isusa i učenikâ misionarâ navela me da vam stavim pred oči biblijsku sliku koju nalazimo u Lukinu Evanđelju (usp. 10, 21-23).

1. Evanđelist izvješćuje kako je Gospodin poslao sedamdeset i dvojicu učenika, dva po dva, u gradove i sele naviještati da je Kraljevstvo Božje blizu i pripravljeni ljude za susret s Isusom. Nakon što su izvršili tu misiju naviještanja, učenici su se vratili puni radosti: radost je dominantna tema tog prvog i nezaboravnog misionarskog iskustva. Međutim, božanski im Učitelj reče: "ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radujte se što su vam imena zapisana na nebesima. U taj isti čas uskliknu Isus u Duhu Svetom: 'Slavim te, Oče'. (...) Tada se okrene učenicima pa im nasamo reče: 'Blago očima koje gledaju što vi gledate!' (Lk 10, 20-21.23). Luka predstavlja tri prizora. Isus najprije govori svojim učenicima, zatim se obraća Ocu, a potom ponovno učenicima. Isus je htio s učenicima podijeliti svoju radost, koja je bila drugačija i veća od one koju su iskusili.

2. Učenici su bili puni radosti, ushićeni što im je dana moć da ljude oslobađaju od zloduha. No, Isus ih je upozorio da se ne raduju toliko zbog moći koju su dobili, već zbog ljubavi koju su primili, "što su vam imena zapisana na nebesima" (Lk 10, 20). Učenicima je naime darovano iskustvo Božje ljubavi, ali i mogućnost da tu ljubav dijele s drugima. A to je iskustvo učenikâ razlog za zahvalnost i radost Isusova srca. Luka promatra to veselje kroz prizmu trinitarnog zajedništva: "Uskliknu Isus u Duhu Svetom" obraćajući se Ocu i dajući mu hvalu. Taj trenutak intimne radosti izvire iz Isusove du-

boke ljubavi kao Sina prema svom Ocu, Gospodaru neba i zemlje, koji je to sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima (usp. Lk 10, 21). Bog je i sakrio i otkrio, i u toj zahvalnoj molitvi ističe se prije svega otkrivanje. Što je to što je Bog otkrio i sakrio? Odgovor glasi: otajstva svojega Kraljevstva, očitovanje Božjega gospodstva u Isusu i pobjeda nad Sotonom. Bog je sve to sakrio od onih koji su prepuni sebe i tvrde da već sve znaju. Oni su zaslijepljeni svojom preuzetnošću i ne ostavljaju mjesta Bogu. Tu odmah pomislimo na neke od Isusovih suvremenikâ koje je više puta opomenuo, no radi se o trajnoj opasnosti koja se i nas tiče. "Maleni" su, naprotiv, ponizni, jednostavni, siromašni, marginalizirani, oni čiji se glas ne čuje, umorni i opterećeni, koje je Isus proglasio "blaženima". Tu se odmah sjetimo Marije, Josipa, ribarâ iz Galileje i učenikâ koje je Isus pozvao na putu, dok je propovijedao.

3. "Da, Oče! Tako se tebi svidjelo" (Lk 10, 21). Te Isusove riječi treba promatrati u povezanosti s njegovim klicanjem u duhu gdje se izraz "svidjelo" odnosi na Očev spasotvorni i blagotvorni naum spasenja za čovječanstvo. Ta je Božja milostivost razlog Isusove radosti, jer je Otac odlučio ljubiti ljude istom onom ljubavlju koju ima prema svom Sinu. Luka, nadalje, podsjeća na slično klicanje kod Marije: "Veliča duša moja Gospodina, klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju" (Lk 1, 47). To je Radosna vijest koja vodi do spasenja. Marija, noseći u svome krilu Isusa, Blagovjesnika u pravom smislu riječi, susreće Elizabetu i kliče od radosti u Duhu Svetom, pjevajući svoj Veliča. Isus, vidjevši dobar ishod misije svojih učenikâ i njihovu radost, kliče u Duhu Svetom i obraća se Ocu u molitvi. U oba slučaja, riječ je o radosti zbog spasenja na djelu, jer ljubav kojom Otac ljubi Sina seže sve do nas, i po Duhu Svetom nas ispunja i čini nas dionicima života Presvetog Trojstva. Otac je izvor radosti. Sin je očituje, a Duh Sveti daje. Neposredno nakon što je izrekao hvalu Ocu, kao što nam govori evanđelist Matej, Isus nas poziva: "Dodite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako" (11, 28-30). "Radost evanđelja ispunja srca i čitav život svakog onog koji susretne Isusa. Oni koji prihvate njegovu ponudu spasenja oslobođeni su od grijeha, žalosti, duhovne praznine i usamljenosti. Sa Isusom Kristom radost se uvijek iznova rađa" (Apost. pobud. Evangelii gaudium, 1). Djevica Marija je imala jedinstveno iskustvo toga susreta s Isusom i na taj je način postala "causa nostrae laetitiae". Učenici su, pak, dobili poziv da budu sa Isusom i da ih on šalje da naviještaju evanđelje (usp. Mk 3, 14), i tako su bili ispunjeni radošću. Zašto ne bi i mi ušli u tu rijeku radosti?

4. "Velika opasnost u današnjem svijetu, s pregršt njegovih potrošačkih dobara koje guše čovjeka, je pustoš i tjeskoba koji se rađaju iz samodopadnog i gramzivog srca, grozničavog traženja površnih užitaka i otupjele savjesti" (Apost. pobud. Evangelii gaudium, 2). Zbog toga čovječanstvo ima silnu potrebu prigrliti spasenje koje je donio Krist. Učenici su oni koji dopu-

štaju da ih Isusova ljubav sve više zahvati i da budu prožeti velikom ljubavlju prema Kraljevstvu Božjem, kako bi bili nositelji radosti evanđelja. Svi su Gospodinovi učenici pozvani njegovati radost evangelizacije. Biskupi, kao oni koji su u prvom redu odgovorni za taj navještaj, imaju zadaću promicati jedinstvo mjesne Crkve u njezinoj predanosti misijskom radu. Pritom moraju biti svjesni da se radost naviještanja Isusa Krista izražava u brizi da ga se naviješta u najudaljenijim mjestima, kao i u stalnom izlaženju prema periferijama svog vlastitog teritorija, gdje veliki broj siromašnih čeka tu poruku.

U mnogim se krajevima osjeća pomanjkanje zvanja za svećeništvo i posvećeni život. Često je tome razlog nepostojanje zaraznog apostolskog žara u zajednicama kojima nedostaje zanosa te ne uspijevaju privući sebi ljude. Radost evanđelja se rađa iz susreta s Kristom i dijeljenja sa siromašnima. Zbog tog potičem župne zajednice, udruge i skupine da žive intenzivnim bratskim životom, utemeljenom na ljubavi prema Isusu i pozornom na potrebe onih koji su u najnepovoljnijem položaju. Tamo gdje ima radosti, žara i želje da se donese Krista drugima, rađaju se istinska zvanja. Među tim zvanjima ne smijemo previdjeti laička misijska zvanja. Došlo je naime do porasta svijesti o identitetu i poslanju vjernikâ laikâ u Crkvi, kao i svijesti da su oni pozvani preuzimati na sebe sve važniju ulogu u širenju evanđelja. Zbog toga im treba pružiti odgovarajuću izobrazbu u cilju djelotvornog apostolskog djelovanja.

5. "Bog ljubi vesela darivatelja" (2 Kor 9, 7). Svjetski misijski dan je ujedno prilika da se ponovo oživi želju i moralnu obvezu radosnog sudjelovanja u misiji ad gentes. Osobni novčani prilog je znak prinošenja samoga sebe, najprije Gospodinu, a zatim braći; na taj način materijalni prilog pojedinca postaje sredstvo za evangelizaciju čovječanstva koje se izgrađuje na ljubavi. Draga braćo i sestre, na ovaj Svjetski misijski dan u mislima sam sa svim mjesnim Crkvama. Ne dopustimo da nam se ukrade radost evangelizacije! Pozivam vas da uronite u radost evanđelja i jačate ljubav koja može prosvjetliti vaš poziv i poslanje. Pozivam svakog od vas da se spomenete, kao u nekom duhovnom hodočašću, "prve ljubavi" kojom je Gospodin Isus Krist zagrijao srce svakog od vas, ne zbog nekog osjećaja nostalgije, već zato da ustrajete u radosti. Gospodinovi učenici ustraju u radosti kad su u njegovoj prisutnosti, kad vrše njegovu volju i kad dijele s drugima svoju vjeru, nadu i evanđeosku ljubav.

Mariji, uzoru ponizne i radosne evangelizacije, upravimo svoju molitvu da Crkva postane gostoljubivi dom, majka za sve narode i izvorište novoga svijeta.

Iz Vatikana, 8. lipnja 2014., svetkovina Duhova

Papa Franjo

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Neobjavljeni životopis

III. dio:

Stadler kao gimnazijalac u Zagrebu

„Bog bijaše s Josipom“ (Pos 39,2). Te riječi o bogobojaznom Josipu egipatskom, mogu se primjeniti i na našeg broskog, ako pratimo sve faze njegova tog čudnovatog života. Za one fatalne diobe siročadi Đure Stadlera neka tajinstvena sila pozva maloga Stadlera u crkvu na molitvu, te ga ote od teške sudbine braće i sestara. Ne slučajno, nego po višoj odredbi bi predan u ruke načelnika Wegheimera koji ga god. 1855. odvede ne na zanat, kako je prvotno bio zaključio, nego u požeški orfanotrofij a zatim god. 1858. u zagrebački. Tu tajinstvenu silu mi kršćani nazivamo Božjom providnošću, koja je i nadalje bdjela vazda nad nejakim Josipom, te ga pratila na svim stazama. Vrlo su oskudni podaci iz vremena srednjoškolski dana nauka. Jedino se je sačuvala svjedodžba od 31. srpnja 1856. svršenog prvog razreda na njemačkom jeziku u Požegi odlikom. Potpisao ju je ravnatelj Ignacij Mendra i od 6. veljače 1861. svjedodžba prvoga proljeća VI. razreda gimnazije u Zagrebu s odlikom na hrvatskom jeziku. Potpisao se je ravnatelj Adolf Weber.

U zagrebačkom orfanotrofiju, pričao je kasnije Stadler, morao je posluživati starije đake kod stola i inače dosta patiti. Nakon školovanja (1855-1862) što ga je posvetio srednjoškolskoj naobrazbi na gimnaziji, završio je mladi Stadler drugu bolnu fazu svoga života. Dosada je Bog odlikovao svoga odbranika time, da ga je već u ranim godinama života obilno hranio gorkim čemerom, te mu je već tada zacrtao trnoviti put križa, kojim će stupati i sve se više penjati za svojim Spasiteljem do vrhunca Golgote, kada će i on mirno i bogudano izustiti : „Consuma tum est!“ (Svršeno je.) Profesori i odgojitelji

orfanotrofija u Zagrebu svrtiše pozornost kardinala Haulika na rijetki fenomen sjajnih vrlina, duboke pobožnosti i na izvanrednu umnu nadarenost mladoga Stadlera. Ta on je bio mio i uzor drug među svojim vršnjacima, a ponos i dika poglavarima. Zato ga odluči kardinal Haulik poslati god. 1862. na daljne nauke u Rim. Da je došao tada kardinalu Hauliku kakav prorok pa mu rekao: „Kardinale, ovaj siromašni đak, što ga šalješ na bogoslovske nauke nosit će jednom poslije tvoje smrti kao nadbiskup tvoju svilenu odoru, tvoj hermelin – teško bi se našao, tko bi u to vjerovao.“ A tako je bilo kako ćemo poslije vidjeti. /Jedino se je sačuvala svjedodžba VI. razr. gimnazije u originalu i koja je pohranjena u Sarajevu – Kaptol Vrhbosanski, a koju mi ovdje u vjernom prepisu donosimo:

Broj 24

SVJEDODŽBA ŠKOLSKA

STADLER JOSIP iz Broda u Slavoniji, rim. kat. ne plaća školarine, učenik šestog razreda na k. gimnaziji u Zagrebu, dobiva u prvom polugodištu školske godine 1861. svjedodžbu prvog reda s odlikom.

Čudorednost: *pohvalna*, **Pažljivost:** *budna*, **Marljivost:** *postojana*

NAPREDAK U POJEDINIH NAUCIH:

Nauk vjere	- <i>odlično</i>	- Pavić prof.
Latinski jezik	- <i>sasvim dobro</i>	- A. Mažuranić
Grčki jezik	- <i>izvrsno</i>	- G. Tušar
Hrvatski jezik	- <i>vrlo dobro</i>	- V. Bolrekić
Njemački jezik	- <i>odlično</i>	- I. Izkorinec
Povestnica -zemljopis	- <i>vrlo dobro</i>	- I. Izkorinec
Računstvo	- <i>vrlo dobro</i>	- J. Mresek
Prirodopis	- <i>vrlo dobro</i>	- Dr. Skalec
Propedentika		
Krasopis		
Risanje		

Lice pismenih sastavaka: *uredno*
Broj izgubljenih urah: *36 ispričanih*
Mjesto: *3. između 34 ispitanih učenika.*

U Zagrebu, dne 9. veljače 1861.

K. RAVNATELJSTVO. A. Veber

Stadler na rimskom sveučilištu od 29. XI. 1862. do 27. VII. 1869. god.

Najdarovitije svećeničke kandidate od najdarovitijih šalju pojedini biskupi katoličkog svijeta na znamenito sveučilište „Germaniku“ u Rimu. Oni obitavaju u kolegiju „Germaniku“ i tu je odgojeno mnoštvo velikih muževa, uzor svećenika, apostolskih biskupa. Rektor „Germanika“ Steinhuber je Stadlera osobito zavolio jer je otkrio na njemu znakove svetosti i izvanredno bistar um. Nema na svijetu idealnijeg odgojilišta i kolegija od ovoga, premda tu ima raznih narodnosti ipak tamo vlada savršena bratska ljubav, a uz to u međusobnom općenju vedrina i veselje. Ima šale, ali najnevinije, u kojoj nije nikada izmakla nijedna nedostojna riječ. Bilo je među njima velika revnost i bogoljubnost. Njegovale su se razne pobožnosti tijekom godine. Osim javnih zajedničkih pobožnosti i vježbi, vršile su se još i posebne vježbe, a sve to nije bilo na štetu nauci. U ovoj presudnoj prekretnici Stadlerova života vidimo očinsku skrb Božju, da baš njega zapadne ta sreća, te bude poslan u „Germanikum“. Trebalo je za tu povlasticu jakoga zaleđa, snažnih zagovornika, a Stadler nije imao nikoga kao sirota, kao tuđinac, do – Boga. On se nije mogao dostojno zahvaliti Bogu, na tolikoj sreći i neshvatljivoj ljubavi. „Nikada neću biti kadar da zahvalim kako treba Bogu, na ovom neiskazanom dobročinstvu,“ govoraše često, kad bi stao nabrajati tolike duhovne blagodati što ih je primio kroz 7. godina u dragom i nezaboravnom „Germanikumu.“

Godine 1862, vidimo 19 – godišnjeg Stadlera u Rimu na sveučilištu, mlad kao jutarnja rosna kaplja – visoka koštunjava uzrasta, živahnih kretanja, pronicava pogleda. Skromno i poslušno dijete bijaše se razvilo u darovita, inteligentana i oštroumna mladića. A duša njegova? Ko i u ranom djetinjstvu, sve je obilnije primao blagotvorne učinke Svete Euharistije. Kad je imao vremena, klećao bi kod oltara vječnoga svijetla. Tu bi daleko od ljudske buke izlijevao vruća čuvstva pred Spasiteljem kao nekoć na onaj presudni pokladni utorak, kad mu dođe spas. Pod utjecajem toplih zraka milosti, koje su iz svetohraništa sipale u mlazovima na njega, napredovala je njegova duša ne samo u dobi nego i u mudrosti; dapače nam se on već tada ukaza pored sve svoje mladahnosti kao zreo muž svetošću „koji poput diva kroči orijaškim korakom, stazom svetosti. U po neba izlazi on i najviše vrhunce zalazi.“ (Ps. 18). Ako pratimo njegov život od nježnog djetinjstva, kada je prvi put zasjalo svijetlo razuma u duši, pa sve do zapada života, jasno opažamo, da se potenciranim tempom penjao u visine krepости i savršenstva, te duboko produhovljen snažno kročio na uspon kleričkog, a poslije svećeničkog života.

„Kao što mori žeđa jelena za bistrim studencima, tako i duša moja žeđa za Tobom, o Bože moj!“ (Ps. 4). Na ove riječi nadovezuje Spasitelj kod Ivana u 7. poglavlju: „Onaj veliki dan blagdana stajaše Isus i poče iza glasa vikati:

“Ako koga žeda mori, neka pije, koji u mene vjeruje kako veli pismo, čitave rijeke vode poteći će iz njegovih nutrina“, ako tko žeda, neka dođe i pije iz zdenca žive vode. Stadlerova duša je tolike godine čeznula za svojim Bogom da bi što savršenije upoznao Njegovo beskrajno biće da što dublje pronikne veličinu Njegove neizmjerne ljubavi, da ga onda uzmogne što većim žarom svoga srca ljubiti. „Tražio sam koga ljubi duša moja!“ (Pj.nad pj. 1.7.)

Bog mu ispuni najvrućiju želju; osvanuo davno željkovani dan bogoslovskih studija. Sada mu se otvara carstvo najdubljih istina u koje će proniknuti, ko ima za to potrebne uvjete, a mladi ih je Stadler dobrotom Božjom imao u obilnoj mjeri. Tada su u „Germaniku“ predavali učenjaci svjetskoga glasa, a koji su se proslavili znanstvenim djelima na bogoslovnom i filozofskom polju kao i na polju ostalih egzaktnih nauka. Evo nekih: Perone, astronom seccni, Tarquini, Frassinetti, Franzelin, Ballerini i Steinhuber, postadoše kasnije kardinalima s kojima je Stadler kao nadbiskup ostao u živom pismenom saobraćaju. Oštroumni klerik Stadler prati pomno predavanja, proširujući znanje i privatnom lektinom, proučavajući marljivo profana znanstvena djela. Kad se je Mojsije htio približiti čudnovatom grmu, koji je gorio, a nije mogao izgorjeti, začuo je glas: „Izuj obuću, jer je ovo mjesto sveto, na kojem stojiš.“ Na upit Mojsija, tko je taj što mu govori, čuo je glas: „Ja sam, koji jesam!“ Ko želi uroniti u neizmjernost Boga, mora se otresti svih spona grijeha, mora imati čisto srce, jer će samo čista duša imati sreću da upozna Boga. „Najkraći i najsigurniji put, da se dođe do sjedinjenja s Bogom, je čistoća srca, koja je temelj čitavog duševnog života“. (Iallemant) Stadler je još kao nejakio dijete, nakon gubitka svojih roditelja, izabrao Boga kao jedini dio svoje baštine. Od onog pokladnog dana, kad je sakriven od ljudi proveo cijeli dan pred Euharistijskim Bogom, posvetio mu je tom zgodom za uvijek svoje srce i ostao mu vjieran do smrti. Poniznost, sveudiljna molitva, čisto srce otvori mu riznicu božanskih istina, da su ga ubrojili među prve stručnjake u bogoslovnim znanostima. Na krilima skolastične filozofije, te kraljice znanosti, uspeti će se do alfe i omega, do Onoga, koji je od sebe i od koga je sve drugo postalo.

Njegov oštri duh punit će se blagom filozofskih istina kroz tri godine, pa zato bi god. 1865. promoviran na čast doktora filozofije, a god. 1868, postaje doktor teologije. Pun kritičkog znanja bit će ubojito oružje neprijatelja kršćanske nauke i raznih zabluda u profanim znanostima. Paralelno s naobrazbom duha, posvećivali suiskusni pedagozi „Germanikuma“ intenzivnijem radu oplemenjivanju srca. Svu su pomnju posvećivali izgrađivanju značaja dosljednom samozatajom da bude stalan u dobru, da bude kremen u značaju da bude u svakom položaju života potpun čovjek, da stupa stopama Spasiteljevim i da bude Njemu što sličniji u krepostima makar uz cijenu svoga života. Mladome Stadleru bio je program proučavati svoju nutarnost, paziti na sve i najmanje pokrete svoga srca, pa koji su neuredni, te bez milosrđa iskorjenjivati. Kako je po naravi bio kolerik, čije su loše strane pog-

lavito: silovitost, častohlepnost, to se je svom žestinom oborio na ove poroke, da ih istrijebi. Snagom svoje željezne volje, neumornim ustrajnim vježbanjem, potpomognut milošću Božjom, potpuno je preinačio svoju narav, usavršio, ukrotio, postao je čovjek po Srcu Božjem, čovjek osobite poniznosti, blagosti i potpune ovisnosti o volji Božjoj. Od presudne važnosti za potonji Stadlerov život bilo je i to, da je došao u dodir sa Isusovcima, koji su od samoga Krista dobili nalog da budu čuvari i širitelji pobožnosti Njegova Presvetog Srca. Ljubav prema Božanskom Srcu, tako raspali njegovo srce, da je postao najvatreniji i najgorljiviji apostol te uzvišene pobožnosti. /Već je tada imao snažan utjecaj na dušu mladoga klerika Stadlera misticismizam/. Taj se utjecaj očitovao kroz cijeli njegov život. „Osnov i bit katoličkog misticismizma je ljubav Božja.“ /Taine/

„Spekulativna teologija ide zatim, da spozna Boga, a mistična da ga ljubi. Razmatrenje i mistična teologija je jedno te isto: neko duhovno općenje, u kojem se zaljubljena duša zabavlja s Bogom svojim najmilijim dobrom, ta se tako s njime najtješnije združuje.“ /Sv. Franjo Saleški Annesy 303/. Mistik je čovjek, pobožan prijatelj nutrašnjeg života. Što su se više približavali sretni dani kad će pristupiti k oltaru Božjem, to je jače udarilo njegovo srce od radosti. Nakon tolikih godina čekanja, brzo će kucnuti čas, kada će prvi put prikazati Bogu nekrvnu žrtvu. Bilo je to na duhovske kvatre 1868. god. kad je mladi Germanik Josip Stadler s nekoliko svojih kolega iz ruku kardinala Patizzia primio više redova. Odmah sutradan, na svetkovinu Presv. Trojstva prikazao je mladomisnik Bogu Trojedinom prvu sv. Misu u kripti sv. Petra. Nikoga kod te sv. Mise nije bilo, do jednog mladog svećenika iz Germanikuma. Tako je bilo u ono doba, a i danas vlada taj običaj u tom zavodu. No zato Germanici imaju povlasticu, da svečanu službu Božju drže pred svojim zemljacima, čim se povrate u domovinu iz vječnoga grada Rima, nakon svršenih nauka. Drugu sv. Misu odsluži mladi Stadler u crkvi „Maria Maggiore“ – isto tu odsluži i treću sv. Misu, ali pred betlehemskim jaslicama. Upozorujemo na red Misa: prvu na grobu Isusovog namjesnika sv. Petra, kojega je Krist postavio za glavara Crkve kao nagradu za priznanje istine: „Ti si Krist Sin Boga živoga!“ Namjesnicima sv. Petra bio je Stadler iza Boga najviše odan, pokoran i vjeran do smrti. Uz Srce Božanskog Spasitelja, štovao je i njegovu svetu Majku, kojoj je bila posvećena crkva Maggiore, a nada sve je ljubio njezina Sina, položena u jasje. Stadler je bio najvatreniji branitelj Kristova Božanstva i svete Stolice; neprispodobivi štovatelj Majke Božje /Doloroza/, maloga Isusa /Betlehem.

Među Hrvatima koji su bili u Stadlerovo vrijeme u Germanikumu spomenuti nam je dr. Voršaka kasnije posvećenog biskupa u Đakovu i dr. Žerjavića, župnika Marije Bistričke. Osim ovih bio je još zagrebački kanonik Koščak, Bunjevac, Matković – bajmočki župnik.

Stadler je od svih svojih kolega i konškolaraca najdublje zavolio nekog Mullera – Štajerca. S njim već tada sklopi najtješnije veze svetoga prijateljstva. Pošto je Muller često puta pohađao Stadlera u Sarajevu, imao sam prigode da ga pobliže upoznam, osobito za mog boravka u Gracu, gdje je bio ispovjednik Uršulinki. Muller je bio čista i blaga duša i vanredne krotkosti i darežljivosti prema siromasima a inače vjerna slika i prilika, Stadlerovih kreposti, u tom treba tražiti korijen njihovog iskrenog i pravog prijateljstva prema onoj poznatoj Ciceronovoj: „Pravo prijateljstvo može postojati samo među kreposnim dušama.“ Ovog kreposnog kolegu izabra Stadler u Germaniku za prijatelja i nerazdruživa druga. Oni su i u istoj sobi stanovali. U slatkoj uspomeni ostali su im oni dani kada su si mogli nesmetano među sobom izljevati pobožna čuvstva i raspravljati o Bogu, misticizmu i ascezi. Već je tada Stadler običavao izmoliti cijelu kronicu s Mullerom i to svaki dan. Molili su sva tri djela. Stadler to od onda nije propuštao, dapače u oči samo smrti pobožno je izmolio posljednju kronicu. Ovo sveto i idealno njihovo prijateljstvo bilo je i ostalo srdačno, uvijek svježije i novo, dok ih nije smrt rastavila. Stadler se je njemu kasnije kao profesor češće navraćao i ostajao kao gost kod njega po više nedjelja, dok je ovaj župnikovao u sv. Osvaldu u Štajerskoj. Svog starog prijatelja ne ostavlja Stadler ni prije smrti. Povodom Stadlerovog zlatnog jubileja god. 1918. – isposluje mu kod sv. Stolice odlikovanje začasnog tajnog komornika Njegove Svetosti.

Od uvijek je bio običaj, koji se i danas podržaje, da mladomisnici dijeli svojim rođacima i znancima Spomen – slike na prikazanu prvu nekrvnu žrtvu. U tu svrhu odabiru slike veselog, vedrog, i utješljivog sadržaja. Te mlade duše mladomisnika najvole gledati sve u ružičastome svijetlu. Kakvu je uspomenu na prvu sv. Misu odabrao Stadler? Njegova spomen – slika prikazuje Žalosnu Majku Božju, kojoj anđeo pred oči stavlja trnovu krunu uz druga mučila Gospodinova. Je li Stadler na tu ideju došao, što je gojio posebnu pobožnost prema Žalosnoj Majci Božjoj, koja je najvolila razmatrati muku svoga Sina, ili je naslutio, da će i njega u životu napojiti gorkom čašom muka? Bit će i jedno i drugo. Stadler je uvijek gojio pobožnost prema Žalosnoj Majci. Svaki dan do smrti je njoj na čast molio molitvu, koja je natiskana u „Put u nebo“, a svoju pobožnost spram Žalosne Majke, ovjekovječio je prije svoje smrti monumentalnom crkvom od Sedam Žalosti Marijinih na Dolorozi.

Grad na gori

Već su se tada isticale Stadlerove herojske kreposti u reflektorskom bljesku, to su sjale drugovima i okolini kao grad na gori. Njegov rektor kasnije kardinal Steinhuber, ovakoga je karakterizirao: „Djetinje i ponizno srce, rijetka toplina duše, iskreno i vruće oduševljenje za sveto zvanje, te ustrajna težnja za savrшеноšću, učinit će Stadlera biserom kolegija. Stadler je bio živi uzor svojim kolegama. Jedan njegov drug kaže: „Stadler je bio uzoran u

obdržavanju kućnog reda, savjestan i pobožan.“ Kratko, ali vrlo karakteristično crta Muller Stadlera: „Gospodin Stadler je bio u vladanju uzor svima nama, osobito u pobožnosti, pa je najsavršenije obavljao i obdržavao kućna pravila i zavodsku disciplinu. Što se tiče narodnosti bio je vatreni hrvatski nacionalista, bio je Hrvat dušom i tijelom /Croata et toto corde/. Vidnim interesom pratio je sve događaje u domovini. Kad smo se kud spremali na izlet, osobito u vilu San Store, on je preuzeo vodstvo u svoje ruke i čitav aranžman je na potpuno zadovoljstvo sviju najsajnije proveo! „Jedan drugi kolega, dr. Gulker, rektor u Edenu /Reich/ piše o Stadleru: „G. Stadler je došao u kolegij kao temperamentni mladić, živih kretanja i otvorena značaja, a kako se sada njegov značaj promijenio i oplemenio i sve više usposobljavao pravom pobožnošću za onu uzvišeno zadaću, za koju ga je Bog pozvao. 1 /svjedok, pobožna služavka Ana Toman iz Kobaša/, 2. Vrhbosna broj 9 – 1906 i 1918./ Moje je osobno uvjerenje da ga je Bog već tada odredio, da bude apostol Božanskog Srca Isusova. Dobro se sjećam razgovora što smo ga imali s njim za vrijeme odmora. Govorili smo o dubokoj poniznosti Isusovoj u Presv. Olt. Sakramentu. Gospodin Stadler najedanput ušuti, zamisli se pa će povišenim glasom poviknuti snebivajući se od čuda: „Ta Isus je ovdje nijem!“ Samo te tri riječi sve nas prisutne potresoše, a kako se istom njega moralo dojmiti. Oh, koliko je prodro u čuvstvu ovaj veliki štovatelj Presv. Srca Isusova, u nazore i nutarnjost Njegovu! Zar to nije bila posljedica što je ovaj Gospodin tako opore čudi i živahne naravi sad postao tako ponizan, tako krotak, tako miran, te nije ništa ostalo od njegovog žestokog značaja. Kako je bila čedna njegova pojava, kako je mirno hodao, kako smjerno oborio oči, kako blago govorio. Koje dakle čudo, što ga je Božja Providnost toliko uzvisila te ga stavila na svijećnjak. “Shvatljivo je, da on pobožnost prema Presv. Srcu Isusovu zato tako njeguje i drugima preporučuje, jer je sam na sebi iskusio njenu djelotvornu i plodonosnu moć: Deo gratias et Mariae!“ Tako završuje Stadlerov prefekt u Rimu, Valter od Luic-hena u Tirolskoj. Prigodom smrti ovog uzornog svećenika reče nadbiskup o njemu: “Valter je bio u Germanikumu naš prefekt, a vršio je svoju zadaću upravo izvrsno, znao je s nama općiti velikom ljubežljivošću. Ja sam ga uvijek držao za svetog čovjeka.“ Ova opažanja savjesnih očevidaca svjedoče kako je Stadler još u mladenačkoj dobi zakoračio divskim korakom na putu kršćanske savršenosti i svetosti. Časovi Stadlera bili su najsretniji dani boravka u Germaniku slični časovima apostola na brdu Taboru, kad je mogao sa svetim Petrom zavapiti: “Gospodine, dobro nam je ovdje“, jer je okusio rajsku slast uronjen u ocean mudrosti Božje i sav zanesen proučavanjem.

Nastavlja se ...

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

Listopad, 2014.

Tema:

Srce Isusovo svetište ljubavi – klanjanje

Poticajna misao

“U životu našega Gospodina Isusa ništa se toliko ne sja koliko njegova prevelika ljubav, koju nam njegovo presv. Srce predstavlja. Jaslice, presv. Oltarski sakramenat, križ što nam drugo kazuju, ako ne ljubav, kojom nas hoće k sebi da pritegne i k svojem presv. Srcu privine, koje je dao kopljem i otvoriti, da vidimo, kako je i zadnju kap krvi za nas dao, samo da mu za toliku ljubav vratimo ljubav.”

“Gospodin reče: Evo ovo je ono Srce, koje je toliko ljubilo ljude. A koja je to ljubav, koju nam je iskazao. To je ona neizmjerljiva ljubav, koju nam je pokazao, kad je za nas i za naše grijeh preuzeo muku i smrt na drvu križa; jest ona ljubav, koju nam je pokazao u presv. Sakramentu dajući nam sebe za duhovnu hranu.”

“Presveto Srce Isusovo je hram božanske ljubavi, jer tu boravi ona neizmjerljiva ljubav, od koje je naš Gospodin vazda gorio i gori prema ljudima. ... Poštujemo njegovo presv. Srce, jer nam ono predstavlja njegovu neizmjerljivu ljubav ... Neka bi se tako svaki, čim pogleda na presv. Srce Isusovo, spomenuo ljubavi, što mu je Spasitelj pokazao na križu, umrivivši za njega od ljubavi i uslijed bolova od ljubavi; neka bi se sjetio prevelikih plamenova ljubavi u presv. Oltarskom sakramentu, koji je on ustanovio kao spomen ljubavi pokazane na križu; neka bi si u pamet dozvao ... da za nanesene mu uvrede daje kakovu naknadu.”

“Tražimo dakle u tom Presvetom Srcu sve, što nam je od potrebe; utecimo mu se u svako vrijeme, na svakom mjestu.”

(J. Stadler, *Okružnica vjernicima*, 14. siječnja 1906., u: *Pod zastavom Srca Isusova*, prired. P. Jurišić, Sarajevo, 2001., str. 427.-432.)

“Ne znam bolje završiti ovaj razgovor s vama nego riječima jednoga sluga Božjega, koji je savjesno pohađao često Gospodina Isusa u presv. sakramentu, pa je tolike koristi odatle crpao, da je zavapio: 'O koliko radosti si, Gospodine, dao srcu momu, kad sam samotan k tebi došao! Koliko suza si mi otro, koliko žalosti si mi već skinuo sa srca moga! Tebi na hvalu i slavu dužan sam priznati, da si mi već čudovito pomogao. Kad u svojoj službi nisam znao, šta da radim, kad mi je od tuge i žalosti srce zadrhtalo, kad je koja duša do ruba propasti došla: onda si ti bio moj prijatelj, moj savjetnik, moj

pomoćnik. Veličat ću te kroz sav život svoj, i neću nikada propustiti dana, da pred tvoj prijestolje ne pristupim'."

(J. Stadler, *Okružnica svećenicima*, Sarajevo, 2. studenoga 1887., u: *Pod zastavom Srca Isusova*, str. 139-140.)

Pjesma: Srce božansko Isusa moga...

Srce božansko Isusa moga, daj da sve više ljubim te ja. Ti si veselje naroda svoga, ti moga žića nada si sva. Srce božansko Isusa moga, daj da sve više ljubim te ja.

Žarko ognjište vječne Božje ljubavi

Papa Ivan Pavao II. u Poruci za stotu obljetnicu posvete svijeta Božanskom Srcu Isusovu 1899.-1999., ističe: "Sva pobožnost Srcu Isusovu u svakom svome obliku jest duboko euharistijska: izražava se u pobožnim vježbama koje potiču vjernike da žive u skladu s Kristom, koji je blaga i ponizna srca (Mt 11, 29) i produbljuje se u adoraciji." Ona se ukorjenjuje i nalazi svoj vrhunac u sudjelovanju u svetoj misi, sv. pričesti i u djelotvornoj bratskoj ljubavi. U Euharistiji Isus Krist izlijeva na nas svoje milosrđe i ljubav, obnavlja naše srce, naš život i naš odnos s Njime i s bližnjima. Po euharistijskoj pričesti Srce Isusovo otvara i širi svoje boravište svakom ljudskom srcu. Samo je jedno potrebno, a to je da mu otvorimo vrata svoga srca. Po Duhu Svetom, ljubav koja prožima Srce Isusovo širi se u srca ljudi i potiče ih da se klanjaju njegovim "neistraživim bogatstvima" (Ef 3,8) i da se sinovski i s pouzdanjem obraćaju Ocu, "koji je uvijek živ da nas zagovara" (Heb 7, 25).

Srce Isusovo je "kuća Božja i vrata nebeska", "Božji hram", "šator Višnjega", "šator Božji s ljudima" (Otk 21, 3). Srce Isusovo jest čudesna Božja susretljivost: ljudsko Srce kuća božanskim životom; božanski život kuća u ljudskom srcu. Srce Kristovo u našim srcima, naše srce u Srcu Kristovu. Stoga i naše srce treba biti kao i Srce Kristovo: poučljivo za djelovanje Duha, te molimo: "Isuse blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srce svome." Potrebno je da se dušom i srcem, cijelim svojim bićem i djelovanjem klanjam Isusu u otajstvu Euharistije, da mu se u klanjam u Duhu i istini, u svako vrijeme i na svakom mjestu. Kako je sveto i milosno sjećanje kako su nas učili naši djedovi i bake, majke i očevi, naši župnici i duhovni učitelji, o važnosti i uzvišenosti euharistije, o klanjanju euharistijskom Isusu u duhu. Kad smo spriječeni da sudjelujemo na sv. misi, kad glas crkvenog zvona najavljuje da k nama dolazi Krist pod prilikama kruha i vina, tada se u duhu sjedinimo s otajstvom pretvorbe kruha i vina u tijelo i krv Kristovu, u duhu se poklonimo tom otajstvu, učinimo poklon duha i duhovno se pričestimo. Kako su činili i izražavali taj duboki poklon raskajanim i čistim, poniznim i jednostavnim srcem, s tako evanđeoski prožetim riječima, naši roditelji, naše starije, bolesne i nemoćne sestre. Činili su tako bilo da su se našli na

njivi, u polju, u šumi, na bolesničkom krevetu i nemoćni za svojim obiteljskim stolom i gledajući zadnjih godina sv. misu preko televizije, ili slušajući preko Radio Marije i Katoličkog radija. Nastojmo da naše srce uvijek bude "Božji hram", boravište vječne Božje ljubavi.

Pjesma: O Isuse...

O Isuse, o moj Spasitelju, ispuni mi srca vruću želju!

Pogledaj me iz Hostije svete, da mi misli za tobom polete!

Riječ ljubavi milo mi prozbori, Srce svoje srcu mi otvori.

Da ugledam Srca tvoga plamen, da te ljubim u sve vijeke. Amen.

Izvore života i svetosti

Naš nam utemeljitelj sluga božji nadbiskup Stadler toplo preporuča euharistijsku duhovnost i pobožnost klanjanja Presvetom Srcu Isusovu. U *Okružnici za 25. godišnjicu Družbe*, piše: "Primajte Tijelo Kristovo Primajte ga, primajte s velikim veseljem, jer je to tijelo Sina Boga živoga i našega Spasitelja, pa će Vas osloboditi od svih zemaljskih nagnuća, podizati će Vam srca Vaša k nebu, napunjat će Vas takovim mislima, željama i nagnućima, da će Vam omrznuti zemlja pa ćete jedino ginuti za nebeskim blagom; vodit će Vas sigurnim putem kano svoje zaručnice, pa će Vas u svoje vrijeme uvesti u nebo, gdje će Vas okruniti vijencem vječnoga života, a gdje će ga Vi hvaliti i slaviti posebnom pjesmom, kojom ga hvale i slave jedino djevice."

Stadler nam naglašava i potrebu adoracije euharistijskom Isusu, koja u sebi treba uključivati nadoknadu za uvrede nanesene Bogu i djetinju zahvalnost za primljene milosti. Preporuča nam i na srce stavlja da preko dana činimo kratke pohode Isusu u Presvetom oltarskom sakramentu. U rukopisu *Pravila za služavke siromaha ili malenoga Isusa*, piše: "... prije podne mora svaka pohoditi presv. sakramenat, a isto ako i poslie podne. Osim toga kada presv. sakramenat bude u kući, valja ga pohoditi neposredno poslie objeda i poslie večere". Često molimo i pjevajmo: "Klanjam ti se smjerno tajni Bože naš, što pod prilikama tim se sakrivaš, srce Ti se moje cijelo predaje..." Imamo milost da čudesno euharistijsko otajstvo kriju zidovi naših samostana, naših samostanskih kapelica. Nemojmo nemarno prolaziti pokraj kapelice, pokraj crkve. Više puta preko dana, barem kratko, poklonimo se Isusu, koji nas očinski poziva: "Dođite k meni svi vi umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti." Tijekom dana, ako nismo u mogućnosti kratko se pokloniti Isusu u sve-tohraništu, onda na svom radnom mjestu, ili gdje se već nalazimo, uzdignimo dušu i srce Bogu i nastojmo biti u božanskoj prisutnosti, staviti se pod okrilje Srca Isusova i u duhu mu se pokloniti.

Nadbiskup Stadler u okružnici prigodom dvadesetpetgodišnjice svojega biskupovanja, 1906., napominje kako je Presveto Srce Isusovo bezдно svakovrsnih dobara, gdje možemo iznijeti svoje potrebe, u koje valja postaviti svoje radosti i žalosti, sve svoje potrebe. Navodi preporuku sv. Margarete

Marije Alacoque: "Neka vam bude presv. Srce Isusovo kao vječna baština, u kojem ćete si uzeti ljubav: ljubav djetinju prema Bogu, očinsku prema bližnjemu, a sudačku prema samim sebi." Ovu preporuku sv. Margarete nadbiskup Stadler usvaja i prihvaća kao svoje životno geslo. To isto je često i nama sestrama ističe i preporuča. Stadler okružnicu završava preporukom Sveta Margarete Marije Alacoque, da uniđemo u Presveto Srce Isusovo kao prijatelj pozvan na gozbu ljubavi, te naglašava: "On će se za te pobrinuti i neće dopustiti, da ti išta fali ... Povjeri mu se dakle bez izuzetka njegovoj ljubeznoj brizi, i podaj mu sve svoje srce! To je ono što on od tebe iziskuje, da tvoj život odgovara njegovu razapetomu."

Primjena:

- Predajem li se Presvetom Srcu Isusovu u nevolji i žalosti i u Njemu tražim utjehu?
- Opirem li se svakidašnjici Božjoj volji ili slušam i vršim ono što je Njemu milo?
- Predajem li se svakodnevno Srcu Isusovu?
- Tražim li u Srcu Isusovu jakost da nadvladam svoje slabosti i zla nagnuća?
- Precjenjujem li u oholosti samu sebe ili težim uzoru poniženja presvetog Srca Isusova?
- Da li sam zahvalna za dobročinstva primljena od Gospodina?
- Idem li k Srcu Isusovu, gdje je vrelo odanosti, kojom će me napuniti?
- Težim li krotkosti Srca Isusova, da me učini poniznom i krotkom u srcu?
- Kad sam bez mira, u gorčini i muci, u strahu i tjeskobi, idem li k Srcu Isusovu?
- Tražim li u Srcu Isusovu blago radosti, mira i pouzdanja?
- Predajem se li često ljubavi Presvetoga Srca Isusova, da ne učinim ništa bližnjemu, što
bi moglo i najmanje povrijediti krepost ljubavi; da ne učinim ništa drugomu, nego
samo ono, što bi željela da drugi ni meni učini?
- Nastojim li se u duhu i istini klanjati Presvetom Srcu Isusovu, biti u Njegovoj
prisutnosti u svako vrijeme, i bilo gdje?

Druga kitica pjesme *Srce božansko Isusa moga ...*

K tebi ću hiti u svako doba, danju i noću tebe ću zvat. Ti ćeš mi biti nada do groba, ti ćeš mi duši pokoja dat. Srce božansko Isusa moga, daj da sve više ljubim te ja.

Trudimo se da naše srce živi u Srcu Isusovu, da Srce Isusovo stanuje u našem srcu. Stanuje li Isus u nama, onda sva naša djela, sav naš život, moraju očitovati Isusovu svetost. Sve što činimo treba da bude za Isusa i s Isusom. Neka naše srce bude po uzoru na Srcu Njegovo. Gorimo od ljubavi prema

Isusu i bližnjemu. Uzvratimo mu ljubav. Klanjamo se Isusu u presvetom oltarskom sakramentu i u svom srcu. Budimo bogonosci Božje ljubavi i svetosti.

Molitva:

Molimo i zazivajmo više puta preko dana:

Srce Isusovo, hrame Božji sveti!

Srce Isusovo, kućo Božja i vrata nebeska!

Srce Isusovo izvore života i svetosti!

Srce Isusovo žarko ognjište ljubavi!

Srce Isusovo svetište ljubavi, spasi me, ravnaj me, pouči me!

Sa sv. Margaretom Marijom Alacoque molimo molitvu Presvetom Srcu Isusovu:

Isuse, mi ti se klanjamo u ovom sakramentu ljubavi, u ovom sakramentu beskrajne blagosti, u ovom sakramentu izvoru života i svake svetosti, u ovom božanskom vrelu jakosti, u ovom sakramentu izvoru vrhunaravne nade, u ovom sakramentu jamstva vječnog života, u ovom sakramentu beskonačne miline, u ovom sakramentu neiskazanog mira, u ovom sakramentu nebeskih slasti, u ovom sakramentu koji je залог slavnog uskrsnuća. Daj da sjedinjeni s Tobom klanjamo se Tebi u sakramentu euharistije i na svakom mjestu sveto djelujemo i posvećujemo Kristu sebe i sav svijet.

Pjesma: *Sva ljubavi mi Isuse...*

Sva ljubavi mi, Isus, zapali moje srce sam. Ražari ljubav u njemu, da izgara ga njezin plam.

Mog srca Bože, Isuse, usliši prošnje srcu mom, da vjerujem i ufam se, i ljubavlju te ljubim svom.

s. Maneta Mijoč

Studenj, 2014.

Tema:

Srce Isusovo odmore duša – nježnost

Poticajna misao

~Naš je Gospodin kazao, da je ondje naše srce, gdje nam je blago. Bude li njegovo presv. Srce naše blago, onda će ondje biti i naše srce s njegovim sjedinjeno. A jest uistinu Srce njegovo pravo blago ljubavi, milosti, milosrđa, posvećenja, spasenja.

Tražimo dakle u tom presv. Srcu sve, što nam je od potrebe; utecimo mu se u svako vrijeme, na svakom mjestu. Njemu je osobito drago, nama činiti dobro, da se čini, da je njegovo neizcrpljivo blago samo zato otvoreno, da nas njime obogati. To je blago vječno što se tiče njegova trajanja; jest neizmjerljivo, jest tako veliko, da je nemoguće izreći ga. Crpajmo s veseljem iz toga vrutka."

"Prinesimo Srcu Isusovu svoja srca prazna od svih zemaljskih strasti, da ih ono onda napuni svojim čuvstvima. ... Srce Isusovo kao vrutak ljubavi proizvodi kano glavni učinak u onima, koji ga poštuju, ljubav, mir i svezu sjedinjenja; da im priopćuje svoja čuvstva; da im u dnu srca usađuje zapovijed ljubavi k iskrnjemu, koju nam je dao uoči svoje smrti, kad je svojim apostolom, a preko njih i svim vjernikom kazao: Dajem vam zapovijed novu, da se ljubite među sobom; po tom će se spoznati, da ste učenici moji (Iv. 13, 35)."

(J. Stadler, *Okružnica vjernicima, Pod barjakom presv. Srca Isusova*, 14. 01. 1906., u: *Pod zastavom Srca Isusova*, prired. P. Jurišić, Sarajevo, 2001., str. 429-432.)

"I tako je i te kako korisno, a i dokaz velike pobožnosti, štovati Presv. Srce Isusovo. Hajdemo dakle k njemu u svakoj nevolji i crpimo iz njega svaku utjehu i svaku pomoć; jer ako nam se i sva srca ljudska iznevjere, ako nas varaju, uzdajmo se pouzdano, da nas ovo prevjerno Srce neće prevariti ni zapustiti. Po tome Srcu molimo od Isusa, što nam je moliti, i prikazujemo mu sve, što radimo i ostavljamo, jer je ono pohrana svih milosti i darova, ono su vrata, kroz koja mi idemo k Bogu, a Bog k nama."

(J. Stadler, *Okružnica vjernicima, Pod barjakom presv. Srca Isusova*, 3. 05. 1918., u: *Pod zastavom Srca Isusova*, str. 662.)

Pjesma: *O srce Sina Božjega...*

O Srce Sina Božjega, o slava Ti i čast. Dobrote Ti si izvor čist, ti rajska naša slast. U Tebi nam je radost sva, u tebi nam je radost sva, u tebi nam je nada sva, u tebi žića kras, u tebi vječni spas.

Prevjerno Srce Isusovo!

U Kristovu srcu, punom ljubavi prema Ocu i prema ljudima, dogodilo se savršeno pomirenje između neba i zemlje: "S Bogom se pomirismo po smrti Sina njegova" (Rim 5, 10). Tko hoće doživjeti pomirenje i mir, mora prihvatiti Gospodinov poziv i poći k njemu (usp. Mt 11, 28). U njegovu će Srcu naći mir i smirenje; tamo će mu se sumnja pretvoriti u sigurnost; izmučenost u olakšanje; žalost u radost; uznemirenost u duševni mir. Tamo će naći olakšanje za svoje bolove, ohrabrenje da nadvlada strah, jakost da se ne preda klonuću te da ponovno krene putem nade.

Kristovo je Srce izvor života i ljubavi. Beskrajna žeđ za ljubavlju, tajnovita žeđ koju je Bog stavio u ljudsko srce, smiruje se u božanskom Kristovu Srcu. U Isusovu Srcu pronalazimo poziv: "Dođite k meni svi koji ste umorni i

opterećeni i ja ću vas odmoriti. Učite se od mene, jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim!" (Mt 11, 28-29). Papa Franjo u propovijedi, na blagdan Presvetoga Srca Isusova, 27. lipnja ove godine, ističe da je Kristovo Srce njegova usmjerenost prema nama. "U Isusovo se Srce skrila sva njegova skrb za naše duše. Njemu je stalo da pronađemo spokoj, odmor koji nam On daje. Isusovo Srce jest vatra i snaga koja ga vuče prema naprijed. Srce je znak njegove gorljive revnosti. On žarko želi izvršiti svoje poslanje, i to preko nas za koje je došao na ovaj svijet, za koje je umro i uskrsnuo, za koje je ostao pod prilikama kruha i vina, za nas koje šalje u ovaj svijet da njegovim srcem ljubimo, gorljivo služimo", naglasio je u propovijedi Papa Franjo. Nadbiskup Stadler, u okružnici od 11. veljače 1898., poziva "da proučavamo plemenito, ponizno, krotko, čedno, uztrpljivo, milostivo, nježno Srce Isusovo, ter se hladno naše srce na njegovih ognjevitih grudih užge pa se oduševi za njega i za sve, što je njegovo." (*Pod zastavom Srca Isusova*, str. 298.)

Druga kitica pjesme *O srce Sina Božjega...*

I nas učini, Isuse, po svetom Srcu svom, da srce naše misli vijek, što godi Srcu tvom. U Tebi nam je radost sva, u tebi nam je radost sva, u tebi nam je nada sva, u tebi žića kras, u tebi vječni spas.

Naučimo počiniti u Očevu nježnome zagrljaju

Papa Franjo nam na blagdan Presvetoga Srca Isusova, 27. lipnja ove godine, poručuje da u probodenom Srcu promatramo Isusovu sinovsku poslušnost Ocu i njegovu bratsku ljubav prema ljudima, koje je "do kraja ljubio" (Iv 13, 1). Isusovo probodeno Srce znak je sveukupne te ljubavi u okomitom i vodoravnom smjeru, prema Ocu i prema čovjeku, poput dvaju krakova križa.

Iz Kristova je Srca proizašlo blaženstvo: "Blago ožalošćenima, oni će se utješiti" (Mt 5, 4). U Isusovim riječima i njegovim gestama utjehe čudesno su se povezivali bogatstvo osjećaja s djelotvornošću čina. Kada je u blizini gradskih vrata Naima vidio udovicu koja je pratila na groblje svojega jedinca, Isus je s njom podijelio bol, "sažali mu se nad njom" (Lk 7, 13), dotaknuo je nosila, naredio mladiću da ustane i vratio ga majci. Cijeli Kristov život je neprekidna služba milosrđa i utjehe. Crkva je, promatrajući Kristovo Srce i izvore milosti i utjehe koji iz njega izlaze, tu čudesno zbilju izrazila zazivom: "Srce Kristovo, izvore svake utjehe, smiluj nam se." Pozvane smo biti uvjerljivi i dosljedni nositelji utjehe ožalošćenima. Srce je Isusovo "žarko ognjište ljubavi", "puno dobrote i ljubavi". Punina se ljubavi očituje dobrotom. Srce Isusovo je dobrotom zračilo i širilo se na sve, prije svega na one koji trpe i na siromašne. Na sve, prema njihovoj potrebi i pravim očekivanjima. Takvo je ljudsko Srce Božjega Sina bilo u danima zemaljskog života, a tako i nakon iskustva križa i žrtve.

Pape Ivana Pavla II. u Poruci za stotu obljetnicu posvete svijeta Božanskom Srcu Isusovu 1899.-1999., piše: "Iz Srca Kristova čovjekovo srce uči upoznavati pravi i jedini smisao svoga života i svoga određenja, uči razumjeti vrijednost autentičnog kršćanskog života, i čuvati se od izvjesnih izopačenosti ljudskoga srca, te sjediniti sinovsku ljubav prema Bogu s ljubavlju prema bližnjemu." U Evanđelju je Srce Isusovo opisano kao strpljivo i neizmjereno milosrdno. Nije li uistinu takvo Srce onoga koji je "prošao zemljom čineći dobro" svima (usp. Dj 10, 38)? Isusovo strpljivo Srce je otvoreno svim čovjekovim trpljenjima. Srce Isusovo je velikodušno Srce, jer u njemu prebiva punina božanstva, a Bog je Ljubav. Ljubiti znači obilno dijeliti, davati, biti dar za druge, za sve, za svakoga. Srce Isusovo je velikodušno i bogato svima koji ga zazivaju! Nije li i nama sveti zadatak i poslanje, po pozivu i poslanju, činiti dobro svima, biti za druge.

Papa Franjo više puta nam poručuje da "nježnost i milosrđe su bît i središte evanđelja. Inače se ne može razumjeti Isusa Krista, nježnost Oca koji ga šalje da nas sasluša, izliječi, spasi." Tako je u podnevnom blagoslovu Urbi et Orbi ove godine pozvao sve da dopuste srcu da se zagrije Božjom nježnošću. "Potrebni smo njegovih milovanja", ustvrdio je papa Franjo, i dodao kako ona ne stvaraju rane, naprotiv: "Božja milovanja nam daju mir i snagu." Nježnost, naglasio je u papa Franjo, "nije krepost slabih, naprotiv, ona je odlika snažna duha i pokazatelj čovjekove sposobnosti da bude pažljiv, suosjećajan, otvoren prema drugome, da ljubi". Danas možemo naći Isusove rane čineći djela milosrđa, dajući tijelu, a i duši, svojega ranjenoga brata ono što mu je potrebno, jer je gladan, jer je žedan, jer je gol, jer je ponižen, jer je u bolnici... Isus od nas traži da po tim ranama pokažemo vjeru u njega, da kao služavke Malog Isusa radosno služimo Malom Isusu u našoj braći i sestrama. Milosne su riječi Pape svetog Ivana Pavla II., koje nam je nadahnuo uputio u privatnoj audijenciji prigodom 100. godišnjice Družbe, 31. kolovoza 1990.: "Obnovljenim žarom nastavite služiti bližnjemu, koji je za vas put ostvarenja vašeg redovničkog poziva. Sva karizma vaše redovničke zajednice izražena je u njezinu imenu: Služavke Malog Isusa. Tom službom zavrijedit ćete da vam - po riječima vašeg Utemeljitelja - 'Bog milostivo otvoriti svoje prebogato Srce, u kojem ćete naći izvor života i svetosti'. Na putu k tom cilju - vašem posvećenju služenjem bližnjemu - neka vas vode vaše Konstitucije. I ja vam s vašim Utemeljiteljem opetujem: 'Držite se pravila'". Dakle kao vjernice i redovnice, po karizmi svoje Družbe, pozvane smo drugima otvarati obzor i toplinu nade, osobito najsiromašnijima, najslabijima, najmanjima, onima koje Matej nabraja na posljednjem sudu o ljubavi: gladna, stranca, gola, bolesna, zatočena (usp. Mt 25,31-46). Pozvane smo, kako nas poziva i papa Franjo, čuvati i podržavati nježnost za druge, "brinuti se za sve, za svaku osobu, s ljubavlju, osobito za djecu, za starije, za one koji su najslabiji, koji su često posljednji na koje mislimo". Papa Franjo nam u Apostolskoj pobudnici *Evangelií gaudium* poručuje: "Čitav Isusov život, njegov način postupanja prema siromašnima, njegove geste, njegova

dosljednost, njegova svakodnevna i jednostavna velikodušnost i, konačno njegova potpuna predanost, sve je to dragocjeno i govori našem osobnom životu (EG 265). Pozornost prema siromasima je naš poziv i sveti zadatak. Teologija nježnosti posebno je istaknuta u Apostolskoj pobudnici pape Franje *Evangelii gaudium*. U njoj Papa piše: "Svako je ljudsko biće predmet Gospodinove beskrajne nježnosti i on sam prebiva u njegovu životu. Isus Krist je darovao svoju dragocjenu krv za tu osobu. Bez obzira na njezin vanjski izgled, svaka je osoba neizmjereno sveta i zaslužuje našu ljubav i naše predanje" (EG 27). Revolucija nježnosti posebno odzvanja u Pavlovim riječima: "Postao je siromašan da nas obogati svojim siromaštvom." (usp. 2 Kor 8,9). Prema papi Franji, ako uspijemo pomoći samo jednoj osobi da živi bolje, već je to dovoljno da opravda dar našega života. "Ponekad smo u napasti da budemo ona vrsta kršćana koja se drži na pristojnoj udaljenosti od Gospodinovih rana. Ali Isus želi da dotaknemo ljudsku bijedu, da dotaknemo ispaćeno tijelo drugih. Čeka da prestanemo tražiti ona osobna i zajednička skloništa koja nam omogućuju da se držimo podalje od vrtloga ljudskih drama i da umjesto toga uistinu prihvatimo susresti se s konkretnom stvarnošću drugih ljudi i upoznamo snagu njegove nježnosti", kaže Papa Franjo u *Evangelii gaudium*, toč. 270. Evanđelje nas uvijek poziva da se "upustimo u rizik susreta s licem drugoga, s njegovom fizičkom prisutnošću, koja za nas predstavlja izazov, s njegovom boli i njegovim zahtjevima, s njegovom radošću koja se prenosi na nas u bliskoj i neposrednoj interakciji" (EG 88). Zato i "Crkva mora biti mjesto besplatnog milosrđa, gdje se svi mogu osjećati prihvaćenima i voljenima, da im je oprošteno i da su potaknuti živjeti prema dobrom životu evanđelja" (EG 92). Zar ovo nije i za nas nezaobilazivi poziv i zadatak?

Primjena:

- Tražim li u Isusovu Srcu mir i radost, odmor duše svoje, osobito u žalosti, teškoćama, napastima, strahu i tjeskobi?
- Gdje tražim i nalazim svoje blago? Čega mi je srce puno?
- Nosim li mir i pomirenje drugima?
- Svjedočim li svojim postupcima i riječima, svim svojim bićem Božje milosrđe?
- Imam li spremnost da nakon iskustva Gospodnje utjehe meni i sama budem njezin uvjerljivi nositelj?
- Njegujem li krepost nježnosti, obazrivosti i predanu ljubav prema bližnjima, osobito rubnima, malenima, potrebnima u svojoj redovničkoj zajednici, i gdje god se nalazim?
- Je li moje srce strpljivo i milosrdno po uzoru na Srce Isusovo, po uzoru na Isusu koji

je prošao zemljom čineći dobro svima?
- Nastojim li biti dar drugima, biti pozorna i obazriva za tuđa trpljenja?

Pjesma: *Odzivam se, Isuse...*

*Odzivam se, Isuse, jer ti mene zoveš, jer ti mene hoćeš: O moj Isuse!
Dolazim Ti, Isus, jer ti mene tražiš, jer ti mene paziš: O moj Isus!
Gledam u te, Isuse, jer ti mene tješi, jer ti mene krijepiš: O moj Isuse!
Ljubim tebe, Isuse, jer ti mene ljubiš, jer ti mene žudiš: O moj Isuse!*

Svaki dan nastojmo imati na pameti ove riječi Pape Franje: "U siromašnima smo pozvani otkriti Krista utjelovljenja Sina Božjega, otkriti Srce njegovo koje želi biti odmor svih duša, biti njihovi prijatelji, slušati ih, razumjeti i prihvatiti tajanstvenu mudrost koju Bog želi preko njih podijeliti s nama, i tako živjeti u sebi dinamiku pravednosti i nježnosti, kontemplacije i hoda prema drugima" (EG 198).

Molitva:

Srce Isusovo mire i pomirenje naše,
Srce Isusovo, prepuno dobrote i ljubavi puno,
Srce Isusovo, izvore sve utjehe, strpljivo i mnogoga milosrđa,
Srce Isusovo, spasenje onima koji se u Te ufaju,
Srce Isusovo, ufanje onima koji u Tebi umiru.
Presveto Srce Isusovo, koje nas po poniznosti učiš predanju drugima, daj da te hvalimo.
Presveto Srce Isusovo, koje nas osposobljuješ za dobro, daj da Te živom slavimo.
Presveto Srce Isusovo, koje nas pozivaš da potrebnima služimo, daj da te ljubimo.

Treća kitica pjesme *U slavu svetog Srca ...*

Božanski Spasitelju, čuj želju srca mog: daj meni stanak mali u srijedi srca svog! Nek hvaljeno i slavno u svaki bude čas to divno sveto Srce u kom je jedini spas.

s. Maneta Mijoč

Prosinac, 2014.

Tema:

Srce Isusovo kralju naših srdaca – odanost

Poticajna misao

Potrebno je da gorljivo štuujemo Presveto Srce Isusovo, da ga ustrajno molimo da nam srce užeže svojom ljubavlju, "ter se čvrsto odlučimo, njemu

jedinomu služiti i njega jedinoga svom dušom ljubiti. ... Potrebno je da Srcu Isusovu za primljene darove zahvalimo; da isprosimo nove milosti; da ga zamolimo, neka bi nam oprostio nanesene mu uvrede; da nam osobito tu milost podieli, neka bismo u milosti njegovoj uztrajali do konca života."

"Naš Gospodin i spasitelj Isus Krist jest naš kralj, naš naučitelj i uzor. Njegove riječi, njegov nauk i njegova djela to su temelji našoj vjeri. Svatko zato sam sebi mora govoriti: Ovo je kazao Krist, dakle je istina; ovo je činio Krist, dakle je to i nam činiti."

(J. Stadler, *Okružnica vjernicima, Pod barjakom presv. Srca Isusova*, 14. 01. 1906., u: *Pod zastavom Srca Isusova*, prired. P. Jurišić, Sarajevo, 2001., str. 434.)

"Isus dakle, i kao čovjek, imao je biti, i jest kralj ne samo na nebu, nego i na zemlji, duhovni kralj, kralj srdaca; ... Hoće da nam on, kralj srdaca naših, istina osvoji srce naše i nad njim da kraljuje, ali ne na silu, nego ljubavlju." (str. 263.)

"Naš Gospodin i spasitelj Isus Krist jest naš kralj, naš naučitelj i uzor. Njegove riječi, njegov nauk i njegova djela to su temelji našoj vjeri. Svatko zato sam sebi mora govoriti: Ovo je kazao Krist, dakle je istina; ovo je činio Krist, dakle je to i nam činiti. ... Krist je put, istina i život. Zato treba da za njim kao za svojim kraljem idemo jednako na Golgotu, kao na Tabor, jednako na križ kao u blagovaonicu; jednako u smrt kao u život, jednako na ruglo kao i na počast. Spasitelj naš kralj, a križ je njegov prijestol; jer on ne mogaše učiniti ništa, što bi bilo više kraljevski i božanski, nego spasiti rod ljudski na drvu križa. De dođite, braćo, ka križu, i tu se učite poznavati svojega kralja Isusa, učite se ljubiti ga, koji je na drvu križa visio i u groznih mukah umro, za nas umro, mjesto nas umro. Pogledajte na njegovu trnjem ovjenčanu glavu, pogledajte na njegove krvave rane. Odatle iz tih rana potiče vam život, snaga i jakost. Ne tražite zato nigdje drugdje spasa ni života osim u križu svojega spasitelja. Samo raspetomu svojem kralju prikažite svoju ljubav, prikažite srce svoje, život svoj, sve svoje." (str. 268.)

(J. Stadler, *Okružnica vjernicima, Pod barjakom presv. Srca Isusova*, 15. 02. 1896., u: *Pod zastavom Srca Isusova*, str. 263. i 268.)

Pjesma: *Do nebesa nek se ori...*

Do nebesa nek se ori naših grudi gromki glas neka jeknu rajski dvori, nek nas čuje Isus Spas: Isuksrste, srcu tvom s nama naš se kune dom: dušom, tijelom vijek sam tvoj, za krst časni bijući boj.

Srce Isusovo, kralju i središte sviju srdaca

Isus Krist jest kralj srdaca. U litanijama molimo: "Srce Isusovo, kralju i središte sviju srdaca". Srce Isusovo je puno ljubavi Očeve. Sinovska ljubav Srca Isusova je objavila – i trajno svijetu objavljuje – Očevu ljubav. Otac je "uistinu tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca" (Iv 3, 16) za spase-

nje svijeta; za spasenje čovjeka, da "ne propadne, nego da ima život vječni". "Da može čovjeku priopćiti svoju očinsku ljubav, Bogu je potrebna ljudska malenost – to je bila misao vodilja Papine propovijedi na blagdan Srca Isusova ove godine. Govoreći o Presvetom Srcu Isusovu, Papa je u propovijedi rekao da u Srcu Sina Božjega slavimo velika djela njegove ljubavi, djela Božje ljubavi prema nama i u nama. Da bi mogao shvatiti Božju ljubav, čovjek treba biti svjestan svoje malenosti. Bog s čovjekom želi uspostaviti "odnos otac-dijete", "miluje ga"; veli mu: Ja sam s tobom – ustvrdio je Sveti Otac. Božja se nježnost očituje u njegovoj ljubavi; to nam on priopćava i snaži našu nježnost. Ako se osjećamo jakima, ne možemo iskusiti Božju nježnost, njegova vrlo ugodna milovanja: 'Ne boj se, ja sam s tobom, držim te za ruku...' A kad Isus govori o sebi, veli: 'Ja sam blaga i ponizna srca'. I on se, Božji Sin, ponizio da primi Očevu ljubav – istaknuo je papa Franjo. Posebno obilježje Božje ljubavi je da Bog nas prvi ljubi. On je uvijek prije nas, uvijek ispred nas, čeka nas da nas primi u svoje srce, daje nam svoju ljubav, daje nam radost i na životnom putu nas drži za ruku – kazao je Papa. Potrebno je samo proširiti mjeru našeg srca, našu spremnost da crpimo na tom preobilju ljubavi. On kralj naših srdaca hoće da osvoji srce naše i da nad njim kraljuje, ali ne na silu, nego ljubavlju.

Pjesma: *Djetešce nam se rodilo...*

Djetešce nam se rodilo, u jasle se položilo.

Isuse mileni Bože moj, srce ti dajem da sam tvoj!

Sin Boga Oca i Bog sam, s neba na zemlju siđe k nam. Isuse mileni...

On dijeli svijetu radosti, darove Božje milosti. Isuse mileni...

Užezi srce naše da gori od ljubavi prema Tebi

Svi se želimo približiti Srcu Isusovu, tom izvoru žive vode. Svi želimo piti iz božanskoga Srca, iz tog izvora života i svetosti. U njemu nam je dan Duh Sveti, koji se trajno daje svima koji se klanjajući se i s ljubavlju približe Kristu u njegovu Srcu. Na svijetu nije stvoreno nijedno drugo mjesto odakle bi u ljudski život tekla svetost, osim toga Srca koje je toliko ljubilo. "Rijeke žive vode" potekli su iz božanskog Srca u tolika srca, i dalje će teći. Svjedoče o tome sveci svih vremena. U Srce Kristovo možemo staviti svoju nadu i pouzdanje, osobito u teškim časovima, jer je to Srce spasenje "onima koji se u njega pouzdaju". Gospodin koji je uoči svoje muke tražio od apostola da se pouzdaju u njega – "Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte" (Iv 14, 1). Gospodin od nas traži da se posve njemu povjerimo, jer nas ljubi, jer mu je za naše spasenje bio proboden bok, probijene ruke i noge. Tko god se pouzda u Krista i vjeruje u moć njegove ljubavi, u sebi obnavlja iskustvo Marije Magdalene, kakvu nam prikazuje uskrsna liturgija: "Ufanje mi uskrslo je, Krist, moj Gospod i sve moje" (Uskrs, Posljednica). Utecimo se dakle Kristovu Srcu! Krist nam nudi riječ koja ne prolazi, ljubav koja ne malakše, prijateljstvo koje se ne raskida, prisutnost koja ne

prestaje, poručio je papa Franjo u propovijedi na ovogodišnji blagdan Srca Isusova. "Sigurni smo", zaključio je Papa Franjo, "sigurni smo da nas Gospodin nikada ne napušta: uvijek je s nama, pa i u teškim trenutcima. Nemojmo utočište tražiti u jadikovkama: one štete srcu".

Ne budimo naivne ni mlake redovnice: budimo srčane, odvažne, postojane. Slabe smo i krhe, ali u svojoj slabosti trebamo biti odvažne. Naš utemeljitelj nam i danas poručuje: "Veselim srcem Gospodinu služite. Vesela darovatelja Gospodin ljubi." On u pismu sestrama koje su polagale zavjete, 6. siječnja 1910., piše: "Bit će istina borbe, neprilika, napasti svakojakih; ali se ne bojte, jer je Mali Isus jači od svih naših neprijatelja. Što bi Mali Isus nagradio, ako ne Vaše te borbe i neprilike i napasti, u kojima mu pokazujete svoju vjernost i odanost i ljubav. On hoće, da mi mnoge stvari trpimo njemu za ljubav, a da i ne znamo, za što trpimo, jer hoće, da se njemu kano svojem zaručniku posve povjerimo." Prigodom polaganja zavjeta sestara 5. siječnja 1905., piše: "Tko bi tako dobroga Gospodara, kao što je Gospodin Isus, uvriedio? Tko mu ne bi svim srcem služio, kad zna, da je Gospodin Isus tako dobar i ljubezan i milostiv? Njemu služiti znači kraljevati." U čestitci za dan Družbe 23. listopada 1911., poručuje sestrama: "Učite se od mene, reče Gospod, jer sam ja krotka i ponizna srca, i naći ćete mir svojim dušama. Dao Mali Isus, da Vi sve, i ja s Vama, budete krotke i ponizne u srcu, pa ćete onda uživati onaj mir, koga svijet ne može dati, a niti ga uzeti"

U svakidašnjici života činimo samo ono što je milo Srcu Sina Božjega. Za ustrajnost u predanju Srcu Isusovu i dosljednost u vršenju Božje volje potrebno je svakodnevno moliti i bdjeti. Duhovno se bdijenje pokazuje dnevnim ispitom savjesti, njegovanjem sabranosti, samokontrolom, dobrim međuljudskim odnosima, neprestanom borbom protiv duhovne lijenosti. Potrebno je ustrajno moliti da Isus učini srce naše po Srcu svome. Utemeljitelj nam napominje: "Naš je Gospodin kazao, da je ondje naše srce, gdje 'nam je blago'. 'Gdje Vam je blago, ondje će vam i srce biti.' (Lk 12,34) Bude li Presveto Srce naše blago, onda će i naše srce s njegovim biti sjedinjeno. Utemeljitelj na razglednici s. Laurenciji 9. lipnja 1918. piše: "Nastoj jedino Gospodina Isusa ljubiti i njegovo presveto Srce štovati, i u njegovu Srcu srcem stanovati pa ćeš si osigurati spasenje duše svoje." Istog dana na poledini svoje fotografije s. Skolastici piše: "Prikaži Presvetom Srcu Isusovu sve svoje misli, sve svoje riječi i sva svoja djela, tako da sve što činiš i trpiš bude jedino na slavu njegovu."

Svakog se dana u ispitu savjesti propitkujmo: Jeli mi srce lijeno, umorno, ili mi je nemirno, uvijek u potrazi za onim što je Gospodinovo? Gori li mi srce od ljubavi prema Presvetom Srcu Isusovu? Same svojim silama ne možemo puno. Gospodin pozna naše snage i mogućnosti. On će nam pomoći i priteći u pomoć, ako ga zazovemo. On nam je obećao da će naše kameno srce pretvoriti u srce od mesa. S obzirom na to obećanje smijemo moliti: "Gospodine, promijeni moje srce!" Gospodin pak ne može učiniti ništa ako nam je srce

navezano na zemaljsko prolazno blago, na sebično blago, na blago bunta, na blago jadikovanja. Molimo Gospodina da učini srce naše po srcu svome. Svakodnevno idemo naprijed s čežnjom tražeći Njega i dopuštajući da On nas traži. To predanje Presvetom Srcu Isusovu treba da prati naša molitva, ljubav, milost, vjera i oslonjenost na Božju providnost, spremnost da cijele sebe stavimo u Božje ruke, u Božje Srce. U Srcu Isusovu, na taj izvor poniznosti, donesimo sve svoje slabosti, ropstva i opterećenja, kako bi na Kristovu Srcu doživjele obnovu svoga srca, novost života i trajno crpile novi život za sebe i bližnje.

Primjena

- Ljubim li Gospodina svim srcem, svom dušom svojom?
- Da li je moje srce slobodno i čisto da jedino Gospodin kraljuje u njemu?
- Nastojim li živjeti po uzoru na Isusa Krista, onako kako je On govorio i živio?
- Živim li sigurnost da me Gospodin nikada ne napušta?
- Utječem li se Gospodinu u teškoćama ili se prepuštam jadikovkama?
- Tražim li u svojim slabostima snagu i oslonac u Srcu Isusovu?
- Prikazujem li Presvetom Srcu Isusovu svoju ljubav, svoje srce, život svoj, sve svoje?
- Vodi li me glavna misao: Bog je Ljubav, On me ljubi, Njegovo sam dijete?
- Činim li sve iz ljubavi prema Isusu svom kralju?
- Molim li za milost vjernosti i ustrajnosti u ljubavi i predanju Isusu do kraja života?

Pjesma: Moj Isuse...

Moj Isuse, raskriljujem k tebi ruke, da se sjetiš svoga križa, svoje muke.

Moj Isuse, otvaram ti usta svoja, da sve čuješ što mi želi duša moja.

Moj Isuse, otkrivam ti srce svoje, prijestolje da sveto nađeš u njem svoje.

Moj Isuse, uzdižem ti bolne oči, zvijezdo moja, svijetli mene u toj noći.

Gospodin nam daje veliku milost da sve više upoznajemo kako je neizmjereno ljubezan, dobar i milostiv. Daje nam milost da nadvladavamo napasti i njegovom milošću ustrajemo u dobru na stazi krepости, koja vodi u nebo. Molimo Srce Isusovo da u nama ojača unutarnjega čovjeka, da u sve dane u ljubavi i vjeri budemo ukorijenjene i postojane. Svakodnevno otvarajmo širom vrata svoga srca Gospodinu. Po uzoru na našeg utemeljitelja i mi molimo: "Gospodine moj, Ti jedini kralju u mojoj duši. Ja Ti je svu dajem za uvijek: osjetila moja, moći moje, um moj, volju moju, sve moje neka služi ljubavi Tvoj. Učini Gospodine Isuse, da ja budem sva Tvoja, a Ti sav moj. ... Srce Isusovo, što gori od ljubavi k nama, užezi i srce moje, da gori od ljubavi k Tebi".

Molitva:

Molimo riječima našeg Utemeljitelja iz Okružnice za 25. godišnjicu Družbe: "O preljubezni Isuse, daj nam poradi tvoje božanske časti, da mi odsele samo za te živimo i da ne znamo za nikakovu drugu radost, nego za tu, da samo tebe ljubimo i jedino Tebi služimo. Budi ti naša jakost u našim napastima i borbama, da ih mi tebi na slavu srčano prevladamo i u tvojoj vjernoj službi do konca svoga života ustrajemo ter primimo krunu vječnoga života, u tvom kraljevstvu nebeskom". (toč. 12., str. 22.)

Pjesma: *Zdravo budi, mladi Kralju...*

Zdravo budi mladi Kralju, u štalici rođeni, i od majke, Djeve čiste, u jaslice stavljeni.

Za tu ljubav, milo Dijete, što da tebi damo mi? Srdašca ti naših evo, o Isuse, primi ih!

s. Maneta Mijoč

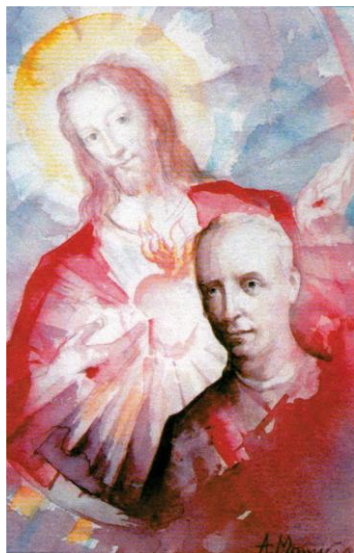
"Učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca" (Mt 11, 29).

SPOMEN NA 40. OBLJETNICU POSVETE DRUŽBE PRESVETOM SRCU ISUSOVU

Sarajevo

Obnova posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu

Prije 40 godina, 21. lipnja 1974., u sarajevskoj katedrali, Družba sestara Služavki Maloga Isusa, vođena nadahnućem svoga Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera, stavila se pod moćnu zaštitu Presvetog Srca Isusova. Ove godine, 28. lipnja 2014., na blagdan Prečistog Srca Marijina, sestre su, potaknute ljubavlju prema Srcu Isusovu i srcu svoga Utemeljitelja, došle, kao i prvi put, u Sarajevo, u kolijevku Družbe, obnoviti posvetu Presvetom Srcu Isusovu u divnoj katedrali Presvetog Srca Isusova i na grobu oca Utemeljitelja, sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera.

Duhovnim programom u 10 sati započela je priprava svečanosti euharistijskog slavlja i posvete Srcu Isusovu. Program su pripremile i animirale sestre novakinje s učiteljicom s. M. Marinom Piljić. Sadržajem i porukom programa osvježile su sjećanje na dane pripreve za posvetu Družbe Presvetom Srcu Isusovu, kao i na sam dan posvete, te na misli vodilje Utemeljitelja i sestara o štovanju Presvetog Srca Isusova. U znak sjećanja na taj svečani dan, svaka sestra i svaki Prijatelj Maloga Isusa dobili su na dar poruku koja će ih nadahnjivati i poticati na život prednja Presvetom Srcu Isusovu.

Svečano euharistijsko slavlje u 10,30 sati predvodio je mons. Ivo Tomašević, generalni tajnik Biskupske konferencije BiH, u koncelecijaciji s još tri svećenika. Sve je prisutne na početku misnoga slavlja pozdravio župnik sarajevske katedrale vlč. Pavo Šekerija i najavio radostnu poruku, koja je stigla iz Rima, od pape Franje, koji podjeljuje svoj

papinski blagoslov i prigodnu riječ uz svečanost obnove posvete Presvetom Srcu Isusovu. Poruku je pročitala s. M. Admirata Lučić, provincijska glavarica sestara Sarajevske provincije. Poslije poruke pape Franje prisutne svećenike, sestre, Prijatelje Maloga Isusa i ostale vjernike pozdravila je vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek. U pozdravnom govoru izrazila je zahvalnost na milosti da danas, u prigodi 40. obljetnice posvete Srcu Isusovu, može biti na svetom mjestu na kojemu je prije 130 godina, točnije 20. studenoga 1884., prvi vrhbosanski nadbiskup i naš otac Utemeljitelj, sluga Božji Stadler, blagoslovio temeljni kamen ove katedrale, pet godina poslije toga posvetio katedralu Presvetom Srcu Isusovu, kako bi Srce Isusovo trajno pratilo ovaj sebi posvećen dom. Božansko Srce Isusovo bilo je nad ovim hramom po nadbiskupu Stadleru. U njemu je primao mnoga nadahnuća i sve odiše njegovom velikom ljubavlju prema Srcu Isusovu i Prečistom Srcu Marijinu. „Želim vjerovati da se u toj kontemplaciji Srca Božjega, upravo ovdje u katedrali, začela u njegovu srcu i naša Družba“, istaknula je majka Radoslava u pozdravnom govoru. Pozvala je sve sestre da danas, okupljene oko Srca Isusova i velikog sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, na ovome njima svetom mjestu, zahvale Božanskom Srcu na svim primljenim milostima koje smo obilato primale tijekom naše povijesti i da obnovimo vjernost i odanost Božjemu Srcu kojemu smo predale život po svetim zavjetima, te istodobno molimo oprostjenje za propuštenu nezahvalnost i mlakost života. Na kraju pozdravnoga govora časna majka Radoslava pozvala je sestre da čin obnove posvećenja Presvetom Srcu Isusovu, koji će učiniti danas, bude nov početak radosnog apostolskog služenja u svetoj Crkvi, iz kojega će se Družba obnoviti novim duhovnim zvanjima i započeti put ulaska u 125. godišnjicu Družbe.

Nastavilo se svečanim misnim slavljem, na kojemu su liturgijsko pjevanje animirali PMI župe Gromiljak, pod ravnanjem s. M. Marinele Zeko. Duh posvete Srcu Isusovu žario je i zračio cijelim misnim slavljem, pjesmama, molitvama, prikaznim darovima i njihovim simbolima – oltarnikom, knjigom sa Stadlerovim poslanicama *Pod zastavom Srca Isusova*, pločom u obliku srca s riječima zahvale ocu Utemeljitelju, i lampionima – simbolima pripadnosti hrvatskome narodu, a darovali su ih Prijatelji Maloga Isusa.

U propovijedi je mons. Tomašević istaknuo divnu moć Božanskog Srca Isusova, koje iscjeljuje, obnavlja i ujedinjuje naša srca s Bogom i jednih s drugima. Progovara i progovorilo je srcu svake sestre Slu-

žavke Maloga Isusa kada je upalilo žar redovničke ljubavi i dovelo je u redovničku zajednicu Služavki Maloga Isusa, iz raznih krajeva BiH, RH i drugih krajeva zemlje. Pronašlo je srce svake sestre i dirnuo ga svojom Božanskom ljubavlju pozivajući da žar ljubavi Božanskoga Srca pronosi i svjedoči u svijetu. Tom Božanskom ljubavlju bilo je dirnuto i plemenito srce vašega Utemeljitelja nadbiskupa Josipa pa je posvetio ovu mjesnu Crkvu vrhbosansku, a tako na određen način i ovu zemlju, Srcu Sina Božjega da svoju Božansku ljubav na osobit način trajno izlijeva na članove ove Crkve, ali i na sve s kojima oni žive.

Božansko Srce neće ostaviti neutješena nikoga tko svoje molitve usmjeruje prema njemu i nastoji srce učiniti što sličnijim njegovu Božanskom Srcu. Vi, Služavke, kao njegove duhovne kćeri, na osobit način svjesne ste Utemeljiteljeva poziva i poticaja na tu i takvu ljubav koju i ovom prigodom želite obnoviti kako bi svaka od vas i sve vaše zajednice bile žarišta Božanske ljubavi u kojima će evanđeoski jezik ljubavi biti razumljiv svima: gladnog nahrani, žednog napoji, bolesna pohodi... Svi smo pozvani biti svjedoci upravo takve ljubavi.

Dozvao je u sjećanje prisutnih događaj kojim je današnjega dana, prije točno 100 godina, 28. lipnja 1914., u Sarajevu, započeo Prvi svjetski rat, te pozvao na molitvu za trajan mir u Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj, u svijetu i srcu svakog čovjeka, i molitvu za sve stradale ljude u ratovima na ovim prostorima i šire. Potaknuo je sestre da na grobu svoga Utemeljitelja obnove želju za svetosti života i zaključio propovijed riječima: „Za budućnost svih vas i cijele Družbe od svega je najvažnije da budete Isusove, da trajno učite od Božanskoga Srca i ostanete pod okriljem toga Srca koje daje istinski život. Mi, zajedno s vama i za vas, molimo da vas Božansko Srce čuva, zahvalni na svemu što je vaša Družba učinila za nas svećenike, za nezbrinutu djecu, za stare i bolesne, za pomoć tolikim potrebnima. Ostanite u Božanskom Srcu i budite nositelji i svjedoci njegove Božanske ljubavi. Marijino srce, koje je prebiralalo i premišljalo o Isusu Kristu, neka vas zagovara te svojim srcem, poput Marije, osluškujete poticaje Božanskog Srca.“

Poslije popričesne molitve oko 150 prisutnih sestara Služavki Maloga Isusa klečeći je obnovilo posvetu Presvetom Srcu Isusovu, u duhovnoj povezanosti i molitvi sa sestrama koje su odsutne zbog bolesti ili apostolskog djelovanja. Bio je to čin iskrene želje biti i ostati uz Srce koje ljube i koje ih neizmjerljivo ljubi.

Pjevajući *Tebe Boga hvalimo* izrekle su zahvalu Srcu Sina Božjega na svim primljenim milostima, zatim su svećenici, sestre i prisutni puk pošli do groba sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, Utemeljitelja sestara, i svi zajedno izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Predvoditelj misnoga slavlja mons. Tomašević s groba sluge Božjega Stadlera udijelio je svećenički blagoslov na kraju svete Mise, a okupljene sestre zapjevale su Himnu Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, a zatim su ostale u kratkoj i tihoj osobnoj molitvi.

Ova za sestre velika obljetnica obilježena je pred ljubljenom Katedralom u kojoj počiva srce njihova Utemeljitelja, njegovi zemni ostatci, zajedničkom fotografijom sestara i Prijatelja Maloga Isusa.

Po završetku svečanosti u katedrali sestre su nastavile slavlje kod obiteljskog stola u KŠĆ sv. Josip u Sarajevu i s programom u dvorani KŠĆ sv. Josip. Imale su priliku upoznati i vidjeti KŠĆ i susreti se sa sestrama Kćeri Božje ljubavi, koje je nadbiskup Stadler, naš Utemeljitelj, doveo u Bosnu i povjerio im odgoj i brigu za djecu i mladež.

s. M. Kristina Adžamić

Split

Na proslavi 40. obljetnice posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu

U prigodi proslave blagdana Presvetog Srca Isusova na planu Družbe sestara Služavki Malog Isusa upriličena je proslava 40. obljetnice posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu. Trodnevnica uoči proslave obilježena je u sve tri provincije: sarajevskoj, splitskoj i zagrebačkoj, a središnje slavlje bilo je u sarajevskoj katedrali, 28. lipnja 2014. godine. Družba je svoju posvetu Presvetom Srcu Isusovu svečano proslavila 21. lipnja 1974. u Sarajevu prigodom slavlja 300. obljetnice ukazanja Presvetog Srca Isusova sv. Margareti Mariji Alacogue, i slavlja Svete Godine u mjesnim Crkvama.

Zajednica u Provincijalnoj kući splitske provincije sv. Josipa pripremala se trodnevnicom pred blagdan Presvetog Srca Isusova. Nakon večernje molitve sestre su kroz tri večeri sudjelovale u župskoj crkvi sv. Križa u Velom Varošu pobožnosti i sv. misi, s početkom u 18.30 sati. Kroz pola sata molila se pjevana zlatna krunica s kratkim razmatranjima među otajstvima, te litanijama u čast Presvetog Srca Isusova. Krunicu su naizmjenice molile sestre i kandidatice-postulantice te vjernici. Svetu misu s prigodnom propovijedi prve dvije večeri imao

je župnik don Ivan Sučić, a treću večer župski pomoćnik don Vedran Torić. Nakon svete mise bio je svečani blagoslov s Presvetim oltarskim sakramentom i pobožnosti u čast Presvetog tijela Kristova, jer se u ovoj župi stoljećima slavi tijelovska pobožnost u tijelovskoj osmini. Pjevanje je predvodio mješoviti župski zbor pod ravnanjem s. Eduarde Marić. Kod svečanog blagoslova iz srca i duše cijela crkva je pjevala staru pučku varošku pjesmu: "Zdrav Isuse Gospodine, u kom jesu sve istine. Zdravo tilo slavno i sveto, koje za nas bi propeto." Kroz sve tri večeri crkva je bila ispunjena većim brojem vjernika. Bile su prisutne i naše sestre iz samostana sv. Ane, te sestre iz Solina, iz Centralnog bogoslovnog sjemeništa i Kaštel Kambelovca.

Na svetkovinu Presvetog Srca Isusova u petak 27. lipnja svečano euharistijsko slavlje u crkvi sv. Križa u Splitu predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, kojoj su prisustvovalе sestre iz okolnih zajednica u Splitu, iz Solina, Omiša, Šina, Brača, Prijatelji Malog Isusa, te lijepi broj vjernika. Pjevanje je predvodio župski zbor sa s. Eduardom. "Vaša posveta Presvetom Srcu Isusovu traje puno duže od 40 godina i svoj dublji korijen ima u pobožnosti Presvetom Srcu Isusovu vašeg utemeljitelja Josipa Stadlera. Srce Isusovo puno je milosrđa i svaki čovjek je u njemu upisan, zato smo se danas i okupili na slavljenju, da bi mu zahvalili na toj beskrajnoj ljubavi", kazao je nadbiskup Barišić u uvodu u sv. misu. Misna čitanja čitala je kandidatice Renata i postulantica Karmen. "Sv. Ivan je kazao da je Bog ljubav i ljudskim riječima se ne može izraziti bolje od toga. No da bi zaista shvatili tko je Bog i što je ljubav, moramo kleknuti pod križem. Slaveći svetkovinu Presvetog Srca Isusova, slavimo zapravo Božju ljubav prema nama i zato nas ovaj dan poziva da padnemo ničice pred tim Otajstvom ljubavi", kazao je nadbiskup na početku homilije ustvrdivši da ta ljubav u potpunosti zahvaća ljudsku stvarnost, da je u neprestanom dijalogu sa svojim sinovima i kćerima, te da se svima očitovala u Isusu Kristu, u njegovom Presvetom Srcu. "Ova ljubav posebno se očitovala sv. Margareti Mariji Alacoque, po kojoj se raširilo štovanje Srcu Isusovu, a kojoj je Krist rekao da izgara od ljubavi prema svakom čovjeku. Toj ljubavi predao se i vaš utemeljitelj Josip Stadler i iz te ljubavi niknula je i vaša zajednica Služavki Maloga Isusa, zajednica sestara koje nastavljaju širenje ljubavi Presvetog Srca Isusova", naglasio je nadbiskup i nadodao kako je ta ljubav sposobna gledati u najdublje čovjekove provalije, duhovno i materijalno siromaštvo i u svakom čovjeku vidi Malog Isusa, dijete potrebno ljubavi, nježnosti i pažnje. Obraćajući se sestrama, kazao je da one znaju da se najprije tre-

ba pristupiti ljudima koji su daleko i pokazati im ljudsku i kršćansku ljubav, da bi potom oni mogli i htjeli pristupili k Isusu. "Vaša družba čini upravo taj hod do umornih ljudi. Zahvaljujući vašoj međusobnoj ljubavi i sestrinstvu, te bliskom odnosu s Gospodinom, vi imate snage otići drugima, vratiti im dostojanstvo, uzvisiti ih njegujući vlastitu poniznosti i posvjedočiti im ono najvažnije, Ljubav", zaključio je nadbiskup i pozvao svakog pojedinca, da dozvoli Kristu da zapali i njihovo srce te da, bez obzira na životne uloge koje žive, postanu proizvedena ljubav Presvetog Srca Isusova. Na kraju slavlja župnik don Ivan Sučić zahvalio je nadbiskupu u svoje, i u ime sestara Služavki Maloga Isusa na blagoslovu i poticajnim riječima. Podsjetio je da sestre, kao i Prijatelji Maloga Isusa koje predvodi s. Dolores Brkić, nakon mise kreću na hodočašće u Sarajevo na grob svog utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera.

Sestre koje su iz okolnih kuća došle na ovu svečanost u Split ostale su na svečanom ručku i nastavile slavlje u provincijalnoj kući, na kojem su bili župnik don Ivan i kapelan don Vedran, a sutradan rano ujutro pošle jednim autobusom na hodočašće u Sarajevo. Prijatelji Malog Isusa odmah nakon sv. mise predvođeni s. Dolores, pročelnicom Provincijskog vijeća za Prijatelje Malog Isusa autobusom su pošle za Sarajevo. S njima su u autobusu bile s. Maneta Mijoč, koja im je putem povezivala crtice iz života sluge Božjega Josipa Stadlera i Družbe i mjesta kroz koja su prolazili od Splita preko Livna i Viteza do Sarajeva i o samom Sarajevu. Od sestara s Prijateljima Malog Isusa su još bile: s. Danka Žaper, s. Terezija Pervan i s. Rebeka Batarelo, voditeljice Prijatelja Malog Isusa iz župa u kojima djeluju: Šestanovca-Katuna, Omiša i Jesenica. Duhovna atmosfera u autobusu cijelim putem bila je na zavidnoj visini, ugodna i korisna i za dušu i za tijelo, duhovno i kulturno. U samostanu Djeteta Isusa u Livnu, dobrotom sestara iz ovog samostana, okrijepile smo i osvježile. U Vitezu smo posjetili sestre u samostanu sv. Josipa, prisjetile se zauzete ljubavi sluge Božjega Josipa Stadlera prema Travniku-Travničkom sjemeništu, Vitezu, sestrama na nadbiskupskim ubožnicama i ljubavi prema djeci u nadbiskupskim ubožnicama u Sarajevu, spomenuli i Polje Presvetog Srca Isusova na Mladicama, koje je nadbiskup Stadler kupio za sestre. Na Ilidži smo posjetili Vrelo Bosne, a zatim se nakon osvježanja uputili na Stup-Bare, gdje smo se smjestili u hotelu Delminum, vlasništvo obitelji Ćurčić. Nakon večere pošli smo u crkvu Uznesenja Marijina na Stupu, gdje smo pred osvjetljenom špiljom Gospe Lurdske u dvorištu

crkve izmolili sv. krunicu. Ujutro smo se nakon doručka uputili u centar Sarajeva, prema katedrali Presvetog Srca Isusova. Najprije smo posjetile nadbiskupski dvor, gdje smo se pomoli u kapelici, u kojoj je molio sluga Božji nadbiskup Stadler, a pozdravio nas i u svoju pastirsku riječ uputio kardinal Vinko Puljić.

U Sarajevo su u međuvremenu došle jednim autobusom sestre, novakinje, kandidatice i Prijatelji Malog Isusa iz Zagreba, predvođene provincijalkom s. Katarinom Penić-Sirak, jednim autobusom sestre i postulantice iz Splita predvođene provincijalkom s. Anemari Radan, jednim autobusom sestre i Prijatelji Malog Isusa iz Metkovića i Vrgorca, te sestre iz Dubrovnika. Radosno su ih dočekale sestre sarajevske provincije i njihovom provincijalkom s. Admiratom Lučić. Svi zajedno okupili smo se u katedrali, koju je u čast Presvetog Srca Isusova podigao sluga Božji nadbiskup Stadler, čiji su smrtni ostaci u ovoj katedrali.

Duhovnim programom u katedrali u deset sati započela je priprava svečanosti euharistijskog slavlja i posvete Srcu Isusovu. Program su pripremile i animirale sestre novakinje s učiteljicom s. Marinom Piljić. U znak sjećanja na ovaj svečan dan, svaka sestra i Prijatelj Maloga Isusa dobili su na dar poruku, koja će nadahnjivati i poticati na život prednja posvetom Srcu Isusovu. Svečano euharistijsko slavlje u 10.30 sati, predvodio je mons. Ivo Tomašević, generalni tajnik Biskupske konferencije BiH, u koncelebraciji još tri svećenika. Sve prisutne, na početku Misnog slavlja, pozdravio je župnik sarajevske katedrale don Pavo Šekerija i najavio radosnu poruku, koja je stigla iz Rima, od pape Franje, koji podjeljuje svoj papinski blagoslov i prigodnu riječ uz svečanost posvete Presvetom Srcu Isusovu, koju je pročitala s. Admirata Lučić, provincijska glavarica sestara Sarajevske provincije. Nakon toga je pozdravnu riječ uputila vrhovna glavarica Družbe s. Radoslava Radek. U pozdravnom govoru izrazila je zahvalnost za milost da smo ovdje u katedrali kojoj je prije 130 godina, 20 studenog 1884., prvi Vrhbosanski nadbiskup i otac Utemeljitelj – sluga Božji Stadler, blagoslovio temeljni kamen, a pet godina kasnije posvetio je Presvetom Srcu Isusovu. U ovoj katedrali sluga Božji nadbiskup Stadler primao je mnoga milosna nadahnuća. „Želim vjerovati da se u toj kontemplaciji Srca Božjega, upravo ovdje u katedrali, začela u njegovu srcu i naša Družba.“, istaknula je majka Radoslava. Pozvala je sve sestre, da danas, okupljene oko Srca Isusova i velikog sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, na ovom, njima svetom mjestu, zahvale Božan-

skom Srcu za sve primljene milosti koje su obilato primale kroz povijest i obnovimo vjernost i odanost Božjem Srcu kojem smo predale život po svetim zavjetima, te istovremeno molimo oproštenje za propuštenu nezahvalnost i mlakost života. Na kraju je pozvala sestre da čin današnje obnove posvećenja Presvetom Srcu Isusovu bude novi početak radosnog apostolskog služenja u svetoj Crkvi, iz kojeg će se Družba obnoviti novim duhovnim zvanjima i započeti put ulaska u 125. godišnjicu Družbe. Nastavilo se svečanim Misnim slavljem, na kojem su liturgijsko pjevanje animirali PMI župe Gromiljak pod ravnanjem s. M. Marinele Zeko. Duh posvete Srcu Isusovu žario je i zračio cijelim Misnim slavljem, pjesmama, molitvama, prikaznim darovima i njihovim simbolima: oltarnika, knjigom sa Stadlerovim poslanicama Pod zastavom Srca Isusova, pločom u obliku srca sa riječima zahvale ocu Utemeljitelju i lampionima - simbolima pripadnosti Hrvatskom narodu.

U propovijedi mons. Tomašević je naglasio divnu moć Božanskog Srca Isusova, koje iscjeljuje, obnavlja i ujedinjuje naša srca s Bogom i jednih s drugima. Progovara i progovorilo je srcu svake sestre Služavke Maloga Isusa kada je upalilo žar redovničke ljubavi i dovelo je u redovničku zajednicu Služavki Maloga Isusa, iz različitih krajeva BiH, RH i drugih krajeva zemlje. Pronašlo je srce svake sestre i dirnuo ga svojom Božanskom ljubavlju pozivajući da žar ljubavi Božanskog Srca pronosi i svjedoči u svijetu. Tom Božanskom ljubavlju bilo je dirnuto i plemenito srce vašega utemeljitelja nadbiskupa Josipa pa je posvetio ovu mjesnu Crkvu Vrhbosansku, a tako na određeni način i ovu zemlju, Srcu Sina Božjega da svoju Božansku ljubav na osobit način trajno izlijeva na članove ove Crkve, ali i na sve s kojima oni žive. Dozvao je u sjećanje prisutnih događaj današnjeg dana, prije točno 100 godine, 28. lipnja 1914. u Sarajevu, kada je u Sarajevu Gavrilo Princip, pripadnik revolucionarne organizacije "Mlada Bosna", ustrijelio austro-ugarskog prijestolonasljednika Franju Ferdinanda i njegovu suprugu Sofiju. Taj je događaj bio povodom za izbijanje Prvog svjetskog rata koji je odnio milijune ljudskih života i prouzročio kraj Austro-ugarske monarhije ali i Njemačkog, Ruskog te Osmanjskog carstva. Pozvao je na molitvu za trajan mir u Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj, u svijetu i srcu svakog čovjeka, i molitvu za sve stradale ljude u ratovima na ovim prostorima i šire. Potaknuo je sestre da na grobu svoga Utemeljitelja služe Božjeg nadbiskupa Stadlera obnove želju za svetost života. Zaključio je propovijed riječima: "Za buduć-

nost svih vas i cijele Družbe od svega je najvažnije da budete Isusove, da trajno učite od božanskoga Srca i ostanete pod okriljem toga Srca koje daje istinski život. Mi zajedno s vama i za vas molimo da Vas božansko Srce čuva zahvalni za sve što je Vaša Družba učinila za nas svećenike, za nezbrinutu djecu, za stare i bolesne, za pomoć tolikim potrebnima. Ostanite u božanskom Srcu i budite nositelji i svjedoci njegove božanske ljubavi. Marijino srce, koje je prebiralalo i premišljalo o Isusu Kristu, neka Vas zagovara te svojim srcem poput Marije osluškujete poticaje božanskog Srca.”

Nakon popričesne molitve oko 150 prisutnih sestara Služavki Maloga Isusa obnovilo je posvetu Presvetom Srcu Isusovu, u duhovnoj povezanosti i molitvi sa sestrama koje su odsutne zbog bolesti ili apostolskog djelovanja. Pjevajući *Tebe Boga hvalimo* izrekle su zahvalu Srcu Sina Božjega za sve primljene milosti. Svećenici, sestre i prisutni puk pošli su do groba sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, gdje su svi zajedno izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Predvoditelj Misnog slavlja mons. Tomašević, sa groba sluge Božjega Stadlera udijelio je svećenički blagoslov na kraju Svete mise, a okupljene sestre zapjevale su Himnu Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, nakon koje su ostale u kratkoj i tihoj osobnoj molitvi. Ova, za sestre velika obljetnica, obilježena je zajedničkom fotografijom sestra i Prijatelja Maloga Isusa na stepenicama katedrale, ispred kojih je novopostavljeni kip sv. Ivana Pavla II.

Po završetku svečanosti u katedrali, sestre su nastavile slavlje kod obiteljskog stola u Katoličkom školskom centru sv. Josip na Banjskom brijegu i s programom u dvorani. Imale su priliku upoznati i vidjeti Katolički školski centar, susreti se sa sestrama Kćeri Božje ljubavi, koje je sluga Božji nadbiskup Stadler 1882. godine doveo u Bosnu i povjerio im odgoj i brigu za djecu i mladež. Posjetili su u sklopu centra i samostana i crkvu Kraljice krunice.

Sestre i Prijatelji Malog Isusa iz Splita sa svojim autobusima, preko Jablanice, Konjica, Mostara i Međugorja, gdje su se kratko zaustavili i pomolili, sretno su doputovali u Split. Nosimo novi žar ljubavi zapaljen na Srcu Isusovu. Nosi nas val Božje ljubavi da svima budemo ljubav i svjetlo po uzoru na slugu Božjeg nadbiskupa Stadlera, ondje gdje živimo i djelujemo.

s. Maneta Mijoč

40. Obljetnica posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu

Radosna srca, proslavivši svetkovinu Presvetog Srca Isusova i dan naše Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina, sa svojim dragim Prijateljima Maloga Isusa, uputile smo se, na čelu sa s. M. Katarinom Penić-Sirak provincijalkom, na hodočašće u Sarajevo kako bismo zajedno sa sestrama i PMI ostalih provincija naše Družbe svečano proslavile 40. obljetnicu posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu.

Put je bio dalek, no u radosnom iščekivanju, brzo je prošao te smo već oko 8 sati ujutro bili pred svojim odredištem. Po dolasku u Sarajevo, prvo smo se uputili u sarajevsku bogosloviju koju je gradio naš Otac Utemeljitelj, a potom smo krenuli u katedralu. Tu je u 10 sati započeo prigodni program koji su pripremile sestre novakinje sa magistrom s. M. Marinom Piljić, a u izvedbi su sudjelovale i sestre juniorke naše Družbe. U 10.30 sati slavili smo svetu misu koju je predslavio mons. Ivo Tomašević. Prije završnog blagoslova, uputili smo se na grob Oca Utemeljitelja, gdje smo zajedno izmolili molitvu posvete Presvetom Srcu Isusovu kao i molitvu za njegovo proglašenje blaženim.

Po završetku svete mise i zajedničkog ručka, posjetili smo mjesta važna za nas i život Oca Utemeljitelja. Tako smo posjetili samostan "Egipat" i nadbiskupski dvor u kojem je živio i djelovao Otac Utemeljitelj. Na putu prema Busovači u kojoj smo prenoćili, zaustavili smo se u Mladicama, samostanu u kojem su sestre živjele do rata u Bosni i Hercegovini kada su bile protjerane. Samostan je sestrama oduzet, još uvijek je nastanjen i do danas nije vraćen. Obišli smo Vrelo Bosne gdje smo se, uživajući u ljepotama prirode, zajedničkom molitvom obratili Bogu.

Drugog dana našeg hodočašća prvo smo posjetili sestre u samostanu sv. Josipa u Vitezu. U Travniku smo posjetili sjemenište koje je također djelo ruku Oca Utemeljitelja te grob sluga Božjega Petra Barbarića. Nakon kratkog obilaska sjemeništa, krenuli smo prema travničkom groblju gdje smo sa župljanima slavili svetu misu. Na povratku zaustavili smo se u Podmilačju u svetištu sv. Ivana Krstitelja.

Zahvalni Gospodinu na 40 godina hoda pod zastavom Srca Isusova i uzdaajući se u njegovu ljubav, milosrđe i zaštitu, sretni smo se vratili obogaćeni i radosni. Molimo i dalje, da nas Presveto Srce ljubi kako bismo još više rasli i napredovali u ljubavi, postajući sve sličniji tom istom Srcu.

Sestra SMI

REVERENDA MADRE MARIA RADOSLAVA RADEK
SUPERIORA GENERALE
SUORE ANCELLE DEL BAMBINO GESU'
NAUMOVAC, 12 HR
10000 ZAGABRIA

IN OCCASIONE DELLA CELEBRAZIONE PER IL 40° ANNIVERSARIO DELLA
CONSACRAZIONE DELLA CONGREGAZIONE DELLE ANCELLE DEL BAMBINO
GESU' AL SACRO CUORE, NELLA CATTEDRALE DI SARAJEVO, SULLA TOMBA
DEL VENERATO FONDATORE L'ARCIVESCOVO GIUSEPPE STADLER, IL
SOMMO PONTEFICE FRANCESCO, RICONOSCENTE PER I DEVOTI
SENTIMENTI INDIRIZZATI, RIVOLGE IL SUO CORDIALE E BENEEAUGURATE
PENSIERO, AUSPICANDO CHE LA SIGNIFICATIVA RICORRENZA RAVVIVI
L'ADESIONE AGLI IDEALI DELLA VITA CONSACRATA PER UN SEMPRE PIU'
GENEROSO SERVIZIO ALLA CHIESA E AI FRATELLI, ATTINGENDO ALLA
FONTE INESAURIBILE DI COLUI CHE E' MITE E UMILE DI CUORE. SUA
SANTITA', MENTRE CHIEDE DI PREGARE A SOSTEGNO DEL SUO
UNIVERSALE MINISTERO DI SUCCESSORE DELL'APOSTOLO PIETRO,
IMPARTI DI CUORE A LEI E ALLE CONSORELLE TUTTE L'IMPLORATA
BENEDIZIONE APOSTOLICA, PROPIZIATRICE DI FECONDO CAMMINO
SULLA VIA DELLA PERFEZIONE EVANGELICA, ESTENDENDOLA A QUNTI
PARTECIPANO ALLA MENSA EUCARISTICA.

CARDINALE PIETRO PAROLIN
SEGRETARIO DI STATO DI SUA SANTITA'

Dal Vaticano, 28 giugno 2014

Prijevod na hrvatski jezik

Časna Majka Marija Radoslava Radek
Generalna poglavarica
sestara Služavki Maloga Isusa
Naumovac 12 HR
10 000 ZAGREB

U prigodi slavlja 40. obljetnice posvete Družbe Služavki Maloga Isusa Srcu Isusovu, u sarajevskoj katedrali, na grobu časnog Utemeljitelja nadbiskupa Josipa Stadlera, Sveti Otac Franjo, zahvalan za upućene pobožne želje, šalje svoj srdačni blagoslov, u želji da značajna godišnjica oživi prianjanje idealima posvećenog života za što velikodušnije služenje Crkvi i braći, crpeći svetost na neiscrpnom izvoru Onoga koji je blaga i ponizna srca.

Njegova Svetost, dok moli da Vašim molitvama poduprete univerzalnu službu nasljednika Sv. Petra, podjeljuje srcem Vama i svim sestrama moljeni apostolski blagoslov, moleći za plodan hod na putu evanđeoske savršenosti, proširujući ga na sve koji sudjeluju na Euharistijskoj gozbi.

Kardinal Pietro Parolin
Državni tajnik njegove Svetosti

Iz Vatikana, 28. lipnja 2014.

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Sarajevo

Susret članica povjerenstava

Članice svih povjerenstava u Provinciji Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije, 17. lipnja 2014. godine, u samostanu *Egipat*, u sjedištu provincijske uprave, sastale su se na zajedničko razmišljanje o vizijama i radu povjerenstava u Provinciji. Susret na temu: *Gledati srcem*, započeo je u 15 sati istog dana. Susret je animirala i vodila provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić.

Provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić, pozdravila je sve članice novoimenovanih vijeća u Provinciji i uvela u molitveni početak susreta, molitvom pape Franje *Mariji Zvijezdi nove evangelizacije*. Poslije molitvenog dijela slijedilo je predstavljanje novih povjerenstava u Provinciji i izlaganje provincijske glavarice s. M. Admirate na temu: *Gledati srcem*; zatim iznošenje vizija svake članice o ulozi i radu povjerenstva u narednom trogodišnjem mandatu. Potaknula je sestre na molitvenu prožetost i nadahnuće Duha Svetoga u povjerenim službama i projektima Provincije. Ova godina obilježena je simbolom srca, srca Isusova koje svih ljubi i iz čijih rana teku rijeke milosti za sve nas. Ono nas poziva gledati očima Isusova euharistijskog srca sve ljude, primljene zadaće i poslanje zajednice.

Na sastanku je upućen poziv članicama povjerenstava da pomognu i daju doprinos životu Provincije na područjima koja su im dodijeljena. Naglasak je stavljen na smjernice nove evangelizacije i poruka koje nam dolaze od pape Franje, našeg Utemeljitelja, potreba današnjeg čovjeka i društva u cjelini.

Susret je završio večernjom molitvom, pjevanjem i druženjem kod večernjeg objeda u blagovaonici samostana.

s. M. Kristina Adžamić

Duhovne vježbe u kući Djeteta Isusa

(15.- 21. lipnja 2014)

U sumrak dana, (nedjelja navečer), nakon večere okupile smo se u dvorani, kako bi zazvali Božju pomoć i milost Duha Svetoga, da nas kroz ovih šest dana vodi, poučava i prosvjetljuje.

Za razliku od dosadašnjeg načina, umjesto himne Duhu Svetom, započeli smo pjevanjem psalma: *Dodi Isuse dodi- dodi Isuse naš!* Pjesmu je predvodio voditelj, prateći melodiju sviranjem gitare. Prepustile smo se Duhu Svetom da upravlja naše misli, da nas vodi i usmjerava, onako kako je sudjelovao u vodstvu Izraelskog naroda, od izbora Abrahama, do rođenja Sina Božjega. Sudjelovao je u Isusovu životu, u stvaranju i oblikovanju Crkve, od apostola do današnjeg dana. Svaka rečenica u Svetom pismu pokazuje Njegovu snagu, ljubav i brigu za čovjeka.

Kroz ove milosne dane družili smo se sa osobama iz Novog i Starog saveza, svaka od nas (a bilo nas je 25), mogla je sebi u društvo birati likove koji su bili najbliži njenom duhovnom izboru. U oazi mira i molitve, mogli smo odabrati zajedništvo s Abrahamom, Jakovom, Mojsijem, Gideonom, prorokom Ilijom, Juditom, Esterom, učenicima iz Emausa, gubavcem, sv. Josipom... Mogle smo biti u društvu jedne od spomenutih, a mogle smo izabrati i više njih. U takvom društvu moguća su unakrsna pitanja, mogući su odgovori koji bi nas ugodno ili neugodno iznenadili. Svaki od njih svoju stvarnost počeo bi pričajući o početnom strahu, kojeg su osjećali kao i nesigurnosti u osobnom životu. Uočavali smo pedagogiju koju je Gospodin primjenjivao, da bi po njima činio svoja djela. Vidjeli smo taktiku kojom ih je odgajao, a istodobno slušajući ih dobili ponuđena pitanja. (Kad je meni Duh sveti najviše pomogao? Kakav je Gospodinov plan sa mnom? Koliko u molitvi nalazim radost i predanje?)

Prateći Abrahamov poziv, put, vjeru i prihvaćanje Božje volje, postavljena su pitanja: (Što je mojim ponašanjem razoreno? Koja je najveća kušnja u mojem životu? Kakva je moja žrtva Gospodinu?) Patrijarh Jakov, nakon što je postao vođa brojne obitelji, obogaćen brojnim slugama i imovinom, vraćajući se kući u zavičaj strahuje od brata. Poziva se na Gospodina, prisjećajući se Njegovih obećanja, traži pomoć. Iz njegovog primjera slijede nam pitanja: (Koga se bojim? Uspijevam li u molitvi izreći Gospodinu svoje osjećaje? Koje je Božje obe-

ćanje za mene najvažnije?) Najdublji slojevi naše duhovnosti vežu se uz molitvu, sveti prostor, u kojem Bogu smijemo iznijeti što nam je na srcu. Naš je zadatak da smireno i strpljivo slušamo što nam Gospodin želi reći. Mojsije, izabranik Božji, nalazi se na svetom tlu, te bez obuke na nogama, priznaje Božji suverenitet i svoj stav sluge. I on sa strahom vodi dijalog s Bogom, pokušava se izvući i ne biti oruđe u Božjim rukama. Nama su ponuđena pitanja: (Koje je poslanje meni Gospodin povjerio? Što su moje glavne slabosti? Gdje najlakše pronalazim Boga?) Gideon, također u strahu od Amalečana, noću radi u svom polju, Gospodin mu se objavljuje, poziva ga na suradnju. Premda sumnjičav, uklapa se u Božji plan, ali u njemu ne ostaje do kraja. Gideonov život nije u skladu s Božjim planom. Prvo pitanje bilo je , što je to pošlo po zlu? Gideon, vjerojatno ohrabren Božjim zahvatom, postaje presmion, možda čak misli da je Njemu Bog povjerio bezrezervnu pomoć. Njegov život više nije bio naslonjen na Gospodina i nije tražio Njegovu volju. Slijedio je svoje misli i planove, završetak mu je tragičan. (Pitanja: Gdje me muči strah? Tko mi pomaže u ostvarenju duhovnog zvanja? Kome ja donosim spasenje?) Nakon Gideona, evo i proroka Ilije. Čovjek snažan na riječi i djelu, nakon odvažnog suprostavljanja bezboštvu, mnogoboštvu, bježi pred jednom ženom u strahu za svoj život. Zanimljivo je što u dijalogu s Gospodinom priznaje strah od smrti, a istodobno moli Gospodina da ga uzme sa zemlje. Gospodin ga pita: "Što si ti Ilija ovdje"? I nama su sugerirana pitanja: (Zašto sam u ovim duhovnim vježbama? Što ću ja ovdje? Kako je meni Gospodin objavio svoju blagost? Kakvo obraćenje Gospodin od mene traži?)

Nakon svake homilije slijedila je molitva u skladu sa iznesenim predavanjem: duboka, iskrena, prožeta Božjom topline. Pred nama se pojavljuje Judita, odvažan, krhka, a jaka žena, svjesna stvarnosti i grešnosti vlastitog naroda, ali puna Duha Božjega, ostvaruje Njegov oslobodilački plan. Zanimljivo da svi vodeći ljudi, unatoč svojoj muževnosti, slušaju njezin savjet, a ona oslonjena isključivo na Božju pomoć, nalazeći svoju snagu u molitvi, izvršava Božji plan. Sebi ne pripisuje ništa, ukazuje na Boga i traži da Ga slušaju i slijede. Jasno i ovdje su kristalizirana pitanja, kao što su bila iza svake homilije. Iza Judite pojavila se još jedna žena, plaha, pobožna, plašljiva, ali u Božjim rukama oruđe protiv onih koji su planirali zatrti Izraelce. Kraljica Estera ostaje vjerna očinskoj vjeri, pouzdaje se samo u Boga, odbacuje sve kraljevske časti, posti i moli zajedno sa svojim narodnjacima, te

Gospodin uslišava njezinu molitvu i spašava narod. Ponovo su sugerirana pitanja u skladu sa izlaganjem i analizom ponuđenog teksta.

Nakon tekstova iz Starog zavjeta, družili smo se s likovima Novog Zavjeta. To su učenici na putu u Emaus, gubavac koji se obraća Isusu s izričitom molbom i sigurnošću: „Ako hoćeš možeš me ozdraviti“, zatim sv. Josip sa svojom borbom i dilemom. Njemu se Gospodin ne obraća direktno, govori mu u snu, a to i nas potiče da pratimo sve gdje se možemo s Gospodinom susresti, jer u svakoj situaciji nam se može objaviti.

U svaku homiliju o. Niko nas je uveo pjevanjem psalma, kojeg je sam uglazbio, a na kraju slijedila je molitva prilagođena predavanju. Posebnim načinom i stilom govora, upravo evanđeoskim rječnikom uspio nas je potaknuti na razmišljanje, uklapajući sve u naš život. Slušali smo ga baš kao što se sluša Božja riječ, otvorena srca sa željom da ta riječ trajno odzvanja u našim srcima. Ovako opisane likove bilo je zanimljivo pratiti i o njima razmišljati. O. Niko nas je evanđeoskim, blagim rječnikom, Isusovom pedagogijom, poticao na istinsko razmišljanje o sebi i svojem pozivu.

Svaka sestra sigurno je ubrala plodove za sebe i svoj život, za daljnje meditacije i duhovni rast. Hvala o. Niki, hvala sestrama: s. Sandri, s. Neveni i s. Ines, koje su kao vječno svjetlo ove kuće, svojim trudom i brigom pomogle da nesmetano i u miru provedemo ove milosne dane.

s. F. B.

(Sva predavanja, molitve i psalmi mogu se naći na stranici <http://amdgeu/livno2014/>)

Haiti

Blagoslov kapele u misiji na Haitiju

Dana Gospodnjeg 27. lipnja 2014. na svetkovinu Presvetog Srca Isusova u 16 sati u Port au Prince u misiji na Haitiju proslavili smo blagoslov naše kapelice posvećene Duhu Svetom. Ovaj dugo iščekivani dan, napokon je stigao.

Mi smo doduše željele da blagoslov bude na Duhove, ali iz više tehničkih razloga se to nije dogodilo. A danas vidimo da je to upravo bila Božja volja, jer smo blagoslov imale na dan Presvetog Srca Isusova

kada slavimo i 40 godina od posvete naše Družbe Srcu Isusovu. Ovaj događaj još više nas je povezao sa sestrama u Sarajevu koje su se okupile kako bi proslavile ovu lijepu obljetnicu i ponovno se sklonile u Srce dragog Isusa.

Najprije smo imali blagoslov kapelice te zatim sv. Misu koju je slavio mons. Julio Nau, salezijanac u konceleciji sa patrom Jacksonom Fabriciusom, morfontancem. Blagoslovu i sv. Misi su prisustvovali Janey Murphy, volonterka i djeca iz Centra. Djeca su još više uzveličala ovu svečanost svojim veselim i skladnim pjevanjem. Radost današnjeg dana i Srca koje se nastanilo u našoj kapelici dali su se vidjeti u očima nas sestara, djece, svećenika i naše drage Janey.

Pod sv. Misom mons. Nau je propovijedao o Srcu koje je svu svoju ljubav pokazalo prema nama ljudima, o Srcu koje je uzor svima nama. Također je djeci objasnio prisutnost dragoga i živoga Isusa u sestraskoj kapelici koji i njih poziva da dođu riječima koja su napisana na samom ulazu kapelice „**Jesi isi a. I ap rele W - Isus je ovdje i zove te**“ (Iv 11,28). Isus je upravo TU i zove nas sve da ga pohodimo i pomolimo se za svoje potrebe i za potrebe cijele Crkve, naših obitelji i naših bližnjih. Nakon sv. Mise, prve u našoj kapelici, uslijedio je blagoslov kuće i Centra popraćen razdraganom pjesmom djece. Blagoslovivši prostorije u kojima boravimo i djelujemo nastavili smo druženje kod obiteljskog stola.

Drage sestre, radujemo se da smo upravo danas sa ovim lijepim i posebnim događajem mogle mislima i molitvama biti sa svima vama. U ovoj kapelici i našoj Misiji mislimo na sve vas prateći vas molitvama kako bi svi zajedno mogli živjeti našu Karizmu koju nam u baštinu ostavi naš dragi Utemeljitelj.

Srce dragoga i Presvetog Isusa bilo nam uzor i nadahnuće u našem djelovanju.

Srcem i molitvom s vama, vaše

s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik

Zagreb

Duhovne vježbe u samostanu "Antunovac"

U Novoj vesi u Zagrebu od 30. lipnja do 5. srpnja 2014.g. održane su za sestre šestodnevne duhovne vježbe koje je predvodila s. Ozana

Krajačić, KBLJ. Sudjelovale su dvadeset četiri sestre iz Zagrebačke provincije i jedna sestra iz Družbe kćeri milosrđa.

Bila je novost i osvježanje sudjelovati na duhovnim vježbama koje predvodi časna sestra. Na izvoru sv. Pisma napajale smo svoje duše i otkrivale Isusa koji je ponekad zasjenjen našim svakodnevnim brigama, u velikoj želji da Ga svjedočimo na svoj "vlastiti način". Ako odvojimo dragocjeno od bezvrijedna, onda uz Isusa prianjamo kao laneni pojas proroka Jeremije. U druženju s Riječju Božjom koja može doći do riječi tek kad u nama nastane utiha i dadnemo joj prostora i vremena da se druži s nama.

Svakodnevna sveta misa odvijala se u crkvi sv. Ivana Krstitelja sa ostalim vjernicima. Završetak je bio euharistijsko slavlje u samostanskoj kapelici koju je predvodio fra Marin Grbešić.

Ojačane i osvježene Božjom milošću odlazimo ponovno na more života bacati mreže na Isusovu stranu.

sestra

Gromiljak

Moj Bog, moje sestre, moji siromasi

Na grobu Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera u sarajevskoj Katedrali, dvadesetak sestara započelo je duhovne vježbe od 6 dana slavljem svete mise u čast njegova proglašenja blaženim. Slavlju svete mise predsjedao je katedralni župni vikar vlč. Ivan Karača uz koncertaciju o. Damjana Kružičevića, benediktinca iz samostana Čokovac. S odlaskom na Gromiljak u sestarsku *Kuću Navještenja* slijedio je nastavak duhovnih vježbi za sestre.

Kroz šest dana sestre su molitvom, meditacijom, razmatranjima, euharistijskim klanjanjima i slavljem svete mise u tišini Božjeg doma jačale i obnavljale duh. O iskustvu i dojmovima duhovnih vježbi najbolje svjedoči govor s. M. Klare Jerković, koja se u ime svih sudionica zahvalila o. Damjanu. O čemu su sestre razmišljale, meditirale, molile, slušale, najbolje se iščitava iz spomenute zahvale koju donosimo u cijelosti:

Hvala, patre Damjane, što ste ovih dana bili uz nas

Meni je u dio pala ova zadaća da Vam se u ime sestara zahvalim. Pa odakle da počnem. Rekosmo da je potrebno svakodnevno povlačenje od

svijeta, kao i godišnje malo dulje povlačenje od svijeta. Međutim, odmah ste nam na početku postavili pitanje gdje se to mi, to jest ja povlačim i s kime se povlačim? Ako se povlačim s TV-om, mobitelom, internetom, skype-om, onda se mi više umorimo, i na taj način bježimo od zajednice i same sebe varamo.

Ako se povlačimo da budemo sjedinjene s Bogom da spoznamo da na ljestvici vrednota treba stajati:

1. Moj Bog, 2. moje sestre i 3. moji siromasi, a sve ostalo nije moje, nego je naše, tada smo se istinski i pravo povukle u osamu.

Uz ovo troje nam ide i ovo troje: 1. molitveni život - liturgija, 2. život u zajedništvu i 3. apostolat.

Ovim redom, ako je ikako drugačije, onda mi više nismo redovnice, naš život nalikuje, kako Vi rekoste, na lakrdiju, posvjetovnjačujemo se - postajemo svjetovne redovnice. Trajno sjedinjenje s Bogom u molitvi: kroz euharistiju, ispovijed, čitanje Sv. pisma, razmatranje, pobožnost prema BDM, te dostojno slavljenje liturgije časova, sve nas to uči kulturi govora, lijek protiv svjetovnosti u samostanu. Trebamo njegovati i šutnju, jer je vrijeme šutnje zahtjev Božje ljubavi koja nam kaže:

Da je odricanje prag radosti, žrtva prag velikodušnosti a stega prag duhovne slobode.

Trebamo znati postaviti vertikalnu i horizontalnu u našem redovničkom životu.

Kontemplirati znači bolje vidjeti Boga i bližnjega. Nemojmo se služiti kontemplacijom koja nas vodi u izvlačenje iz zajednice, koje nas vodi u komotnost i izbjeljivost, a to je jednako obijest i svjetovnost.

Hvala Vam što ste nas podsjetili kako se treba moliti liturgija časova. Pa rekoste, prije Jutarnje nikakve privatne molitve, kao i iza večerja. Između psalama treba biti stanka, da bismo se vratili na ono što nas je potaklo u psalmu i slaviti Boga pjevanjem. Molitva treba biti dostojanstvena, sabrana i svjež, jer to je kozmetika duhovnog života, a kozmetika ima za cilj osvježiti nas, odmoriti, relaksirati. Budimo svjetlo svijeta koje će drugi prepoznati i slijediti.

Iz molitve proizlazi maksimalna ljubav koju možemo imati: ljubite jedni druge kao što sam Ja vas ljubio, i minimalna ljubav: ljubite jedni druge kao samoga sebe. Bez molitve mi postajemo glumci, lašci, doduše

možemo izvjesno vrijeme lagati jedni drugima, ali na kraju uvijek lažemo sebe.

Liturgija je filter pobožnosti u kojoj kažemo: ja hoću, mogu, želim i moram Boga gledati, a ne reći neću, ne mogu, meni je svega dosta i živjeti u komotnosti. U samostanu je samo jedna osoba u koju trebamo biti zaljubljene - ISUS, i samo jedna osoba protiv koje se trebamo boriti - SAME SEBE. Mi prvo trebamo imati ljudskosti da primjećujemo osobe pored sebe, zatim kršćanstvo i na kraju postavimo redovnice koje svoje brige, trpljenja i radosti dijelimo s osobama u samostanu, a ne tražiti prijatelje u izvanjskom svijetu. Naši odgovori i razgovori trebaju biti: Evo me, Neka mi bude i Veliča. Snagom ljubavi rađa se zajednica slobodnih.

Trebamo paziti kako međusobno komuniciramo. Ako dobro molimo i u molitvi čujemo Božju Riječ, bit ćemo uravnoteženi, samodisciplinirani i znat ćemo svoje posebnosti utkati u zajednički život i onda je to dar i milost. Ako nam trpi molitva, mi ne znamo dijalogizirati sa sestrama i onda postavimo „Osobe s posebnim potrebama“, iskačemo iz zajednice. Molitva nam pomaže da vidimo stvarnost.

Mi trebamo odgovoriti na potrebe vremena i svijet suobličiti s Kristom, biti svjedokinje živoga Isusa. Biti uvijek uredne, dostojanstvene i skromne i na taj način biti znak Njegova posvećenja. Ne smijemo se maskirati u laike jer tada smanjujemo svoje posvećenje.

1. Povjerovati nekome - Isusu; 2. Obratiti se od nečega to jest samodostatnosti i sebeljublja i koraknimo ka sebedarju i 3. Ostati uz Gospodina to je život u vjeri, to treba biti život naše svakodnevnice. Ako bude-mo imale ljubavi jedna za drugu, tada postavimo cjelovite osobe, tu je milost Božja na djelu i onda postavimo znak i magnet za druge mlade djevojke, sestre, i to sve u službi zajednice. Jer primjeri privlače, istinski svjedoci ljubavi privlače: Gle kako se ljube!

I na kraju, hvala Vam od srca za sve propovijedi i poticaje da nas obratite i potaknete na zajedništvo s Bogom i ljudima. Nadamo se da će i vaša braća imati ljubavi prema Vama pa vam neće previše ušporkati kužinu, a ako ipak bude, da ćete ju zajednički u bratstvu očistiti.

Nakon završenih duhovnih vježbi provedenih u pravoj duhovnoj tišini i sabranosti, sestre su otišle u svoje zajednice obogaćene novim iskustvima i s novim žarom ljubavi za život po Evanđelju.

s. M. Kristina Adžamić

Proslava blagdana sv. Ane

Devetnicom i trodnevnom pripravom, te svečanom proslavom na sam blagdan, obilježile smo proslavu blagdana sv. Ane, zaštitnice Družbe i provincijske kuće samostana sv. Ane u Splitu.

Kroz tri dana ujutro imale smo sv. misu s prigodnom homilijom, koju je predvodio župski pomoćnik župe sv. Križa u Velom Varošu don Vedran Torić, a poslije podne dva dana imale smo jedan sat euharistijskog klanjanja, a treći dan bilo je cjelodnevno euharistijsko klanjanje. Don Vedran je istaknuo milost i otajstvo Božjeg poziva, izabranja i poslanja u Božjem vinogradu, u Božjem masliniku. Gospodin nas je darom svoje milosti izabrao i pozvao u ovaj vinograd, ovaj maslinik, Družbu sestara Služavki Malog Isusa. Dao nam je poslanje u karizmi ove Družbe, da Božjom milošu, i vlastitom suradnjom s Njom, obrađujemo i uzgajamo povjereni vinograd, maslinik. Dao nam je poslanje da živimo svetim, kreposnim životom, da ljubimo Boga u bližnjima koji su nam povjereni, i tako donosimo plodove svetosti za sebe i onima kojima smo poslane.

Na blagdan sv. Ane, 26. srpnja 2014., svečano misno slavlje predvodio je župnik naše župe don Ivan Sučić. Misnom slavlju, uz sestre i postulante iz samostana, nazočile su i sestre iz samostana na Bačvicama. Pjevanje je predvodila predstojnica i zamjenica provincijske glavarice s. Eduarda Marić.

Župnik don Ivan na početku homilije je istaknuo kako osobe koje nose teret neplodnosti teško mogu izreći ili napisati onaj duševni nemir kojega osjećaju. U povijesti svijeta i spasenja bio je mnogo osoba koje su se u svom životu susrele s ovim velikim obiteljskim križem. Sveto pismo poznaje obitelji koje su zbog svoje neplodnosti doista bile nesretne, ali su svojim molitvama isprosile od Gospodina sreću i blagoslov. Pozvao nas je da se sjetimo "Abrahama i njegove molitve i kako dobi sina Izaka, proročice Ana majke Samuleove kako je isprosila kralja Samuela, Elizabete koja je isprosila Ivana Krstitelja. Konačno danas ispred sebe imamo Joakima i Anu koji isprosiše ili izmoliše Mariju Djevicu od koje se rodio Isus Krist." Sveti pravednici Joakim i Ana u braku su živjeli bogoljubno i tiho, marljivo radili i pomagali od svojih dobara siromasima i odvajali za potrebe hrama. Dugo nisu imali djece. Molili su Gospodina za milost dara djece i u poodmakloj

dobi od Boga isprosiše da im se rodi kćer Marija. Isprošenu djevojčicu Mariju sretni roditelji Joakim i Ana nisu zadržali za sebe nego su je predali da služi Gospodinu i bude na službi u hramu. "Zar se u ovome svemu ne vide i naši roditelji koji nas nisu zadržali za sebe nego su nas iz ljubavi prema Bogu predali da služimo Gospodinu i svome narodu", zaključio je don Ivan. Nastavio je riječima: "Ovo nas slavlje poziva da pogledom u naraštaje koji su nam prethodili **zahvalno cijenimo sve časno, pošteno, sveto i uzvišeno**, na čemu se izgrađuje naše postojanje i djelovanje. Spomen sv. Ane, iz loze Davidove, iz koje će u svijet doći Majka Spasiteljeva i sam Sin Božji Isus Krist, otkriva nam istinu kako je Bog pripremao i položio naše rođenje i življenje u konkretno ozračje velike obitelji, u neko pokoljenje. Zato danas zahvalimo Gospodinu na svojim djedovima i pradjedovima, bakama, očevima i majkama, toj obiteljskoj kolijevci u kojoj smo rođeni i prihvaćeni u ovaj svijet, toj prvoj školi ljudskih vrijednosti i kršćanskih kreposti, koja je započela s majčinskim mlijekom i u roditeljskom domu!" S pravom je don Ivan zaključio: "Sv. Joakim i Ana kao Marijini roditelji u tome su nam veliki **učitelji i pedagozi**. U njima se, u njihovom supružničkom odnosu i obiteljskom domu, zrcali baština života i vjere izabranoga naroda, vjernost savezu pradjedova, kao i otvorenost za Božju novost koja ih izabire i stavlja za same suradnike u povijesti spasenja, u utjelovljenje Sina Božjega u naš svijet." Don Ivan nas je pozvao da molimo sv. Joakima i Anu, uzore supružničkoga i obiteljskoga života, za naše obitelji, za otvorenost novim životima, kako nam narod, gradovi i sela ne bi doživjeli izumiranje, na molitvu za nova duhovna zvanja i moralni oporavak, za obraćenje u našem hrvatskom narodu. Izlaz iz brojnih negativnih pojava danas u našim obiteljima, u našim sredinama i u našem narodu tražimo u molitvi, u obraćenju Gospodinu. Na koncu je don Ivan istaknuo da "poput sv. Joakima i Ane tražimo u svemu Božju pomoć i milost, te moćni zagovor Blažene Djevice Marije, koju su Joakim i Ana u suradnji sa Stvoriteljem darovali i odgojili za ovaj svijet. Ona nam je uvijek najvjernija majka i odvjetnica. Neka nas ona ne ostavi, nego pogleda i pomogne, neka se zauzme za nas u našim suvremenim lutanjima i padovima, neka nas povede za svojim Sinom, na njegov put, a to je **put spasenja i novoga života u istini i ljubavi**. Kako je danas i imendan provincijalke s. Anemarie Radan, don Ivan je na kraju homilije zaželio da moćni zagovor sv. Ane vazda štiti i brani ovaj samostan sv. Ane i cijelu zajednicu, te čestitao sretan imendan provincijalki s. Anemariji. Na

koncu sv. mise s. Jelena Marević pročitala je pohvale svetim roditeljima Joakimu i Ani, koje nam je napisane donio don Ivan:

Sveti roditelji

*Imati roditelje svete
to je Božji dar,
grijat se u krilu njihovu
a Bogu ugodan par.*

*Malena Gospa
Kristova mati,
u toplom krilu
svog oca i majke,
prve psalme
počima čitati.*

*O da li su znali
Joakim i Ana,
da je djevojčica njihova
od neba odabrana.*

*Da li su znali
da mala Miriam,
sva radost njihovih dana,
o da li su znali da je čudesno
od grijeha istočnog očuvana.*

*O da li su znali
Ana i Joakim,
da u obitelji njihovoj
boravi i Božji Sin.*

*Presveto Trojstvo
među njima bdije,
skriven Otkupitelj
radosno se smije.*

*Zagledan u svoju
Bezgrešnu Majku,
blagoslivlja svoga
djeda i baku.*

*Kad se napunila
punina vremena,
bezgrešna Miriam
u hram je smještena.*

*Ponizna, Prečista
ko zvijezda sjajna,
nitko ni slutio nije
da Ona je velika
Božja tajna.*

Na kraju misnog slavlja otpjevale smo himnu Družbe. U radosti srca klicale smo Gospodinu: "Služavke smo moćnog kralja, koj se rodi za naš spas. Mali Isus naša radost izabrao za se nas ...". Hvala Ti sveto Ano za onu prvu milost koju si Družbi sestara Služavki Malog Isusa isprosila, kad te je, 1890. godine u devetnici pred Tvoj blagdan, molio sluga Božji nadbiskup Stadler sa svojim tajnikom, ne bi li se dug dobio kojim bi se mogla kupiti kuća za smještaj siromašnih starica. Tvojim zagovorom kod Gospodina odobren je novac od banke kojim se kuća kupila, u kojoj je Stadler na blagdan sv. Rafaela otvorio i u nju smjestio siromašne starice. Našla su se spremna ženska srca da služe Malom Isusu u njima. Odazvaše se da po uzoru na Mariju služe Gospodinu, po karizmi koju je Gospodin u Crkvi darovao sluzi Bojem

nadbiskupu Josipu Stadleru. Od tada do danas taj žar grije i sjaji po sestrama Služavkama Malog Isusa. Sveta Ano, moli Isusa i svoju kćer Mariju za milost novih duhovnih zvanja, koja će nastaviti svetim životom i predanim radom u vinogradu naše Družbe služiti Isusu u bližnjima.

Na doručku su don Ivan, sestre i postulantice čestitale imendan provincijalki s. Anemarie. Na svečanom obiteljskom ručku sa sestrama je bio župnik don Ivan Sučić i župni vikar don Vedran Torić, te vrhovne savjetnice s. Vesna Mateljan i s. Marija Banić, te lijepi broj sestara iz obližnjih samostana. Tijekom dana su dolazile sestre iz naših zajednica čestitati blagdan sv. Ane i imendan provincijalki s. Anemarie Radan i zamjenici vrhovne glavarice i vrhovnoj savjetnici s. Vesni Mateljan.

Sveta Ano, zaštitnice naša, moli Isusa za nas! Bdi svojim zagovorom nad nama!

s. Maneta Mijoč

Sinj

Hodočašće svećenika, redovnika i redovnica iz Cetinske krajine

U crkvi Gospe Sinjske u Sinju u srijedu, 6. kolovoza 2014. u 11.00 sati provincijal fra Joško Kodžoman predslavio je euharistijsko slavlje u kojem su sudjelovali 63 svećenika, 175 časnih sestara, bogoslovi i sjemeništarc, kandidatice i novakinje rodnom iz Cetinske krajine. Među prisutnima bilo je četrdesetak sestara naše splitske Provincije. Nakon okupljanja u 10.00 sati, slavlje je započelo procesijom u 11.00 sati iz samostanskog dvorišta.

Provincijal fra Joško Kodžoman, uvodeći u slavlje, pozdravio je sve okupljene i naglasio kako ovo hodočašće ima dvostruko značenje. Prvo, slijedimo primjer naših roditelja i rodbine koji hodočaste Gospi Sinjskoj, i drugo, ovo hodočašće ima i ljudsku dimenziju jer je prilika da se možemo vidjeti i porazgovarati. Zatim je pozvao sve prisutne da Čudotvornoj Gospi Sinjskoj prikažu molitve koje nose u svojim srcima, molitve za svoje zajednice, za nadbiskupiju i osobne molitve.

Za vrijeme euharistijskog slavlja pjevanje su predvodile časne sestre, a za orguljama je svirala s. Mirta Škopljanac Mačina. Sinjski gvardijan fra Petar Klapež pri završetku slavlja pozdravio je sve svećenike, re-

dovnike i redovnice te zahvalio Bogu i Gospi Sinjskoj na daru hodočašća. Sve sudionike susreta je pozvao na domjenak. Prije blagoslova i otpusta, gvardijan fra Petar Klapež predmolio je posvetnu molitvu Gospi Sinjskoj. Nakon euharistijskog slavlja bilo je fotografiranje ispred kipa Gospe Sinjske u samostanskom dvorištu.

U propovijedi je provincijal fra Joško istaknuo kako "Bog nas poziva da neprestano preobražavamo i usavršavamo u svom svećeničkom i redovničkom pozivu, kako se naše služenje ne bi pretvorilo u obični formalizam, koji ni nama ni drugima ne donosi sreću i zadovoljstvo. ... Kao sinovi i kćeri ovog podneblja, cetinskog kraja, sigurno smo svi isprošeni i izmoljeni pred ovim svetim likom. Neka nas naša nebeska Majka preporuča kako bismo bili dostojni svoga svećeničkog i redovničkog poziva i kršćanskog imena kojeg nosimo i s kojim se s razlogom ponosimo."

Za vrijeme euharistijskog slavlja pjevanje su predvodile časne sestre, a za orguljama je svirala s. Mirta Škopljanac Mačina. Sinjski gvardijan fra Petar Klapež pri završetku slavlja pozdravio je sve svećenike, redovnike i redovnice te zahvalio Bogu i Gospi Sinjskoj na daru hodočašća. Sve sudionike susreta je pozvao na domjenak. Prije blagoslova i otpusta, gvardijan fra Petar Klapež predmolio je posvetnu molitvu Gospi Sinjskoj. Nakon euharistijskog slavlja bilo je fotografiranje ispred kipa Gospe Sinjske u samostanskom dvorištu. Za sve prisutne svećenike i sestre bio je zajednički ručak u samostanskoj blagovaonici.

Preuzeto: <http://www.franjevcisplit.hr/sinj-hodocasce-svecenika-redovnika-i-redovnica-iz-cetinske-krajine>

Livno

Ja i Isus – Isus i ja

U našem Duhovnom centru Djeteta Isusa u Livnu, 7. kolovoza, započele smo duhovne vježbe, pod vodstvom patra Miljenka Sušca, monfortanca. Sudjelovalo je 26 sestara i tri postulantice, na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan. Većina sestara bile su jubilarke, koje su se pripremale za obnovu svojih jubileja - 25, 50. i 60. godina redovničkih zavjeta. Svježinu duha i nade dale su i naše tri postulantice: Marija, Karmen i Antonija, koje su se pripremale za ulazak u I. godinu novicijata. U dubini duše zahvaljivale smo Bogu na milosnom daru da

su se ove tri djevojke spremno odazvale na Gospodinov poziv, da ga s Božjom pomoću žele slijediti u redovničkom životu.

Pater Miljenko nam je svaki dan imao dva predavanja, jedno prije a drugo poslije podne. Od 11 do 12 sati imale smo euharistijsko klanjanje. Na početku bi pater imao uvodnu molitvu, zapjevali bi pjesmu, a zatim nakon šutnje pročitali evanđelje toga dana i u šutnji o njemu meditirali. Slijedile su molitve, zahvale, zazivi euharistijskom Isusu, popraćeni pjevanim usklikom Gospodinu. Nakon toga je bila osobna molitva u šutnji. U 12 sati bila je molitva krunice Djeteta Isusa, Srednji čas i blagoslov. Svetu misu s propovijedi, na temelju evanđelja s primjenom na duhovni redovnički život, imale smo poslije podne u 18 sati. Navečer smo imale molitvu svete krunice. Na početku molitve pater bi rekao nekoliko uvodnih riječi o pravoj pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji, prema Mariji Ljudevtu Monfortu, čiju je knjižicu "Rasprava o pravoj pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji" prvi kod nas na hrvatski jezik preveo naš utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Stadler. Stadler je bio veliki štovatelj Marijin, potpuno posvećen i predan Isusu po Mariji, biskup Srca Isusova i Srca Marijina. Nakon molitve krunice bila je molitva Povečerja. Sestre su se trudile pobožno sudjelovati u sv. misi, euharistijskom klanjanju, molitvi Časoslova, krunice i drugim molitvenim činima. Pjevanje je predvodila s. Eudoksija Franić, a za animaciju molitve brinula se sa sestrama s. Dolores, koja je imala na brigu i sakristiju, te doprinijela ljepoti sakralnog prostora ukusnim i liturgijski skladnim aranžmanima cvijeća.

Sam prostor i ambijent, podneblje i klima, plavetnilo neba i tople zrake sunca, svježih dah rječice Žabljak, hitro proljetanje riba i žubor malog slapa, hladovina vrba i rosom orošene travke i cvjetići, skladni i tihi cvrkut ptica, doprinosili su da neometano možemo obavljati duhovne vježbe. Mogle smo punim plućima pred Bogom obnavljati svoje tjelesne, duhovne i duševne snage, puniti ih svježinom Božjeg daha, orošene rosom njegove milosti i oslonjene na nadu u Njemu. Bilo je to milosno vrijeme. Za ukusno i brižno pripremljenu hranu, poslugu i ugodan smještaj brinule su vrijedne sestre: s. Sandra, s. Nevena i s. Ines.

Pater Miljenko nas je kroz duhovne vježbe vodio kroz temeljne teme duhovnog života, kroz temeljno opredjeljenje - ono što čini temelj duhovnog života svake osobe: Krist je za nas, mi smo za Njega. Nakon toga nas je vodio kroz temeljne vrednote redovničkog života, kroz

redovničko zajedništvo i redovničke zavjete. Osvježile smo ono što je temeljno u našem duhovnom i redovničkom životu, preispitivale se i obnavljale odluke za daljnji svježi i zanosniji hod s Kristom. Pater je podcrtao duhovnost sv. Marije Ljudevita Monforta, koju je svetac temeljio na izvorima evanđeoske poruke, otačke pobožnosti i crkvenog nauka, duhovnosti koja je, i danas i sutra, učinkovita, suvremena i potrebna. Na početku je kao temelj duhovnosti svake osobe naglasio: "Bog je ljubav! Bog mene ljubi!" Bog nas ljubi ovakvi kakvi jesmo. Pozna naše slabosti. Računa s našim krhotinama. Uvijek je spreman da nas primi. Samo je jedno potrebno: da spoznamo i prihvatimo svoju krhkost i slabost, te u poniznosti tražimo Božju očinsku ruku. Na Božju ljubav s naše strane potrebno je s ljubavlju na ljubav uzvratiti. Tada u nama umire stari, a rađa se novi čovjek. Kristu za ljubav sve ću činiti što On od mene traži. Tko ovo usvaja tomu se sve kocke života slažu. Ako toga nema nitko na svijetu čovjeku ne može dati odgovor na temeljna pitanja njegova života. Čim splasne želja da istinski ljubim Boga onda sve drugo u mom duhovnom životu splasne. Potrebno je stalno učiti iz svojih neuspjeha i čeznuti da Boga ljubimo.

Iz ljubavi prema Isusu nastaje predanje i prikazanje Gospodinu. Odričemo se sebe i predajemo se Isusu, Mariji, Srcu Isusovu. Potrebno je trajno kroz život obnavljati ovo predanje cijelog sebe: tijela, duše, srca, svega što jesam. Da bi mogli rasti i ustrajati u tom predanju potrebno je moliti, i to svaki dan, ustrajno i vjerno. I to u čistoći i poniznosti, jednostavnosti i istinoljubivosti srca pred Bogom i pred sobom. To je moguće kad se ima vjera i nada, kad sve radosno predamo u Božje ruke. Jedan od plodova čina predanja Kristu je radost i vedrina duha. Stoga po svakoj od nas redovnička zajednica treba biti zajednica radosti, nade, optimizma. Đavao vreba da pomuti u nama i u zajednicama ovu radost, te unosi strah i tjeskobu, nemir i žalost. Nakon potrebe predanja Kristu pater je govorio o Providnosti, o tom tajanstvenom Božjem putu sa svakim od nas, s Družbom, Crkvom, svijetom. Providnost je Božji plan kojim vodi svoja stvorenja do punine. Potrebno je da se u životu trudimo usklađivati Božje i svoje putove. Živjeti svijet i istinu: Bog vodi moju povijest, povijest mog života. Prva ljubav Bogu ide. "Tražite najprije kraljevstvo Božje, a sve drugo bit će vam nadodano." Pusti da Te Bog vodi. Računaj da Bog i po krivim crtama piše, da On i iz zla izvlači dobro. I iz neuspjeha se uči. Učimo prepoznavati Božju Providnost u svom životu, i u vjeri hoditi.

Nakon toga slijedio je razmišljanje o milosti. Bog u nama živi i djeluje u milosti. Bog u duši, duša u Bogu – to je stvarnost. Srce Isusovo stane u našem srcu, naše srcu u Isusovu srcu. Bog hoće da milost u nama raste, ali je potrebna naša suradnja, otvorenost naše duše da primi i živi evanđeoski duh u sebi. To blago nosimo u krhkim posudama, zato ga treba brižno čuvati. Potrebno je imati na umu da bez Božje pomoći, bez Božje milosti sami ne možemo. Treba se moliti, treba se obraćati i mijenjati, žrtvu, zadovoljštinu i dobra djela činiti. Svi su sveci bili duboko svjesni potrebe Boga i Božje milosti. Isuse, čuvaj milost u meni, da ona u meni raste, a po meni u drugima. Potrebna je nutarnja budnost duha, njegovanje sakramentalnog života, vježbanje življenja u Božjoj prisutnosti, ustrajnost u molitvi do konca života.

Slijedilo je promišljanje o velikim tema redovničkog života: o redovničkom zajedništvu i trima redovničkim zavjetima. Kao temeljno za govor o redovničkom zajedništvu i kao glavne postavke pater je naveo crkveni dokument "Bratski život u zajednici". Potrebno je zajednicu ljubiti očima vjere. Ne može se živjeti u zajednici bez vjere i spremnosti na žrtvu, na žrtvu za dobro zajednice. Bog ljubi svakog čovjeka, svaku zajednicu. Bog mi je dao sestre. Molitva nosi i drži mene, moje sestre i zajednicu. Bez molitve nema osobnog ni zajedničkog života u radosti i ljubavi, nema zajedništva srca i duha, mira i vedrine, prave komunikacije i zanosa. Temeljno uz zajednički život u redovničkom životu je vjerno održavanje triju redovničkih zavjeta: čistoće, siromaštva i poslušnosti, o kojima je pater pojedinačno u bitnim točkama rekao.

Duhovne vježbe su završile 13. kolovoza navečer. Na kraju duhovnih vježbi u ime svih sestara sudionica duhovnih vježbi riječ zahvale pateru Miljenku izrekla je s. Sofija. Hvala Bogu i Majci Božjoj na ovim milosnim danima duhovnih vježbi.

s. Maneta Mijoč

Duhovne vježbe, Livno 2014.

*Dođosmo u ovaj predivni livanjski kraj,
u tišinu samostana Djeteta Isusa,
da obnovimo svoj duh i nutrinu.*

*Dani su ovo milosti svete,
Duh Sveti nas vodi, Njegovo smo dijete.*

*U ovim danima ispitujemo gdje smo slabe,
gdje su zamke za milosno Božje djelovanje,
moleći se dragom Bogu da ne bi smalaksale.
Svaki dan ima svoj novi, nama nepoznati, plan,
ali tko svaki dan prima Krista nikad nije sam.*

*Pater Miljenko, pravi Kristov i Marijin monfortanac.
Što Monfort napisao i živio, Stadler rukom, životom i djelom potpisao.
Dva Božja ugodnika, potpuno Isusu i Mariji predana.
I svaka od nas, uz svoje ime, nosi i ime Marija,
da svom dušom i svim životom ljubi Maloga Isusa kao Marija.*

*Oživjeli ste temeljne vrednote duhovnog i redovničkog života.
Bog je Ljubav! Bog mene ljubi! Krist je za nas, mi smo za Njega!
Dragom Bogu ljubav za ljubav uzvratimo!
Po Mariji Kristu se predajem. U Srca Isusa i Marije ja živim!
Nosi me i drži dah Božje milosti i plan Božje Providnosti.*

*Čeznuti za Bogom i njegovom milošću,
znajući da skriveno blago nosimo u glinenim posudama života.
Živjeti u Božjoj prisutnosti i nutarnjoj budnosti,
milost Božja da raste u meni, i u drugima po meni.
Plodni dobrim djelima, postojani u molitvi, do konca života ustrajni.*

*Pater Miljenko, od početka do kraja, jasni ste bili.
Ne možemo reći da se nismo razumjeli.
Božja ljubav, Krist i Marija, molitva i budnost duha,
predanje Kristu u radosti i jednostavnosti srca.
Zajednicu ljubiti, redovničko posvećenje i poslanje zauzeto vršiti.*

Dao Mali Isus da poruku, koju ste nam ovih dana dali, nosimo svima.

Livno, 13. kolovoza 2014.

s. Sofija Cvitković

Redovničko slavlje u kući Djeteta Isusa

(Livno, 14. kolovoza 2014.)

Zahvalno slavlje redovničkih jubileja i ulazak u I. godinu novicijata sestara naše Provincije započelo je svečanim misnim slavljem u samostanu Djeteta Isusa u Livnu, koje je predvodio pomoćni banjalučki biskup mons. Marko Sremen, u koncelecijaciji s petnaestak svećenika, s početkom u 10,30 sati. Za lijepo okićenu kapelicu i za sve što je potrebno kod oltara i u sakristiji brižno se pobrinula s. Dolores. Bilo je prisutno dosta sestara iz drugih naših samostana, rodbina, prijatelji i dobročinitelji Provincije i samostana Djeteta Isusa u Livnu. Među dobročiniteljima bili su pater Maurizio Annoni, kapucin iz Milana sa svojim bratom i nevjestom, te gđica Eni Radović iz Dubrovnika.

Na početku misnog slavlja, dok su sestre svečarice u procesiji ulazile u kapelu, zbor sestara, predvođen s. Eduardom Marić, je pjevao "O Gospe na nebo uznesena Sinu svome nas vodi". Pozdrav prisutnima je uputila provincijalka s. Anemarie Radan. Pozdravila je banjalučkog pomoćnog biskupa mons. Marka Semrena. Istaknula je da je ovo slavlje duhovni dar i banjalučkoj biskupiji, da u biskupu Marku prepoznamo dobri i sveti duh našeg utemeljitelja slugu Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera, koji je kao vrhbosanski nadbiskup jedno vrijeme bio i apostolski vikar banjalučke biskupije. Pozdravila je prisutne svećenike i s. Vesnu Mateljan, zamjenicu vrhovne glavarice i vrhovnu savjetnicu. Pozdrav je uputila roditeljima i rodbini sestara slavljenica. Zahvalila im je za roditeljsku i rodbinsku ljubav, vjeru i molitve, kojima su pratili i prate naše svečarice. Zamolila ih je da molitvama i žrtva-

ma i dalje ih prate na putu njihova predanja Gospodinu, da mogu biti žene Božjeg duha do konca života. "Redovničko zvanje se potvrđuje i zalijeva vjerom, ljubavlju i žrtvom, radosnim služenjem Isusu u bližnjima. Budite im i nadalje duhovna potpora, a one će moliti Božji blagoslov za Vas, i biti Vaš ponos", zaključila je provincijalka s. Anemarije. Poseban pozdrav je uputila sestrama slavljenicama: postulantcama koje će danas učiti u I. godinu novicijata i sestrama koje slave 25, 50 i 60 godina redovničkih zavjeta. Pozdrav je završila molitvom Gospodinu da nas učini prikladnim sredstvom svoje milosti, da budemo žene koje teže svetosti, znak Božje dobrote i blizine za sve s kojima živimo i radimo, s kojima se susrećemo.

Nakon uvodne misne molitve oca biskupa provincijalka je pozvala svaku sestru slavljenicu, koja je odgovorila riječima: "Evo me Gospodine, pozvao si me!" Jasni i spremni odgovor, uz treptaj srca i klik taj duše izgovarale su sestre slavljenice. Gospodine smiluje se! Kriste smiluj se...! Vapi duša naša da nas milosrdna ljubav Krista očisti, da bi naš prinos bio što čišći i Bogu miliji, da nas jače privuče Srcu Kristovu. "Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima dobre volje..." pjevale su zanosno "Betlehemke", pridružujući se anđeoskom pjevu koji naviješta da se u gradu Betlehemu rodio Krist Gospodin. I danas u Livnu, u ovoj kapeli, u euharistijskom slavlju, naviješta se ova radosna vijest, i ovdje se rađa i živi Krist u euharistijskom slavlju i u sakramentu sv. euharistije. Sluga Božji nadbiskup Stadler često sestrama uz naziv Sestre Služavke Malog Isusa dodaje "ili Betlehemke". Misna čitanja čitale su postulante Karmen i Antonija, pripjevni psalam pjevala je postulantica Marija, a evanđelje navijestio fra Hrvoje Perković.

Biskup Marko se u homiliji prvenstveno obratio sestrama, osobito sestrama slavljenicama, s temeljnim naglaskom: "Tko je časna sestra Služavka Malog Isusa splitske Provincije sv. Josipa?" To je žena kršćanka koja se na Božji poziv odazvala na redovnički život. Ona je znak posvećenja u Crkvi, i po redovničkim zavjetima i po svojoj odjeći. Odgovorno živjeti svoje posvećenje ona je bogonosac. Nasljedovati Isusa Krista znači osjećati, ljubiti i služiti Njegovim srcem, govoriti i činiti ono što je

Njemu milo. Poput sv. Pavla njezin život i djelo trebaju svjedočiti: "Ne živim više ja, nego Krist živi u meni!" To je staviti se u službu kristijanizacije, u službu evanđeoskog poslanja, živjeti i naviještati vrednote kraljevstva Božjega, koje se živi već na zemlji. Biskup nabrajajući pojedinačno svako ime sestre slavljenice podsjetio je na Kristov upit apostolima: "A što Vi kažete tko sam ja?" Uvjeren sam, rekao je biskup, da se svaka od vas slaže s Petrovim odgovorom na ovaj Kristov put: "Ti si Krist, Pomazanik, Sin Boga živoga!" Odgovor "Tko je za mene Krist" odgovor je koji se daje riječju i cijelim životom. Potrebno je znati i s tim računati da je Isus Krist moj Put, a da je to put križa, muke i uskrsnuća, i da taj put i ja moram proći. Na tom putu treba da me prate moja vjera, molitva i dobra djela. Vjera se potvrđuje služenjem malenima, siromašnima, usmjeravanjem svojih koraka prema Božjem planu i putu, tražeći u svemu što je volja Božja za mene. Potrebna je ustrajna svakodnevna molitva: "Dolazim Ti Gospodine da Ti služim do konca života" Gospodin pozna našu slabost, zna da same sve ne možemo. Zato traži našu suradnju i da računamo s Božjom milošću. Stoga je otac biskup poručio sestrama: "Sestre budite s Bogom, i Bog će biti s Vama." Zahvalio je Gospodinu na daru sestara slavljenica, na darovima milosti kojima ih je On ispunio, zahvalio njihovim roditeljima, rodbini, sestrama u zajednici, odgojiteljima, svećenicima, svima koji su sudjelovali u njihovu odrastanju kroz život.

Molitvu vjernika čitale su: s. Ružica, s. Brigita i s. Marina. Nakon toga slijedio je obred ulaska u I. godinu novicijata triju postulantica: Marije Žegarac, koja je dobila redovničko ime s. M. Milana, Karmen Bolanča, koja je dobila redovničko ime s. M. Karmen i Antonije Čobanov koja je dobila redovničko ime s. M. Antonija.

Iza ispjevane molitve "Jaganjče Božji" sestre slavljenice su zavalile za 25, 50 i 60 godina redovničkih zavjeta. Sestre s. Brigita i s. Marina su zahvalile za 25 godina i obećale daljnju vjernost Kristu u redovničkim zavjetima.

Zahvalu za 50 godina redovničkih zavjeta izrekle su: s. Ružica Marijanović, s. Dobrila Barišić, s. Ilinka Šiljeg, s. Većeslava Vrnoga, s. Anđelka Raguž, s. Marinka Vrnoga i s. Rahela Vučić.

Zahvalu za 60 godina redovničkih zavjeta izrekle su s. Gašparina Crnčević i s. Sofija Cvitković. Radi bolesti nisu mogle doći s. Renata Raos, koja je u Cisti Velikoj i s. Mihovila Perleta, koja je na Šinama. One će 50. godina redovničkih zavjeta obilježiti svojim zajednicama.

Na kraju euharistijskog slavlja biskup Marko je još jednom čestitao sestrama slavljenicama i splitskoj Provinciji sv. Josipa, osobito što se ova redovnička obitelj danas obnovila s tri nove članice, s tri sestre novakinje. Preporučio je da sestre koje su od njih starije budu obrađovane njihovom radošću i mladošću, a da i one raduju starije sestre. Vrlo je važna ova uzajamnost i svijest da svatko u redovničkoj zajednici treba sa svoje strane sve učiniti da život u zajednici živi, raste i diše. Svatko je važan, i nitko nije isključen od te odgovornosti. Radosno smo ispjevale svoju himnu "Služavke smo...!"

Nakon euharistijskog slavlja radost se nastavila kod obiteljskog stola na prostranom dvorištu samostana. Radost sestara svečarica sa svojim sestrama, svećenicima, rodbinom osjećala se u punom dahu. Provincijalka s. Anemarie je uputila svima pozdrav i čestitke slavljenicama. U svom pozdravu je rekla:

"Na ovaj radosni dan, u našem duhovnom centru kući Djeteta Isusa, koji nam je Božja dobrota udijelila preko plemenite gospođe Vojislave Kajić, u osobno ime i u ime Splitske Provincije, izražavam dobrodošlicu i zahvalnost svima koji ste došli uzveličati naše redovničko slavlje.

Od srca pozdravljam banjalučkog pomoćnog biskupa mons. Marka Semrena, iskrenog i odanog prijatelja naše Družbe, koji ne krije radost i zahvalnost Gospodinu što se naš samostan Djeteta Isusa, kao duhovna oaza, nalazi u banjalučkoj biskupiji. Oče biskupe, obećajmo Vam duhovnu potporu iz ovog Duhovnog centra za Vaše svakodnevno poslanje u povjerenoj službi pastira naše mjesne Crkve.

Srdačno pozdravljam naše svećenike, ove iz Livna, te svećenike iz Dalmacije koji su rodbinski vezani uz sestre svečarice i njihove župnike. Hvala Vam braćo svećenici što ste došli da skupa zahvaljujemo Gospodina na daru u redovničkih zavjeta, i na ovaj način izrazili zahvalnost i odanost prema sestrama svečaricama.

Carissimo Padre Maurizio, insieme al fratello Giorgio, e alla cognata Marinella nostro grande e fedele benefattore, in quest'occasione solenne dell'entrata nel noviziato di tre nostre aspiranti alla vita consacrata, vorrei ricordare la sua bontà e generosità per la gente povera ed abbandonata a Milano e negli intorni. Tramite Lei, caro padre Maurizio, si "spezza" il Pane, cioè la Bontà e la Presenza di Cristo nei poveri. Lei non è rimasto solo a Milano, in Lombardia, in Italia, ma ha orma varcato ogni confine, diventando "il Buon Samaritano" anche in Croazia e Bosnia ed Erzegovina, con la solidarietà e beneficenza delle Opera delle Ancelle del Bambin Gesù. Il nostro GRAZIE, che accompagna con la nostra preghiera e gratitudine nel Signore...

Pozdravljam s. Vesnu Mateljan, zamjenicu Časne Majke, te ovdje prisutnu cijelu našu Provincijsku upravu. Pozdravljam s. Mariju Marinu Mužinić, učiteljicu novakinja, kao i s. Marcelu Žolo koja je bila prefekta sestrama novakinjama.

Pozdravljam naše prijatelje i dobročinitelje samostana Djeteta Isusa u Livnu.

Pozdravljam Vas dragi roditelji i rodbino sestara svečarica. Hvala Vam za molitve i ljubav, pažnju i žrtve. Hvala što skupa s našim sestrama svečaricama danas iz dubine duše i srca kličete i molite: "Dobri Bože, hvala Ti na Tvom daru! Uzdrži ih u vjeri i ljubavi prema Tebi i zvanju koje si im u svojoj dobroti udijelio! Neka budu pune Duha Tvojega, kako bi bile Tvoj dar za one s kojima žive i kojima ih šalješ! Daj da budu Tvoja slava na ovom svijetu i zasluži uživati Tvoju radost i na nebesima!"

Pozdravljam sve sestre, posebno današnje sestre slavljenice.

Čestitam našim mladim sestrama novakinjama koje su ušle u I. god. novicijata: **s. Milani Žegarac, s. Karmen Bolnača i s. Antoniji Čobanov.** Želim da milosni dar poziva, radost i žar odaziva Isusu uvijek podržavate svjetlom vjere i evanđeoskom vedrinom, otkrivajući i vršeći volju Božju u svemu.

Čestitam i vama **drage s. Brigita i s. Marina.** Zahvaljujem vam za 25 godina vjernosti života u redovničkim zavjetima u našoj Družbi. Trudite se i dalje, s Božjom pomoću, molitvom i primjerom krepisnog života, vjernim vršenjem povjerenih službi, svjedočiti djeci, mladima, svima s kojima se susrećete, prvenstvo duhovnih vrednota, ljepotu Boga i njegova kraljevstva.

Čestitam i dragim zlatnim sestrama koje danas zahvaljuju Bogu za 50 godina redovničkih zavjeta: **s. Ružici Marijanović, s. Dobrili Barišić, s. Ilinki Šiljeg, s. Većeslavi Vrnoga, s. Anđelki Raguž, s. Marinki Vrnoga i s. Raheli Vučić.** Zahvaljujem Vam za sve dobro koje ste kroz ovih 50 godina ugradile u život Družbe i Provincije, u život mjesnih Crkava i mjesta u kojima Vas je Providnost Božja preko zajednice poslala. Utkale ste svoju vjeru i nadu, molitve i žrtve, pregaranje i nesebično služenje, u život Družbe i Provincije, u život Crkve, Bogu na slavu i na korist bližnjega. To je veliki Božji dar. Gospodinu neka je hvala i slava, a Vama duboka zahvalnost za pedesetogodišnji vez tihog i radosnog služenja Malom Isusu.

Od srca čestitam i zahvaljujem **s. Gašparini Crnčević, s. Sofiji Cvitković, s. Renati Raos i s. Mihovili Perleta** za 60 godina redovničkih zavjeta. Samo je Gospodinu znano koliko križa i žrtava, muka i nedaća, samozataje i pregaranja je kroz ovih 60 godina redovničkog života trebalo proći. Ali jedno je sigurno. Molitva i tiho služenje u poniznosti i malenosti činilo vas je i čini vas radosnima. Svojim životom kroz 60 godina uvjerljivo svjedočite kako je lijepo biti Božja, da ima smisla, u poniznosti i molitvi, strpljivosti i tihom služenju,

živjeti s Kristom, služiti Njemu kroz služenje sestrama i bližnjima. Hvala vam drage sestre na daru uzornog svjedočenja.

Hvala sestrama u ovom samostanu Djeteta Isusa, s. Sandri, s. Neveni i s. Ines, za pruženu ljubav i gostoljubivost kroz vrijeme duhovnih vježbi i u pripremi za ovaj današnji dan. Dionici smo njihove ljubavi, žrtve i spremnosti da učine sve da se lijepo osjećamo za ovim obiteljskim stolom. Sestre, Bog Vam obilato naplatio.

Još jednom, svih srdačno pozdravljam. Ugodno se osjećajmo u ovom obiteljskom slavlju. Slavimo Gospodina i zahvaljujmo mu za divni dar zajedništva i zajedničke potpore na Božjem putu."

Čestitku sestrama svečaricama je izrekao i gosp. Ivo Crnčević, brat s. Gašparine. Slavlje se nastavilo do poslijepodnevni sati u ugodnom obiteljskom druženju, u zahvalnosti za ovaj veliki milosni dar koji je nam Gospodin udijelio, koji neka je Njemu na čast i slavu, a nama i po nama drugima na spasenje i posvećenje.

s. Maneta Mijoč

U I. godinu novicijata su ušle:

Antonia Čobanov, rođena je 13. rujna 1988. u Šibeniku (nastanjeni u Primoštenu-Burni) od oca Ante i majke Mladenke rođ. Čobanov. U samostan je došla 15. rujna 2013, a u postulaturu je primljena 2. veljače 2014. Novicijat je započela 14. kolovoza 2014. Dobila je redovničko ime s. M. Antonija.

Karmen Bolanča, rođena je 16. srpnja 1980. u Šibeniku (Primošten) od oca Jure i majke Ankice rođ. Punoš. U samostan je došla 15. rujna 2013, a u postulaturu je primljena 2. veljače 2014. Novicijat je započela 14. kolovoza 2014. Dobila je redovničko ime s. M. Karmen.

Marija Žegarac, rođena je 10. lipnja 1994. u Splitu (nastanjeni u Kaštel Sućurcu) od oca Fredija i majke Jadranke rođ. Prnjak. U samostan je došla 26. kolovoza 2012, a u postulaturu je stupila 2. veljače 2014. Novicijat je započela 14. kolovoza 2014. Dobila je redovničko ime s. M. Milana.

25. godišnjicu zavjeta proslavile su:

S. M. Brigita (Zdenka) **Rojnica**, rođena je 30. kolovoza 1966. g. u Cisti Velikoj, od oca Ivana i majke Nedjeljke rođ. Mandarić. U Družbu je došla 1983. Prve zavjete položila je 14. kolovoza 1989. u Dubrovniku. Do sada je bila na filijalama u Dubrovniku, Omišu, Splitu–svećenički dom. Obavljala je službu njegovateljice, bila je i u kuhinji. Sada je na službi u „Zavodu Josipovac“ u Mandaljeni, gdje sudjeluje u njegovanju djece s posebnim potrebama i vrši službu kuć-

ne predstojnice.

S. M. Marina (Anka) **Žuljević**, rođena je 26. rujna 1968. u Sinju, od oca Ivana i majke Anđe rođ. Projić. U Družbu je došla 25. kolovoza 1983. Prve zavjete položila je 14. kolovoza 1989. u Dubrovniku. Vrijeme iza prvih zavjeta provela je u Splitu–Bogoslovija (domaćica), na Strožancu i u Metkoviću kao odgajateljica u dječjem vrtiću. Za vrijeme boravka na Šinama pohađala je i završila u Splitu pedagoški studij za odgajateljicu u predškolskim ustanovama, te

sada radi kao odgajateljica u vrtiću „Mali Isus“, podružnica Košute. Ove godine završila je uz posao i teološko-katehetsko doškolovanje prema programu Kateheze Dobroga Pastira koji se temelji na načelima Montessori pedagogije.

50. godišnjicu zavjeta proslavile su:

S. M. Anđelka (Vinka) **Raguž**, rođena je 15. listopada 1940. u Prenju – Stolac (BiH), od oca Boška i majke Mare rođ. Džakula. U Družbu je stupila 24. listopada 1961., a prve zavjete položila 15. kolovoza 1964. u Zagrebu. Do sada je bila na filijalama: u Varaždinu (kapucini), Vrgorcu, Šestanovcu, Vinkovcima Italiji–Loreto, Donjim Brelima. Pomagala je u različitim poslovima, a najviše se bavila šivanjem i pletenjem. Sada živi i radi u samostanu u Donjim Brelima, gdje vrši službu kuharice.

S. M. Dobrila (Vinka) **Barišić**, rođena je 14. srpnja 1945. u Vidonjama, od oca Stjepana i majke Ane rođ. Glavinić. U Družbu je došla 12. listopada 1961. Prve zavjete položila je 15. kolovoza 1964. u Zagrebu. Kućanske poslove obavljala je u Splitu–sjemenište i bogoslovija, dok je u Mandaljeni i u Sutivanu radila kao njegovateljica kod starica. Sada je na dužnosti njegovateljice i uređenja rublja u samostanu u Dubrovniku.

S. M. Ilinka (Kata) Šiljeg, rođena je 18. svibnja 1946. u Vidu, od oca Ante i majke Mande rođ. Kešina. U Družbu je došla 17. kolovoza 1961. Prve zavjete položila je 15. kolovoza 1964. u Zagrebu. Do sada je obavljala kućanske poslove kao kuharica u: Rijeci (kapucini), Sarajevu–u kaptolu i biskupiji, Splitu–bogosloviji, Solinu, Perastu, Dubrovniku, Mandaljeni, Zagrebu–generalna kuća, u Dubrovniku. Sada je na oporavku i liječenju u samostanu u Dubrovniku.

S. M. Marinka (Mirjana) Vrnoga, rođena je 25. kolovoza 1942. g. u Vidonjama, od oca Bože i majke Stane rođ. Crnčević. U Družbu je došla 14. kolovoza 1962. Prve zavjete položila je 15. kolovoza 1964. u Zagrebu. Nakon položenih zavjeta radi kao njegovateljica u staračkom domu na Lovretu u Splitu, zatim obavlja kućanske poslove u Essenu, te tridesetak godina u hrvatskoj katoličkoj župi u Torontu (Canada), zatim kao kuharica u samostanu u Omišu i na župi sv. Josipa u Zadru. Uz službu kuharice u Torontu i Zadru vršila je i službu predstojnice. Sada vrši službu kuharice u samostanu "Imakulata" u Vrgorcu.

S. M. Rahela (Milica) Vučić, rođena je 31. srpnja 1945. u Vidu, od oca Jakova i majke Kate. U Družbu je došla 16. kolovoza 1961. Prve zavjete položila je 15. kolovoza 1964. u Zagrebu. Nakon položenih privremenih zavjeta vrši službu njegovateljice djece s posebnim potrebama u samostanu u Solinu. Od 1965. do danas (49 godina), radi u staračkom domu u Audregnies-u, Belgija. Od 1987. vrši službu direktorice u ovom domu. Ujedno vrši i službu predstojnice u ovoj redovničkoj zajednici.

S. Ružica (Iva) Marijanović, rođena je 30. prosinca 1946., od oca Ante i majke Šime, rođ. Bitunjac. Prve zavjete položila je 15. kolovoza 1964. u Zagrebu. Nakon oloženih zavjeta vrši službu sakristanke u Zagrebu (Nova Ves). Godine 1966. premještena je u Italiju u (Loreto i Crespano), gdje obavljala kućanske poslove, zatim prelazi u Merate, gdje radi kao njegovateljica u staračkom domu. U Milanu završava medicinsku školu, te preuzima vodstvo na gerijatrijskom odjelu staračkog doma u Meratama. Izborom za zamjenicu provincijalne glavarice splitske Provincije, preuzima i službu kućne predstojnice, koju vrši u samostanu na Strožancu i na Šinama, gdje je bila provincijska

uprava. Boravila je i radila u staračkom domu u Asconi u Švicarskoj. Ponovno dolazi na Strožanac 1993., gdje radi u dječjem vrtiću, te ujedno vrši i službu predstojnice. Službu kućne predstojnice obavljala i u Metkoviću, te u Grottaferrati-Rim, gdje sada živi.

S. M. Većeslava (Marija) **Vrnoga**, rođena je 13. kolovoza 1940. g. u Vidonjama, od oca Ivana i majke Cvijete rođ. Vidović. U Družbu je došla 30. rujna 1961. Prve zavjete položila je 15. kolovoza 1964. u Zagrebu. Nakon položenih zavjeta dolazi u samostan "Svetog Antuna" u Perastu, gdje obavlja kućanske poslove. U Budvi vrši službu sakristanka i čuva djecu. U Donjoj Lastvi obavlja službu kuharice, a u samostanu u Metkoviću službu vratarice. Od 2004. je u samostanu u Dubrovniku, gdje pomaže u uređenju rublja, prema svojim mogućnostima, jer je slabijeg zdravlja.

60. godišnjicu zavjeta proslavile su:

S. M. Gašparina (Tada) **Crnčević**, rođena je 15. studenoga 1926. u Vidonjama, od oca Vide i majke Mare rođ. Vidović. U Družbu je došla 15. listopada 1951. Prve zavjete položila je 15. kolovoza 1954 u Zagrebu. Vrijeme nakon prvih položenih zavjeta provela je u: Mrkoplju, Zagrebu-Maksimir, Cerniku, Samoboru (franjevački samostan), Splitu (sv. Ana), Metkoviću, Dobroti, Mandaljeni, Dubrovniku, a sada je ponovo u našoj zajednici u Mandaljeni. Obavljala je različite kućne poslove: vrtlarske, domaćinske, pletenje odjevnih predmeta, pomagala kod njege naših štićenika, te prema potrebi sudjelovala u zajedničkim poslovima ostalih sestara. Sada vrši službukuharice u samostanu u Mandaljeni.

S. M. Mihovila (Marija) **Perleta**, rođena je 23. ožujka 1933. u Vidonjama, od oca Nikole i majke Stane rođ. Vrnoga. U samostan je došla 7. srpnja 1952. Prve zavjete položila je 15. kolovoza 1954. u Zagrebu. Obavljala je različite službe u našim zajednicama: pletenje, sakristansku službu, službu odgovorne sestre u nekoliko navrata, pomagala u kućanskim poslovima. Živjela je u zajednicama: Splitu (sv. Ana), Dubrovniku, Trilju, Vrgorcu, Dobroti, Opuzenu, a također je neko vrijeme pomagala na župi bratu svećeniku (don Pavi). Sada je u samostanu na Šinama, gdje

prema svojim zdravstvenim mogućnostima pomaže bolesnim sestrama.

S. M. Renata (Marija) **Raos**, rođena je 2. studenoga 1927. u Medov Docu, od oca Petra i majke Mare rođ. Cvitković. U Družbu je došla 4. prosinca 1952. Prve zavjete položila je 15. kolovoza 1954. u Zagrebu. Vršila je službu kuharice u Domu za starije i nemoćne osobe u Splitu na Lovretu 23 godine. Bila je u vrhovna savjetnica u Vrhovnoj upravi, te ujedno kuharica u jednom mandatu u generalnoj kući u Zagrebu. Zajednice u kojima je živjela i radila su: Zagreb-Dubrava (kapucini), Samobor (franjevci), Prčanj, Samobor-Langova, Zagreb-sv. Jeronim, Split (sv. Ana), Kaštel Kambelovac, Zagreb (Vrhovna uprava), Pučišća. Sada u našoj zajednici u Cisti Velikoj, gdje kuha za sestre i župnika.

S. M. Sofija (Dragica) **Cvitković**, rođena je 7. ožujka 1934. u Hrvacama od oca Grge i majke Ive rođ. Kodžoman. U Družbu je došla 28. kolovoza 1952. Prve zavjete položila je 15. kolovoza 1954. u Zagrebu. Brojne godine provela u Perastu na Gospinu otočiću, tumačeći posjetiteljima svetišta eksponate u muzeju, ali istodobno indirektno vršila katehizaciju. Pomagala je i u kućanskim poslovima, kao i u uređivanju crkve. Vršila je službu učiteljice novakinja u jednom mandatu, bila je kućna predstojnica sestrama u Italiji-Merate, te i u samostanu u Solinu. U Trilju je radila u kuhinji, a sada je u samostanu na Šinama, gdje pomaže prema svojim fizičkim mogućnostima.

Gromiljak

Milost početaka ...

Duhovne vježbe su sveti trenuci u kojima želimo svoj život obogatiti presvetim dubinama Isusove ljubavi. On nas je i pozvao po imenu u službu u kojoj nas iznutra želi obnoviti.

Po tajni sveobuhvatne ljubavi Kristove, u *Kući Navještenja* na Gromiljaku, započele su duhovne vježbe na kojima je sudjelovalo dvadeset

pet sestara, koje su molitvom vapile Njemu da ih obasja sjaj Njegova božanskog lica. U razdoblju od 06. 08. do 14. 08. 2014. bile su duhovne vježbe koje je predvodio fra Zdravko Lazić. On je, osluškujući poticaje Duha Svetoga u sebi, pomagao nama kroz vrijeme sabranosti hoditi s Isusom, gledati horizonte koje Isus gleda, otkriti ono što nam On govori! Shvatile smo da Isus treba biti ono apsolutno u našem redovničkom životu, ono jedino, potpuno i zauvijek važno.

Vjerujemo da je u tajni sveobuhvatne ljubavi Kristove, kroz vrijeme duhovnih vježbi, snaga koja u našu dušu unosi snagu i pouzdanje. Kroz izvor božanske milosti, govori sam Bog koji nas je i pozvao u redovnički život. Zajedno s našom provincijalnom glavaricom s. Admiratom, okupile smo se u Katedrali na večernjoj svetoj misi, moleći na grobu sluge Božjega blagopokojnog oca Utemeljitelja Josipa Stadlera.

Voditelj duhovnih vježbi fra Zdravko na samome je početku istaknuo da stupanj naše sreće ovisi o našoj povezanosti i dubini suživota s Bogom. Da bismo bile radosne u svome svakidašnjem životu, trebamo „biti i ostati u trajnoj prisutnosti Boga koji nas neizmjerljivo prati, pomaže i voli“. Naš nebeski Otac nas potiče da se otvorimo Duhu Svetom koji će pohoditi svako srce kroz ove svete i milosne dane. Škola duhovnog optimizma nam pomaže s Kristom ići naprijed, i to hvaleći, blagoslivljajući i slaveći Gospodina. Božje srce je milosrdno! Svetost u vjeri je izvor priznanja vlastite grešnosti! Mi živimo otajstvo, ali i stojimo pred otajstvom Isusa Krista! Stoga sam Krist prati našu težnju i milosno vrijeme sabranosti i molitve. Krist nas i potiče da imamo više pouzdanja u Njegovu ljubav. Zajedno molimo Gospodina da hodimo kreposnim stazama života. Da, poput svetog Pavla budemo „Kristov miomiris ljudi“. (2 Kor 2,15)

Najviše u kušnji i žrtvi života možemo posvjedočiti ljubav! Ništa značajnije, veće i važnije nema od ljubavi! Sveti Pavao i kaže težite za ljubavlju. Naš Utemeljitelj – sluga Božji Josip Stadler čitav je svoj život darovao Božjoj ljubavi. Njegovo sveto i veliko srce neumorno je kucalo „svetačkom“ ljubavlju, zalaganjem i požrtvovnošću. On se neumorno molio srcu Isusovu koje mu je bilo utjeha i nadahnuće za život. Svaki dan smo imali adoraciju pred izloženim Presvetim oltarskim sakramentom. Hitili smo tom Izvoru Milosti! S Marijom, Isusovom i našom nebeskom Majkom, u srcu smo razmišljali o milosti koju Bog predodredi za sve nas.

Njezina ljubav i pouzdanje nek' postane program za naš život i rad svakidašnjeg djelovanja kroz karizmu Družbe. Promijeniti i obnoviti snagu svoga života je i želja svih nas. Želimo biti nebeskom Ocu mile! Na tom putu nam pomaže i zagovor našeg oca Utemeljitelja.

O dubino bogatstva, i mudrosti i spoznanja Božjega. Kako li su nedokučivi sudovi i neistraživi putovi Tvoji! (Rim 11,33) Tvoja nam je, Gospodine, pomoć potrebna da bismo mogle živjeti dostojanstvo poziva kojim si nas pozvao i svome srcu privukao. Nastojat ćemo sačuvati jedinstvo Duha s vezom mira. Pomozi nam, Oče, na putu svetosti kako bi svaka od nas uspjela služiti Isusu „blaga i ponizna srca“ moleći zdušno „učini srce moje po srcu svome“.

Na kraju duhovnih vježbi, fra Zdravko je rekao da sa sobom ponese-
mo veliki, sveti i zdravi plod obnove, pomirenja i darivanja Bogu i bližnjemu kroz nesebično služenje. Neka nam pogledi budu usmjereni samo na Boga. Duhovna sreća je otkrivanje blaga koje ni moljac ne izjeda niti ga lopovi mogu ukrasti. Vrijeme nam je brzo prošlo. Darujući Bogu radost, nadu i pouzdanje vlastitoga nastojanja, odlučile smo „s Kristom hoditi putem svetosti“. Na kraju smo otpjevale *Tebe Boga hvalimo*. Zahvalile smo Bogu što nam obilje milosti dade.

Pod svetom misom u crkvi na Gromiljaku, na uočnicu Velike Gospe, bio je obred redovničkog zavjetovanja. Svečano euharistijsko slavlje predsjedao je fra Zdravko Lazić.

Obred redovničkog zavjetovanja sastoji se od tri dijela:

1. Polaganje prvih svetih zavjeta sestara novakinja
2. Obnova privremenih zavjeta sestara juniorki
3. Zahvalno obnavljanje doživotnog zavjetovanja sestara jubilarke

Polaganju prvih svetih zavjeta pristupile su dvije sestre novakinje: s. M. Sandra Kapetanović i s. M. Ana Prkić koje žele biti Služavke Maloga Isusa. Msgr. Bosiljko Rajić je kroz nekoliko pitanja htio utvrditi njihovu spremnost na redovničko zavjetovanje, te zajedno s vjernicima uputiti molitvu da redovničkim životom proslave Božje ime i budu na spasenje narodu. Prvim svetim zavjetima s. Ana i s. Sandra žele izbližega ići putem Isusa Krista u redovničkom životu. Vrhovnoj glavarici s. M. Radoslavi Radek, uz sudjelovanje dviju svjedokinja: s. M. Admirate Lučić i s. M. Anđe Vranješ, pristupila je s. M. Sandra Kapetanović, a zatim s. M. Ana Prkić, s upaljenom svijećom i klečeći pred vrhovnom glavaricom izgovorile su obrazac redovničkog zavje-

tovanja. Zatim su primile medaljicu sestara Služavki Malog Isusa, Konstitucije Družbe i crveni vjenčić.

Potom je slijedila obnova zavjeta dviju sestara juniorki koje žele obnoviti zavjete: s. M. Stana Matić - treća obnova i s. M. Jelena Jovanović - prva obnova zavjeta na godinu dana. Pristupajući vrhovnoj glavari, jedna po jedna, s upaljenom svijećom u ruci, klečeći su izgovorile obrazac redovničkih zavjeta.

Obljetnicu zavjeta proslavile su četiri sestre: s. M. Danica Bilić proslavila je srebrni jubilej, zahvalivši Bogu za 25. godina života u redovničkoj zajednici i sestre: s. M. Adelina Bošković, s. M. Anita Rajić i s. M. Cecilija Topić proslavile su svoj zlatni jubilej, zahvalivši Gospodinu za 50. godina života u redovničkoj zajednici. Klečeći pred vrhovnom glavari, s. M. Danica Bilić i s. M. Anita Rajić su s upaljenom svijećom u ruci izgovorile formulu redovničkih zavjeta u Družbi sestara SMI.

Obred redovničkog zavjetovanja završen je molitvom vjernika.

Prinos darova bio je pun simbolike. Novozavjetovane sestre s. Sandra i s. Ana prinijele su hostije i vino u znak darivanja Bogu koji se prvi puta darovao u euharistijskom slavlju. Sestra Danica Bilić prinijela je kalež iz kojeg je Utemeljitelj Družbe sluga Božji Josip Stadler slavio svetu misu. Sestre koje su obnovile zavjete, s. Stana i s. Jelena, prinijele su dvije svijeće u znak nesebičnog izgaranja u ljubavi prema Bogu. Sestre zlatnog jubileja prinijele su cvijeće za oltar, knjigu misnih čitanja i Konstitucije Družbe sestara SMI.

Nakon popričesne molitve, sestre jubilarke izrekle su molitvu zahvale: s. M. Danica Bilić, izrekla je zahvalu za 25. godina redovničkog života, a s. M. Anita Rajić zahvalu Gospodinu za 50. godina redovničkog života.

Na kraju misnoga slavlja otpjevale smo himnu *Služavke smo vječnog Kralja* i nastavile slavlje kod obiteljskog stola u našoj kući u sestraskom zajedništvu, zajedno sa svim uzvanicima koji su uveličali ovo slavlje!

s. V. B

Riječi zahvale za duhovne vježbe

Poštovani i dragi fra Zdravko!

Kroz ovo proteklo vrijeme svojim dubokim iskustvom življenog Evanđelja prenosili ste nam Radosnu vijest kroz riječi, ali i primjere, što nas je poticalo da preispitamo svoje stavove i oduševimo se za radosno služenje u akciji i kontemplaciji, vraćajući se prvoj ljubavi i sjećajući se uvijek milosti početaka, počevši od našeg oca Utemeljitelja i naših pokojnih sestara, koji nas i danas potiču da živimo predano, zahvalno u duhu slavlja i čežnje za nastanjenošću.

Potaknuli ste nas na reviziju duhovnog života da se preispitamo u odnosu prema nebeskom Ocu, prema ljudima, prema pozivu, prema patnji i prema proslavi kako je to činio Isus u slavljenju Boga kao izrazu zadivljenog srca, zbog onoga što On jest, zbog onoga što je učinio i čini i onoga što je učinio tebi i čini sada. Potičući nas po primjeru našeg oca Utemeljitelja govorili ste nam o molitvi i Evanđelju, kako da ga pretočimo u život kloneći se formalizma i odustajanja od molitve, pouzdavajući se u Njegovu Providnost. Zagledane u svog Učitelja, koji je Evanđeljem želio zapaliti cijeli svijet, poticali ste nas da njegujemo ljepotu molitve i Božje Riječi koja treba biti kompas našega života, bilo da smo u komunikaciji s Bogom ili s bližnjima... Bilo je zanimljivo promatrati sudbinu svakog ljudskog života kroz 4 postaje križnog puta: ja i križ; moj križ; ja na križu i skinut s križa, vjerujući da patnja i smrt nemaju zadnju riječ, jer u nadi protiv svake nade, te vjeri i ljubavi je zdravi optimizam. Poput biblijskih primjera Tome koji ne vjeruje, Marije Magdalene pune beznađa, te Petra bez ljubavi pitam vas vjerujete li, nadate li se, što mislite je li lakše ljubiti ili biti ljubljen? Ali, ipak, što god Isusu dali, On to čuva za nas, vraća nam u potrebnim trenucima, kao što nam je darovao i Vas dragi fra Zdravko da smo sve ovo spoznali, te posvijestili kako bismo mogli pretočiti Evanđelje u život i život u Evanđelje; svjesni da Isus uvijek stoji na obali naše samoće, na obali našega rada i na obali našega suživota.

Dragi naš fra Zdravko i drage sestre u svakom slučaju ne možemo bez Isusa, jer samo s Njim i za Njega ostvarujemo Božje Kraljevstvo kako ovdje, tako i za Vječnost. Stoga dragi fra Zdravko od srca Vam hvala za svaku toplu i bratsku riječ, te živo svjedočanstvo vjere, nade i ljubavi. Isus kojemu je sve znano, neka Vas nagradi, blagoslovi i prati na Vašem putu. S molitvom za Vas, Vaše zahvalne sestre Služavke Malog Isusa, Sarajevske provincije.

s. M. Marina Perić

Slavlje zavjeta sestara Služavki Maloga Isusa

Nakon šestodnevni duhovnih vježbi, pod vodstvom Fra Zdravka Lazića, 14. kolovoza 2014. godine u župnoj crkvi Imena Marijina u Gromiljaku proslavljen je zavjetni dan sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije. Dvije sestre novakinje prvi put su javno obećale vjernost Gospodinu, dvije sestre juniorke obnovile su svete zavjete na godinu dana, jedna sestra srebrnog jubileja zahvalila je za 25 godina služenja i posvećenja Bogu, te tri sestre zlatnog jubileja zahvalile su za 50 godina redovništva u Družbi sestara Služavki Malog Isusa.

Svečana procesija krenula je u 17.00 sati ispred *Kuće Navještenja* prema župnoj crkvi Imena Marijina gdje se slavila sv. misa i obred zavjetovanja. Za vrijeme procesije sestre su molile radosno otajstvo krunice u čast Blaženoj Djevici Mariji i Malome Isusu. Misno slavlje predslavio je voditelj duhovnih vježbi fra Zdravko Lazić uz suslavlje desetak svećenika koji su došli podijeliti radost zavjeta sa sestrama: s. M. Anom Prkić i s. M. Sandrom Kapetanović slavlje prvih svetih zavjeta; s. M. Stanom Matić i s. M. Jelenom Jovanović obnovu svetih zavjeta na godinu dana; s. M. Danicom Bilić zahvaliti Gospodinu za 25 godina posvećenog života te sestrama: s. M. Anitom Rajić, s. M. Cecilijom Topić i s. M. Adelinom Bošković zahvaliti za 50 godina života u redovništvu.

Obred zavjetovanja, prema obredniku Družbe sestara Služavki Maloga Isusa za slavlje zavjeta pod svetom misom, predvodio je mons. Bosiljko Rajić, kanonik vrhbosanski i brat dviju naših sestara: zlatne jubilarke s. M. Anite Rajić i s. M. Genoveve Rajić. Zavjete sestara primila je vrhovna glavarica s. M. Radoslava Radek, uz nazočnost provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić, njezine zamjenice i savjetnice s. M. Anđe Vranješ i ostalih sestara Služavki Maloga Isusa, te rodbine sestara slavljenica.

Nakon svete mise, slavlje i radost nastavljeno je u samostanskom dvorištu *Kuće Navještenja*, gdje je pripremljena večera za sve svečarike i uzvanike uz pjesmu i zajedništvo.

s. M. Jelena Jovanović

Sestre slavljenice Sarajevske provincije

ZLATNI JUBILEJ -

ZAHVALA BOGU ZA 50 GODINA REDOVNIČKOG ŽIVOTA

S. M. Adelina Bošković rođena je 10. 3. 1941. godine u Crnićima kod Stoca, od oca Stojana i majke Anice. Stupila je u kandidaturu sestara Služavki Maloga Isusa 24. 10. 1962. Prve svete zavjete položila je 15. 8. 1964. godine na Kraljevcu u Zagrebu, a doživotne zavjete, također na Kraljevcu 15. 8. 1970. Godine.

Zahvaljuje Bogu za 50 godina redovničkog života koje je provela u službi kuharice. Poput evandeoske Marte, posluhuje i krijepi hranom one koji su joj povjereni. Sada je u službi kuharice u župi Prozor.

O svom redovničkom životu, jednom je napisala: *Rođena sam u brojnoj kršćanskoj obitelji. Imam četiri brata i jednu sestru. Roditelji su mi umrli. Život mojih roditelja bio je mukotrpan, ali vjera u Boga uvijek je davala snage da se teškoće prebrode. Njihov primjer uvijek me je poticao na nešto uzvišenije i svetije i kad sam otišla u samostan oni su me poticali da se moram koječega odricati i žrtvovati se.*

S. M. Anita Rajić rođena je 13. 5. 1943. godine u Studenčici kod Konjica, župa Solakova Kula, od oca Jakova i majke Ivke. Ušla je u kandidaturu sestara Služavki Maloga Isusa, 16. 8. 1956. godine. Prve svete zavjete položila je 15. 8. 1964. godine u Zagrebu - Kraljevac, a doživotne zavjete 15. 8. 1970. godine, također u Zagrebu - Kraljevac.

Zahvaljuje Bogu za 50 godina redovničkog života koji je najvećim dijelom prošao u službi katehistice na župi i u školi. Sada djeluje u sestranskoj zajednici u Doboju i uključena je u župni pastoral.

s. M. Cecilija Topić rođena je 10. 3. 1940. godine u Oštroj Luci kod Orašja, od oca Ive i majke Pavke. Ušla je u kandidaturu Družbe sestara Služavki Maloga Isusa 21. 7. 1961. godine. Prve svete zavjete položila je 15. 8. 1964. godine, a doživotne zavjete 15. 8. 1970. godine.

Zahvaljuje Bogu za 50 godina redovničkog života koje je provela u službi domaćinskih poslova, najvećim dijelom

u službi kuharice. Sada djeluje u samostanu Doloroza u Čardaku kod Modriče u poslovima domaćinstva, prema snazi zdravlja koje joj je Bog podario.

SREBRNI JUBILEJ - ZAHVALA BOGU ZA 25 GODINA REDOVNIČKOG ŽIVOTA

s. M. Danica Bilić rođena je u Donjoj Ričici kod Gornjeg Vakufa, 7. 12. 1969. godine, od oca Tomke i majke Jele, župa Skopaljska Gračanica. 24. 7. 1984. godine primljena je u kandidaturu sestara SMI - Provincija Bezgrešnog Začeca BDM – Sarajevo. Prve zavjete položila je 14. 8. 1989. godine, a doživotne 15. 8. 1995. godine u Gromiljaku.

Zahvaljuje Bogu za 25 godina redovničkog života u službi Crkvi apostolskim djelovanjem odgoja djece i mladih kroz službu vjeroučiteljice u školi i župne suradnice na župi, zatim odgojiteljice djece bez adekvatne roditeljske skrbi i djece u vrtiću. Sada djeluje na Gromiljaku u apostolatu pastoralnog centra *Kuće Navještenja*.

Ovim riječima opisala je poziv na redovnički život: *Božji glas sam čula u kršćanskoj i brojnoj obitelji. ... U mojoj su župi živjele i radile naše sestre Služavke Malog Isusa. Njihov život, izgaranje, radost na licima što je bio odraz njihova života na poseban način me privlačio i interesirao. Uvijek su bile nasmejane, kad bi god dolazila k njima. Zajedno smo išle sa sestrama na duhovne vježbe u Sarajevo, što je sve pripomoglo da se odlučim nakon osmoljetke na redovnički život. I sada, kad sam ja ona koja trebam danas mladom čovjeku dati zraku svjetla Božje Riječi, često se sjetim one ljubavi i osmjeha sestara koje su me privlačile bliže Bogu. Molim očinski blagoslov da me i dalje prati u mom životu, a mojim roditeljima zahvaljujem na obiteljskoj ljubavi i brizi.*

OBNOVA PRIVREMENIH ZAVJETA - USTRAJNOST NA PUTU POSVEĆENJA BOGU

s. M. Jelena Jovanović rođena je 10. rujna 1989. godine u Tuzli, od oca Aćima i majke Ljubice rođene Jozić. Krštena je u župi sv. Ante Padovanskog u Lukavcu. Primljena je za kandidaticu sarajevske Provincije Bezgrešnog Začeca BDM 25. kolovoza 2010. Vrijeme juniorata provodi pod vodstvom učiteljice sestara juniorki. Djeluje u samostanu *Egipat* u Sarajevu i pohađa Teološki fakultet u Sarajevu.

Opisala je svoje prve zavjete riječima: *To je čin posvećenja, u kojem se „mije-nja stanje duše“, kao što lijepo reče jedna sestra. „Idemo dalje“ – da!, ali s no-vim naslovom i milošću za sve što nam Bog stavi na put. Postajem časna. To nije samo „to“. Postajem znak! Znak da je Bog živ, da nas ljubi i da za Njega vrijedi živjeti. ... s pouzdanjem u Božje milosrđe, izrekoh Bogu svome zavjete i predadoh Mu svu sebe s molitvom da u svakoj misli, riječi i djelu uvijek bude sa mnom i ja s Njim.*

s. M. Stana Matić rođena je 1. listopada 1990. godine u Letnici – Vitina, od oca Vinka i majke Franice rođene Perić. Zbog nastalih prilika Domovinskog rata, njezina je obitelj preselila u Voćin (R. Hrvatska). Primljena je za kandidatiku sarajevske Provincije Bezgrešnog Začeca BDM 27. srpnja 2007. godine. Prve zavjete položila je 14. kolovoza 2011. u Brodskom Vinogorju. Vrijeme juniorata provodi pod vodstvom učiteljice juniorki. Djeluje u samostanu *Egipat* u Sarajevu i pohađa studij pedagogije u Sarajevu. Raduje se zavjetima i zahvaljuje Bogu na daru redovničkog života.

SLAVLJE PRVIH SVETIH ZAVJETA - IZBLIŽEGA IĆI ZA ISUSOM

s. M. Sandra Kapetanović rođena je 28. lipnja 1993. godine u Fojnici, od oca Slavka i majke Slavice, rođene Iviš. Primljena je za kandidatiku sarajevske Provincije Bezgrešnog Začeca BDM 25. kolovoza 2008. godine.

O prvim svetim zavjetima kaže: *Vjerujem da me Gospodin zove da budem Njegova Služavka, vjerujem da me nije pozvao da budem služena, nego da služim i već sam toliko puta iskusi-la da je neprocjenjiva nutarnja radost, zadovoljstvo i oduševljenje veće ukoli-ko proizlazi iz takvog predanog služenja, iz žrtve. ... Gospodin je za mene pronašao i način kako da na Zemlji budem. Dao mi je da već ovdje živim Nebo polažući evanđeoske zavjete. Dao mi je da biram između ljubavi i Ljubavi, da živim za ovaj svijet ili za Njega ... To je neprocjenjiv dar.*

s. M. Ana Prkić rođena je 28. veljače 1994. godine u Šantićima – Vitez, od oca Vlatka i majke Ankice, rođene Damjano-
vić. Primljena je za kandidatiku sarajevske Provincije Bez-
grešnog Začeca BDM 25. kolovoza 2008. godine.

O svom posvećenju Bogu napisala je: *Vjerujem da me Gospo-din zove da Mu služim. Ne znam zašto, niti kako, ali time se podvrgavam Božjem planu i postajem Mu poslušna. Znam da će biti dosta iznenađenja i raznih situacija, ali stavljam se u Njegovu službu. Neka On vodi. Znam da me On ne zove da uspijem nego da budem, da budem*

ono što jesam i ono što On traži od mene. Ako budem, samim time sam uspjela. ... Zavjeti su dar. Veliki, neizmjerni dar koji nosim u krhkim posudama svoga bića. Shvaćam ih ozbiljno, ali najprije kao sredstvo do Krista. Oni se mogu svesti na jednu riječ – ljubav. I zato me zavjeti raduju.

Zagreb

Duhovne vježbe i proslava Velike Gospe u samostanu "Betlehem" na Kraljevcu

U petak, 8. kolovoza 2014., okupilo se 26 sestara zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina, u samostanu "Betlehem" na šestodnevne duhovne vježbe koje je, uoči svetkovine Velike Gospe predvodio fra Vuk-Antun Buljan.

Među sestrama koje su sudjelovale bile su i ovogodišnje svečarice: novakinja s. M. Monika Maslač koja je ove godine primila redovničko odijelo, novakinje s. M. Kristina Maslač i s. M. Margaret Ružman koje su položile prve redovničke zavjete, sestre juniorke s. M. Martina Vučinec i s. M. Marta Vunak koje su obnovile svoje zavjete na godinu dana te s. M. Darinka Špoljar koja je zahvalila Gospodinu na daru 50 godina proživljenih u redovničkim zavjetima.

Fra Vuk nam je kroz duhovne vježbe, razmatrajući Sveto Pismo, najvećim djelom Markovo evanđelje, pokušao dozvati u svijest važnost, smisao i temelje našeg redovničkog života kao dio Kristove objave. Krist nam svojim postupcima i riječima želi otkriti nas same, pa i kroz patnju koja nas sve prati. No ni jedna patnja nije patnja pojedinca već cijele zajednice. "Tako i tvoja bol, sestro, nije samo tvoja, već i moja i sviju nas." No bez obzira tko što govori i misli, mi moramo nadvladati svoju bol i krenuti dalje kako bi se ostvario Božji plan. Ta svaka patnja sa sobom nosi i posljedice – uskrsnuće! A iznad svega – dobronamjernost. Ona je okosnica našeg života. Tražiti dobro drugoga, a biti spreman čuti i prihvatiti istinu o sebi! Jesam li sposobna čuti istinu o sebi? Kakva je moja zajednica? Jesam li spremna izreći ono što je dobro za cijelu zajednicu želeći joj ozdravljenje? Jesam li spremna izgovoriti riječi ozdravljenja? Ako ih danas nemam, trebam k njima stremiti. Ta Bog zna i krivim crtama ispisati što je dobro!

Sve što imamo, Božji je dar! I oni s kojima živim, Božji su dar za mene! Jesam li toga svjesna? Ništa nije moje! Stoga je važno u životu se oslanjati na Krista. Božja Riječ je ta koja nas treba nositi i dok ne dobije smisao u našem životu ostat će samo ispričani događaj koji se

dogodio. "Budi svjesna, sestro: Krist je s tobom! Krist je u tebi! Ti si hram Duha Svetoga! Osloni se na Krista! Ako nešto ne možeš, ne oslanjaj se samo na sebe i ne misli kako ne možeš već prepusti Kristu jer On može! Ako padamo u besmisao znači da se ne oslanjamo ni na koga već se samo vrtimo oko sebe! Ali budimo svjesne: život ne prestaje kada ja, ili ti, umreš; život se nastavlja, stoga ni ja ni ti ne možemo biti mjerilo... jedino Krist može. Pa ako se osloniš i na čovjeka, budi oprezna... čovjek ti može biti oslonac samo onoliko koliko je on sam oslonjen na Krista!"

Farizeji su od Isusa tražili znak ali ga nisu dobili. Zašto? Dobili su toliko znakova već do tog časa, ali ih nisu prepoznali. A mi? Vidimo li mi Božje znakove u svom životu? Svaki od nas znak je Božje ljubavi! I mi smo ti koji trebamo biti znak, a ne tražiti znak. Mi smo znak i dok to ne shvatimo, nećemo naći znak pa možda ćemo početi i sumnjati u Božju prisutnost. Ali ako vidimo sebe kao Božji znak, nećemo imati problema s drugima već ćemo lako moći ići naprijed, prema cilju. Tako i ljubav... Ljubav ne postoji i nećemo je naći ako je nema u nama. Samo dajući ljubav, možemo je naći!

Ako nam je Isus uzor, nije važno znade li tko o nama što smo učinili ni govori li o nama pozitivno ili negativno. Ne možemo biti gospodari drugima, ali možemo sebi! Preispitajmo se zašto nešto činimo? Što time želimo postići? Isusova pljuvačka u oči slijepcu, znak je iskrenosti, a istina je daleko dublja nego je možemo zamisliti. Važno je ići svojim putem, a to je put poslušnosti Kristu!

Bez Božje mudrosti, voziti kroz ovaj život je nemoguće. Ako želimo postići dobro, moramo biti jedno međusobno i jedno s Kristom. A biti jedno ne znači ništa drugo doli imati zajedničko mišljenje o svom životu, o zavjetima te biti svjesna gdje je tvoje mjesto u zajednici i tu biti sretna.

Put za Kristom, put je žrtve. Svaka žrtva pomaže nam živjeti život. Da nema žrtve, ne bi imali snage za život! Krist stoji iza svojih riječi i nikada ti neće dati da podnosiš više nego što možeš i On će sam nadoknaditi ono što tvojoj žrtvi nedostaje. Stoga, osloni se i slušaj Božju Riječ i Bog će ti otvoriti oči i tada, makar bila sam čitavi život, imat ćeš svoju duhovnost koja će te činiti radosnom i koja će te, kada budeš prolazila kroz boli i patnje, izgrađivati!

Duhovne vježbe su završile u srijedu, 13. kolovoza 2014., svečanim euharistijskim slavljem i *Tebe Boga hvalimo*, nakon kojeg se sestrama

pridružila časna majka s. M. Radoslava Radek kako bi ovogodišnjim svečaricama uputila svoje čestitke, riječi podrške i poticaja na putu posvećenog života u našoj Družbi Služavki Maloga Isusa.

U četvrtak, 14. kolovoza 2014. u samostanu "Betlehem", sa užom obitelji naših sestara novakinja, svečano smo proslavile i dan ulaska u drugu godinu novicijata i primanja redovničkog odijela s. M. Monike, polaganja prvih zavjeta s. M. Kristine i s. M. Margaret, obnove zavjeta s. M. Martine i s. M. Marte te zahvalu za 50 godina života u zavjetima s. M. Darinke. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je fra Vuk-Antun Buljan uz koncelebraciju svećenika iz župa naših slavljenica te duhovnika sestara na Kraljevcu. Provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak uputila je iskrene čestitke svim svečaricama i zaželjela im Božji blagoslov i zagovor Blažene Djevice Marije!

*„Ono što su oči, uši i usta tijelu,
to su zavjeti siromaštva, čistoće i poslušnosti za redovništvo.“*

Putovima hrvatskih mučenika

U subotu, 23. kolovoza 2014., na *Dan žrtava totalitarnih režima*, nahanjeni Riječju i Tijelom Kristovim, uputili smo se putovima hrvatskih mučenika pod vodstvom vlč. Alojzija Žlebečića, novoveškog župnika. U pohodu su sudjelovale s. Jelena Burić, s. Nada Juratovac, s. Emanuela Pečnik, s. Veronika Smolek, s. Marta Vunak i dvije šticećenice doma gđa Zlata Padarčić i gđa Marija Pukljak. Put nas je vodio do Udbine preko Krašića do Jazovke u Sošicama.

Približivši se Krbavskom polju, pred očima zabijelilo se poput oltara nad poljem svetište Hrvatskih mučenika. Pogledom nismo mogli obuhvatiti svo prostranstvo, svu ljepotu toga kraja, a tako ni dušom nismo mogli proniknuti svu bremenitost naše domovinske mučeničke povijesti u čiju je čast podignuto ovakvo veličanstveno zdanje. Hodajući u tišini hramom Gospodnjim, moleći na tom krvlju natopljenom mjestu, još jednom smo se uvjerali u istinitost Tertulijanove misli *Krv mučenika sjeme je novih kršćana*.

Druga postaja bio nam je Krašić, mjesto mučeničke smrti našeg blaženika, a uskoro sveca, Alojzija Stepinca. Kroz hod prostorijama sva-ka od nas Bogu je zahvalila što je i naša Družba u osobama naših požrtvovnih sestara imala priliku biti poput Šimuna, poput Veronike na životnom križnom putu našega Blaženika.

Treća postaja bila je Jazovka u Sošicama, na Žumberku, mjesto stradanja 447 nevinih žrtava, a među njima i naša s. Gaudencija Šplajt.

Na ovim mjestima prinosile smo Bogu molitvu za sve nevino stradale, neka njima daruje pokoj vječni, a svima koji su sudjelovali u tim zločinima neka oprosti jer znali su što čine, kako piše na spomen – ploči na Jazovki.

sestra

Susret sestara kuharica

Od 26. do 28. kolovoza 2014. u Generalnoj kući održan je susret sestara kuharica na razini cijele Družbe. Susretu je nazočilo devetnaest sestara iz triju provincija, na čelu s časnom majkom s. Radoslavom Radek. Uz srdačni radosni doček časne majke i cijelog vijeća, održan je kratki nagovor u kojemu je zaželjena svima i svakoj napose dobrodošlica, s naglaskom da je služba kuharica jako zahtjevna i teška, te dodavši da je svaka sestra hvale vrijedna na svom radnom mjestu - tamo gdje nas providnost Božja vodi i šalje preko naših poglavara. Biti ono što jesmo! Biti sretan i zadovoljan, istaknuvši i naglasivši međusestarsku komunikaciju što puno znači u svakoj zajednici - bila ona velika ili mala. Biti skroman, jednostavan i veseo, biti blagoslov u zajednici.

Nakon kratkog govora slijedila je večera te posjet sestrama u Novoj Vesi. Sestre, što reći! Srdačan doček na ulaznim vratima odražava svu širinu i toplinu sestarskog srca. Razgledavši kuću, vrtić i dom za starije osobe, bile smo ponosne na sestre koje su nas zadivile svojom vedrinom i gostoprimstvom priredivši lijep i srdačan domjenak. Na sofri se nađe obilje Božjih darova, koji su plod ruku naših dragi sestara: ukusnih i svečanih kolača, voća, pića, ica i svakojakih kvalitetnih sladoleda.

Nakon svečane gozbe vratile smo se kući na počinak da bi se odmorile i bile svježije za doček novog obzorja. Ustajanje u 6.30 sati, potom molitva, te kao vrhunac susreta bila je sveta misa koju je predvodio dr. Stjepan Baloban u 8 sati i održao kratku propovijed na temu evanđelja i života sv. Monike. Zatim je slijedio doručak. U 10 sati smo imali predavanje naše dobre i plemenite dr. A. Szabo na temu: *Sluga Božji Josip Stadler - Obilježje i djelo njegova sv. života i rada u Zagrebu*, u kojemu je naglasila kako je volio i zauzimao se za naš hrvatski narod smatrajući to najvrjednijom dragocjenošću i s kolikom se ljubavlju zauzimao za dobrobit našeg ugnjetavanog i ispaćenog naroda u Bosni i Hercegovini. Dakako i danas Bog po svetim ljudima drži ravnotežu u narodu.

Povijest je učiteljica života. Svjesne smo da Božja ruka neće uništiti ništa dragocjeno. Sve što je veliko u Crkvi mora se roditi u velikim bolovima. Milost ništa ne razara. Naš je otac Josip Stadler posijao puno toga svojim marljivim radom i životom, a mi ubiremo plodove i ponosimo se na Božjeg poslanika.

Nakon predavanja uslijedila je pauza te molitva liturgije časoslova i krunica Maloga Isusa, ručak i oko dva sata uputile smo se u Krašić našem dragom hrvatskom blaženiku kardinalu Alojziju Stepincu. Došavši u Krašić gos. župnik sa sestrama izrazio je dobrodošlicu i ukratko izložio povijest tog mjesta (Krašića) i život i rad našeg blaženika. Ostale smo zadivljene jednostavnošću i skromnošću blaženika te veličini duha i nepokolebljivosti za Crkvu, sv. Oca i svog ispaćenog hrvatskog naroda.

Zaključak: Ostati vjerni majci Crkvi i dragovoljno dati život, to zaista mogu samo sveci! Zadržale smo se još kratko u tišini pred likom blaženika moleći u srcu za svoje potrebe i potrebe Družbe. Zahvalne Bogu, gosp. župniku i sestrama uputile smo se doma. Nakon prespavane noći pošle smo u zagrebačku Katedralu na svetu misu u devet sati zahvaliti dobrom Bogu za sve milosti koje smo primile kroz naš život i ovaj nezaboravni susret. Zadržavši se u molitvi za našu Družbu i naš podmladak, molile smo da zagovor blaženika obnovi svaku od nas i cijelu nam dragu Družbu novim silama i svetim zvanjima.

Na povratku smo posjetile naše sestre na Kraljevcu. Uz srdačan doček i razgovor svaka je od nas prebivala doživljaje i radosno sjećanje na provedene novicijatske dane. Zahvalivši Bogu i sestrama, uputile smo se kući na svečani ručak koji su nam naše dobre sestre priredile, a neke od nas su išle na Mirogoj iskazati ljubav i pomoliti se na grobovima pokojnih sestara.

Nakon objeda zahvalile smo časnoj majci i cijelom vijeću za svu toplinu i ljubav kojom su nas obilato punile. Bogu hvala, dani su bili puni susreta, dojmova i doživljaja kakvih treba zaželiti i što prije ponovno ostvariti.

Svima onima koju su nam pomogli i omogućili ovaj susret od srca veliko HVALA.

s. Damjana Crnković

Kruh naš svagdanji daj nam danas...

Odjek sa susreta sestara kuharica

Dok smo razmišljale da li se prijaviti za susret kuharica u generalnoj kući, pitale smo se kako će to izgledati, što ćemo tamo raditi, hoćemo li morati kuhati, odgovarati na razna pitanja. No nakon susreta bile smo ispunjene radošću, presretne. A evo zašto: bio je to susret sestara u vlastitoj obitelji. Neke od nas nisu se ni poznavale, nikada se nisu imale prigode sresti. Neke su zajedno bile u novicijatu i nakon dugo godina su se vidjele, jedva prepoznale, a onda obnovile sjećanja iz mladih dana. Kroz ovih nekoliko dana osjećale smo se opušteno i radosno. Tome je pridonijela kuća atmosfera počevši od časne majke Radoslave i njezinih savjetnica, te s. Alojzine koja nam je nastojala u praksi pokazati nama još nepoznate recepte.

Početak našeg susreta bio je u zajedničkom razgovoru s č. M. Radoslavom koja nas je dočekala srcem brižne majke. Jutro smo započele u kućnoj kapelici gdje je na oltar, u kalež božanske ljubavi sve naše zahvale i prošnje prinio vlč. Stjepan Baloban, dugogodišnji prijatelj naše Družbe. On nas je u propovijedi ohrabrio na našem putu svakodnevnog služenja malom Isus kroz služenje bližnjima.

Dr. Agneza Szabo nam je u predavanju približila lik našeg Utemeljitelja SB. Josipa Stadlera za vrijeme njegova boravka u Zagrebu od mladih školskih dana pa do polaska u Sarajevo.

Drago nam je bilo susresti sestre u Novoj Vesi i Kraljevcu. Osjetile smo kako pripadamo jednoj velikoj obitelji koju u svim našim kućama okuplja ista ljubav oko Maloga Isusa.

Posjet katedrali i Krašiću također smo doživjele kao vezu naših sestara s budućim svecem bl. Alojzijem Stepincom. Koliko je trebalo žrtve i hrabrosti u one dane njegova uzništva biti u Krašiću. A tu hrabrost imale su baš male i ponizne sestre Služavke Maloga Isusa.

Ovo vrijeme zajedništva brzo nam je proteklo, ali je ostavilo trag sestrinske blizine.

Još jednom zahvaljujemo vrhovnoj upravi naše Družbe koja je potakla tu inicijativu i našim provincijalnim glavaricama koje su nam taj susret omogućile te sestrama koje su nas na našim dužnostima zamijenile.

s. Ines Marić

Sastanak sestara pročelnica povjerenstava i sestara vjeroučiteljica

U samostanu Egipat u Sarajevu, 30. kolovoza 2014. godine u 14:15 sati, održan je sastanak sestara pročelnica povjerenstava i sestara vjeroučiteljica s Provincijskom upravom, kako bi zajednički planirali i postavili ciljeve u svezi zajedničkih projekata u tekućoj školskoj godini 2014/2015. Sastanak je animirala i vodila provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić.

Nakon molitve, slijedio je pozdrav provincijske glavarice s. M. Admirate i osvrt na godinu posvećenog života koja je pred nama i naši ciljevi i projekti trebaju biti usklađeni s ciljevima i porukama Crkve. Temeljni i glavni cilj svima je živjeti Radost Evanđelja u vlastitom životnom prostoru i prenositi je drugima u zajedništvu sa sestrama.

Najveći dio razgovora prošao je u osvrtu na ustaljene projekte naše provincije BZ BDM, kao što je misijska izložba u Gromiljaku, humanitarni koncert za djecu SDDE u Sarajevu, duhovne obnove za sestre, redovnička formacija, duhovne obnove za djevojke, duhovne obnove za obitelji, devetnica sv. Rafaelu, promoviranje života i djela našeg utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera, ...

Sastanak je završio s okvirnim idejama i planovima koje svako povjerenstvo treba doraditi i u sestrinskom zajedništvu ostaviti.

Molitvom zahvale i molbe da svako dobro djelo s Bogom započnu i započeto s Bogom dovrše, sestre su pošle u svoje zajednice.

s. K. A.

Gromiljak

Sastanak sestara predstojnica

U *Kući Navještenja* u Gromiljaku, 29. kolovoza 2014. godine, s početkom u 9 sati, održan je sastanak kućnih poglavarica Provincije *Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije*. Na sastanku su sudjelovale poglavarice svih zajednica u Provinciji s provincijskom glavaricom s. M. Admiratom Lučić i Provincijskim vijećem.

Cilj sastanka bio je čuti poruku pape Franje upućenu redovnicima prigodom pripreme otvaranja godine posvećenog života, s osvrtom na apostolsku pobudnicu *Radost Evanđelja* i nedavno održani XIV. pro-

vincijski kapitul, te u zajedništvu s provincijskom glavaricom s. M. Admiratom i Provincijskim vijećem podijeliti vizije i planove o životu i djelovanju Provincije u idućem trogodištu.

Sestarsko zajedništvo obogatila je s. Marijana Mohorić, koja priprada Družbi sestara Srca Isusova u Rijeci, izlaganjem na temu: *Radost u našim redovničkim zajednicama* prema porukama pape Franje Bogu posvećenim osobama. Osvježila je sastanak duhom pape Franje i radošću kojom sama zrači. „Raduj se!“, poziv je i naslov pisma upućenog Bogu posvećenim osobama od Kongregacije za Ustanove posvećenog života i Družbe apostolskog života. Za rad u skupinama s. Marijana priredila je materijale za četiri skupine koje su razmišljale i razgovarale o redovničkoj radosti. Prva skupina bila je skupina s nazivom *Pitanja*, druga s nazivom *Poticaji*, treća je nosila ime *Izazovi*, a četvrta *Motivacija*.

Skupina *Pitanja* bavila se pitanjima vezanim uz radost. Neka od pitanja su: Gdje izvire radost? Koje stvari guše radost srca? Kako se osloboditi kulture privremenosti i sačuvati nadu? Koje su dužnosti odraslih u odnosu na mlade? Jesmo li nemirni zbog Boga? Uznemiruju li nas potrebe drugih? ...

Odgovore na postavljena pitanja skupina *Odgovori* sažela je u dekalog radosti: 1. Budimo budni u istinskom življenju zajedništva! 2. Otvorimo srce susretu s Bogom! 3. Sačuvajmo pogled na Kristu Vazmenom! Živimo radost Krista Uskrslog! 4. Živimo dosljedno i autentično! 5. Iziđimo ususret drugima i svjedočimo Radost Evanđelja! 6. Primijetimo u ljubavi svoga brata i sestru! 7. Uživimo se u stvarnost duhovnog sestrinstva i bratstva! Pretočimo obiteljsko ozračje u naše zajednice! 8. Čvrstom vjerom upalimo svjetiljku nade u Božje sutra! 9. Zahvaćene nemirom ljubavi, hodimo u susret drugima ostvarujući apostolsko poslanje! 10. Borimo se snagom vjere za bolje sutra i Kristov danas i ovdje!

Treća skupina *Izazovi* razmišljala je o odnosu prema izazovima današnjice. Veliki izazov su mreže ljudske komunikacije, one daju velike mogućnosti čovjeku ali i velike opasnosti. Naglašena je potreba zajedništva i umreženosti. Zajedništvo zahtijeva gledati drugoga očima majčinske ljubavi i povjerenja. Reći „Da“ novim odnosima koje je donio Krist. Papa Franjo kaže: „Sin Božji nas je pozvao na revoluciju nježnosti.“ To je euharistijska nježnost koja nije lišena sukoba, zatajenja, odstupanja, promašenih obećanja... Iz Euharistije dopire snaga.

Ne bojmo se biti sestre jedna drugoj! Način odnosa prema sestrama nas ozdravlja. Svaki čovjek nosi urođenu sposobnost za promjenom pogleda na stvarnost života, drugoga pored sebe...

Motivacija za novi misionarski polet – bio je zadatak razmišljanja i razgovora četvrte skupine s nazivom *Motivacija*. U godini posvećenog života pozvane smo preispitati izvornu motivaciju života i djelovanja. Motivacija je povezana s nutarnjom radošću. Da bi nam radost bila potpuna, treba obnavljati susret s Gospodinom. Papa Franjo u nekoliko točaka daje prijedloge osobnog odnosa s Bogom i oživljavanje radosti duše: biti blizu, čuti, slušati... Nekoliko puta na dan napustiti rad i poći na molitvu... U Isusovu životu temelj radosti je ljubav Očeva.

Poslije razmišljanja i rada u skupinama koji je priredila s. Marijana Mohorić, slijedio je susret s provincijskom glavaricom s. M. Admiratom Lučić koja se u govoru osvrnula na temu dana - poruke XIV. provincijskog kapitula, Papine poruke osobama posvećenog života i život u našim zajednicama.

Susret je završen misnim slavljem u 16.30 sati, koje je predslavio fra Damir Pavić, župnik u Brestovskom.

s. M. Kristina Adžamić

Austrija

Otvorena nova zajednica u biskupiji Željezno, među Gradišćanskim Hrvatima

Sestre sarajevske provincije, 1. rujna 2014. godine započele su djelovanje u biskupiji Željezno, među Gradišćanskim Hrvatima. U pratnji provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić i njezine zamjenice s. M. Anđe Vranješ, četiri sestre: s. M. Marina Piljić, s. M. Blaženka Lešić, s. M. Ivana Antić i s.

M. Andreja Bulut, stigle su u Austriju i preuzele apostolsko djelovanje u Biskupiji i biskupijskom domu za starije i nemoćne osobe „Sveti Martin“. Želimo im blagoslovljen početak!

sestra

Drugi susret sestara kuharica

Ovogodišnji drugi susret sestara kuharica naše Družbe, održan je od 10. do 12. rujna 2014. u Generalnoj kući u Naumovcu, pod vodstvom časne majke s. M. Radoslave Radek. Okupilo nas se četrnaest sestara kuharica sa svih strana Lijepe naše i Bosne s ciljem da se sestre upoznaju i izmijene dragocjena iskustva kuhanja. Časna majka nas je pri dolasku sve pozdravila i zaželjela dobrodošlicu zahvalivši svakoj osobno za sve dobro koje činimo u našem poslanju i službi kuharica, kako u našim zajednicama tako i u Crkvenim ustanovama. Nakon večere pohodile smo naše sestre u provincijskoj kući Nova Ves, gdje nas je dočekala s. M. Katarina Penić-Sirak, provincijska glavarica u zajedništvu sa sestrama. Tu smo se zadržale u radosnom i srdačnom sestrinskom razgovoru.

Drugi dan našeg susreta započele smo jutarnjom molitvom i svetom misom koju je predslavio dr. Stjepan Baloban. U svojoj propovijedi dr. Baloban nas je pozvao na ljubav, radost i odgoj svoje savjesti. Također nas je potaknuo da se molimo i za one koji su se, zbog užurbanog načina života, umorili na putu služenja. Zatim nam je naglasio da budemo osobe susreta za druge s kojima živimo i kojima smo svaki dan poslane. Nakon kratke pauze uslijedilo je predavanje dr. Agneze Szabo koja nam je progovorila o našem Utemeljitelju i njegovom boravku u Zagrebu. Dr. Szabo nam je s posebnim oduševljenjem pričala o našem ocu Utemeljitelju sluzi Božjemu Josipu Stadleru, kako je živio po temelju Ignacijanskih duhovnih vježbi i gledao na uzore sv. Josipa, Marije i Isusa. Naglasila je kako se Stadler bojao da se ne pokvari, pa je par puta pisao ocima Isusovcima da ga prime u Družbu Isusovu, što su oni odbili jer je bio potreban zagrebačkoj nadbiskupiji. Napomenula je kako je Stadler stanovao na Kaptolu, ali je svaki dan pješao na gornji grad gdje je bio predavač. Na svom putu ka gornjem gradu zaustavljao se kod Majke Božje od Kamenitih vrata, gdje se molio za mlade i sve one koji su mu povjereni, kao i za potrebe Crkve. Svojom plemenitošću i dobrotom stekao je povjerenje

mnogih, kako kod mladih tako i kod starijih. Nadalje je naglasila kako se Stadler zalagao za izlaženje časopisa „Sveti Josip“ i za ujedinjenje Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Nakon objeda krenule smo u Krašić, rodno mjesto blaženoga kardinala Alojzija Stepinca gdje su nas dočekale s. M. Mirjam Dedić i s. M. Simeona sa župnikom. Sestra Mirjam nas je ukratko upoznala sa životom i služenjem blaženoga Alojzija Stepinca. Nadalje se prisjetila pripovijedanja starijih, sada već pokojnih sestara, o njihovu životu u Krašiću za vrijeme Stepinčeva zatočeništva. Prisjetila se kako su sestre bile zaista hrabre i neustrašive u ta teška vremena. Zatim smo razgledale lijepu crkvu, gdje se molio i slavio svetu misu blaženi Alojzije Stepinac. Unatoč velikoj kiši uspjele smo pogledati veliki Križni put, koji je prožet tekstovima Evanđelja i crticama iz života kardinala Alojzija Stepinca. Zatim smo pogledale prostorije u kojima je kardinal Stepinac molio, radio i trpio. Sve je ostalo netaknuto i vrlo skromno. Zajedništvo drugoga dana završile smo večernjom molitvom u kapelici Generalne kuće.

Sljedećega dana hodočastile smo na grob blaženoga Alojzija Stepinca, gdje smo se ukratko zadržale u molitvi i sudjelovale na svetoj misi. Nakon mise obišle smo muzej blaženoga Alojzija Stepinca, koji se nalazi nasuprot zagrebačke katedrale. Potom smo posjetile naše starije sestre na Kraljevcu i s njima se zadržale u radosnom sestrinskom ozračju, prisjećajući se lijepih uspomena sestara koje su u tom lijepom mjestu provele svoj novicijat. Sve što je lijepo kratko traje! Tako smo i naš susret privele kraju zahvaljujući dragome Bogu na svemu. Zahvalne smo i našoj časnoj majci s. M. Radoslavi Radek, kao i cijeloj Vrhovnoj upravi što su nam omogućile zajednički susret. Časna majka nam je na kraju uputila par riječi, zahvalivši dobrome Bogu za sve dobro koje u njegovo Ime činimo. Zahvalila je i svakoj sestri, moleći da nas u našem služenju i poslanju prati zagovor sv. Marte. U ime svih sestara kuharica još jednom zahvaljujemo Časnoj Majci, Vrhovnoj upravi i kuharici s. M. Alojzini za lijepe trenutke provedene u Generalnoj kući. Nadamo se i vjerujemo da će biti još ovakvih susreta, čiji će plod možda biti izdavanje knjige „Kuharica sestara SMI“.

s. M. Monika Mrkonjić i s. M. Mateja Krstičević

KARIZMATSKO POSLANJE

Pjesme štíćenicima i samostanu u Omišu

Dobročinitelj zajednice sestara služavki Maloga Isusa u Omišu, gosp. Petar Dragošević napisao je pjesmu o samostanu i sestrama Služavkama Maloga Isusa, koje u njemu već skoro stotinu godina žive i rade. Povod ovim pjesmama je pedeseta obljetnica rada sestara s djecom koja imaju teža mentalna oštećenja. Trenutno ih tamo živi osam, a s njima rade s. Nela i s. Natanaela. Povremeno im pomažu volonterke Branka, Tamara, Tihana i Đurđica.

Drugu pjesmu napisala je Branka Mlinar, vjeroučiteljica. Pjesma je posvećena štíćenicima koje ona naziva anđelima.

U samostanu sada živi šest sestara. Nedavno preminula s. Kazimira, je također živjela u ovom samostanu.

s. Nela Čalo

Samostan „Služavke Malog Isusa“

U Omišu u malome gradu
za samostan mnogi ljudi znadu.
I za crkvu svetog Mihovila
ispod pola ona se smjestila.
U samostanu časne sestre žive
u molitvi svom se Bogu dive.
I u crkvi i u samostanu
Bog se moli noću, a i danju.
Nečistoća ovdje mjesta nema
časnih sestara družina je spremna.
Da otklone svaku prljavštinu
kako vanjsku tako i unutarnju.
Velik teret na se su stavile
bolesnu djecu da bi nahranile.
Nije samo djecu nahraniti

ovu djecu treba okupati.
Raspoloženje treba djeci dati
pa ih valja često nasmijati.
Časna sestra veliko je ime
pravi kršćani s njime se dive.
Časnu sestru gledam ja ovako,
Majku Terezu od nas znade svatko.
Čovječanstvo cijelo zadivila
i od Boga nagradu dobila.
Časne sestre, nagrada vas čeka
puno puta Isus nam je reka.
Pomogli ste ovu braću moju
što nemoćni sad pred vama stoju.
Časne sestre, nastavite dalje
Bog i Isus poruku vam šalje.

U Međugorje poruka vam stiže
preko Majke Božje nam Marije.
Marija je djecu zadužila
s molitvom šansu nam pružila.
Da se Bogu svome mi klanjamo
loše riječi i djela mi otklanjamo.
Ali vrag uvijek nešto novo nudi
kod mnogih ljudi puno se ne trudi.
U prošlom vijeku komunisti biše
svome vragu dobro poslužiše.
Ali vrag sad mijenja taktiku svoju:
Sruši obitelj da nisu na broju!
Ja vjerujem da će i ovo pasti

Božji zakon mora nadvladati.
Časne sestre, hvala vam na trudu
plaća vaša bit će na Božjem sudu!
Grješan čovjek vama ovo piše
daj mi, Bože, da ne griješim više!
Vašoj molitvi predajem obitelj
svoju,
a posebno desetočlanu unučad
moju!
Blagoslovi nas Bože, Isuse,
Marijo i sveti Mihovile!

Petar Dragošević

Anđeli naše radosti

/Štićenicima SSMI u Omišu, na Vangradu/

Kao mali anđeli nebeski
s krilima bijelim, veselim
vi ste došli u Omiš
radost s nama dijeliti,
kako bi zajedno rasli svi
u vjeri i ljubavi.
Ljubavi čistoj, iskrenoj
koju nam daje svima naš
milosni Bog.

I dok se smjenjuju zime
i ljeta prolaze,
dok jeseni šume
i proljeća cvjetaju
na usnama Božjim svetim

imena vaša ostaju.
Za vas se predano brinu
časne sestre u Kristu,
Služavke Maloga Isusa
koji nas sve u ljubavi okuplja.

Vi ste naša radost,
sreća potpuna.
Nježna srca beskrajno čista,
zvjezdano nebo u svjetlosti Krista.
Vi blagoslov ste velik,
milost posebna,
dar providnosti Božje
za naš predivni grad.
Kao mali anđeli nebeski
s krilima bijelim, veselim
vi ste došli u Omiš
ruke nam svoje pružiti,
srcima čistim ljubiti,
poniznosti nas učiti
dok hodimo zajedno svi
stopama nade,
putima Kristovim.

Hvala vam dobri anđeli
što ste nam radost donijeli
jer osmijeh vaš je neba dar
blagoslov Božji za naš grad.

Hvala i vama sestre predivne
što anđele brižno čuvate,
a najveća hvala tebi Bože
za plodove ljubavi što se množe.
Za glasnike mira i dobrote,
cvjetove nade i molitve
na poljima nebeskim iznikle.
Oni su naša radost,
sreća potpuna.
Nježna srca beskrajno čista,
zvjezdano nebo
u svjetlosti Krista.

Oni su cvjetno proljeće,
ljubav koja sve pokreće.
Nek vjetar puše i kiša lije,
s Kristom se naše lice smije,
Božja nas ljubav uvijek grije
i neba doziva glas.
Na prozoru vjernog srca,
s krilima od zlata
Anđeo Božji čeka nas!

Branka Mlinar
Omiš, 14. travnja 2014.

Branka Mlinar u posjeti šticićnicima u samostanu u Omišu

Kaštel Kambelovac

Izlet u Vranjic i na Manastirine

U utorak, 20. svibnja 2014. djeca sa tetama s. Martinom i s. Kristinom i s nekoliko roditelja iz našeg vrtića „Mali Isus“ iz Kaštel Kambelovca krenuli su na cjelodnevni izlet u nedavno otvoreni akvarij u Vranjicu i na Manastirine u Solinu.

Djeca su bila jako uzbuđena, jer smo danima o tom razgovarali. Dječja pitanja potaknuta njihovom maštom, bila su šarolika i različita. Putovanje je proteklo u šušuru, a vesela i nasmiješena dječja lica su jedva čekala kada ćemo stići na naše odredište. Uzbuđenju nije bilo kraja.

Kad smo stigli u Vranjic, zaputili smo se u akvarij, gdje smo doživjeli bogatstvo jadranskog podmorja. Vidjeli smo različite riblje vrste: raža, jastog, murina, veliki ugor, morske hobotnice, morske kornjače. Djecu su naročito fascinirali „strašni morski psi“ i morske kornjače u vanjskom bazenu. Zadržali smo se malo duže, pa su djeca imala priliku sagledati svaki detalj, osjetiti i doživjeti ljepotu Jadranskog morskog svijeta i onog što se nalazi u njemu.

Ni posjet Saloni nije bio manje zanimljiv, usprkos žarkom suncu i vrućini. Šetnja i razgledavanje Muzeja i Manastirina prošli su u jednom jako lijepom ozračju, prepunom dječjih pitanja, ushita i oduševljenja. Vodič je objasnio važnost ovog područja, početke Salone, starokršćansku kulturu, načinu življenja ljudi u tom vremenu, gradnje bazilika, kuća, javnih kupališta. Govorio nam je o istraživaču don Frani Buliću, uglednom hrvatskom arheologu i povjesničaru. On je svojim arheološkim istraživanjima i otkrićima u 19. st. dao najveći doprinos upoznavanju ranokršćanske i starohrvatske kulture i baštine na području Dalmacije. Djecu su posebno zapazila natpise na sarkofazima. Na Starinama djeci nije manjkalo mašte, iza ruševina vidjeli su razna bića iz priča, kako se šuljaju, dolaze...

Na kraju iscrpnog razgledavanja, okrijepili su se iz ruksaka, u dubokom hladu čempresa. Igra, smijeh, veselje i druženje trajalo je do kasno popodne. Umorni i puni dojmova, djeca su se vratila svojim roditeljima s pričom o jednom uzbudljivom danu

s. Kristina Španjić

“Tko sam, što sam?”

Djeca dječjeg vrtića "Mali Isus" iz Kaštel Kambelovca, 28. 05. 2014. sa svojim tetama, s. Martinom i s. Kristinom, upriličili su za svoje roditelje, prijatelje i goste završnu svečanost pod nazivom **"Tko sam, što sam?"**

U predstavi su sudjelovala sva djeca iz vrtića. Manja djeca oprostila su se od svojih velikih prijatelja, koji će ove jeseni sjesti u školske klupe. Bez obzira na godine, udjela u ovoj svečanosti imali su podjednako veliki i oni manji, koji će kasnije poći u školu. Tako su djeca predškolske dobi još jednom pokazala, da sve što je u stihovima i pričicama bajkovito prikazano, može se zajedničkim zalaganjem oživjeti kroz igru i dramatizaciju.

Centralni dio ovog događaja činio je igrokaz "Tko sam, što sam?", po kojemu je predstava dobila naziv. Radnja se događa u jednom seoskom dvorištu. Malo izgubljeno pile traži svoje roditelje, upoznaje druge stanovnike dvorišta i uči, te na kraju pronalazi svoje roditelje. Roditeljska je ljubav ipak najtoplija, najdragocjenija. Tu se djeca osjećaju sigurno i zaštićeno.

Djeca su bila pravi mali glumci, uvježbani u ritmici, pjevanju, glumi, recitaciji i slobodnom kretanju na pozornici. Zaista su zadivili sve prisutne roditelje. Možda će se neki od njih kasnije baviti profesio-

nalnom glumom. Priredba je završila dijeljenjem "Diploma" i zajedničkim druženjem djece i roditelja, koji su se pobrinuli da svoju djecu nagrade kolačima i sokom.

s. Martina Grmoja

Metković

Završna priredba u dječjem vrtiću "Mali Isus"

U petak, 30. svibnja, u kapeli samostana "Sv. Obitelji" održana je tradicionalna završna priredba DV "Mali Isus", podružnica Metković. Njome su se pred školarci oprostili od svojih prijatelja i teta. U programu su sudjelovala sva djeca, koja su izvedbom svojih recitacija, pjesama i igrokaza, razveselila prisutne roditelje i rodbinu.

Na samom kraju priredbe, petero ovogodišnjih pred školarca dobilo je zaslužene diplome, nakon čega je uslijedilo veselo druženje djece, roditelja i teta u prostorijama vrtića.

s. Lucija Jaganjac

Prvo hodočašće katoličkih vrtića Splitsko-makarske nadbiskupije

U subotu 31. svibnja održano je prvo godišnje hodočašće dječjih vrtića Splitsko-makarske nadbiskupije u prasnvetište Gospe od Otoka u Solinu. Osam vrtića, djecu, njihove roditelje i odgojitelje ispred crkve dočekao je župnik i upravitelj svetišta don Vinko Sanader koji im je izrazio dobrodošlicu i ukratko prepričao povijest svetišta. Misu zahvalnicu za proteklu odgojnu godinu predvodio je dr. don Edvard Punda.

U prigodnoj homiliji govorio je o Marijinom posjetu Elizabeti. Naglasio je kako je Marija pohitala svojoj rođakinji da s njom podijeli radost, jer nitko ne može sam biti radostan već tu radost, kao i poteškoće, potrebno je dijeliti u susretu s drugima. „Dragi roditelji, danas možete vidjeti da niste sami u odgoju vaše djece, da i drugi roditelji imaju iste brige, ali i da je za vas tu i Crkva koja je majka i koja nas neprestano upućuje na bitno, na vjeru u životu svakog čovjeka“, kazao je don Edvard Punda i nadodao kako je i Sveta Obitelj zapravo hodočasnička obitelj te kako je takvo 'gibanje' potrebno i nama danas, no ne lutanje bez cilja već put u kojem Bog hodi s nama. Osvrćući se na radost malog Ivana Krstitelja dok je još bio u majčinoj utrobi, propovjednik je istaknuo kako je sveti pisac naglasak htio staviti upravo na radost. „Mi nerijetko kao da djeci ne damo da se raduju. Najčešće od nas odraslih čuju da 'nemoj to' i 'ne smiješ to'. Ja vas danas pozivam da ohrabrujete svoju djecu, da im budete potpora, da se svaki dan imaju čemu radovati i da ih, malo po malo, odgajate u vjeri. Odgoj u vjeri zapravo znači da djeca steknu iskustvo da je Bog velik, da je uvijek uz njih i da ih voli, jer ih on zaista voli, htio je za budu začeti i zavolio ih je i prije vas“, zaključio je don Edvard Punda.

Djeca su bila prepoznatljiva po majicama logotipa svoga vrtića. Djeca dječjeg vrtića "Mali Isus" i dječjeg vrtića "Dobri" pjesmom su predvodili slavlje i molili molitvu vjernika.

Pred kraj misnog slavlja uslijedio je blagoslov obitelji. Nakon misnog slavlja bilo je zajedničko druženju i igri na livadi oko crkve.

Iz dubine srca možemo reći: hvala Bogu i Blaženoj Djevici Mariji što su nas obdarili lijepim vremenom, da ovo hodočašće doživimo kao jedan veliki dar s neba.

s. Martina Grmoja

Split

Stručni skup za odgojiteljice u vjeri

Stručni skup za odgojiteljice u vjeri u predškolskim ustanovama o temi "Vjera predškolskog djeteta" održan je 14. lipnja u prostorijama Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Splitu, u organizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije.

Stručni skup, na kojemu je sudjelovalo više od osamdeset odgojiteljica u vjeri, započeo je euharistijskim slavljem koje je predvodio predstojnik Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije don Josip Periš. U propovijedi Periš je protumačio evanđeoski odlomak o Isusovim antitezama iz njegova Govora na gori i ohrabrio odgojiteljice da poput Isusa dopunjavu Zakon gradeći svoj život ne samo na izvanjskoj pravednosti, nego na evanđeoskoj ljubavi. Upravo su nazočne odgojiteljice, na temelju svog temeljnog pedagoškog obrazovanja i motivirane svojim osobnim kršćanskim osvjedočenjem, uložile dodatni trud i vrijeme u teološko-katehetskom doškolovanju kako bi mogle provoditi vjerski odgoj u svojim predškolskim skupinama.

Nakon mise bila je svečana promocija 27 novih odgojiteljica u vjeri koje su uspješno završile teološko-katehetsko doškolovanje prema programu Kateheze Dobroga Pastira koji se temelji na načelima Montessori pedagogije. Zatim je uslijedila Promocija odgojiteljica u vjeri. Njih 27 završilo je jednogodišnji program stručnog teološko-katehetskog osposobljavanja po odgojnim načelima Montessori pedagogije, „Kateheza Dobrog Pastira“.

Među promoviranima su i naše četiri sestre: **s. Marina Žuljević**, **s. Martina Grmoja**, **s. Lucija Jaganjac** i **s. Kristina Španjić**, koje su uz već završeno doškolovanje za odgajatelje u vjeri stekle dodatna znanja i vještine kako to prenijeti malenima koji su im povjereni. Na sv. misi i promociji su bile prisutne provincijalka s. Anemarie Radan i njezina zamjena s. Eduarda Marić.

Doškolovanje je organizirao Stručno-razvojni centar dječjeg vrtića "Sunčev sjaj - Nazaret" iz Đakova u prostorima dječjeg vrtića "Dobri"

u Splitu. Riječi pozdrava i ohrabrenja svim sudionicama kao i najiskrenije čestitke novim odgojiteljicama u vjeri uputio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, istaknuvši potrebu i važnost odgoja u vjeri već u najranijoj dobi djece. Zatim je ravnateljica Stručno-razvojnog centra Dječjeg vrtića "Sunčev Sjaj – Nazaret" u Đakovu s. Rahela Lacković predstavila rad stručno-razvojnog centra i čestitala promoviranim odgojiteljicama. Na kraju se novim odgojiteljicama i svim ostalim sudionicama obratila voditeljica programa Kateheze Dobroga Pastira s. Jelica Đuzel, ukratko prikazavši cilj i tijekom doškolo-
vanja. Prvotni cilj se odnosio na područje odgojiteljeva "biti" u vjeri, kako izgrađivati ljudsku i kršćansku dimenziju, produbiti svoju vjeru, znanje i način djelovanja, a tek onda kako malenima prenijeti velike teološke sadržaje. Odgojiteljicama su uručene diplome, a promociju su uveličala djeca iz dječjeg vrtića "Dobri" s nekoliko pjesmama. Promociji je nazočila i viša savjetnica za vjeronauk u Agenciji za odgoj i obrazovanje u Splitu profesorica Sabina Marunčić, a program je moderirao predstojnik don Josip Periš.

Nakon promocije uslijedio je radni dio stručnog skupa: jedno predavanje, dvije pedagoške radionice i zaključna rasprava. Predavanje na temu "Vjera i dijete" održala je s. Jelica Đuzel. Najprije je govorila o vjeri kao odnosu, potom o djetetovu odnosu s Bogom i specifičnosti-
ma tog odnosa, te o vjerskom odgoju kao vitalnoj potrebi djeteta, zaključivši da je dijete najreligioznije biće, biće vjere i da u njemu postoji religiozni potencijal koji teži ostvarenju i punini. Ako se djetetu pruži odgovarajuća pomoć, ono može kroz svoj odnos s Bogom zadovoljiti ne samo potrebu za sigurnošću i zaštićenošću, nego potrebu za stvaranjem odnosa, odnosa ljubavi. Poštujući djetetove razvojne potrebe i specifičnosti njegova odnosa s Bogom pomoći ćemo mu da se razvije u zdravi ud mističnog tijela Kristova, u osobu čvrste i nepokolebljive vjere koja je sposobna graditi društvo na čvrstim temeljima Božje ljubavi.

Nakon predavanja uslijedio je rad u pedagoškim radionicama. U četiri podskupine naizmjenično su sudjelovale u dvije radionice: "Svijest obdarenosti – početak vjere" (s. Jelica Đuzel i Zrinka Hržić) i "Uloga odgojitelja u odgoju u vjeri predškolskog djeteta" (Katja Ivančić i Milva Buljubašić).

Na kraju su se odgojiteljice okupile na završnu raspravu. Izrazile su zadovoljstvo visokom razinom stručnog skupa koja im pomaže u njihovom odgojiteljskom radu. Posebno su pohvalile motiviranost, aktiv-

no sudjelovanje i važnost izmjene iskustava u vjerskom odgoju djece predškolske dobi.

Preuzeto:

split.com/katehetski/vijesti/strucni_skup_odgojiteljice_u_vjeri

Omiš

Hodočašće u Knin i Sinj

U nedjelju, 22. lipnja, ranom zorom mali podupiratelji PMI iz Omiša i Jesenica zaputili su se sa svojim vjeroučiteljicama s. Terezijom i s. Rebekom na hodočašće u Knin i Sinj. U Biskupiji kod Knina nas je dočekaio ispred crkve fra Ivan Lukač, župni vikar u Kninu te smo u prekrasnoj staroj Meštrovićevoj crkvi slavili svetu misu.

Mali podupiratelji PMI su čitanjem i pjevanjem uzveličali misno slavlje. Fra Ivan im je na poseban način približio Isusa kroz propovijed i naučio ih pjevati pjesmu „Isus me voli“. Na kraju je postavio nagradno pitanje „Što je čovjeku najvažnije u životu?“ Djeca su se malo zbuljila, a fra Ivan im je rekao: susret s Isusom Kristom. I doista na toj svetoj misi se na poseban način osjetila Isusova prisutnost, a djeca su sjajila posebnom radošću. Nakon svete mise zaputili smo se na izvor rijeke Krke i vidjeli slap Krčić tako da smo posebno uživali u ljepoti Božje prirode. U Kninu smo najprije posjetili novu crkvu „Gospe velikog hrvatskog zavjeta“, a nakon toga se pomolili pred spomenikom branitelja za sve poginule branitelje. Nakon što smo se okrijepili krenusmo put tvrđave. Sunce je milovalo naša lica, a vjetar je puhao u leđa dok smo se uspinjali na tu predivnu povijesnu građevinu.

Osjećali smo ponos što smo Hrvati i katolici posebno u tom gradu koji je oslobođen zahvaljujući hrabrosti naših branitelja koji su poput Krista dali svoj život za druge. Djeca su bila radosna.

Kad su došli na vrh tvrđave i ugledali prekrasnu hrvatsku zastavu svi smo zapjevali domoljubnu pjesmu. Spuštajući se niz tvrđavu razmišljala sam i sama o velikoj ljubavi prema svojoj domovini i prema Bogu koji nam ju je darovao. U samostanu

sv. Ante dočekala nas je okrepa u hrani i piću zahvaljujući dobroti i velikodušnosti fra Ivana. Uputismo se pjevajući u Sinj gdje nas opet čeka naša nebeska Majka. U svetištu nas je dočekaao župni vikar fra Antonio Mravak i ispričao djeci povijest Sinja, svetišta, posebno slike Gospe Sinjske. Nakon toga svi smo se zajedno pomolili ispred slike i zapjevali „Marijo, o Marijo“.

Radosni što smo primili tolike milosti neki su se i ispovjedili i zapalili svijeće za svoje obitelji te smo se u večernjim satima uputili prema svojim domovima, u svoj Omiš i Jesenice pohranjujući u srce doživljaje i milosti hodočasničkog dana.

s. Rebeka Batarelo

Gromiljak

Pod barjakom Srca Isusova

Dječji ljetni kamp 2014.

Kao i prethodnih godina, i ove su godine sestre Služavke Maloga Isusa s animatorima PMI u Gromiljaku organizirale dječji ljetni kamp pod motom „Pod barjakom Srca Isusova“, koji je održan od 23. do 26. lipnja 2014. godine. Kamp je, kao i uvijek, započeo i završio sv. misom. Program kampa organiziralo je i vodilo 15 animatora Prijatelja Maloga Isusa, koji su se pripremali redovitim sastancima na kojima su smišljali igre i radionice kako bi kamp učinili što boljim i djeci zanimljivim. Ostvarenje kampa, naravno, ne bi bilo moguće bez pomoći sestara koje su ponajprije otvorile vrata samostana *Kuće Navještenja* u Gromiljaku i odvojile svoje vrijeme za djecu, te osigurale potreban materijal i ručak. Na kampu je sudjelovalo oko 150 djece, koji su se upoznawali i družili kroz ples, radionice (kreativnu, ekološku, glazbeno-meditativnu), te kroz razne igre od kojih su najdraže bile one s vodom. Najveće blago kampa je dječja radost i osmijeh koji je ukrašavao njihova lica. U dvorištu samostana odjekivali su dječji glasovi, smijeh i pjesma. Posebna radost za organizatore jeste želja djece za narednim kampom, već na kraju ovoga kampa. ☺

Karolina Tolo, animatorica PMI

Ljetovanje djece iz SDDE

Dragi Bog podario je našoj djeci iz SDDE mjesec dana ljetovanja u našoj kući u Baru, gdje su naše drage sestre ostavile neizbrisiv trag služenja Malom Isusu. Odmah po dolasku počeli su se okupljati naši dragi Prijatelji Malog Isusa da nam iskažu dobrodošlicu u druženju s nama. Dobrota, plemenitosti i ljubaznost ovih dragih ljudi ostat će nam u trajnom sjećanju. Svi su se natjecali u dobroti da nešto učine djeci, počevši od našeg dragog svećenika don Sime koji im je organizirao predivnu večeru kod jedne drage nam obitelji, a zatim i razgledanje ljepota Šaskog jezera koje je blizu njegove obiteljske kuće. Njegovi roditelji pripremili su nam svečanu večeru, pravi Božji dar i odraz Božje obitelji i dobrote. Njegovu dobrotu i plemenitost osjetili smo i preko drugih ljudi koji su djeci znali donijeti odjeću, napraviti kolače, kiflice ili na neki drugi način obradovati djecu. A uz to neizostavno i drago nam je da su s nama i ove godine bili dragi nam Barnjaci Tvrtko i Ljuba. Svako jutro uranili bi i s ljubavlju napravili ručak, vozili nas na more ili na plažu u šetnju, blagovali, molili, kreirali, jednom riječju radovali se s nama. Kišni dani ove godine pridonijeli su jednoj lijepoj aktivnosti: započeli smo s pravljenjem malih krunica. Bila je to radionica u kojoj su sudjelovali svi, od najmanjih do najvećih, tako da je u samo dva dana broj napravljenih krunica znao narasti i do 100. Znali smo ih darivati dobrim ljudima koji bi navratili u našu kuću. Djeca i svi mi zajedno radovali smo se svakom novom danu koji je bio ispunjenim i ostalim predivnim trenucima, slavljima rođendana, gdje smo uživali odmarajući tijelo, ali i dušu svaku večer na svetoj misi. To nam je bio najveći i nezasluženi dar. Imali smo priliku i za svetu ispovijed i svaki dan slušati propovijed. Nakon određenog vremena ekipa u Baru se malo izmijenila, naime neka djeca su se vratila kući u Sarajevo, a druga djeca i druga sestra su došli nastaviti služiti i družiti se s Baranima. Jednoga smo dana krenuli na izlet s don Simom Ljuljićem na Skadarsko jezero. Zatim smo u večernjim satima pošli u župu Bratvice kod Ulcinja gdje su nas dočekali don Gabriele i njegovi župljani i priredili nam svečanu večeru. Hodočastili smo i sv. Petki u Tuđemile gdje se jednom godišnje slavi sveta misa u spomen katoličanstva na ovim prostorima. Jednu večer nas je u svoju trgovinu pozvao gospodin Peko, prijatelj don Sime a tako i naš

prijatelj, i zamolio nas da izaberemo po jednu sitnicu za svakog od nas te nam je to sve darovao.

Međutim, sve što je lijepo kratko traje, tako da je i našem boravku u Baru došao kraj. Toga jutra kad smo pošli nebo se otvorilo, plakalo je za nama. S pomoću Božjom smo krenuli i sretno stigli u Sarajevo.

Otkrivali smo da je Bog s nama, da se u Njega trebamo uvijek pouzdavati i da je samo On tako dobar, svet, svemoguć, samo od Njega trebamo učiti kako živjeti, biti dobri. Bogu smo zahvalni za svaki provedeni dan ljetovanja i našim poglavarima dragoj sestri provincijalki Admirati Lučić i sestri Anđi Vranješ koje su nam omogućile da se radujemo, kao i članovima obitelji Barnjak koji su cijelo vrijeme predano, neumorno, nesebično i radosno bili s nama.

s. Manda i s. Klara, SMI

Split

Izlet vjeroučitelja u dolinu Neretve

Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije, pod vodstvom predstojnika don Josipa Periša, organizirao je 5. srpnja 2014. izlet vjeroučitelja u dolinu Neretve. Na izlet se odazvalo preko šezdeset vjeroučitelja.

Naše prvo odredište bilo je naselje Vid izgrađeno uz obalu rijeke Norin. Domagojevim stubama došli smo na vrh brežuljka, na mjesto akropole nekadašnjeg grada Narone na kojem se nalazi župna crkva Gospe Snježne, koju narod zove Gospa Ledena. Dobrodošlicu nam je poželio župnik don Mladen Margeta koji je predvodio euharistijsko slavlje zahvale Bogu za sva dobra koja smo primili tijekom minule školske godine. U homiliji nas je podsjetio, govoreći o životu svetih Ćirila i Metoda, kako smo pozvani donositi današnjem vremenu evanđelje i pitati se osposobljujemo li mlade ljude za prihvaćanje i življenje vjere. Poseban naglasak don Mladen je stavio na ljubav bez koje svaka metoda i vještina nema smisla. Njegove riječi pretočili smo u dvostruku molitvu kroz pjesme koje je predvodila s. Marinela Delonga.

Crkva Gospe Snježne, koja je treća po redu podignuta na ovom mjestu, nosi u sebi bogatu povijest o kojoj smo imali prigodu slušati, ali i doživjeti je gledajući njene znamenitosti poput brončanog Gospina kipa na pročelju crkve te mozaika akademskog slikara Stjepana Skoke "Ivan krsti Isusa". Spomenik Domagojevim strijelcima koji se nala-

zi ispred crkve dio je još jednog mozaika koji oslikava težnju hrvatskog čovjeka za očuvanjem vjerskih i nacionalnih korijena.

Uz stručno vodstvo povjesničara umjetnosti Gorana Vukovića vidjeli smo stalnu postavu Arheološkog muzeja Naron. Bogatstvo ovog muzeja krije se u izloženim ulomcima arhitektonskih ukrasa hrama i dekorativnih dijelova opreme foruma. Posebnu pozornost svakog posjetitelja plijene izloženi kipovi careva i članova njihovih obitelji. Nedostatak glava čini ove izložke najspektakularnijima, a jedno od objašnjenja je u zgodnom suodnosu umjetnosti i politike, objasnio nam je gospodin Vuković. Rekao je kako su Rimljani imali instinkt za politiku pa su glave klesali zasebno kako bi bilo koja glava mogla biti postavljena prema potrebi. Pozorno smo pregledavali vitrine s izloženim arheološkim materijalom pronađenom na širem prostoru hrama. Nakon obilaska muzeja, kroz dokumentirani film i obilazak crkve svetog Vida, otkrivali smo put arheoloških istraživanja dajući jasnoću onome što smo prethodno vidjeli.

Vožnja, uz glazbenu pratnju, kroz kanale i močvarna područja Neretve, u starim autohtonim lađama, govorila je o ljepoti stvorenoga, o izvoru rijeke vremena i o našem zajedništvu. Ovo srce oaze pozivalo nas je da odgajamo srca mladih ljudi za dijalog s Bogom kako bi u ljepoti okruženja prepoznali otisak velikog nebeskog Umjetnika. Nakon vožnje lađama došli smo do kapelice Gospe Karmelske, koju je u sklopu restorana, sagradio gosp. Pavo Jerković. Ovom prigodom predstojnik don Josip Periš blagoslovio je kip i kapelicu koja se poput putokaza uzdiže usred bezbrojnih kanala. Uslijedili su trenutci tjelesne okrijepe, zajedništva, pjesme i iznenađenja.

Iz Doline Neretve krenuli smo prema svojim dolinama, na čiju nas je svakidašnjost podsjetio kratak boravak u Pločama. Tu nas je veliku primio župnik don Petar Mikić emotivno govoreći o mjestu u kojem su komunističke vlasti zabranile gradnju crkve. Sva svoja događanja, u grčevitoj borbi kroz tih 40 godina, ostvarivao je najprije u maloj drvenoj baraci, a zatim u kući. Bilo je gore od katakombe, ali Crkva je počela s Kristom i samo s Njim može uspjeti. To se ovdje najbolje vidi - naglasio je don Petar. Njegovim posebnim zauzimanjem Ploče su dobile svoju župnu crkvu i pastoralni centar, a time i dušu. U to smo se uvjerali obilaskom ove veličanstvene crkve posvećene Kraljici neba i zemlje koja svojim mozaikom poziva svakog vjernika, a posebno vjeroučitelje da izaberu Isusa za kapetana svoje lađe.

U knjizi dojmova ostavili smo samo trag da smo bili na ovom prostoru, ali puno više ostalo je u nama samima. Sa zvonika koji je visok više od 50 metara, ispratio nas je veličanstveni zvuk šest zvana, ali još više odzvanjala je ustrajnost koju smo prepoznali kod don Petra i na koju smo pozvani.

Na povratku smo uživali u pogledu na Baćinska jezera. Voda je u nji-ma slatka, a ima i izvora koji su povezani direktno s morem. I tu je Stvoritelj ostavio poruku da s Njim direktno povezani budemo čist izvor bližnjima i onima koje poučavamo.

Marina Šimić

Preuzeto: http://nadbiskupija-split.com/katehetski/vijesti/izlet_vjeroucitelja_2014

Omiš

Radost zajedništva s misionarom don Antom Batarelom

U vrućem srpanjskom danu, dok mnogi traže odmor na moru, dugogodišnji misionar don Ante Batarelo, stric naše s. Rebeke, zajedno sa s. Rebekom, pohodio je sestre i štíćenike u našem samostanu u Omišu. Don Ante je slavio svetu misu u samostanskoj kapelici za pok. s. Kazimiru koja je molila i pomagala misije i misionare. U uvodnom pozdravu don Ante je pozdravio i ohrabrio sestre na nesebično služenje najmanjima, po uzoru na velikog Utemeljitelja Stadlera i rekao je nama sestrama, da smo i mi misionarke u svom djelovanju, molitvi i žrtvi za širenje Božjeg kraljevstva. Radosno druženje nastavili smo kod obiteljskog stola, zatim je uslijedio pohod našim štíćenicima.

Hvala našem don Anti što nas je svojim pohodom ohrabrio i obogatio, a mi sestre imale smo čast ugostiti velikog, skromnog i tihog misionara, koji već 39. godina služi Isusovoj najmanjoj braći u dalekoj Africi.

s. Terezija Pervan

Omiš

Posjet sestrama i štíćenicima u samostanu „Nazaret“

U jutarnjim satima 10. srpnja našu zajednicu posjetio je don Franjo Frankopan Velić tajnik nadbiskupa mons. Marina Barišića. Bilo je zajedničko druženje uz kavu. Posebnu radost izrazili su naši štíćenici, posjetom tajnika, koji ih je obdario osmjehom.

svakoga rado primaju i tko dođe dobiva veliki dar od njih, a to je stisak ruke, osmijeh i srce puno dobrote.

s. Terezija Pervan

Zagreb, Split

Katehetske ljetne škole

U Zagrebu i Splitu održana je ljetna katehetska škola. U Zagrebu od 21. - 22. kolovoza održana je ljetna katehetska škola za vjeroučitelj(ic)e u srednjim školama na temu: *Film i novi digitalni mediji u nastavi vjeronauka*. Na ovoj edukaciji sudjelovala je s. Dolores Brkić.

U Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu je održana od 25.- 27. kolovoza za vjeroučitelje u osnovnoj školi na temu: *Koncilске teme u nastavi vjeronauka*, u organizaciji Nacionalnog katehetskog ureda Hrvatske biskupske konferencije, Agencije za odgoj i obrazovanje i Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta.

Na Katehetsku školu, koja se već u ovom obliku 14. godinu održava u Splitu, odazvalo se preko 350 vjeroučitelja i vjeroučiteljica iz cijele Hrvatske. U radu ljetne katehetske škole u Splitu sudjelovalo je i trinaest naših sestara: s. Vlasta, s. Marijana, s. Vedrana, s. Marinela, s. Dulcelina, s. Rebeka, s. Terezija, s. Marijanka, s. Danijela, s. Jelena, s. Branimira, s. Roka i s. Dolores.

Prvi dan na svečanom otvorenju katehetske ljetne škole u Splitu i prijedopodnevni predavanjima nazočile su provincijalka s. Anemarie Radan i njezina zamjenica s. Eduarda Marić.

Splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić u svom uvodnom pozdravu kazao je kako je uvijek ugodno i lijepo biti s vjeroučiteljima koji nose veliku odgovornost za buduće naraštaje i koji vjeruju da mogu intelektualno i duhovno rasti. Naglasio je kako je tema zanimljiva jer se Drugi vatikanski koncil, za kojeg kažu da je pastoralni, još odvija, a područja koje obrađuje važna su i prepoznatljiva u društvu. Vjeroučiteljima je poručio da su pozvani nastaviti isti rad i aktivnost kao koncilski oci.

O sadržaju splitske ljetne škole šire se može naći na internetskoj stranici splitsko-makarske nadbiskupije: <http://www.nadbiskupija-split.com/>

Split

„Prepoznavanje Bitnoga“

Po završetku KLJŠ-e, 27. kolovoza 2014. pristigle su uglavnom i ostale sestre katehistice i sestre koje rade s Prijateljima Maloga Isusa okupivši se u Provincijalnoj kući sv. Ane na zajedničkom ručku i radnom nastavku.

Nakon sestrinskog druženja i srdačne dobrodošlice Provincijalne uprave i sestara, započeli smo svoj radni dio pod temom: "Prepoznavanje Bitnoga". Ovaj rad možemo nazvati produžena grana navedenih katehetskih edukacija, ali i našeg redovničkog djelovanja. Zamolili smo Duha Božjega da bude među nama. Provincijalka s. Anemarie s nekoliko uvodnih i poticajnih riječi zamolila sestre da budu otvorene dati smjernice kako svjedočenjem ići u susret 125. obljetnici Družbe. Ujedno nas je posjetila na slavlje zajedništva i molitve za Dan Provincije koji će biti u Hrvatskom Lurdskom svetištu Vepric. U radu je također nazočila s. Eduarda kao iskusna voditeljica PMI-a po župama u kojima je pastoralna djelovala.

Daljnji dio rada kako je i planirano vodila je s. Dolores Brkić, pročelnica za PMI. Na samom početku pokušala je motivirati da se ne obeshrabrimo u radu i djelovanju iako ponekad kao i Isusovi učenici kažemo: "Učitelju, svu noć smo se trudili, ali ništa ...". Kroz razgovor smo prebirali smisao, ciljeve, uspjehe, neuspjehe, sumnje, svitanja i zalaženja, rad na žegi, vjetru, kiši, ali nadasve u lahoru i bonaci ... s Prijateljima Maloga Isusa.

Prisjetili smo se riječi Nadbiskupa Barišića i Hranića na uvodnoj riječi katehetskih škola: "Vjeroučitelji nose veliku odgovornost za buduće

naraštaje..." Povezali smo to s našom odgovornošću za djelovanje sa DPMI-a kroz zajedničko zalaganje promicanja karizme naše Družbe uprisutnjujući Evanđelje u konkretne situacije. Ostaje uvijek bitna i suvremena misao našega Utemeljitelja Stadlera: "Imaj srce!"

Imati srce i biti prijatelj s Isusom najbolja nam je motivacija u radu i življenju. Ako odustaješ od Isusa na bilo koji način kao i raznim situacijama potrebnika, ni tebe više nema. Nestajemo!

Isus nas poziva: "PREPOZNAJ ME!", te da zajedno hodimo i gradimo zajedništvo. Ondje gdje nam je blago, tu će nam biti i srce, naš rad, djelovanje, naš govor ... Ako je Isus naše blago, nema onda nepremostivih poteškoća i zapreka u djelovanju i radu s PMI-a. Rekao je Papa Franjo u jednoj propovjedi: "Nemojmo utočište tražiti u jadicovkama, one štete srcu". Ići nam je naprijed kao Abraham i ponekad u nepoznato. Po našoj vjeri uslijedit će blagoslov.

Pročelnica je zahvalila Provincijalki na ukazanom povjerenju, članicama Vijeća za PMI-a, svim sestrama u različitom zalaganju i nastojanju, te motivirala za slijedeću misijsku izložbu.

Sudionice su upoznate s imenom gospođa Mirjana Zemunik, novoi-zabrana i od Vrhovne uprave imenovana članica u Vrhovnoj upravi za DPMI-a iz Splitske provincije. Zahvalni Bogu i sestrama u provincijalnoj kući za mogućnost ugodnog druženja i prebiranja, kroz situacije PREPOZNATI BITNOGA posebno kroz ostvarivanje naše karizme kod PMI-a. U smiraj dana pošli smo svojim zajednicama nastaviti poslanje.

s. Dolores Brkić

Opuzen

Koncert duhovne glazbe "Maranatha – Dođi Gospodine Isuse"

Pod geslom „Maranatha – Dođi Gospodine Isuse“, u subotu 12. srpnja, na glavnom trgu u Opuzenu, ispred župne crkve sv. Stjepana, održan je koncert duhovne glazbe.

Na koncertu, čija je svrha duhovno buđenje i osvještjenje mladih, te slavljenje Svemogućeg Boga kroz druženje i zajedništvo, ove je godine nastupilo devet glazbenih sastava: Papa bend iz Solina, Framo Humec iz Ljubuškog, Shalom iz Županja, Željka Marinović iz Zagreba,

Zvijezda mora iz Neuma, Antonio Tkalec iz Varaždina, Bernarda Brunović iz Švicarska i domaće snage Zbor mladih s časnom sestrom Marinom Delonga i Vis Hosana.

Na kraju koncerta, predstavnicima sastava uručene su zahvalnice za sudjelovanje na festivalu. Voditeljica ovogodišnjeg koncerta je novinarka HRT-a Leidi Oreb. Okupljenima se, osim predstavnika grada, obratio i povjerenik Ureda za pastoral mladih splitsko-makarske nadbiskupije don Mihael Prović, koji je prenio pozdrave nadbiskupa Marina Barišića.

Kristina Bitanga

Proslava blagdana Gospe Karmelske

Blagdan Gospe Karmelske svečano je proslavljen u župi „Gospe od Pojišana“ u Splitu, gdje se nalazi i naš samostan „Malog Isusa“ na Bačvicama, i u župi „Sv. Mihovila“ u K. Kambelovcu, gdje je naš samostan „Sv. Alojzija“. I u toj župi žive i djeluju naše sestre.

Trodnevnu pripravu na Pojišanu, kao i središnju proslavu predslavio je fra Ante Logara, kapucin. U svojim homilijama istaknuo je ulogu Marije u Isusovu životu, njezinu majčinsku brigu, ali i patnju kroz koju je prošla. Marijina vjera i prihvaćanje volje Božje i u „gorčinama“ života i nama su poticaj za ustrajnost na životnoj stazi. Misno slavlje uvećao je mješoviti župski zbor, koji je izborom pjesama i ljepotom pjevanja oduševio prisutne vjernike. U prepunom župskom dvorištu i svetištu „Gospe od Pojišana“, među vjernicima i hodočasnici iz Grada, prisustvovala su i naše sestre, koje su također bile nazočne i kroz trodnevnu pripravu. One svakoga dana u ovom svetištu sudjeluju na sv. Misi. Tijekom školske godine s. Dolores u župi ima vjeronauk krizmanicima, a za ovu prigodu pomagala je u aranžiranju.

Zahvaljujući svima na doprinosu svečane proslave, gvardijan samostana fra Mirko, spomenuo je detalj koji je prethodio Euharistijskom slavlju. Pred sam početak sv. Mise oblaci su naviještali kišu. Pokoja kap već je počela padati. Sestra, čvrste vjere rekla je svojim suradnicima: „Izmolimo vjerovanje i imajmo čvrstu vjeru, kiša neće padati“. Zaista, bilo je tako.

Trodnevnu pripravu u K. Kambelovcu imao je dr. don Marinko Vidović. Uoči glavne proslave, pred početak sv. Mise, mješoviti pjevački

zbor Karmel predvodio je svečanu „Večernju“. Pjevani su psalmi posvete Crkve a između njih Gospine pjesme. Ljepotu ugođaja „Večernje“ nagradili su vjernici dugačkim pljeskom. Taj pljesak bio je vrijedan izvedbe i truda cijeloga zbora kao i s. Mirte koja je zbor pripremila. Kambelovčani s pravom mogu biti ponosni na svoj župski zbor, koji svake nedjelje i blagdana uljepšava misna slavlja. Ljepotu njihovih glasova prepoznala je sestra, te uz njihovo zalaganje i svoje znanje ostvarila je respektabilan nivo liturgijskoga pjevanja.

Završnu proslavu predslavio je dr. Dražen Kutleša, porečko-pulski biskup. Njegove nadahnute misli, potakle su prisutno vjerničko mnoštvo na jednostavnost poput Marijine i bezuvjetnu ljubav poput majčine. Slavlje je bilo zaključeno blagoslovom djece, kojima je potrebna majčinska zaštita. Kip Gospe Karmelske, po tradiciji, iz svetišta u dvorište nosili su mladići u bijelim čarapama, bez cipela. Na kraju slavlja župnik don Bobo, zahvalio je svima koji su sudjelovali i pridonijeli da svečanost bude na visini.

Preuzeto: http://www.ssmi.hr/split/clanak/proslava_blagdana_gospe_karmelske

Gromiljak

„Poveži se“

Ljetni kamp za mlade

U duhovnom centru sestara Služavki Maloga Isusa na Gromiljaku završen je drugi ljetni kamp koji se odvijao pod motom „Poveži se“. Kamp je održan od 20. do 24. kolovoza 2014. godine. Nositelji cijeloga programa i „duša“ ljetnog kampa bili su Prijatelji Maloga Isusa – animatori iz župe Gromiljak, predvođeni sestrama iz *Kuće Navještenja* na Gromiljaku. U kampu su sudjelovali mladi od završenog 7. razreda osnovne škole do 3. razreda srednje škole, a dolazili su iz župa Gromiljak, Kiseljak, Fojnica i Brestovsko. Posljednja dva dana kampu su se pridružili mladi iz župe Dolac kod Travnika. Specifičnost ovogodišnjeg kampa bila je, između ostaloga, ta da su nam se pridružili mladi prijatelji iz Italije. Talijanska grupa mladih bila je predvođena don Gabrielom, a došlo ih je 35 iz Bologne. Srdačnu dobrodošlicu pripremili su im animatori Prijatelja Maloga Isusa zajedno sa sestrama. Mnogima od njih ovo je bio prvi boravak u našoj domovini, pa su ga iskoristili za obilazak i upoznavanje naše sredine, kao i druženje s mladima iz župe Gromiljak.

Kamp je započeo hodočašćem u župu Deževica. Iako se znalo da put nije lagan, odazvao se veliki broj mladih. U ranim jutarnjim satima tridesetak mladih krenulo je prema Deževicama. Nije smetalo ni blato niti umor koji su nas zadesili na putu, jer se osjetilo da nas povezuje isti cilj kojemu nas predvodi naš mali Isus. Nakon 6 sati pješaćenja, uspona i padova, mladi i dvije sestre Služavke Maloga Isusa stigli su svome cilju. Na ulazu u župno dvorište dočekaao nas je župnik vlč. Mladen Kalfić, koji nam je priredio ugodnu dobrodošlicu. Nakon svete mise, koja je održana na vrelu sv. Jakova, župnik nas je počastio bogatim ručkom. Nakon tako ugodnoga druženja umor se nije osjetio, a mladi su na povratku kući pokazali kako jedva čekaju početak novoga radnog dana.

Drugi dan, iako kišovit, bio je ispunjen smijehom i radošću. Pokušali smo kroz igru uspjati zapamtiti imena svim sudionicima; nekome je to išlo malo bolje, a nekome malo lošije. Budući da je kiša promijenila naše planove, animatori su se uspješno snašli i program odradili više nego zadovoljavajuće. Druženje je završeno zahvalom Bogu i molitvom za uspješnost narednoga dana. Naši prijatelji iz Italije taj su dan iskoristili za obilazak bolesnih i obitelji u potrebi.

Sljedećega je jutro sunce zasjalo punim sjajem, i najavilo uzbudljive aktivnosti. Igre su bile uglavnom natjecateljskoga tipa, pa su se mladi isticali u rješavanju različitih prepreka. Kamp službeno nije ni počeo, a moglo se reći da je zabava bila na samome vrhuncu. Službeni dio kampa počeo je u subotu 23. Kolovoza 2014. kada su nam se pridružili i naši prijatelji iz Italije. Taj smo dan započeli svetom misom u župnoj crkvi *Imena Marijina* na Gromiljaku tijekom koje su svirali i pjevali animatori Prijatelja Maloga Isusa iz Gromiljaka. Oko stola Gospodnjega sve nas je ujedinila molitva i pjesma. U nastavku su sudionici kampa bili podijeljeni u četiri skupine. Prvi zadatak je bio da svaka skupina smisli zajedničko ime i način na koji će se predstavljati. Posebno treba istaknuti, kako su svi bili jako kreativni, s puno ideja i prijedloga. Jedna je skupina u svome predstavljanju održala i ceremoniju vjenčanja. Potom smo krenuli s malo kompliciranijim zadacima u igri s ciljem zajedničkoga rješavanja prepreka. Animatori su se pobrinuli da mladi na ovom kampu nauče i prenesu nešto novo. Zato su napravljene dvije vrste radionica, jedna kreativna i druga biblijska. Svaka osoba se mogla pronaći u nečemu, bilo u pravljenju ili crtanju i pisanju. Budući da je dan bio ispunjen, vremena za odmor i pauzu je bilo vrlo malo. Jedan dio mladih iz župe Gromiljak tu je ve-

čer u svoje domove primio mlade iz Italije. To se vrijeme iskoristilo za zajedničko druženje i upoznavanje. Kako to uvijek biva, tek na kraju nekoga druženja shvatimo kako je tih nekoliko dana prošlo u ugodnom i korisnom raspoloženju, te su svi bili žalosni što je vrijeme zajedničkoga druženja pri kraju. Tek smo u tim trenucima osjetili veličinu Božje ljubavi i snage koja povezuje i zbližuje, spajanje onoga što je u prvi trenutak bilo nemoguće u nešto veliko i moguće. Susret smo završili povezivanjem i prikazom radova urađenih proteklih dana. Na kraju želimo zahvaliti ponajprije Bogu koji nas povezuje i vodi. Zahvalni smo i sestrama Služavkama Maloga Isusa što su nam ustupile ne samo svoju kuću i dvorište, nego su i sebe stavile nama na raspolaganje. Nadamo se da ćemo i sljedeće godine koracati ka novim uspjesima i izazovima.

Ana Pecirep, animator PMI

Cres

Duhovna obnova za mlade

Mladi iz Gromiljaka, ovoga su se ljeta uputili u duhovnu avanturu na otok Cres gdje su od 26. 08. do 02.09. 2014. boravili u samostanu sv. Frane. Dane boravka u samostanu omogućio im je provincijal franjevac konvenutalaca fra Josipom Blažević iz Zagreba.

Mladi su, uz vodstvo sestre Danice Bilić, svakoga jutra obasjani suncem uz sv. misu te molitvu časoslova započinjali svoj dan, a uz kreativan rad po skupinama promišljali o raznim životnim te duhovnim temama i na taj način obogatili jedni druge svojim izlaganjem.

Posvjedočili su da su na poseban način doživjeli duboki mir na ovome susretu te se bolje međusobno upoznali i da im je ovaj duhovno-rekreacijski susret bio pravi melem za dušu.

Veliko HVALA gvardijanu samostana fra Zdravku Tubi koji je svojom otvorenosti, strpljivošću i ljubaznošću bio na usluzi mladima.

Ovaj put ne bi bio moguć bez pomoći gospodina Joška iz Kaštela te fenomenalnih vozača Grge, Marija i Željka.

Na kraju ovoga puta možemo zaključiti da smo napunili svoje baterije što smo bili bliže Mladom Suncu s visine, te radosno uskliknuti i reći: ŽIVIO MALI ISUS - UVIJEK U NAŠIM SRCIMA i tako ispunjeni krenuti u nove pobjede!

Uvjet ljudske veličine jest Božja blizina. MIR I DOBRO

Sudionik DO.

ODJECI DUŠE ...

U Presvetom Srcu – u sarajevskoj katedrali

U jednome danu sva u svome sjaju,
zablistala mi u svetištu naša katedrala.

Od sreće kličem:
O Presveto Srce neka Ti je čast i hvala!

U središtu motrim raspetoga Krista,
spremnog da mu Srce probodu,
dok pod križem kleče Majka i ljubljени učenik,
molim Srce blago da im se pridružim.

U prizoru lijevo dva ista Srca koja se gledaju,
dva skromna bića, koja im se klanjaju,
molim da im se bliže približim,
da s njima kod Svetog Srca dušu svoju odmorim.

U sljedećem prizoru Isus pokazuje nam svoje Srce,
a ono je tako drago i puno ljubavi da mu sve hrli.
Tu sam se zaustavila i molim:
Isuse primi i mene i svojom ljubavlju zagri me.

Isuse, Ti nikada nisi sam, s Tobom su Tvoji učenici,
na posljednjoj večeri, gozbi ljubavi.
U ovom prizoru i ja ostadoh naslonjena na Tvoje Srce
žarko moleći, Isuse ne ostavi me.

U svakom ovom prizoru Ti si onaj koji dolaziš,
koji svojim Srcem duše k sebi privlačiš,
zato molim samo još jedno:
da srce svake naše sestre bude s Tobom vječno sjedinjeno.

A u svemu ovom otkrivala sam Utemeljiteljeva nadahnuća,
što bijaše Srce Isusovo sveto.
Od sreće sada kličem:
Neka je Ti je slava o Isusovo Presveto Srce sveto

Sestra SMI

Hvala ti Marijo

Hvala ti Marijo, Majko Božja,
na majčinskoj ljubavi,
koju pružaš svaki dan
svima nama na putu života.

Vodi nas Gospe
k svome Sinu Isusu,
da se ne izgubimo
u ovoj vrevi svijeta i života,
da nikada ne zaniječemo
svoju vjeru
i predanje života po zavjetima.

Ti si naša Majka
i zaštitnica naša.
Bdij Marijo bez prestanka
nad svima nama,
nad cijelom Crkvom,
i domovinom Hrvatskom.

Prati nas stalno Marijo
u svim našim potrebama.
Budi naša Zvijezda vodilja
na putu života
prema Vječnosti...
Hvala Ti Marijo, hvala!

s. Magna Borovac

Što tražiš od mene, Gospodine?

Privukao si me Dobrotom i dotaknuo Milosrđem, rasplamsao si život u meni. Shvatila sam da je u Crkvi moj spas. Shvatila sam da si Ti moj Spasitelj. Gospodine, čistiš mi nutrinu, i privlačiš me sebi i posvećuješ svaki dio mog života. Osvjetljavaš me istinama, osobito o meni samoj. Ti si Radost i Mir.

Gospodine, pokazao si mi da me voliš, sve u meni, na meni i oko mene. Grliš me svojim zagrljajem, stvaraš me, okrećeš sve na dobro, i ja Ti sve predajem. Postao si središtem mog života, sami moj život, u Tebi živim i prepoznajem Te u sebi. Pripadam Trojedinom Bogu, Ocu, Sinu i Duhu Svetomu.

Hvala Ti Gospodine što si Spasitelj, hvala Ti na svim milostima, blagoslovi-ma, vodstvu i utjehama, kojima me obasipaš te me oblikuješ i stvaraš. Hvala na svim poticajima i dodirima, ljubim Te. Za Tebe činim sve. Samo mi reci što tražiš od mene, Gospodine, i neka bude volja Tvoja.

Natalija Brkić, kandidatica

Biti redovnica

Biti redovnica ... koje značenje imaju te riječi? Što je to što nas čini istinskim bitkom našeg bića, što je to što nas čini u očima Kristovim, u očima svijeta i očima našim, pravom slikom jedne od Boga posvećenih osoba? Čini li nas redovnicom, onom koja cijeli svoj život, čitavo svoje biće posvećuje i poklanja Kristu, naše odijelo ili omotane glave? Ili je pak dovoljno

izvršavati dodijeljene nam samostanske dužnosti, govoriti o tome kako je Bog divan i velik, te prisustvovati molitvenom dnevnom redu i obavljati sve druge postojeće pobožnosti? Znači li sve ovo biti redovnicom ili je to ipak nešto puno više?

Uistinu, sve ovo čini jednu redovnicu. Čini je redovnicom izvana. No što je s našom nutrinom? Često naše dubine dosežu tek do najplićih dijelova nas samih, do dijelova u kojim stvaramo sebi i pokušavamo stvoriti Bogu sliku o nama svetima, nama koji ga volimo, nama koji smo iskreni, nama savršenima no gdje je uistinu istina? Što od nas On očekuje? Očekuje nas. Očekuje sve. Očekuje da skinemo maske i obrambene sustave koje iz straha stavljamo i kojima se zbog svoje ljudskosti prekrivamo pred Njim, pred sobom i drugima. Želi nas bez straha. Čeka trenutak u kojem ćemo ući u nedokučive Njegove dubine i otkriti mu čitave sebe. Sebe nesavršene, površne, slabe, lažljive, nepobožne; sebe umaskirane, dvolične, grješne; sebe povrijeđene, tužne, razočarane; sebe koje se kajemo i koje ga ipak bez obzira na svoje mane neizmjerljivo ljubimo ... sebe koje mu se dajemo. Čeka trenutak u kojem ćemo početi sebe gledati kakvima nas On vidi i biti kakvima nas On želi vidjeti. Čeka nas da prestanemo gledati na sebe svojim i tuđim očima, i vidjeti se Njegovim očima, vidjeti svoju pravu sliku. Čeka nas da započnemo živjeti zaboravljajući sebe. Čeka da postanemo svjesni ljubavi kojom nas ljubi, da postanemo svjesni da upravo On jest Ljubav, Ljubav koja nam daje bit kako bi naše redovništvo postalo ono što uistinu jest – odnos ljubavi i svjedočanstvo te iste ljubavi. Svjedočanstvo koje privlači, djeluje, govori, ljubi ... svjedočanstvo kojim svijetu dajemo Boga, Njegovu radost, mir, ljubav svjedočanstvo u kojem nas okolina po našoj poslušnosti, siromaštvu, čistoći, poniznosti, blagosti ... vidi kao zaljubljenice u Krista, u kojem nas vidi kao sliku svetosti Crkve i svetosti našeg Gospodina.

Bog nas traži očekujući od nas da ne sudimo druge već pripisujući krivicu sebi, svjedočimo ljubav tražeći neumorno priliku za pokazivanje ljubavi načinom kojim nam je On svoju ljubav pokazao. Tragajući i žedajući za prilikom razapinjanja samoga sebe dajući svoj život Njemu i drugima ne ostavljajući pri tom ništa za sebe, jer ono što nam je potrebno zapravo je sve i ništa. Sve jer Bog je sve i ništa jer ne postoji ništa na ovom svijetu bez čega ne bismo mogli biti ostvareni i ne bismo mogli živjeti.

Mjera redovnice dubina je njene duše. Mjera je i ljubav, a ljubav je križ. Ljubiti nam je dakle jer naša ljubav je ono po čemu pokazujemo ljudima da Bog jest, i razapinjati nam se i samosvladavati i ponižavati, jer to je ono što nam je On pokazao i predstavio kao ljubav. Ljubav je ono što daje slobodu našoj duši. Ljubav je On koji našoj duši kada uniđe u Njegove dubine daje krila, te po Njegovom daru i milostima koje nam daje kad mu se uistinu predamo možemo šapnuti svojoj duši Ujevićeve stihove:

*Leti ko lišće što vir ga vije,
za let si, dušo stvorena.
Za zemlju nije,
za pokoj nije cvijet što nema korijena.*

s. Milana Žegarac, novakinja

Tako obećavam!

Svemogući Vječni Bože! Ja, s. M. Sandra Kapetanović, premda nevrijedna, uzdajući se u Tvoju neizmjernu dobrotu i milosrđe, zavjetujem Tvojem Božanskom Veličanstvu, pred Blaženom Djevicom Marijom, svetim Josipom, svim svetima i pred Tobom, Majko glavarice, da ću godinu dana obdržavati evanđeosko siromaštvo, čistoću i poslušnost po propisima Konstitucija Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. Tako obećavam!

Svemogući Vječni Bože! Ja, s. M. Sandra Kapetanović, premda nevrijedna...

Doista, tko sam ja, Gospodine, da me se spominješ, što sam ja da me poznaješ? Koliko malešna moram biti da u Tvojim očima budem velika? Nevrijedna sam jer tek prah sam kao i svi drugi ljudi. Neka! Želim biti nevrijedna, prezrena od svijeta isto toliko koliko Te želim u Nebu vječno gledati i uživati milinu Tvog pogleda!

... uzdajući se u Tvoju neizmjernu dobrotu i milosrđe...

Da, Gospodine! Uzdám se u Tebe jer znam da sama ne mogu. I Ti to znaš. Zato i jesi tu za mene. Trebam Tvoju dobrotu kad ju ni od koga ne osjećam i trebam Tvoje milosrđe kad me primamljivost ovog svijeta povede za sobom. Jednostavno trebam Te! Moje srce Te treba. Zato vjerujem da ćeš dovršiti što si počeo za me. I kličem Ti: Vječna je ljubav Tvoja, djelo ruku svojih ne zapusti!

... zavjetujem Tvojem Božanskom Veličanstvu...

Uzvracam Ti na onu ljubav koju si Ti meni prvi iskazao. Znam, Gospodine, da nema na svijetu nečega tako savršena čime bih Ti mogla uzvratiti. Ti si Bog i tražiš samo čisto i skrušeno srce. Zato Ti ga poklanjam. Neka bude samo Tvoje! Ne daj me nikome!

... pred Blaženom Djevicom Marijom, svetim Josipom, svim svetima i pred Tobom, Majko glavarice...

Oni neka mi budu uzori u dobru, u radosti, u strpljivosti, u nadi, u svetosti! Osobito molim zagovor Tvoje Majke. Neka i ja, mali stvor, osjetim njezin majčinski zagovor u svemu življenju, a sv. Josip neka mi bude primjer šutljivosti, poniznosti i radišnosti.

... da ću godinu dana obdržavati evanđeosko siromaštvo...

Zato jer želim živjeti samo od Tvoje ljubavi i dobrote, te dobrote drugih ljudi. Pomozi mi Isuse da cijeli moj život i ponašanje odaje jedno tiho i ponizno siromaštvo koje će posvjedočiti za Tebe i Tvoju beskrajnu ljubav.

... čistoću...

Zato jer želim da moje srce samo Tebi pripada, da moje srce samo Tebe ljubi. Pomozi mi, Isuse, da ono uvijek ostane čisto i neokaljano, jer ako je drugačije, neće Tebe biti dostojno!

... poslušnost...

Zato jer želim da me vodi i upravlja Tvoja mudrost jer Ti si najbolji poznavatelj života i najbolji pronicatelj srdaca. Ti si, Gospodine, moja stvarnost. Pomozi mi svojim Duhom da te prepoznam u drugima, osobito u onima koji su izabrani da nam svima pokazuju i očituju Tvoju volju.

... po propisima Konstitucija Družbe sestara Služavki Maloga Isusa...

One su Gospodine put za ostvarenje svetosti. Pomozi mi, Isuse, da ih vršim ustrajno, strpljivo i radosno kako se jednog dana ne bih pred Tobom postidjela.

Tako obećavam!

Pogledaj Gospodine, ja, mali i nevjerni stvor, obećavam vjernost Tebi koji si Bog, Bog vjeran. Smiluj mi se i pomози mi da svaki dan obećanje održim vjernim. Znaš da sama to ne mogu, ali vjerujem Tebi koji vjeran ostaješ da ćeš to i učiniti. Amen.

s. M. Sandra Kapetanović

Tako obećavam!

Mnogo je toga što nas obraduje, više ili manje, na duže ili kraće vrijeme... I ovo je ljeto mojem srcu donijelo radost, radost za koju se živi...

Uoči Velike Gospe, u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu položila sam Bogu svoje prve redovničke zavjete. Obećala sam da ću živjeti čisto, siromašno i poslušno po propisima naših Konstitucija. Istina da su danas obećanja izgubila svoju težinu, jer ih se često ne izgovara ozbiljno i odgovorno. I moje bi obećanje bilo vrlo krhko da ga ne stavljam u ruke neizmjerne dobrote i milosrđa. Vjerujem da Gospodin podupire obećanje koje se izgovara s potpunom iskrenošću i spremnošću. Tolike je poveo svojim putem... I moja je želja biti s Njim.

Položiti zavjete znači biti spreman dati sebe do kraja, usmjeriti se na Onoga od koga nam je sve, živjeti po Njegovu primjeru i težiti sjedinjenju s Njim. Gospodin nam je svojim životom na zemlji zacrtao stazu svetosti. Jedini je On mjerilo istinskog življenja u dobru i za dobro. Iako je to svojim životom platio, jasno je pokazao da je samo jedan put do Njega: vršiti volju Očevu. To ujedno znači i živjeti sva tri zavjeta. Želim živjeti kako je i naš Utemeljitelj zamislio: dati sve za malene, u njima gledati Krista i preko njih služiti Bogu.

s. M. Kristina Maslač

Evo me, Gospodine, pozvao si me...

Kako da govorim o svom posvećenju, a da prvo ne spomenem Onoga koji me zove, koji me dovodi do posvećenja?

Isus Krist, iako se nije javno pred Crkvom zavjetovao, savršeno nam je pokazao put siromaštva, čistoće i poslušnosti. Bez i najmanje mrlje u sebi, izabравši život siromašnog slugе, poslušnošću volji Očevoj došao je do križa... Ovaj dio i nije baš ohrabrujući ako se kod njega zaustavimo. Gospodin nas ne zove na taj put da bi nas gledao u patnji, križu, smrti. Ne znam tko bi od ljudi bio spreman na takav svršetak, bez nade u nešto veće, u nešto što mora doći kao ispunjenje svih težnji i praznina u čovjeku... I stvarno, mi znamo da je iza toga uslijedio Uskrs! To ja ta nada koja je vodila već i prve kršćane da svoj život posvete nečemu, da doista žive za nešto vrijedno. Uskrs je smisao i mojih zavjeta. Kroz njih sam rekla Gospodinu da želim ono što je On pripremio za mene, da ću možda teško, ali ustrajno hodati putem križa, jer radujem se Uskrsu, radujem se zajedništvu s Njime! Vjerujem, kako je i naš Utemeljitelj rekao, da nam Gospodin podjeljuje milosti potrebne da živimo ono što nam je povjereno. On me može voditi putem čistoće, siromaštva i poslušnosti sve dok ne dođem do potpunog Uskrsa.

s. M. Margaret Ružman

Sve mogu u Onome koji me jača

Tvoja ljubav Gospodine
osvojila mi je srce.
Tvoj pogled
očarao mi je um...

Tvoje riječi: VOLIM TE
snažno su me potresle.

Mislila sam im umaknuti
ali si me privlačio
svojom ljepotom.

Mislila sam zažmiriti
ali si me milo gledao.

Mislila sam reći NE
ali si me čvrsto zagrljio...

Kako da Ti umaknem,
kako da Te izbjegnem?

Slaba sam na Tebe.
I znaš da
volim samo ljudski,
volim samo malo.

Zato se Tebi predajem...

Vodi me,
snaži me...
Ne bojim se uz Tebe.

Znam da sve mogu s Tobom
jer me Ti jačaš...

Neka moje DA
Tvojoj ljubavi,
bude savez
dvaju srca.

s. M. Ana Prkić

Iz duhovne riznice sestara jubilarke

Moja svjetiljka

Prije pedeset ljeta Krist zapali
svjetiljku malu
u mojim grudima mladim.
Pozva me i tiho, tiho mi šaptao
On koji je sve o meni znao.

U Družbu me Stadlerovu pozvao
da budem Služavka Maloga Isusa.
U dušu mi utisnu mnoge ideale
da budem oruđe sestre male.

Tada o budućnosti nisam ništa
znala, ali dušu i srce Isusu sam
dala.

Svjetiljku sam u ruci čvrsto držala
od onog divnog dana kada sam
pozvana.
Ushićena u svojoj nutrini što ću
služit Bogu,
U Malom Isusu malenima i nemoćnima.

Nije bilo lako putem kročiti, svjetiljku nositi,
Radosna sam danas da mogu Bogu zahvaliti.

*Dragica s. M. Sofija Cvitković
Hrvace, godine Gospodnje 1952.*

❖ **Za pedeset godišnjicu redovničkih zavjeta pročitala svoja sjećanja na odlazak u samostan, 14. 08. 2014.**

Gospodin me je pozvao od rane mladosti moje da budem redovnica. Hvala mu. Dao mi je velike ideale da služim Malom Isusu u vjernosti i poniznosti. Radosno sam naviještala Božju Riječ u susretu s ljudima. Hvala Gospi dragoj. Hvala Malom Isusu za sve milosti koje sam primila. Radosna sam sada kao i onog prvog dana kada sam u samostan Družbe stupila. Hvala prefekti pok. s. Boniti i magistri pok. s. Genovevi.

s. Sofija Cvitković

❖ **Prigodom polaganja doživotnih zavjeta, 1969. godine, s. M. Ilinka Šiljeg je u svojoj duhovnoj bilježnici zapisala:**

"Dragi Mali Isuse, već je sedam godina prošlo od kako sam čula Tvoj glas: Dođi i slijedi me! Hvala Ti moj preslatki Mali Isuse za Tvoju ljubav. Hvala Ti za Tvoj milostiv pogled koji je počnuo na mojoj bijedi. Znao si unaprijed koliko će biti nemarnosti, koliko nemara za Tvoje poticaje i nadahnuća. Što li si sve očekivao od mene? Ništa Ti nemam zamjeriti. Uvijek si bio dobar i nježan prema meni. Oprosti što sam ja na Tebe zaboravljala. Kao što stablo duboko u zemlji ima žile koje iz zemlje crpu vlagu za svoj rast, tako i ja, moj preslatki Isuse, želim svojim molitvama i žrtvama doprinosti procvatu sv. Crkve, mile mi Družbe, spasa mog Hrvatskog naroda i cijelog svijeta. Zagrljena svojim sestrama, mojim Hrvatskim narodom, cijelim svijetom, idem Tebi u susret premili moj Mali Isuse. Stojim pored Tobom kao siromah. Svoju bijedu bacam u more tvoje beskrajne ljubavi, moleći Te smilovanje i pomoć za cijeli svijet. Radi pregorke Muke svoje smiluj se milosrdni Isuse na cijeli svijet. Dajem Ti svoj život na raspolaganje. Tvoja Ilinka."

❖ **Zahvala za 50 godina svetih zavjeta**

Dragi, Bože!

Danas, na pedesetu obljetnicu naših zavjeta koje nas tri slavimo: s. M. Adelina Bošković, s. M. Cecilija Topić i s. M. Anita Rajić, želimo Ti iskrena srca zahvaliti na daru i milosti redovničkog poziva. Pozvao si nas u Družbu sestara Služavki Maloga Isusa i vodio tim putem kroz pedeset godina. Naš hod prema Tebi, Oče, bio je ponajčešće težak, trnovit i naporan, ali radostan, znajući da sve lijepo što se ostvaruje traži suobličenje s Tvojim Sinom Isusom Kristom. Svaka godina, svaki dan našega života, bio je divan govor Tvoje ljubavi prema nama.

Hvala Ti, Oče naš, za sve. Hvala našim roditeljima koji su nas svojom molitvom i ljubavlju hrabрили i uvijek bili uz nas. Hvala našoj braći, sestrama, rodbini i prijateljima. Hvala našim poglavaricama koje su nas u Družbu primile i one koje su nas kroz naše redovništvo vodile. Posebno od srca hvala sadašnjim poglavaricama za sve što za nas čine.

Naše sestre u zajednicama u kojima jesmo i u kojima smo djelovale mole za nas i s nama danas dijele zajedništvo radosti. Drage sestre, hvala svima! Molimo zajednički Oca Nebeskoga da nas i nadalje prima na vrelu svoje ljubavi i dobrote, a naša Majka Marija, otac Utemeljitelj i sve naše pokojne sestre neka nam budu zagovornici.

s. M. Anita Rajić

*U skladu sa svrhom svoga zvanja
sestre gaje posebnu pobožnost prema Isusu Kristu
u otajstvu Njegova rođenja i djetinjstva.
Ovo je otajstvo omiljeni sadržaj njihova razmatranja.*

(Konstitucije čl. 111.)

Lice i naličje godišnjeg odmora

Godišnji odmor se smatra obvezom za svaku sestru. Ako je odmor, kako može biti obveza. Moram se odmarati od cjelogodišnjih aktivnosti kojima sam se zasitila, da bih mogla uspješno funkcionirati sljedećih mjeseci, dakako do ponovnog godišnjeg odmora.

Godišnji odmor je prilika da napunim vlastite baterije, slično kao na duhovnim vježbama, koje su isto obveza za svaku sestru. Ako ja punim svoje baterije i drugi pune svoje. Čime se pune ovakve baterije? Pune se iskustvom i novošću susreta s osobama koje nam se nađu u društvu. Također društvo puni svoje baterije iz mojih rezervi. Kakvim sadržajem možemo puniti svoje baterije. Onakvim kakvoga primamo od drugih. Ako hoću biti sretna, trebam puniti tuđe baterije pozitivnim nabojem, onda će se i moje baterije puniti pozitivnim nabojem, od drugih.

More je dobra destinacija za godišnji odmor, jer je za nas sasvim pogodan teren. No, prostor bez osoba je struja bez punjača. Na sreću, ovaj puta nas je bio skoro pun kapacitet. Jutro je prvi oblik punjenja baterije. Kad je doručak spreman, društvo se okuplja oko zajedničkog stola. Najljepše je zajedno blagovati sa novim osobama, ne razlikuje se od svakodnevlja, ali su sadržaji razgovora novi, drugačiji. Na licima "domaćina" se odražava dobrodošlica, a na licima sustolnika zahvalnost. Ljubavlju pripremljeni i zahvalnošću blagovani doručak obostrano puni baterije. Druženje u moru i uz more nastavlja puniti baterije. Samo sunce, koje je veliki izvor energije, je onemogućeno u svojem djelovanju, jer su ga prekrili oblaci. Ništa zato. "Nema veze što su oblaci, važno je da mi imamo kupaće kostime", zaključila je s.Klarisa. Zapravo je htjela na brzinu reći da trebamo imati suhu odjeću uza se po ovakvom vremenu, radi zdravlja. Koliko god su nam oblaci dopustili, jer smo "imale kupaće kostime", mogle smo se kupati i puniti baterije zdravlja.

Međutim, javila se nova nevolja. Nevidljiva "meduza" je učinila svoje. S.Neri se zažarila koža. Što više ide u vodu, više je žari. Same "meduze" u vodi. Ode s. Nera pravom liječniku, jer ne koristi savjet iz apoteke, a on odbacio dijagnozu meduzina djelovanja, prekrpio zavojima crvenilo po koži pa s.Nera više ne može u vodu. Samog sunca je jako malo, oblaka i kiše puno, u more ne smije, pa s.Nera odluči otići. Jesu li joj baterije dovoljno napunjene? Još uvijek je na godišnjem pa će ih sada moći još malo puniti "na daljinski". Nastavljamo se družiti preko telefona. Trebamo dovršiti sve započete i nezapočete priče o sposobnostima, pogodnostima, premještajima i svime što se tu već nađe. Nećemo ogovarati nikoga. Mi samo analiziramo, ne kritiziramo, to onda nije grijeh.

-Mene je već tako iscrpila s. Karla, iako je draga, da ne znam kako ću sljedeće godine izdržati uz nju, - šapne s. Nera bojeći se da je s. Karla ne čuje, iako je

s. Karla još uvijek daleko od nje.

-Ako ne želiš biti s njom, traži premještaj, - dobacim, kao usput.

-Čiji?, - upita s. Nera začuđeno.

-Pa svoj, razumije se.

-Meni je zapravo lijepo sve ostalo na mojoj filijali, osim nje.

-Onda traži njezin premještaj.

-Možda i bih, no nisam baš sigurna, ali nisam poglavarica. Poglavarice uglavnom traže premještaje napornih sestara, ako se ne varam.

-A da si poglavarica, onda sigurno ne bi tražila baš njezin premještaj, jer bi se ona tada prema tebi drugačije odnosila, - predmišljam.

-Ne znam.

-Ako slučajno budeš ti izabrana za poglavaricu?

-Bila sam svojedobno, ali nisam tražila ničiji premještaj.

-Sigurna sam da ti nije bilo s. Karle u zajednici.

-Bilo ih je sličnih, ali sam ja tada bila mlađa, tolerantnija, strpljivija i možda malo bolja prema sestrama.

-A da pitam koju sestru iz tadašnje tvoje zajednice, ako bi mi bila dostupna, mislim da bih čula i drugačijih odgovora.

-Imaš pravo, - doda da završi svoju priču.

-Onda imaj takve strpljivosti i sa s. Karlom kad se vratiš u zajednicu. Još si zamisli da će to trajati samo do sljedećega godišnjeg – pokušam je motivirati, no nije se dala smesti.

-A ako s. Karla postane još i pretpostavljena...

-Možda ona zatraži tvoj premještaj.

-Ja bih definitivno tražila vlastiti premještaj, makar došla u...

-Ne bi ti tražila svoj premještaj nikako, jer sada imaš snage podnijeti i teži "križ" od ovoga. Bila si na moru i dobila dosta soli u glavu kad te more "poljubilo" u usta.

-Misliš reći da bi svakoj poglavarici bilo dobro da prije mandata ode na more.

-Da se vrati sa malo soli na glavi ili u glavi – tako si mislila.

-Kako ti imaš slabo povjerenje u poglavare da bi ih samo solila, a gdje ti je povjerenje u Boga i u...

I tako bi razgovor tekao tko zna dokle, da se nije ispraznila baterija na mobitelu.

Međusobno smo si napunile baterije tijela odmorom, takvim kakav nam se pružio, a baterije mobitela ćemo napuniti električnom energijom, pa i ubuduće biti podrška jedne drugima u teškim trenucima i dijeliti radost u sretnim trenucima, do sljedećega godišnjeg. Ako Bog da.

s. Ana Čajko-Šešerko

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† Vlado Raos,	brat s. Renate
† Anka Mirčeta,	majka s. Mirjam, s. Andrijane (milosrdnice) i sestra s. Filoteje.
† Jure Kešina,	otac s. Angelis i don Ivana
† Marijana Stare,	nećakinja sestre Malvine i s. Fanite

* U Imotskom u franjevačkom samostanu **9. srpnja 2014.**, u 101. godini života, 83. redovništva i 77. svećeništva blago je u Gospodinu preminuo **fra VJEKO VRČIĆ**. Mnoge sestre u Družbi, osobito one koje su živjele i djelovale u samostanima u Metkoviću i Vrgorcu, upoznale su fra Vjeku kao župnika. Službu župnika i dekana u Metkoviću vršio je od 1945. do 1958., a službu župnika i dekana u Vrgorcu vršio je od 1967. do 1982. godine.

Zahvala

Poštovane i drage sestre!

Naš otac Jure Kešina, (1926.-2014.), blago je u Gospodinu preminuo dana 4. svibnja 2014. godine u 88. godini života. Pokop našega pokojnog oca Jure obavljen je 6. svibnja 2014. godine na groblju Gospe Snježne u Vidu.

Zahvaljujemo Bogu, što nam je darovao takvoga oca u kojemu nam je zasjala nježnost Njegova očinstva, slava Križa Kristova i sjaj Duha Svetoga. Zahvaljujemo Bogu što nam je naš otac pružio živu sliku Isusovu svojom nesebičnom ljubavlju i požrtvovnošću te nam pokazao da je snaga čovjeka u darivanju drugima. Iznad svega zahvaljujemo mu što je u naša srca i duše usadio tri svete kreposti bogoljublja, čovjekoljublja i domoljublja.

Zajedno s mojim bratom don Ivanom, sestrom Ivkom i bratom Antom te ostalom rodbinom iskrena srca zahvaljujemo svim sestrama Služavki Malog Isusa koje su nam izrazile svoju bliskost i suosjećanje svojom nazočnošću na sprovodu našega oca Jure, svojim izrazima sućuti telefonom, telegramom ili elektronskom poštom. Svima Vama iskreno hvala, a našega pokojnog oca Juru neka milosrdni Bog primi u svoje kraljevstvo svjetlosti, ljubavi i mira i neka ga nagradi vječnim životom za svu ljubav, plemenitost, dobrotu i nesebičnost kojom nas je uvijek darivao. Počivao u miru Božjemu!

s. Angelis Kešina

Zahvala

S. Mirjam, s. Andrijana i s. Filotea, zajedno sa svojom obitelji, iskreno zahvaljuju svim svećenicima, svim sestrama iz družbe "Sv. Vinka Paulskog" i sestrama "Služavkama Malog Isusa", kao i svoj rodbini, prijateljima, znancima i mještanima Dicma i Pakošтана, na izraženoj sućuti, podršci, riječima utjehe i dostojnom ispraćaju njihove Majke i Sestre Anke.

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† **Josip Bartošek,** brat s. Mehtilde Bartošek

SARAJEVSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† Ivo Zrnić,	svak s. M. Lucije Blažević
† Mato Šunjić,	djed kandidatice Valentine Šunjić
† Vinko Maslač,	svak s. M. Finke Brajković
† Jelica Odak,	tetka s. Krunoslave Adžamić i s. Kristine Adžamić

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

- **Obavijesti**

Imenovana nova vrhovna uprava Društva Prijatelja Maloga Isusa

s. M. Ana Marija Kesten, ravnateljica
s. M. Dolores Brkić, članica Splitske provincije
s. M. Emanuela Pečnik, članica Zagrebačke provincije
s. M. Marina Perić, članica Sarajevske provincije
gđa Mirjana Zemunik, članica DPMI Splitske provincije
gđa Ivanka Novak, članica DPMI Zagrebačke provincije
Boris Dragojević, član DPMI Sarajevske provincije

Novoj upravi DPMI čestitamo i želimo blagoslov na putu služenja.

- **Najave**

Dana 24. listopada 2014., na svetkovinu sv. Rafaela, proslavit ćemo 124. rođendan Družbe. Na isti dan službeno će započeti **jubilarna godina** u kojoj ćemo se duhovno pripremati za proslavu 125. obljetnice utemeljenja naše Družbe.

Dana 30. studenoga 2014., na prvu nedjelju došašća, u Crkvi bit će otvorena **Godina posvećenog života**.

Dana 8. prosinca 2014., na blagdan Bezgrješnog začeca BDM, spomenut ćemo se **96. godišnjice smrti našeg oca Utemeljitelja** sluga Božjega Josipa Stadlera.

SPLITSKA PROVINCIJA

- **Napustila zajednicu**

Postulatnica **Jelena Gligora** napustila je našu redovničku zajednicu. Želimo joj Božji blagoslov u životu.

- ***Nova kandidatica***

U redovničku kandidaturu splitske Provincije sv. Josipa došla je djevojka **Karla Zemunik** iz Duća-Omiš, koja pohađa četvrti razred turističko-hotelijske škole. Gospodin neka je prati svojom milošću i darom ustrajnosti i vjernosti u predanju Njemu.

- ***Naši uspjesi***

* **Postulantica Marija Žegarac** završila Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju "Don Frane Bulić" u Splitu, i položila državnu maturu.

* **Postulante Karmen Bolanča i Antonija Čobanov** završile tečaj za njegovateljice.

* Naše su odgojiteljice u dječjem vrtiću "Mali Isus": **s. Lucija Jaganjac, s. Martina Grmoja, s. Marina Žuljević i s. Kristina Španjić** završile teološko-katehetsko doškolovanje prema programu Kateheze Dobroga Pastira koji se temelji na načelima Montessori pedagogije i postigle naslov odgojiteljice u vjeri.

Čestitamo i želimo Božji blagoslov u svakidašnjem predanju Isusu, da u bližnjima prepoznaje lice Božje i služe im kao Malom Isusu.

- ***Otvoren provincijski novicijat***

* **U samostanu sv. Rafaela u Solinu**, dekretom Vrhovne uprave naše Družbe, **smješten je novicijat**, u kojem su od blagdana Velike Gospe, 15. kolovoza 2014., slijedeće sestre novakinje:

- s. M. Monika Maslač,	II. godina novicijata (Zagrebačka provincija)
- s. M. Karmen Bolanča,	I. godina novicijata (Splitska provincija)
- s. M. Antonija Čobanov,	I. godina novicijata (Splitska provincija)
- s. M. Milana Žegarac,	I. godina novicijata (Splitska provincija).

- ***Naše bolesne sestre***

U zadnje vrijeme među starijim i bolesnim sestrama na liječenju i liječničkim pretragama su:

- **s. M. Pavilimira i s. M. Božena Čerlek** bile u bolnici, sada na kućnom oporavku.
- **s. M. Anete Krstičević** (imala operativni zahvat na očima u bolnici u Zagrebu) na oporavku.
- **s. M. Virginija Jurković** je bila u bolnici u Splitu i na rehabilitaciji u toplicama u Makarskoj, sada je na kućnom oporavku.

- s. M. Tadeja Marović na liječničkim pretragama u Splitu.

*Molimo za naše starije i bolesne sestre,
i pomozimo im nositi teret bolesti i nemoći.*

• **Imenovanja i premještaji**

s. M. Mirjam Mirčeta imenovana predstojnicom u Nadbiskupskoj kući u Splitu (II. trogodište).

s. M. Magna Borovac imenovana predstojnicom u Dubrovniku (III. trogodište).

s. M. Rahela Vučić imenovana predstojnicom u Audregnies-u, Belgija (II. trogodište).

s. M. Marija Marina Mužinić premještena iz Rima u samostan u Solin i imenovana magistrom novakinja splitske provincije.

s. M. Monika Križan premještena iz samostana u Solinu u Svećenički dom-Split.

s. M. Olimpija Ivanković premještena iz Svećeničkog doma-Split u samostan u Solinu.

s. M. Beatrica Ilić premještena iz zajednice u Mandaljeni u samostan u Metkoviću.

s. M. Silvana Kavain premještena iz samostana u Metkoviću u samostan u Solinu.

s. M. Vendelina Martinović premještena iz samostana u Omišu u samostan u Sutivanu.

s. M. Elvira Vukušić premještena iz samostana u Brelima u samostan u Omišu.

s. M. Antea Šarolić premještena iz samostana u Solinu u zajednicu u Audregnies-Belgija.

s. M. Smiljka Kužnini premještena iz samostana u Krilo Jesenice u samostan na Šinama.

s. M. Aleksija Jurković premještena iz samostana u Solinu u samostan na Šinama-Split.

s. M. Rebeka Batarelo premještena iz samostana u Krilo Jesenice u samostan u Kaštel Kambelovcu.

s. M. Servacija Mateljan premještena iz samostana u Krilo Jesenicama u samostan u Omišu.

s. M. Humilitas Midenjak premještena iz samostana sv. Ane u samostan na Šinama-Split.

• **Tisak**

"Zbornik o nadbiskupu Franiću"

Upravo je iz tiska izišao zbornik radova o nadbiskupu Franiću. Djelo s naslovom "U službi Crkve i naroda. Zbornik radova o životu i radu nadbiskupa Frane Fra-

nića u prigodi 5. obljetnice smrti i 100. rođenja" (Crkva u svijetu, Split, 2014, 495 st., cijena: 300 kn, ISBN 978-953-256-063-3), donosi u četiri dijela radove 25 teologa i povjesničara sa znanstvenog simpozija koji je održan u prosincu 2012. u organizaciji Nadbiskupskog ordinarijata u Splitu, Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu i Grada Kaštela. Knjiga, koju su uredili dr. Drago Šimundža i dr. Nediljko A. Ančić, na kraju u posebnom prilogu donosi Opći prikaz zbornika (na hrvatskom, engleskom, njemačkom i talijanskom jeziku) te kazalo imena.

U ovom Zborniku se nalazi i članak naše s. Manete Mijoč pod naslovom *Nadbiskupova suradnja s redovnicama*, str. 329.-347.

Preuzeto: "<http://www.nadbiskupija-split.com/zbornik-o-nadbiskupu-franicu>

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

• Vijesti iz odgoja

* U kandidaturu zagrebačke provincije primljena je **Katarina Kovačev** iz župe Budrovec.

* Kandidaturu zagrebačke provincije je napustila **Ivana Demšić** iz Turnašice.

• Naši uspjesi

s. M. Marina Dugalija i **s. M. Martina Vugrinec** su uspješno stekle naziv **STRUČNA PRVOSTUPNICA (BACCALAUREA) SESTRINSTVA** na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu.

Sestrama čestitamo i želimo Božji blagoslov!

• Premještaji

S. M. Bogoljuba Kos iz filijale Stenjevec u samostan "Betlehem" na Kraljevec.

S. M. Margaret Ružman iz Kraljevca u samostan "Sv. Ivana Krstitelja" u Samobor.

S. M. Kristina Maslač iz Kraljevca u samostan "Sv. Ivana Krstitelja" u Samobor.

S. M. Rafaela Nikić iz samostana "Sv. Ivana Krstitelja" – Samobor u samostan "Betlehem" na Kraljevec.

SLAVLJENICE ZAGREBAČKE PROVINCIJE 14. kolovoza 2014. g.

Druga godina novicijata

- **s. M. Monika Maslač**, Župa Sv. Ćirila i Metoda, Vinkovci

Prvi redovnički zavjeti

- **s. M. Kristina Maslač**, Župa Sv. Ćirila i Metoda, Vinkovci
- **s. M. Margaret Ružman**, Župa Sv. Ferdinanda, Ferdinandovac

Obnova zavjeta

- **s. M. Martina Vugrinec**, Župa Majke Božje Snježne, Trnovec
- **s. M. Marta Vunak**, Župa Sv. Vida, Pitomača

Zahvala za 50 godina zavjeta

- **s. M. Darinka Špoljar**, Župa Presvetog Trojstva, Krašić

Sestrama svečaricama iskreno čestitamo.

SARAJEVSKA PROVINCIJA

• Obavijest

U kandidaturu Sarajevske provincije BZBDM primljena je **Ivka Marinović** iz župe Domanovići.

• Premještaji i imenovanja

s. M. Lucija Blažević premještena iz zajednice *Kandidatura* - Sarajevo - u zajednicu sestara *Vrhbosanska nadbiskupija* u Sarajevu i imenovana predstojnicom u zajednici sestara u *Vrhbosanskoj nadbiskupiji* u Sarajevu;

s. M. Ružica Ivić premješten iz zajednice *Kuća Navještenja sestara SMI* - Gromiljak - u zajednicu *Svete Ane* u Prozoru i imenovana predstojnicom u zajednici *Svete Ane* u Prozoru;

s. M. Vladislava Blažević premještena iz zajednice sestara *Vrhbosanska nadbiskupija* - Sarajevo - u samostan *Sveta Mala Terezija* u Doboju i imenovana predstojnicom u samostanu *Sv. Male Terezije* u Doboju;

s. M. Marina Piljić premještena u zajednicu sestara u biskupiji *Željezno* i imenovana predstojnicom u sestraskoj zajednici u *Željeznom* u Austriji;

s. M. Bertila Kovačević imenovana predstojnicom u *Kući Navještenja* u Gromiljaku;

s. M. Anđa Vranješ imenovana predstojnicom u zajednici samostana *Egipat* u Sarajevu;

s. M. Kata Zadro imenovana predstojnicom u zajednici *Apostolske nuncijature* u Sarajevu;

s. M. Ljubica Šilar imenovana predstojnicom u zajednici u samostanu *Sv. Josipa* u Zagrebu;

s. M. Rozelina Knežević imenovana predstojnicom u samostanu *Doloroza* u Čardaku;

s. M. Nevenka Ivančić imenovana predstojnicom u zajednici *Svete Obitelji* u Mostaru;

s. M. Kata Zadro imenovana učiteljicom juniorki;

s. M. Marina Perić imenovana prefektom pripravnica u samostanu *Egipat* u Sarajevu.

• **Premještanji**

s. M. Anđelina Perić premještena iz zajednice *Svete Ane* - Prozor - u zajednicu samostan *Svetog Leopolda B. Mandića* u Neumu;

s. M. Olga Kikić premještena iz zajednice Rehabilitacijskog centra *Sveta Obitelj* - Mostar - u zajednicu *Svete Ane* u Prozoru;

s. M. Ljilja Marinčić premještena iz zajednice samostana *Egipat* - Sarajevo - u zajednicu *Kuće Navještenja* u Gromiljaku;

s. M. Marinela Zeko premještena iz zajednice *Kuće Navještenja* - Gromiljak - u zajednicu samostana *Sveta Mala Terezija* u Doboju, koja ima svoju ispostavu za pastoralni rad u našoj kući u Maglaju;

s. M. Tereza Dokić premještena iz samostana *Sveti Leopold B. Mandić* - Neum - u samostan *Svetog Rafaela* u Voćinu;

s. M. Vera Bilješko premještena iz samostana *Svetog Rafaela* - Voćin – u samostan *Svetog Josipa* u Vitezu;

s. M. Joakima Ilić premještena iz zajednice *Svete Ane* - Prozor - u samostan *Sveti Josip* u Vitezu;

s. M. Finka Brajković premještena iz samostana *Egipat* - Sarajevo - u zajednicu *Kuće Navještenja* u Gromiljaku;

s. M. Bernardina Šarić premještena iz samostana *Sveta Mala Terezija* - Doboje - u zajednicu *Apostolske nuncijature* u Sarajevu;

s. M. Doloroza Dadić premještena iz zajednice *Apostolske nuncijature* - Sarajevo - u samostan *Svetog Rafaela* u Voćinu;

s. M. Stana Matić premještena iz samostana *Egipat* - Sarajevo - u zajednicu Rehabilitacijskog centra *Sveta Obitelj* u Mostaru;

s. M. Blaženka Lešić premještena iz zajednice u *Vrhbosanskoj nadbiskupiji* - Sarajevo - u zajednicu sestara *SMI Eisenstadt* u Austriji;

s. M. Ivana Antić premještena iz zajednice *Dom Sveti Josip* u Vitezu u zajednicu sestara *SMI Eisenstadt* u Austriji;

s. M. Andreja Bulut premještena iz samostana *Sveti Josip* - Vitez - u zajednicu sestara *SMI Eisenstadt* u Austriji;

s. M. Sandra Kapetanović premještena iz kuće *Novicijata* - Zagreb - u samostan *Egipat* u Sarajevu;

s. M. Ana Prkić premještena iz kuće *Novicijata* - Zagreb - u samostan *Egipat* u Sarajevu.

- **Najave**

Dana 18. listopada 2014., održat će se duhovna obnova u generalnoj kući u Zagrebu za sestre iz zajednica: Remete, Voćin, Geretsried, Željezo, Slavonski Brod.

Dana 25. listopada 2014., održat će se duhovna obnova u Sarajevu - samostan *Egipat* - za sestre iz zajednica: samostan *Egipat*, Apostolska nuncijatura, Vrhbo-sanska nadbiskupija, Gromiljak, Vitez DSJ i OCSR, Doboj, Čardak, Mostar, Prozor, Neum.

Dana 26. studenoga 2014., održat će se humanitarni koncert - *Izvor radosti* - i prodajna izložba za SDDE.

Dana 29. studenoga 2014., bit će otvorena misijska izložba na Gromiljaku.

- **Imenovana povjerenstva u Sarajevskoj provinciji 2014.**

Povjerenstvo za redovničku formaciju

s. M. Kristina Adžamić, pročelnica

s. M. Kata Zadro

s. M. Marina Perić

s. M. Tereza Dokić

Povjerenstvo za apostolat duhovnih zvanja

s. M. Ljilja Marinčić, pročelnica

s. M. Ružica Ivić

s. M. Tereza Dokić

s. M. Danica Bilić

Povjerenstvo za Prijatelje Maloga Isusa

s. M. Marina Perić, pročelnica
s. M. Anđelina Perić
s. M. Marinela Zeko
s. M. Olga Kikić

Povjerenstvo za promicanje duhovnosti i trajnu formaciju SMI

s. M. Genoveva Rajić, pročelnica
s. M. Kristina Adžamić
s. M. Manda Pršlja

Povjerenstvo za gospodarske poslove

s. M. Bertila Kovačević, pročelnica
s. M. Anđa Vranješ
s. M. Svjetlana Leko

Povjerenstvo za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja

s. Maria-Ana Kustura, pročelnica
s. M. Ljilja Marinčić
s. M. Jelena Jovanović

Povjerenstvo za odgoj djece u odgojnim i rehabilitacijskim kućama

s. M. Manda Pršlja, pročelnica
s. M. Klara Jerković
s. M. Stana Matić

Povjerenstvo za skrb i njegu starijih i nemoćnih osoba

s. M. Rudolfa Paradžik, pročelnica
s. M. Ljubomira Žilić
s. M. Blaženka Lešić
s. M. Rafaela Ivić

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

Spomen-misa za žrtve u Maceljskoj šumi

Na Macelju, 1. lipnja 2014., pobožnošću Križnog puta i euharistijskim slavljem obilježen je spomen na žrtve koje su pripadnici komunističkog režima poubijali u Maceljskoj šumi poslije završetka Drugoga svjetskog rata. Iz naše zajednice na tome su misnom slavlju nazočile s. Vesna Mateljan i s. Alojzina Mijatović.

Posjet časne majke sestrama u zajednici u Solinu, na Šinama u Splitu i samostanu sv. Ane u Splitu

Dana 3. lipnja 2014. časna majka s. Radoslava, zajedno sa splitskom provincijalkom s. Anemarie Radan, susrela se sa sestrama u zajednici u Solinu. U večernjim satima zajedno sa s. Vesnom Mateljan posjetila je sestre u provincijalnoj kući sv. Ane u Splitu, a 4. lipnja posjetile su zajednicu sestara na Šinama, gdje su obišle starije i bolesne sestre.

Dani udruga i pokreta Zagrebačke nadbiskupije

Dani udruga i pokreta Zagrebačke nadbiskupije održani su 6. i 7. lipnja 2014. pod motom „Dođite i vidite“ (Iv 1,39). Dana 6. lipnja 2014. svečanu svetu Misu u zagrebačkoj katedrali u 18.00 sati predslavio je za sve članove udruga i pokreta pomoćni zagrebački biskup mons. dr. Valentin Pozaić, u koncelebraciji su bili pomoćni zagrebački biskup Ivan Šaško i sisački biskup Vlado Košić. Tome misnom slavlju nazočila je časna majka s. Radoslava sa sestrama savjetnicama.

Drugi dan udruga i pokreta, 7. lipnja, obilježen je Evangelizacijom na Zrinjercu i molitvom u crkvi Ranjenog Isusa od 14.00 – 17.00 sati. Tome događaju evangelizacije nazočila je i na njemu sudjelovala s. Ana Marija Kesten, ravnateljica Društva PMI.

Godišnji susret DPMI Zagrebačke provincije

Godišnjem susretu članova DPMI Zagrebačke provincije, održanom 7. lipnja 2014. u Popovači, u ime vrhovne uprave Družbe nazočila je savjetnica s. M. Imakulata Lukač.

Poruka i poziv sestrama na slavlje 40. obljetnice posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu

Na svetkovinu Duhova, 8. lipnja 2014., i na Stadlerov dan vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek uputila je svim sestrama u Družbi poruku i poziv na slavlje 40. obljetnice posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu.

Slavlje blagdana

* Dana 7. lipnja 2014. duhovskom bdijenju održanom u župnoj crkvi sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru nazočile su sestre iz vrhovne uprave.

* Na blagdan Marije Majke Crkve, 9. lipnja 2014., u našoj kapelici gvardijan samostana sv. Franje na Ksaveru, fra Branko, slavio je svetu Misu za naše pokojne sestre i za proglašenje našega oca Utemeljitelja blaženim.

* Na blagdan sv. Ante, 13. lipnja 2014., kućnoj proslavi u samostanu Antunovac u Novoj vesi nazočila je časna majka s. Radoslava sa sestrama iz zajednice.

* Dana 19. lipnja 2014. u našoj je župi na Ksaveru svečano proslavljena svetkovina Tijelova i održana svečana procesija s Presvetim. Tome je slavlju nazočila časna majka s. Radoslava sa sestrama iz zajednice.

* Na blagdan sv. Ivana Krstitelja, 24. lipnja 2014., u našoj su kapelici sv. Misu za našu Družbu slavili preč. Mirko Totović i don Serafino iz Italije.

* Časna majka s. Radoslava, s. Vesna i s. Alojzina nazočile su 26. lipnja 2014. trodnevnici u samostanu Antunovac u Novoj vesi, kojom su se sestre pripremale za blagdan Presvetog Srca Isusova.

* Na blagdan sv. Petra i Pavla, 29. lipnja 2014., časna majka s. Radoslava, s članovima svoje obitelji, pošla je u Austriju kod svoga brata svećenika vlč. Franje Radeka koji se na austrijskoj župi oprašta od svojih vjernika i odlazi u zasluženu mirovinu.

* Na isti blagdan s. Jadranka Lacić nazočila je slavlju 25. obljetnice župe Lovnica, gdje kao župnik djeluje njezin brat Marko.

* Za proslavu blagdana sv. Ane, 26. srpnja 2014., pripremale smo se trodnevnicom. U našoj smo zajednici obilježile taj blagdan u duhu našega oca Utemeljitelja. Istoga su dana slavlju patrona samostana sv. Ane u Splitu nazočile s. Vesna i s. Marija, te tom prigodom čestitale imendan provincijskoj glavarici s. Anemarie Radan.

Posjeti

* Časnu majku sestru Radoslavu posjetile su 11. lipnja 2014. s. Slavica i s. Tomislava, članice zajednice sestara Franjevki iz Šibenika, i tom su prigodom, u ime svoje poglavarice, uručile novčanu pomoć za naše poplavljene samostane u Doboju i Maglaju.

* Dana 27. lipnja 2014. časna majka s. Radoslava, s. Vesna i s. Marija posjetile su naše sestre u zajednicama koje su pogođene poplavama: Doboj, gdje su 4 sestre i 5 starica, te Maglaj, gdje je trenutno s. Lucija. Ostale su zaprepaštene kako je voda opustošila kuće za dva dana.

* Časna majka s. Radoslava posjetila je 3. i 20. srpnja 2014. sestre novakinje u Družbinu novicijatu na Kraljevcu.

* Časna majka s. Radoslava, sa sestrom Jadrankom Lacić, savjetnicom, posjetila je 10. srpnja 2014. sestre u samostanu Sv. Josipa na Črešnjevcu u Zagrebu. Tom je prigodom časna majka čestitala imendan s. Vilibaldi, s. Ljubici i s. Leticiji.

* Dana 31. srpnja 2014. našu su zajednicu posjetile s. Admirata Lučić, provincijska glavarica, i s. Ana Uložnik, misionarka s Haitija. Zadržale su se u našoj zajednici na objedu i u ugodnom sestrinskom zajedništvu.

* Na svetkovinu Velike Gospe, 15. kolovoza 2014., časna majka s. Radoslava Radek i s. Admirata Lučić posjetile su sestre u Domu sv. Josipa u Vitezu i u bolnici Nova Bila brata Josipa s. Ane Marije Kesten. Istoga su dana časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija posjetile naše sestre u kući Djeteta Isusa u Livnu. Tom su prigodom čestitale imendan s. Ines Marić.

Slavlje 25. obljetnice biskupskog ređenja uzoritog kardinala Josipa Bozanića

U prigodi slavlja 25. obljetnice biskupskog ređenja uzoritog kardinala Josipa Bozanića, zagrebačkog nadbiskupa, svečanoj akademiji održanoj 20. lipnja 2014. u zagrebačkoj katedrali nazočila je vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, a u ime Društva PMI nazočila je s. Ana Marija Kesten. Poslije akademije nazočile su prigodnom domjenku i čestitanju.

Svećeničko ređenje u zagrebačkoj katedrali

Dana 21. lipnja 2014. u zagrebačkoj katedrali zaređeno je 14 novih svećenika, među kojima su i dva redovnika trećoredaca s Ksavera. Toj su svečanosti, u ime naše zajednice, nazočile s. Vesna Mateljan, zamjenica časne majke, i s. Marija Banić, savjetnica.

Dani duhovne obnove

* Na dan 25. lipnja 2014. u našoj smo kapelici imale redovito klanjanje pred Presvetim. To je bila i bliža priprava za slavlje blagdana Presvetog Srca Isusova.

* Dana 24. srpnja 2014. u našoj smo kućnoj kapelici imale klanjanje pred Presvetim.

* U našoj je kapelici 25. kolovoza održano klanjanje pred Presvetim.

Slavlje 40. obljetnice posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu

Slavlju 40. obljetnice posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu, u sarajevskoj katedrali, nazočila je vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek sa svojim savjetnicama. Svečanom euharistijskom slavlju prethodila je prigodna meditacija koju su izvele sestre novakinje i sestre juniorke Družbe, pod vodstvom učiteljice novakinja s. Marine Piljić. Sv. Misu predslavio je i propovijedao mons. Ivo Tomašević, generalni tajnik BK BiH. Na samom početku euharistijskog slavlja sve sestre i okupljene PMI pozdravio je župnik vlč. Pavo Šekerija. Potom je s. M. Admirata Lučić, provincijska glavarica Sarajevske provincije, pročitala primljeni blagoslov i čestitku od sv. Oca Franje. Časna majka Radoslava pozdravila je sve prisutne i uputila poticajne misli o štovanju Srca Isusova, našoj obnovi posvete i ljubavi spram Srca Isusova kojom je gorjelo srce našega oca Utemeljitelja. Poslije sv. pričesti zajedno smo obnovile svoju posvetu Presvetom Srcu Isusovu, te na grobu našega Utemeljitelja SB Josipa Stadlera izmolile molitvu za njegovo proglašenje blaženim i otpjevale himnu Družbe. Tome svečanom euharistijskom slavlju pridonio je svojim skladnim pjevanjem i zbor iz župe Gromiljak, pod ravnanjem s. Marinele Zeko.

Tome našem slavlju i obnovi zavjeta Presvetom Srcu Isusovu pridružili su se i naši vanjski suradnici, prijatelji Maloga Isusa iz svih triju provincija. Na kraju smo učinili zajedničku fotografiju pred katedralom i pred nanovo postavljenim kipom sv. Ivana Pavla II.

Poslije euharistijskog slavlja organiziran je ručak za sve sestre i PMI u KŠC na Banjskom brijegu. Poslije ručka pozdravio nas je i upoznao s KŠC vlč. Mario Čosić, zamjenik ravnatelja škole, a predstojnica s. Kata Trbara, članica Družbe Kćeri Božje ljubavi, upoznala nas je više s povezanosti našega oca Utemeljitelja dr. J. Stadlera sa SB majkom Franciskom Lechner, njihovom utemeljiteljicom, koja je na Stadlerovu molbu dovela svoje sestre u Bosnu. Razgledali smo velebno zdanje KŠC i završili naš zajednički program hodočašća u kapelici Kraljice Krunice, gdje se nalazi oltar Drinskih mučenica. Poslije toga dana ispunjenog Božjom milošću i sestrinskim zajedništvom uputili smo se svi svome domu.

Sjednica vrhovne uprave Družbe

Dana 1. srpnja 2014. održana je sjednica vrhovne uprave Družbe.

Blagoslov samostana franjevac Bosne Srebrene

Časna majka s. Radoslava Radek, zajedno sa s. Anom Marijom Kesten, nazočila je 5. srpnja 2014. euharistijskom slavlju u župnoj crkvi Marije Anđeoske u Sesevskoj Sopnici, koju je predvodio uzoriti kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački, kao i blagoslovu novoga samostana sv. Ilije franjevac provincije Bosne Srebrene.

Primopredaja u Družbinu novicijatu

Dana 4. kolovoza 2014. u Družbinu novicijatu na Kraljevcu službeno je završena zajednička godina novicijata. Primopredaji su nazočile časna majka s. M. Radoslava Radek, s. Admirata Lučić, prov. glavarica Sarajevske provincije, s. Katarina Penić-Sirak, prov. glavarica Zagrebačke provincije, i s. Marina Piljić, učiteljica novakinja.

Slavlje redovničkih zavjeta i jubileja sestara

* Časna majka s. M. Radoslava Radek posjetila je 13. kolovoza 2014. sestre na Kraljevcu i tom prigodom čestitala sestrama svečaricama jubileje i redovnička zavjetovanja.

* Slavlju redovničkog zavjetovanja u Sarajevskoj provinciji na Gromiljaku nazočile su 14. kolovoza 2014. vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek i s. Jadranka Lacić, savjetnica.

* Slavlju redovničkih zavjeta u Splitskoj provinciji, 14. kolovoza 2014. u Livnu, u ime vrhovne uprave Družbe, nazočila je s. M. Vesna Mateljan, zamjenica vrhovne glavarice.

* Slavlju redovničkih zavjeta u Zagrebačkoj provinciji, 14. kolovoza 2014. na Kraljevcu, u ime vrhovne uprave Družbe, nazočila je s. Marija Banić, savjetnica.

Posjet sestrama u zajednici sv. Rafaela u Solinu

Dana 16. kolovoza 2014. časna majka s. Radoslava, s. Vesna i s. Ana Marija posjetile su sestre i sestre novakinje u Samostanu sv. Rafaela u Solinu, gdje je otvoren novicijat za Splitsku provinciju.

Susreti sestara kuharica

Od 26. do 28. kolovoza i od 10. do 12. rujna 2014. u Generalnoj kući održani su susreti sestara kuharica iz naše Družbe. Na tim se susretima okupilo 35 sestara koje predano služe u našim samostanima, župama i crkvenim institucijama.

Sestre na liječenju

Zbog zdravstvenih problema i liječenja u zagrebačkim klinikama u generalnoj su kući boravile naše sestre s. Anette Krstičević, s. Julijana Jerković i s. Pavlimira Čerlek.

Pogrebi

* Časna majka s. M. Radoslava Radek i njezina zamjenica s. M. Vesna Mateljan nazočile su 3. lipnja 2014. u Solinu ispraćaju naše s. M. Agnete Majić na vječni počinak.

* Dana 24. srpnja 2014. časna majka Radoslava i s. Ana Marija nazočile su pogrebu preč. Mate Repića koji je bio najstariji član Društva PMI. Preč. Mato pokopan je u Lepoglavi, gdje je službovao kao župnik 53 godine.

* S. Jadranka Lacić nazočila je 7. kolovoza 2014. u Vitezu pogrebu svaka sestre Lucije Blažević.

PROVINCIJA SV. JOSIPA

Posjeti provincijske glavarice zajednicama u Provinciji i ostala događanja

- Ujutro oko 7.30 sati **1. lipnja 2014.** u samostanu u Solinu u vječnost se preselila s. Agneta Majić. Provincijalka s. Anemarie i sestre su nakon primljene vijesti o smrti sestre išle u Solin i provele vrijeme u molitvi za pok. sestru.

Provincijalka s. Anemarie je navečer nazočila početku duhovnih vježbi, koje je predvodio fra Petar Milanović-Trafo. Istu se večer vratila u Split.

- Na novom solinskom groblju u Solinu **3. lipnja 2014.** pokopana je pok. s. Agneta Majić. Sprovodne obrede predvodio je župnik don Vinko Sanader, uz prisutnost većeg broja svećenika, brojnih sestara, rodbine i vjernika župe Gospe od otoka u Solinu. Od s. Agnete se u ime Provincije oprostila provincijalka s. Anemarie. Sveta misa zadušnica slučena je odmah nakon sprovoda u svetištu Gospe od otoka u Solinu. Na sprovodu je bila i Časna Majka s. Radoslava Radek i s. Vesna Mateljan, koje su nakon sprovoda ostale u samostanu sv. Ane-provincijalnoj kući. Sutradan su posjetile sestre u samostanu na Šinama.

- Provincijalka s. Anemarie od **10. do 13 lipnja 2014.** je obavila vizitaciju u samostanu u Vrgorcu. Tom prigodom posjetila je župnika fra Ivicu Omazića.

- **Dana 13. lipnja 2014.** u Provincijalnoj kući-samostanu sv. Ane u Splitu održan je sastanak voditeljica dječjih vrtića naše Provincije sa s. Eduardom.

- **Dana 14. lipnja 2014.** provincijalka s. Anemarie i provincijska zamjenica s. Eduarda sudjelovale su stručnom skupu za odgojiteljice u vjeri u predškolskim ustanovama u prostorijama Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Splitu, na temu: *Vjera predškolskog djeteta*, u organizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije. Nakon sv. mise u nadbiskupskom sjemeništu uslijedila je svečana promocija 27 novih odgojiteljica u vjeri koje su uspješno završile teološko-katehetsko doškolovanje prema programu Kateheze Dobroga Pastira koji se temelji na načelima Montessori pedagogije. Među promoviranim su bile i naše sestre: s. Lucija, s. Martina, s. Marina

i s. Kristina. Doškolovanje je organizirao Stručno-razvojni centar dječjeg vrtića Sunčev sjaj-Nazaret iz Đakova u prostorima dječjeg vrtića Dobri u Splitu.

Nakon toga su posjetile sestre u Bogosloviji i Svećeničkom domu, gdje su čestitale imendan ekonomu don Anti Šošiću.

Ovog dana našu redovničku zajednicu napustila je postulantica Jelena Gli-gora. Gospodin neka ne rati svojim blagoslovom.

- Provincijalka s. Anemarie **15. lipnja 2014.** je bila u samostanu u Livnu na početku duhovnih vježbi, koje je sestrama predvodio o. Niko Bilić, DI.

- Provincijalka s. Anemarie Radan **16. i 17. lipnja 2014.** je obavila razgo-vore s nekim sestrama u svezi premještaja.

- Provincijalka s. Anemarie, od **18. do 20. lipnja 2014.**, je obavila vizitaciju u samostanu u Sutivanu. Posjetila je štitenike koji su smješteni u ovoj na-šem samostanu. Razgovarala je i sa župnikom don Benjaminom Capković.

- Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka su išle **21. lipnja 2014.** u Livno na završetak duhovnih vježbi.

- Dana **23. lipnja 2014. održana je** sjednica Provincijska uprave. Nakon završetka sjednice Provincijalka s. Anemarie išla je u Košute i čestitala imendan s. Zdenki.

U župi Košute od **23. do 26. lipnja 2014.** održana je svečana trodnevnica u čast Srcu Isusovu, patronu župe i zaštitniku našeg samostana u Košutama. Trodnevnici je prisustvovao veliki broj vjernika, a bile su sva tri dana i naše sestre.

- U prigodi proslave blagdana Presvetog Srca Isusova na planu Družbe ses-tara Služavki Malog Isusa upriličena je proslava 40. obljetnice posvete Dru-žbe Presvetom Srcu Isusovu. Zajednica u Provincijalnoj kući splitske pro-vincije sv. Josipa pripremala se trodnevnicom u župskoj crkvi sv. Križa u Velom Varošu. Kroz sve tri večeri crkva je bila ispunjena većim brojem vjernika. Bile su prisutne i naše sestre iz samostana sv. Ane, te sestre iz Solina, iz Centralnog bogoslovnog sjemeništa i Kaštel Kambelovca. Na svet-kovinu Presvetog Srca Isusova u petak **27. lipnja 2014.** svečano euharistij-sko slavlje u crkvi sv. Križa u Splitu predvodio je splitsko-makarski nadbis-kup Marin Barišić, kojoj su prisustvovalе sestre iz okolnih zajednica u Spli-tu, iz Solina, Omiša, Šina, Brača, Prijatelji Malog Isusa, te lijepi broj vjernika. Sestre koje su iz okolnih kuća došle na ovu svečanost u Split ostale su na svečanom ručku i nastavile slavlje u provincijalnoj kući, na kojem su bili župnik don Ivan i kapelan don Vedran, a sutradan rano ujutro pošle jednim autobusom na hodočašće u Sarajevo, predvođene provincijalkom s. Anema-rie. Prijatelji Malog Isusa odmah nakon sv. mise predvođeni s. Dolores i,

pročelnicom Provincijskog vijeća za Prijatelje Malog Isusa s još četiri sestre autobusom su pošle za Sarajevo. Sutradan, **28. lipnja**, održana je centralna proslava. Duhovnim programom u katedrali u deset sati započela je priprava svečanosti euharistijskog slavlja i posvete Srcu Isusovu, kojeg su pripremile i animirale sestre novakinje i juniorke s učiteljicom s. Marinom Piljić. Misno slavlje je predslavio Mons. Ivo Tomašević uz sudjelovanje više svećenika. Nakon molitve na grobu utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera bio je zajednički ručak u Katoličkom školskom centru sv. Josipa na Banjskom brijegu. Povratak u Split bio je preko Mostara i Međugorja, gdje smo se zadržale u molitvi i zahvaljivanju Gospodinu za primljene milosti.

- Dana **1. srpnja 2014.** u samostanu u Krilo Jesenicama održan je sastanak s izvođačima radova koje je potrebno obaviti na rekonstrukciji ovog našeg samostana.

- Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka, **2. i 3. srpnja 2014.**, su bile u našoj zajednici u Mandaljenu, gdje su se susrele sa sestrama i župnikom. U samostanu u Dubrovniku su razgovarale sa sestrama u svezi organizacije dužnosti u zajednici. Na povratku su posjetile sestre u Metkoviću, i Šestanovcu.

- Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije, pod vodstvom predstojnika don Josipa Periša, organizirao je **5. srpnja 2014.** izlet vjeroučitelja u dolinu Neretve. Na izlet se odazvalo preko šezdeset vjeroučitelja. Među njima su bile i naše sestre: s. Jelena Marević, s. Dolores Brkić, s. Marinela Delonga, s. Rebeka Batarelo.

- Dana **7. srpnja 2014.** provincijalka s. Anemarie je posjetila sestre u Solinu.

- Svečanim Euharistijskim slavljem u banjolučkoj katedrali na svetkovinu svetog Bonaventure, **15. srpnja 2014.** proslavljen je nebeski zaštitnik banjolučke katedrale i biskupije, a biskup banjolučki i predsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine mons. dr. Franjo Komarica obilježio je 25. godišnjicu upravljanja biskupijom. Svetu misu slavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić u zajedništvu s biskupom Komaricom i svim članovima Biskupske konferencije BiH, te delegatima Hrvatske i Slovenske biskupske konferencije. Koncelebriralo je 50 dijecezanskih i redovničkih svećenika. Među vjernicima u katedrali bile su i redovnice iz više družbi. Naša provincijalka s. Anemarie Radan, zbog ranije preuzetih obveza, nije mogla prisustvovati ovom slavlju, pa je ocu biskupu Franji uputila pismenu čestitku u ime splitske provincije sv. Josipa. U čestitci je istakla kako se radujemo da naš samostan Djeteta Isusa u Livnu kao duhovni centar djeluje na području banjalučke biskupije.

- Provincijalka s. Anemarie i njezina zamjenica s. Eduarda **17. srpnja 2014.** posjetile su sestre u Vrgorcu i u Metkoviću, te čestitale imendan s. Branki.

- Provincijalka s. Anemarie i veliki broj sestara **18. srpnja 2014.** bio u Dicmu na sprovodu pok. Anki Mirčeta, majci s. Mirjam i s. Andrijane (milosrdnice) i sestri s. Filoteje.

- **Dana 24. srpnja 2014.** provincijalka s. Anemarie i veći broj sestara bio je u Medovdocu na sprovodu pok. Vlade Raosa, brata s. Renate.

- **Dana 25. srpnja 2014.** u samostanu sv. Ane cjelodnevno euharistijsko klanjanje.

Istog dana navečer Provincijalka s. Anemarie, s. Zorka i s. Eduarda su posjetile sestre na Šinama.

- **Od 23. do 25. srpnja 2014.** u samostanu sv. Ane-provincijskoj kući u Splitu bila je svečana trodnevna u čast sv. Ane, zaštitnice Družbe, osobito ovog našeg samostana.

Na blagdan sv. Ane, **26. srpnja 2014.**, svečano misno slavlje predvodio je župnik župe sv. Križa don Ivan Sučić. Taj dan slavile smo i imendan provincijalke s. Anemarie Radan. Na svečanom obiteljskom ručku sa sestrama je bio župnik don Ivan Sučić i župni vikar don Vedran Torić, te vrhovne savjetnice s. Vesna Mateljan i s. Marija Banić, i lijepi broj sestara iz obližnjih samostana. Tijekom dana su dolazile sestre iz naših zajednica čestitati blagdan sv. Ane i imendan provincijalki s. Anemarie Radan i zamjenici vrhovne glavarice i vrhovnoj savjetnici s. Vesni Mateljan.

- Provincijalka s. Anemarie i s. Eduarda **28. srpnja 2014.** su čestitale imendan s. Nazariji, predstojnici u Bogosloviji u Splitu.

- U samostan u Solin **1. kolovoza 2014.** došla je iz Rima s. Marina Mužinić, koja će preuzeti službu magistre sestara novakinja.

- **Dana 4. kolovoza 2014.** u provincijalnu kuću-samostan sv. Ane u Splitu došao je iz Milana veliki dobročinitelj Provincije kapucin pater Maruirzio Anononi, njegov brat gosp. Giorgio i nevjesta gđa Marinella, te ostali nekoliko dana.

Sinj: Hodočašće svećenika, redovnika i redovnica iz Cetinske krajine

- U svetištu čudotvorne Gospe sinjske u Sinju **6. kolovoza 2014.** u 11.00 sati provincijal fra Joško Kodžoman predslavio je euharistijsko slavlje u kojem su sudjelovali 63 svećenika, 175 časnihi sestara, bogoslovi i sjemeništarci, kandidatice i novakinje rodnom iz Cetinske krajine. Na koncu sv. mise gvardijan fra Petar Klapež predmolio je posvetnu molitvu Gospi Sinjskoj. Nakon euharistijskog slavlja bilo je fotografiranje ispred kipa Gospe Sinjske

u samostanskom dvorištu. Za sve prisutne svećenike i sestre bio je zajednički ručak u samostanskoj blagovaonici.

- Od **7. do 13. srpnja 2014.** u kući Djeteta Isusa u Livnu održane su duhovne vježbe koje je predvodio monfortanac pater Miljenko Sušac. Provincijalka s. Anemarie bila je prisutna tokom cijelih duhovnih vježbi u Livnu.

- U Metkoviću je 9. srpnja 2014. bio sprovod pok. Luce Petrov, supruga pok. Bože Petrova, koja je sa svojom obitelji cijeli život bila povezana sa samostanom u Metkoviću. Na sprovodu su bile sestre iz Metkovića.

- Dana **14. kolovoza 2014.** u samostanu u kući Djeteta Isusa u Livnu bilo je **slavlje ulaska u novicijat i redovničkih jubileja**. Svečano misno slavlje predvodio je banjalučki pomoćni biskup mons. Marko Sremen. U I. godinu novicijata su ušle: s. Karmen Bolanča, s. Antonija Čobanov i s. Milana Žegarac. Slavile su 25. godišnjicu zavjeta: s. Brigita Rojnica i s. Marina Žuljević. Obilježile su 50. godišnjicu redovničkih zavjeta: s. Ružica Marijanović, s. Marinka Vrnoga, s. Anđelka Raguž, s. Rahela Vučić, s. Dobrila Barišić, s. Većeslava Vrnoga, s. Ilinka Šiljeg, a 60. godišnjicu redovničkih zavjeta slavile su: s. Gašparina Crnčević, s. Sofija Cvitković, s. Renata Raos i s. Mihovila Perleta.

- Dana **21. kolovoza 2014.** iz Zagreba u samostan u Solin došla je novakinja II. godine novicijata s. M. Monika Maslač, u pratnji provincijalke s. Katarine Penić i s. Jelene Burić.

- Dana **23. kolovoza 2014.** iz samostana u Solinu u samostan sv. Ane u Splitu došla je s. Anteja Šarolić, koja će se pripremati za odlazak u zajednicu u Audregiens u Belgiju.

U Zagrebu i Splitu održane ljetne katehetske škole

- U Zagrebu održana je ljetna katehetska škola za vjeroučitelj(ic)e u srednjim školama na temu: *Film i novi digitalni mediji u nastavi vjeronauka*, a u Splitu je održana za vjeroučitelje u osnovnoj školi na temu: *Koncilske teme u nastavi vjeronauka*. U radu škola sudjelovale su i naše sestre. U Zagrebu na ljetno katehetskoj školi za vjeroučitelj(ic)e u srednjim školama iz naše Provincije je sudjelovala s. Dolores Brkić. Na ljetnoj školi u Splitu, na koju se odazvalo preko 350 vjeroučitelja i vjeroučiteljica iz cijele Hrvatske, sudjelovalo je trinaest sestara katehistica naše Splitske provincije sv. Josipa: s. Vlasta, s. Marijana, s. Vedrana, s. Marinela, s. Dulcelina, s. Rebeka, s. Terezija, s. Marijanka, s. Danijela, s. Jelena, s. Branimira, s. Roka i s. Dolores. Prvi dan na svečanom otvorenju u Splitu i prijedpodnevnim predavanjima nazočile su provincijalka s. Anemarie Radan i njezina zamjenica s. Eduarda Marić.

Susret vjeroučiteljica "Prepoznavanje Bitnoga"

- Po završetku KLJŠ-e, 27. kolovoza pristigle su i ostale sestre katehistice i sestre koje rade s Prijateljima Maloga Isusa okupivši se u Provincijalnoj kući sv. Ane na zajedničkom ručku i radnom nastavku pod temom: **"Prepoznavanje Bitnoga"**, kojeg je vodila provincijalka s. Anemarie, a nastavila pročelnica za PMI s. Dolores Brkić.

- **Od 26. do 29. kolovoza 2014.** u generalnoj kući u Zagrebu, na planu Družbe održan je **susret sestara koje vrše službu kuharice i domaćinske poslove**. Iz naše Provincije na ovom susretu su sudjelovale: s. Marinka, s. Salutaria, s. Pulherija, s. Emila, s. Damira, s. Nevena i s. Ines.

- U našu redovničku zajednicu, u kandidaturu splitske Provincije sv. Josipa, u samostan sv. Ane u Splitu, **27. kolovoza 2014.**, došla je nova djevojka Karla Zemunik, rodom iz Duća-Omiš.

- U zajednici u Pučišćima **30. kolovoza 2014.** provincijalka s. Anemarie obavila je vizitaciju.

- Dana **31. kolovoza 2014.** u provincijalnoj kući-samostanu sv. Ane u Splitu održana je sjednica Provincijskog vijeća.

Ovaj dan, navečer, s. Humilitas Midenjak iz samostana sv. Ane posla je u samostan na Šinama. Ona je od 1. srpnja ove godine posla u mirovinu.

* **Svaki osmi u mjesecu**, 8. lipnja, 8. srpnja i 8. kolovoza 2014., svečano su obilježeni u provincijalnoj kući-samostanu sv. Ane u Splitu, kao i u većini naših zajednica Provinciji, sv. misom i molitvama za proglašenje blaženim sluga Božjega nadbiskupa Stadlera.

* **Svaki 25-ti u mjesecu**, 25. lipnja, 25. srpnja i 25. kolovoza 2014., obilježeni su u provincijalnoj kući-samostanu sv. Ane, kao i u većini naših zajednica, sv. misom, duhovnom obnovom i euharistijskim klanjanjem. U samostanu sv. Ane je bilo cjelodnevno euharistijsko klanjanje.

PROVINCIIJA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

Posjeti zajednicama

* Novovešku zajednicu sestara posjetio je 2. lipnja 2014. godine Kotorski biskup mons. Ilija Janjić.

* U Lovranu boravila je, 4. lipnja 2014. g. s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka radi završnih radova na krovu stana u villi Slaviji.

* Zajednicu sestara u Vinkovcima koje djeluju u našem Dječjem vrtiću Cvjetnjak, posjetile su 10. lipnja 2014. g., s. M. Petra Marjanović i gđa Zrinka Jelačić.

* Dana 16. lipnja 2014. g. u samostanu "Antunovac" s. Marija Kiš učiteljica posjetila je sestre juniorke.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka, 18. lipnja 2014. g. posjetila je sestre u Vinkovcima i s. M. Anicu Petričević i roditelje u Slakovcima.

* S. M. Petra Marjanović posjetila je 18. lipnja 2014. g. sestre koje rade u dječjem vrtiću Cvjetnjak u Samoboru.

* Dana 8. srpnja 2014. g. s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka, s. Marija Kiš i s. M. Antonija Bajzek posjetile su sestru i šogora naše s. M. Rafaele Nikić u Gunji i predale im novčanu pomoć od HKVRPP za stradale u poplavi.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka, posjetila je 24. srpnja 2014. g., s. M. Leonidu Koch i s. M. Željku Moger u Varaždinu.

* Dana 30. srpnja 2014. g., s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka posjetila je sestre u Stenjevcu i sudjelovala na sv. misi za pokojnu s. M. Petronilu Štajcer.

* Sestre u Varaždinu je posjetila 22. kolovoza 2014. g., s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka.

* s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. Marije Kiš posjetile su 3. rujna 2014. g. gvardijana franjevačkog samostana u Samoboru fra Nikolu Vukoja zbog daljnje suradnje sestra i otaca franjevacu.

Klanjanje pred Presvetim

* U župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja sestre su 2. lipnja 2014. g. sudjelovale na klanjanju pred Presvetim.

Sjednice

* U prostorijama tajništva održana je 3. lipnja 2014. g., sjednica Provincijalne uprave.

* U samostanu "Antunovac" održan je 16. lipnja 2014. g., sastanak pročelnica svih Vijeća kojeg je vodila provincijalka s. M. Katarina Penić-Sirak.

* Dana 3. srpnja 2014. g. održana je sjednica provincijalne uprave.

Kulturna događanja

* U dvorani Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu, 3. lipnja 2014. g., održana je promocija knjige "Vjera u Boga uvijek novih mogućnosti" profesora Bože Luića na kojoj je prisustvovala s. M. Marta Vunak.

* U samostanu "Antunovac", 7. lipnja 2014. g., uoči blagdana Duhova provincijska glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak ukratko je sestrama predstavila slikovnicu "Josipov Dnevnik očima služavke" za koju je tekst napisala s. M. Viktorija Predragović, a likovno su oblikovale učenice trećeg razreda iz župe sv. Pavla i OŠ Retkovec, pod vodstvom razrednice g. Karmen Jurčević, u kojoj djeluje s. M. Emanuela Pečnik.

* Rođendan Crkve – blagdan Duhova 8. lipnja 2014. g. proslavljen je u svim našim zajednicama.

Provincijska glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Emanuela Pečnik u župnoj crkvi sv. Pavla apostola animirale su promociju slikovnice "Josipov Dnevnik očima služavke". Radost toga dana s nama su podijelili i vlč. župnik Alojzije Žlebečić, bogoslov Tihomir Hendija i gđa Gizela Đureković.

Duhovne vježbe za sestre

* U samostanu "Antunovac" održane su duhovne vježbe za sestre od 30. lipnja do 5. srpnja 2014. g. koje je predvodila sestra Ozana Krajačić, FDC. Završno Euharistijsko slavlje predslavio je fra Marin Grbešić.

* U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu od 8. do 14. kolovoza 2014. g., održane su duhovne vježbe za sestre i novakinje pod vodstvom fra Antuna Buljana Vuka.

Susreti u Generalnoj kući

* Na Naumovcu od 26. do 28. kolovoza 2014.g. u organizaciji Vrhovne Uprave Družbe održan je susret za sestre kuharice iz svih Provincija. Iz naše Provincije sudjelovala je s. M. Vjera Brunović, s. M. Alojzina Mijatović, s. M. Karolina Belak, s. M. Margareta Perčić i s. M. Veronika Smolek.

Tom prigodom sestre su na zajedničku radost posjetile naše zajednice u Novoj vesi, Kraljevcu i Krašiću.

* U Generalnoj kući na Naumovcu od 10. do 12. rujna 2014. g. održan je susret kuharica na planu Družbe. Iz naše Provincije sudjelovala je s. M. Ambrozija Sošek i s. M. Nada Juratovac. Sestre su posjetile samostan "Antunovac" s Č. Majkom M. Radoslavom Radek i članicama Vrhovne uprave. Posjetile su župu Krašić gdje ih je primio vlč. Dragutin Kučan sa sestrama. S. M. Mirjam Dedić progovorila je o blaženiku Alojziju Stepincu. Sestre su zadnjeg dana posjetile zajednicu u samostanu "Betlehem" na Kraljevcu.

Susreti Društva PMI-a

* U župi sv. Alojzija Gonzage u Popovači, 6. lipnja 2014. g., s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka, s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Marta Vunak izvršile su pripreme za godišnji susret PMI.

* Dana 7. lipnja 2014. g., u župi sv. Alojzija Gonzage u Popovači održan je godišnji susret PMI naše Provincije. Geslo susreta bilo je "PMI pod zastavom Srca Isusova", a svečano euharistijsko slavlje i prigodnu propovijed održao je župnik vlč. Mato Draganović. U koncelebraciji su bili svećenici vlč. Alojzije Žlebečić iz Nove vesi, vlč. Vinko Tomić iz Retkovca, vlč. Krunoslav Kefelja iz Podravske Sesvete i vlč. Tomislav Kralj iz župe Bistra. Susretu su nazočile sestre i kandidatice.

* U samostanu "Antunovac" održan je 21. lipnja 2014. g., sastanak Vijeća za zvanja i PMI pod vodstvom s. M. Emanuele Pečnik pročelnice Vijeća.

* U Novoj vesi održan je 2. rujna 2014. g. susret Vijeća PMI i Vijeća za Pastoral zvanja pod vodstvom s. M. Emanuele Pečnik.

Obilježavanje slavlja

* Blagdan sv. Antuna - zaštitnika našeg samostana "Antunovac" proslavljen je u zajednici 13. lipnja 2014. g., svečanim euharistijskim slavljem koje je predslavio prof. vlč. Stjepan Baloban uz koncelebraciju prof. vlč. Josipa Balobana. Sudjelovale su sestre iz zajednice i naših obližnjih samostana, gospođa iz doma i župljana. Na slavlju su sudjelovale č. Majka s. M. Radoslava Radek sa sestrama iz Vrhovne uprave, sestre iz Vojnog ordinarijata, sestre iz Samobora, Stenjeveca, sestre novakinje iz Kraljevca sa s. M. Marinom Piljić, magistrom.

Na blagdan zaštitnika kuće i Dječjeg vrtića župnik vlč. Alojzije Žlebečić u samostanskoj kapeli blagoslovio je roditelje i djecu koja pohađaju naš vrtić Cvjetnjak.

* Na hodočašću katoličkih Dječjih vrtića grada Zagreba Majci Božjoj Bistričkoj, 14. lipnja 2014. g., sudjelovale su i naše sestre s roditeljima i djecom koja pohađaju Dječji vrtić Cvjetnjak. Prigodno euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Zlatko Koren, župnik.

* Na blagdan Presvetog Trojstva, 15. lipnja 2014. g., s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka posjetila je župu i sestre u Krašiću, prigodom proslave patrona župe.

* Prigodom 25-e obljetnice biskupske službe zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, 20. lipnja 2014. g. u zagrebačkoj prvostolnici i dvorani Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu, na prigodnoj svečanosti "Slike darovanoga života Crkvi i društvu" prisustvovala je s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka.

* Na Svetkovinu sv. Ivana Krstitelja 24. lipnja 2014. g., s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka posjetila je sestre u Samoboru i čestitala im blagdan zaštitnika kuće.

* Od 25. do 27. lipnja 2014. g. održana je trodnevnica za provincijski blagdan Srca Isusova i Marijina. Misna slavlja u kroz trodnevnicu predvodio je prof. Ivan Bodrožić uz asistenciju vlč. Alojzija Žlebečića župnika. Sudjelovale su č. Majka s. M. Radoslava Radek, s. M. Vesna Mateljan, sestre iz zajednica, gospođe iz Doma i PMI iz župe.

* Na Svetkovinu Srca Isusova blagdan Provincije, 27. lipnja 2014.g., u provincijalnoj kući u Novoj vesi, euharistijsko slavlje slavlje predslavio je prof. Ivan Bodrožić. S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. M. Jelena Burić čestitale su sestrama u samostanu "Betlehem" na Kraljevcu Dan Provincije i blagdan Srca Marijina – zaštitnice samostana.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka 20. srpnja 2014. g., sudjelovala je na svečanosti u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Krašiću povodom 50-e godišnjice smrti preč. Josipa Vranekovića.

* U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu, 14. kolovoza 2014. g., kod svečanog misnog slavlja koje je predslavio fra Antun Buljan Vuk uz koncelebraciju više svećenika, s. M. Darinka Špoljar zahvalila je Bogu za 50 godina redovničkog života. S. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak obnovile su svoje redovničke zavjete. S. M. Margaret Ružman i s. M. Kristina Maslač položile su prve zavjete, a novakinja s. M. Monika Maslač primila je redovničko odijelo i započela drugu godinu novicijata.

* Dana 6. rujna 2014. g. u Ludbreškom svetištu na zavjetnom euharistijskom slavlju sa župljanima iz svojih župa hodočastile su s. M. Mirjam Dedić i s. M. Margareta Perčić.

* Blagdan Male Gospe 8. rujna 2014. g. svečano je proslavljen u Marijinom domu u Vinkovcima. Sestre s vjernicima su se pripremale za blagdan Male Gospe kroz trodnevnicu euharistijskim slavljem i prigodnom propovijedi koje je predvodio vlč. Ivan Kuterovac, palotinac. Euharistijsko slavlje na Malu Gospu predslavio je vlč. Ilija Sudar, palotinac. Slavlju su se pridružile s. M. Jelena Burić, s. M. Nada Juratovac iz Zagreba, a s. M. Terezija Posavec i s. M. Ambrozija Sošek iz Slavonskog Kobaša.

Hodočašća i izleti

* Od 27. do 29. lipnja 2014. g., sestre iz naše provincije pod vodstvom s. M. Katarine Penić-Sirak provincijalke, išle su na hodočašće u Sarajevo – STO-PAMA OCA UTEMELJITELJA u spomen 40-e obljetnice posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu. Njima su se pridružili i PMI gdje djeluju naše sestre.

* U Sarajevskoj katedrali prisustvovali su na svečanom euharistijskom slavlju koje je predslavio mons. Ivo Tomašević generalni tajnik BK BiH na kojoj su sudjelovale sestre iz Družbe. Na grobu Sluge Božjega Josipa Stadlera našeg oca Utemeljitelja sestre su izmolile posvetnu molitvu. tom prigodom

sestre su posjetile Stadlerov dječji dom Egipat, Nadbiskupiju, polje Mladice, samostan Presvetog Srca Isusova, Vrelo Bosne, Vitez, Travnik i Jajce.

* Na 283. zavjetno hodočašće Majci Božjoj Bistričkoj 13. rujna 2014. g. s. M. Jelena Burić i s. M. Petra Marjanović hodočastile su s pješacima preko Sljemena. S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka, sestre i kandidatice iz Nove vesi sudjelovale su na Službi svjetla

*Na svečanom zavjetnom euharistijskom slavlju na Mariji Bistrici 14. rujna 2014. g. koje je predvodio uzoriti gospodin kard. Josip Bozanić sudjelovale su naše sestre.

Čestitanje imendana

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka posjetila je 10. lipnja 2014. g., sestre u Pitomači i čestitala imendan s. M. Margareti Perčić.

* U samostanu "Antunovac" proslavljen je 15. lipnja 2014. g., s. M. Čedomile Čajko. Na čestitanju su bile č. Majka s. M. Radoslava Radek i s. M. Ana-Marija Kesten.

* Dana 10. srpnja 2014. g., s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka čestitala je imendan s. M. Ljubici Đurašin i posjetila sestre na Kraljevcu.

*S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka, s. M. Irma Soldo i s. M. Marta Vunak čestitale su 16. srpnja 2014. g., imendan s. M. Karmen Hajdinjak u Kloštru Podravskom gdje su se susrele sa sestrama iz Pitomače s. M. Valerijom Sakač, s. M. Margaretom Perčić.

* Blagdan sv. Ane zaštitnice Družbe 26. srpnja 2014. g., proslavljen je misnim slavljinama u našim zajednicama. S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. M. Jelena Burić čestitale su imendan s. Ani –Mariji Kesten na Naumovcu.

* Sestre u Pitomači posjetila je 28. srpnja 2014. g., s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i čestitala imendan s. M. Ani Čajko-Šešerko i s. M. Marti Vunak.

* Dana 30. srpnja 2014. g., s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka posjetila je sestre u Stenjevcu i sudjelovala na sv. misi za pokojnu s. M. Petronilu Štajcer.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. Jelena Burić 3. rujna 2014. g. posjetile su sestre u Vojnom ordinarijatu i čestitale imendan s. Gordani Miškić.

Vijesti iz odgoja

* U samostanu "Betlehem" dana 4. kolovoza 2014. g., izvršena je primopredaja u kući novicijata između M. Marine Piljić, magistre i č. Majke s. M. Radoslave Radek u prisutnosti s. M. Katarine Penić-Sirak provincijalke. Naša novakinja druge godine s. M. Monika Maslač nastavlja drugu godinu u novicijatu sa sestrama novakinjama splitske provincije.

* Naša sestra Monika Maslač novakinja je 21. kolovoza 2014. g., došla u Solin gdje nastavlja s drugim novakinjama svoju drugu godinu novicijata, u pratnji s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalke i s. M. Jelenom Burić.

* U kandidaturu zagrebačke provincije 1. rujna 2014. g. primljena je Katarina Kovačev iz župe Budrovec.

Obilježavanje dana Oca Utemeljitelja

* Svaki osmi dan u mjesecu je spomendan na našeg Oca Utemeljitelja na koji se slavi euharistija uz molitvu za Njegovo proglašenje blaženim.

Apostolat samostana

* U provincijalnu kuću 7. rujna 2014. g. primljena je Anita Repinac zbog školovanja.

Naši pokojni

* Dana 24. lipnja 2014. g. na sprovodnim obredima + Josipu Bartošeku bratu naše s. M. Mehtilde u Slavonskoj Požegi prisustvovala je s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka.

* Na Kobaškom groblju sahranjena je +Kata Lalić, majka gđe Ljubice Lalić. Na sprovodnim obredima su prisustvovala č. Majka s. M. Radoslava Radek i s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka.

PROVINCIIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Posjet poplavljenim samostanima u Maglaju i Doboju

Provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić posjetila je, 1. Lipnja 2014. godine, s trojicom sinova pokojnoga Adelia Bergamaschij (Gabriele, Giovanni i Renato, te njegovim unukom Francescom) poplavljene samostane u Maglaju i Doboju. Oni su došli iz Italije vidjeti stanje naših poplavljenih samostana, kako bi nam mogli pomoći. S njima su u Maglaj i Dobj pošle s. M. Anđa Vranješ i s. M. Rudolfa Paradžik.

Zahvala sestrama i volonterima SDDE-a

Naša djeca iz SDDE-a imaju poseban dan zahvale sestrama i dobročiniteljima na kraju školske godine. Bio je to dan 7. lipnja 2014. godine, kada su djeca za sestre i volontere SDDE-a izvela glazbeno-scenski program u dvorani samostana. Programom su pokazali ostvarene postignuća na glazbeno-scenskome području u protekloj školskoj godini i zahvalnost koju osjećaju prema sestrama i volonterima u samostanu *Egipat*.

Isti dan djeca SDDE-a i sestre oprostili su se i zahvalili volonterima iz Njemačke, koji su bili na usluzi djeci u njihovim potrebama. Preko Centra za mlade *Ivan Pavao II.* Vrhbosanske nadbiskupije volonteri: Jan, Tobijas, Alisa i Jonatan uljepšali su dane djetinjega odrastanja „Stadlerovim miljenicima“. Bilo je puno smijeha, ali i suza zbog rastanka s Janom, Tobijasom, Alisom i Jonatanom.

Stadlerovo u lipnju 2014.

Dvadesetak sestara naše provincije BZ BDM, su 8. 06. 2014. godine hodočastile na grob našega Utemeljitelja - sluge Božjega nadbiskupa Stadlera - u sarajevsku prvostolnicu da bi sudjelovale na svetoj misi za njegovo proglašenje blaženim, koju je Uprava Provincije povezala s početkom duhovnih vježbi na Gromiljaku. Euharistiju je slavio katedralni župni vikar - vlč. Ivan Karača - uz suslavlje o. Damjana Kružičevića – benediktinca iz samostana Čokovac – koji je sestrama predvodio šestodnevne duhovne vježbe. Uz brojne Stadlerove duhovne kćeri, u svetoj misi su sudjelovali Prijatelji Maloga Isusa iz Sarajeva, djeca Stadlerova dječjeg doma „Egipat“ i drugi vjernici.

Na kraju svete mise koncelebranti i vjernici su se okupili oko Stadlerova groba da bi izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Nakon primljena misnoga blagoslova sestre su ostale u tišini molitve kod groba oca Utemeljitelja, zahvaljujući Bogu na darovima primljenim po njemu kao Utemeljitelju Družbe.

Predstavljena knjiga mons. mr. sc. Tome Kneževića, Caritas Vrhbosanske nadbiskupije do početka trećega tisućljeća. Nastanak. Uspostava. Djelovanje.

U vanjskom prostoru Središnjice Caritasa Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu na Stupu je 11. 6. 2014. godine, s početkom u 19 sati, predstavljena knjiga mons. mr. sc. Tome Kneževića pod naslovom „Caritas Vrhbosanske nadbiskupije do početka trećega tisućljeća. Nastanak. Uspostava. Djelovanje“. Ovom radosnom činu, uz vrhbosanskog nadbiskupa - Vinka kardinala Puljića - nazočilo je preko dvije stotine prijatelja Caritasa Vrhbosanske nadbiskupije, među kojima i lijepi broj svećenika, redovnica iz raznih redovničkih zajednica, među kojima je bila i provincijska glavarica naše provincije – s. M. Admirata Lučić – u pratnji s. M. Ljilje Marinčić, s. M. Damjane Crnković i s. M. Jelene Jovanović. Voditeljica programa bila je bivša dugogodišnja djelatnica Središnjice Caritasa Vrhbosanske nadbiskupije - gđa Stela Misilo Šunjić, a program su uljepšali Vokalni sastav Caritasa Vrhbosanske nadbiskupije te flautistica Marija Bilić. O knjizi su govorila trojica predstavljača. Prvi - vlč. doc. dr. sc. Mirko Šimić, aktualni ravnatelj Caritasa Vrhbosanske nadbiskupije, obrati se s temom „Mjesto Caritasa u životu Vrhbosanske nadbiskupije“, drugi predstavljač - gosp. Jakob Finci, ratni i poratni

ravnatelj Židovskoga kulturno-prosvjetnoga i humanitarnoga društva „La Benevolencija” sa sjedištem u Sarajevu, tematski je obradio Suradnju stožernih karitativno-humanitarnih organizacija na bosanskohercegovačkim prostorima tijekom rata i poraća, dok je gosp. Fuad Babić, ratni ravnatelj Civilne zaštite u sarajevskom naselju Dobrinja (koja je tijekom minuloga rata bila u dvostrukom ratnom okruženju) obrazložio temu „Caritas Vrhbosanske nadbiskupije u svome radu nadilazio je sve ovozemaljske granice”. Na kraju je o knjizi progovorio i sam autor - mons. Tomo Knežević. Predstavljanje je završeno domjenkom što ga je pripremila Središnjica Caritasa Vrhbosanske nadbiskupije.

Susret članica povjerenstava

Članice svih osam povjerenstava u provinciji Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije su se 17. lipnja 2014. godine, u samostanu *Egipat*, u sjedištu provincijske uprave, sastale na zajedničko razmišljanje o vizijama i radu povjerenstava u Provinciji. Susret na temu: *Gledati srcem*, započeo je u 15 sati istoga dana. Susret je animirala i vodila provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić.

Provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - je pozdravila sve članice novoimenovanih vijeća u Provinciji i uvela u molitveni početak susreta, molitvom pape Franje *Mariji Zvijezdi nove evangelizacije*. Poslije molitvenoga dijela slijedilo je predstavljanje novih povjerenstava u Provinciji i izlaganje provincijske glavarice s. M. Admirate na temu: *Gledati srcem*. Ova godina je obilježena simbolom Srca Isusova koje sve ljubi i iz čijih rana teku rijeke milosti za sve nas. Ono nas poziva gledati očima Isusova euharistijskoga srca sve ljude, primljene zadaće i poslanje zajednice.

Na sastanku je upućen poziv članicama povjerenstava da pomognu i daju doprinos životu Provincije na područjima koja su im dodijeljena. Naglasak je stavljen na smjernice nove evangelizacije i na poruke koje nam dolaze od pape Franje, našega Utemeljitelja, potreba današnjeg čovjeka i društva u cjelini.

Susret je završio večernjom molitvom, pjevanjem i druženjem kod večernjega objeda u blagovaonici samostana.

Proslava dana Malteških vitezova

U 18 sati, 18. 6. 2014. godine, u sarajevskoj je prvostolnici služeno svečano euharistijsko slavlje u povodu proslave dana Malteških vitezova. Malteški viteški red, suvereni je vojni bolnički red, osnovan 1048. godine u Jeruzalemu. Njihov veleposlanik u BiH je dr. Christof Fritzen. Svečano misno slavlje u povodu Dana Malteških vitezova predslavio je mons. Tomo Knežević, a na misi su, uz brojne vjernike, sudjelovale naša provincijska glavarica - s. M.

Admirata Lučić, u pratnji s. M. Anđe Vranješ, s. M. Kristine Adžamić, s. M. Ljilje Marinčić, s. M. Genoveve Rajić i s. M. Kate Zadro.

Premijera drame Majka Terezija - Svetica tame

U predvečerje 19. 6. 2014. godine u 19 sat je – u Narodnom kazalištu u Sarajevu – održana premijera drame Majka Terezija - svetica tame. Drama je nastala prema tekstu Venka Andonovskoga, u režiji Gradimira Gojera i u produkciji Hrvatskoga kulturnog društva Napredak. Uz mnogobrojne uvažene goste premijeri je nazočilo dvadesetak naših sestara iz sarajevskih zajednica, te sestara iz Gromiljaka.

Mjesečna rekolekcija za redovnice grada Sarajeva

Sestre redovnice grada Sarajeva okupile su se 22. lipnja 2014. godine u 15. 30. sati u kapelici Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa (VBS) na mjesečnu rekolekciju, koju je predvodio fra Lovro Gavran, provincijal Franjevačke provincije Bosne srebrenе. Tema razmišljanja bila je *Razlikovanje duhova u posvećenome životu*, pri čemu je fra Lovro istaknuo veliku važnost i ulogu Duha Svetoga. Briga oko pripremanja misnoga slavlja bila je povjerenjena našoj zajednici. U tome su nam pomogli bogoslovi VBS-a, koji su s nama svirali, pjevali i ministrirali na svetome misnome slavlju.

Susret u Aachenu

Na susretu u Aachenu, od 20. do 24. lipnja 2014. godine, sudjelovale su tri naše sestre: s. M. Blaženka Lešić, s. M. Mirka Iličić i s. M. Petra Andrejić.

Trodnevnica u čast svetkovine Presvetoga Srca Isusova

Od 24. do 26. lipnja 2014. godine u sarajevskoj katedrali Srca Isusova obavljena je trodnevnica u čast Presvetome Srcu Isusovu, koju je predvodio fra Damir Pavić, župnik župe Rođenja Blažene Djevice Marije u Brestovskome. Meditativna pobožnost Srcu Isusovu bila je od 17 do 18 sati, kada bi započelo slavlje svete mise.

Naša zajednica iz samostana *Egipat* sudjelovala je u trodnevnici i slavlju patrona župe i Nadbiskupije - 27. 6. 2014. godine.

40. Obljetnica i obnova posvete Presvetomu Srcu Isusovu

Danas je veliki dan za našu Družbu, 28. lipnja 2014. godine, kao dan obljetnice i obnove posvete Presvetome Srcu Isusovu. Prije 40 godina, točnije 21. lipnja 1974., Družba je posvećena Presvetome Srcu Isusovu što su tadašnje sestre proslavile s velikom radošću i zahvalnošću dragome Bogu. Nakon duge pripreme i organizacije za proslavu ove obljetnice konačno smo dočekale ovaj radosni dan.

Tom prigodom sestre Zagrebačke provincije na čelu s provincijskim glavaricom s. M. Katarinom Penić-Sirak, posjetile su samostan *Egipat*. U pratnji

provincijske glavarice provincije BZBDM - s. M. Admirate Lučić - posjetile su nekadašnje sestrarsko imanje Mladice.

Blagoslov kapele u misiji na Haitiju

Na svetkovinu Presvetoga Srca Isusova 27. lipnja 2014. godine, u 16 sati, u Port au Prince u misiji na Haitiju sestre su proslavile blagoslov kapelice posvećene Duhu Svetomu. Snagom Božje providnosti blagoslov kapelice je obavljen na dan Presvetoga Srca Isusova, kada smo u Sarajevu, na grobu oca Utemeljitelja, slavile 40 godina od posvete naše Družbe Srcu Isusovu. Ovaj događaj nas je povezao u slavlju i obnovi posvete Srcu Isusovu.

Sestre u najprije imale blagoslov kapelice, zatim svetu misu, koju je slavio mons. Julio Nau, salezijanac, u koncelecijaciji s patrom Jacksonom Fabriciusom, morfontancem. Blagoslovu i svetoj misi su prisustvovali Janey Murphy, volonterka i djeca iz Centra, koja su veselim i skladnim pjevanjem doprinijeli ljepoti slavlja.

Nakon svete mise, prve u blagoslovljenoj kapelici, uslijedio je blagoslov kuće i Centra - popraćen pjesmom razdragane djece. Poslije blagoslova prostorija u kojima borave sestre, nastavljeno je druženje kod obiteljskoga stola.

Slavlje svećeničkog ređenja

Vrhbosanska crkva je obogaćena devetoricom novih svećenika, na blagdan svetih apostola Petra i Pavla, 29. 6. 2014. godine. Svečanim misnim slavljem u 10.30 sati, u sarajevskoj je katedrali Presvetoga Srca Isusova u Sarajevu, nadbiskup i metropolit vrhbosanski - kardinal Vinko Puljić - uz koncelecijaciju pedesetak svećenika, zareadio nove svećenike: šest za Vrhbosansku nadbiskupiju i tri za Franjevačku provinciju Bosnu srebrenu. Naša je zajednica, na čelu sa s. M. Admiratom Lučić, provincijskom glavaricom, sudjelovala je na slavlju.

Istoga dana u 18.00 sati u župi Vogošća je novozaređeni svećenik - vlč. Jošt Mezeg – slavio svoju mladu misu. U mladomisničkom slavlju su u ime naše zajednice sudjelovale s. M. Stana Matić i s. M. Jelena Jovanović, sa s. M. Katom Zadro i mons. Jezephom Puthenpurayil Antonyom, nuncijevim savjetnikom.

Ljetovanje djece iz SDDE-a u Baru

Zahvaljući Božjoj dobroti i providnosti naša djeca iz Stadlerova dječjega doma Egipat su od 1. do 31. 7. 2014. godine, provela, po skupinama, na ljetovanju u Baru – Crna Gora. S djecom bile sestre odgojiteljice: s. M. Manda Pršlja, s. M. Klara Jerković, s. M. Stana Matić i obitelji Barnjak. Hvala dobro-me Bogu za darove i milosti koje su djeca i sestre u tom Razdoblju primili.

Novi član SDDE-a

Nova radost, nova Božja milost uz nove zadaće teku od 1. rujna 2014. Godine, kada je Božjom milošću i darom služenja malome Isusu u liku rođenoga djeteta, posredstvom Socijalne službe – Kreševo, u naš *samostan Egipat* i SDDE-a stigla mala Katarina Zeba iz Kreševa, beba od 6 mjeseci. Mali Isus se - kao dijete - htio roditi i pohoditi nas želeći da ga ljubimo, a ne da ge bojimo. Utjelovljena Božja ljubav došla je k nama!

Preminula gospođa Anđa Nemšić rođena Bušić

2. srpnja 2014. godine potresla nas je vijest o smrti dugogodišnje suradnice i dobročiniteljice gospođe Anđe Nemšić, koja nam je pomagala u pravnim poslovima registracije naših odgojnih ustanova u Sarajevu i Vitezu, te u zaštiti naše imovine, osobito na području Viteza. Pokoj vječni daruj joj, Gospodine, i svjetlost vječna neka joj svijetli! Nagrada za dobra djela bila joj gledanje lica Božjega u društvu Njegovih miljenika.

Slavlje svete mise za mir u crkvi svetih Ćirila i Metodija

Slaveći svoj patron, u crkvi svetih Ćirila i Metodija u Sarajevu, pri Vrhbosanskomu bogoslovnome sjemeništu, 5. srpnja 2014. godine, svečanim misnim slavljem - kojemu je predslavio nadbiskup vrhbosanski Vinko kardinal Puljić, u zajedništvu s apostolskim nuncijem u BiH - mons. Luigiem Pezzutom - i uz suslavlje 34 svećenika, molilo se posebno za mir u BiH i u svijetu. Ujedno se molilo za sve žrtve Prvoga svjetskog i drugih ratova dvadesetoga stoljeća. U misnome slavlju sudjelovale su provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić, s. M. Anđa Vranješ, s. M. Kristina Adžamić, s. M. Anica Matošević, s. M. Jelena Jovanović.

Molitva za Svetoga Oca Franju

Svečanim misnim slavljem u sarajevskoj je prvostolnici 6. srpnja 2014. godine, u 10.30 sati, naša, Vrhbosanska, nadbiskupija molila za Svetog Oca Franju. Svetu misu je predslavio apostolski nuncij u BiH Luigi Pezzuto, u zajedništvu s nadbiskupom i metropolitom vrhbosanskim - kardinalom Vinkom Puljićem - te velikom brojem svećenika. Svetoj misi je nazočila i naša zajednica, na čelu sa s. M. Admiratom Lučić, provincijskom glavaricom.

Slavlje Papina dana

Prigodom slavlja Papinoga dana u BiH, 7. srpnja 2014. godine, upriličeno je svečano primanje u Apostolskoj nuncijaturi u Sarajevu, kojemu je nazočila provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - u pratnji sestara M. Anđe Vranješ i M. Kristine Adžamić.

Slavlje Stadlerova i XXVI. susreta misionara Crkve u Hrvata

Svečanim misnim slavljem je 8. srpnja 2014. godine, u 18.00 sati, u sarajevskoj prvostolnici započeo XXVI. susret misionara Crkve u Hrvata, koji se

održavao od 7. do 10. srpnja u prostorijama Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu, pod geslom „Vi ste svjetlost svijeta“ (Mt 5,14). Misno je slavlje predvodio nadbiskup i metropolit vrhbosanski - kardinal Vinko Puljić - uz koncelebraciju većeg broja svećenika: misionara, nacionalnih i dijecezanskih ravnatelja Papinskih misijskih djela i ostalih svećenika grada Sarajeva. I ovome slavlju je nazočila naša zajednica.

Isti dan, kao i svakog osmoga u mjesecu, svetom misom u 18.00 sati, slavili smo *Stadlerovo*, moleći za njegovo proglašenje blaženim. Slavlju su sudjelovali misionari Crkve u Hrvata, zajedno s našim sestrama i hodočasnici iz župe Imena Marijina na Gromiljaku. Svetu Misu je predslavio fra Filip Sučić, misionar u DR Kongo, uz koncelebraciju mons. dr. Pave Jurišića, dekana Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta u Sarajevu i postulatora kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera, katedralnoga župnika - don Pave Šekerije, te drugih svećenika naše nadbiskupije. U prigodnoj homiliji fra Filip je najprije pročitao propovijed koju je za Stadlerov dan, 8. srpnja, pripremio mons. dr. Pavo Jurišić, a potom nam rekao nešto o životu i radu njegove župne zajednice u DR Kongo. Prije završnoga blagoslova okupili smo se oko groba sluge Božjega Josipa Stadlera kako bismo izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim i primili blagoslov. Nakon svete mise je župnik, don Pavo Šekerija, pozvao sve nazočne u Župni ured na zajedničko druženje i domjenak pripremljen u čast naših misionara. Na velikodušni poziv svi smo se velikodušno odazvali. Bog blagoslovio naše misionare i sve služitelje Božje Riječi!

Slavlje posvete crkve i 30. obljetnice postojanja župe u Brijesću - Sarajevu

Župa sv. Leopolda Bogdana Mandića u Brijesću je 13. srpnja 2014. godine - misnim slavljem u 11 sati i obredom posvete crkve - proslavila 30. obljetnicu postojanja. Posvetu crkve i misno slavlje predslavio je nadbiskup i metropolit vrhbosanski - Vinko kardinal Puljić. Pjevanje i sviranje pod svetom misom vodila je s. M. Marinela Zeko sa župnim zborom iz župe Imena Marijina u Gromiljaku. Nakon misnoga slavlja upriličeno je druženje kod obiteljskoga stola. Iz samostana *Egipat* su u svečanomu misnome slavlju i obredu posvete crkve sudjelovale s. M. Anđa Vranješ, s. M. Kristina Adžamić i s. M. Hinka Rogalo.

Slavlje posvete crkve i 150. obljetnice postojanja župe u Bosanskome Brodu

Svečani misnim slavljem i obredom posvete crkve u Bosanskome Brodu, 19. srpnja ove godine, što ga je predvodio uzoriti Vinko kardinal Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, uz suslavlje velikog broja svećenika, obilježena je 150. obljetnica župe svetoga Ilije Proroka u Bosanskome Bro-

du. Slavlju su bile nazočne s. M. Ljilja Marinčić sa sestrama Služavkama Maloga Isusa iz zajednice u Slavonskome Brodu.

Srebreno slavlje misničkog jubileja vlč. Pere Iljkića

Nedaleko od Bosanskoga Broda, u lijepome Čardaku, 19. srpnja 2014. godine, srebreno - misnički jubilej proslavio je vlč. Pero Iljkić, župnik župe Srca Isusova u Doboju. U ime naše provincije čestitke, zahvalnost i sestrinsko zajedništvo izrazile su sestre zajednice u Čardaku i s. M. Rudolfa Paradžik iz Doma „Sv. Jopis“ u Vitezu.

Slavlje 35. obljetnice župe sv. Ignacija u sarajevskom naselju Grbavica i posveta kamena temeljca nove župne crkve i pastoralnoga centra

Nakon što je u četvrtak, 31. srpnja 2014. godine, župa sv. Ignacija Lojolskoga u sarajevskome naselju Grbavica proslavila svoga nebeskoga zaštitnika, na svetkovinu Blažene Djevice Marije od Anđela, 2. kolovoza 2014. godine, obilježila je 35. obljetnicu svoga postojanja, prigodom čega je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić - blagoslovio temelje nove župne crkve i pastoralnoga centra. Iz zajednice su u slavlju sudjelovale: s. M. Anđa Vranješ, s. M. Anica Matošević i s. M. Jelena Jovanović.

Sudionici Internacionalnoga projekta „Go4peace“ (Gou for pis – Idi za mirom) posjetili samostan Egipat

Nadbiskupijski centar za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“ je u razdoblju od 27. srpnja do 3. kolovoza 2014. godine organizirao veliki međunarodni projekt „Go4peace“ (Gou for pis – Idi za mirom), u kojem je sudjelovalo oko 200 mladih iz 17 europskih država, mladi iz SAD-a i članovi internacionalne umjetničke grupe *Gen Rosso* iz Italije. Predstavnici Italije bili su unuci našega pokojnoga prijatelja i dobročinitelja Adelia Bergamaschia: Francesco, Egidio i Stefania, te njihov prijatelj Marco. Tom su prigodom mladi prijatelji posjetili i našu zajednicu sestara u *Samostanu Egipat*.

Mjuzikl *Streetlight* vrhinae projekta *go4peace* u organizaciji Nabiskupijskoga centra za mlade *Ivan Pavao II.* u povodu komemoracije 100. obljetnice od početka I. svjetskog rata. Mladi iz cijeloga svijeta su tjedan dana živjeli zajedno u Sarajevu, razgovarali o miru, jedinstvu, demokraciji i pomirenju. Kroz zajednički rad i iskustva jedni drugima su pokazivali i poučavali o temeljima mira i pomirenja. U tom razdoblju su iz Sarajeva poslali poruke mira za BiH, Europu i cijeli svijet. Istodobno su zajedno pripremili musical *Streetlight* - uz pomoć profesionalne skupine iz Italije *Gen Rosso*.

Molitva za mir u duhu Taizé -a i u okviru međunarodnoga projekta „Go4peace“

U 19.00 sati 30. 7. 2014. godine u našoj je prvostolnici organizirana zajednička molitva za mir u duhu Taizé-a. Predvoditelji su bili mladi, okupljeni u

okviru međunarodnoga projekta *Go4peace*. Molitva je započela pjesmom *Laudate omnes gentes* – Hvalite (Gospodina) svi narodi. Tijekom te kratke, ali snažne, molitve u osobama svojih mladih predstavnika u Sarajevu su bili prisutni svi narodi, jer su došli u Sarajevo s jednim ciljem – u ime svoga naroda moliti za mir i učiti ići stopama mira! Da se znaju moliti i biti krotki pred Gospodinom, dokazala je i kratka, ali duboka, tišina nakon pročitana svetog Evanđelja (Mt 5, 1-10), koje posebno naglašava: „Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati“ (r. 9). Nakon završnoga blagoslova, što ga je udijelio prisutni svećenik, mladili su ostali moliti u tišini. U ime naše zajednice u molitvi za mir su sudjelovale: s. M. Anica Matošević i s. M. Jelena Jovanović s djevojkama iz Stadlerova dječjega doma „Egipat“ - Maricom Mandurić i Anitom Hrgota. Bog blagoslovio srca svih ljudi mirom i Kristovom ljubavlju.

Premijerna izvedba glazbenoga performansa Streetlight (Ulično svjetlo)

Radosnu i milosnu večer priredili su premijernom izvedbom glazbenog performansa *Streetlight* (Ulično svjetlo), u sklopu internacionalnoga projekta *Go4peace*, 31. srpnja 2014. godine, u 19.30 sati, u športskoj dvorani Nadbiskupijskoga centra za mlade „Ivan Pavao II.“ u sarajevskom naselju Otoka, s grupom Gen Rosso, 180 mladih iz 17 europskih zemalja, te mladi iz SAD-a i Brazila. Kroz priču o prijateljstvu Charlesa i Jordana u zloglasnoj četvrti Chicaga šezdesetih godina protekloga stoljeća, u kojoj vladaju ratovi bandi, nasilje i beznađe, mjuziklom su pokazali kako je moguće jedinstvo među ljudima. Premijernoj izvedbi nazočile su naše sestre s. M. Jelena Jovanović i s. M. Manda Pršlja.

Posjet iz Haitija naše misionarke s. M. Ane Uložnik

Svojim dolaskom iz Haitija, 5. kolovoza 2014. godine, obradovala nas je naša draga s. M. Ana Uložnik. Najprije je doputovala u Zagreb, 30. 7. 2014., a od 8. do 14. kolovoza 2014. Godine bila je na duhovnim vježbama u *Kući Navještenja* u Gromiljaku, zatim u posjetu roditeljima i sestrama u *samostanu Egipat* u Sarajevu. Potom su 4. rujna 2014. godine, u zračnoj luci u Zagrebu s. M. Anu ispratili pri polasku za Haiti provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić - i s. M. Anđa Vranješ.

Slavlje imendana provincijske glavarice - s. M. Admirate Lučić

Oko 14.00 sati 5. kolovoza 2014. godine u samostanu *Egipat* započelo je slavlje imendana provincijske glavarice - s. M. Admirate Lučić, nakon što se vratila iz Viteza, gdje je posjetila brata naše s. M. Ane-Marije Kesten, Josipa Kesten, koji je teško bolestan i nalazi se u bolnici u Novoj Biloj, te sudjelovala na slavlju 80. rođendana vlč. Miće Perića, duhovnika u Domu sv. Josipa u Vitezu.

U poslijepodnevnim je satima bilo posebno radosno i svečano. Na slavlje i čestitanje imendana došle su sestre iz zajednica u Sarajevu i Gromiljaku. Iz Apostolske nuncijature i Nadbiskupije su stigle: s. M. Niceta Rajković, s. M. Doloroza Dadić i s. M. Vladislava Blažević; a iz Gromiljaka: s. M. Bertila Kovačević, s. M. Ljilja Marinčić i s. M. Marinela Zeko. Zajedničko slavlje započele smo sv. misom zahvalnicom Bogu za život i služenje naše sestre M. Admirate, te molitvom za snagu i vodstvo Duha Svetoga u pothvatima i vodstvu Provincije. Sv. misu je slavio vlč. Ilija Orkić, kancelar Vrhbosanske nadbiskupije. Nakon sv. mise svi smo se okupili oko obiteljskoga stola u sestarskoj blagovaonici radi daljnje slavlja. Još jednom smo se osvjedočile „kako je dobro i kako je mило - kao braća - zajedno živjeti“.

Slavlje 80. rođendana

Preč. Mića Perić svoje mirovinske dane provodi u Domu sv. Josipa u Vitezu, te se zajedno s našim sestrama - službom duhovnika - brine za duhovne potrebe šticičenika Doma i sestara u zajednici Dom sv. Josipa u Vitezu. Ove godine, 6. 8. proslavio je 80. rođendan. Slavlju je sa sestrama naših zajednica u Vitezu - sudjelovala provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić.

Vlč. Mićo je rođen 5. kolovoza 1934. od roditelja Marijana i Janje, rođ. Abramović, u Garevcu. Osnovnu školu je pohađao u Garevcu, srednju u Zagrebu i Đakovu, a teologiju u Đakovu, gdje je 29. lipnja 1962.- zaređen za svećenika. Gospodin mu bio radost, snaga i okrjepa u ovim mirnim danima svećeničkoga života.

Stadlerovo u kolovoza 2014.

U mjesecu Gospina uznesenja na nebo, sestre Služavke Maloga Isusa, zajedno s Prijateljima Maloga Isusa i djecom iz Stadlerova dječjega doma Egipat, u subotu su se, 9. kolovoza 2014. godine, okupile oko Utemeljiteljeva groba, u sarajevskoj prvostolnici (kao i svakog osmoga u mjesecu) kako bi molili za dar njegova proglašenja blaženim. Misno je slavlje bilo značajno i po tome što je dvadeset i šest sestara započelo duhovne vježbe, koje će obavljati pod vodstvom fra Zdravka Lazića, u *Kući Navještenja* na Gromiljaku. Sv. misu je predslavio novi katedralni župnik - vlč. Marko Majstorović - uz suslavlje voditelja duhovnih vježbi. Pod sv. misom su pjevale mlade sestre Služavke Maloga Isusa.

Nakon sv. pričesti i popričesne molitve, nazočni su se vjernici okupili oko groba slugе Božjega Josipa Stadlera, kako bi molili Gospodina da se udostoji proslaviti ga čašću oltara. Primivši završni blagoslov, sestre su pošle na Gromiljak i nastavile započete duhovne vježbe s pouzdanjem u zagovor oca Utemeljitelja.

Duhovne vježbe u Kući Navještenja u Gromiljaku

U *Kući Navještenja* u Gromiljaku, od 9. do 14. lipnja 2014. Godine održane su duhovne vježbe, koje je predvodio o. Damjan Kružičević – benediktinc iz samostana Ćokovac. Na duhovnim je vježbama sudjelovalo osamnaest sestara naše provincije. Tijekom šest dana sestre su molitvom, meditacijom, razmatranjima, euharistijskim klanjanjima i slavljem svete mise u tišini Božjega doma jačale i obnavljale svoj duh.

Od 8. do 14. kolovoza 2014. godine održan je treći turnus duhovnih vježbi sestara Služavki Maloga Isusa u Gromiljaku, pod vodstvom fra Zdravka Lazića. Nakon zaziva Duha Svetoga u samostanskoj kapelici, sestre su u tišini provodile povlašteno vrijeme posvećeno Zaručniku Isusu Kristu i životu s Njime. Na to ih je pozvao i voditelj duhovnih vježbi, istaknuvši da se duhovne vježbe temelje na dva glavna stožera: zahvaljivanju i kajanju. Okvirna tema duhovnih vježbi bila je: *Milost početaka*. Fra Zdravko Lazić je bratski govorio sestrama o redovničkome životu, pozivu na svetost, radu i poslanju sestara. ...

Slavlje redovničkih zavjeta

Na uočnicu Velike Gospe, pod svetom misom bdijenja, 14. kolovoza 2014. godine sestre Služavke Maloga Isusa su u župnoj crkvi Imena Marijina, u Gromiljaku (kod Kiseljaka) u 17 sati slavile Dan redovničkoga zavjetovanja: prvih svetih zavjeta s. M. Ane Prkić i s. M. Sande Kapetanović, obnove privremenih zavjeta s. M. Stane Matić i s. M. Jelene Jovanović, 25. obljetnice zavjeta s. M. Danice Bilić i 50. jubileja redovničkih zavjeta: s. M. Anite Rajić, s. M. Cecilije Topić i s. M. Adeline Bošković.

Sestre slavljenice su se, u zajedništvu s drugim sestrama, pripremale za slavlje zavjetnoga dana duhovnim vježbama od šest dana, pod vodstvom fra Zdravka Lazića.

Svečanost zavjetnog slavlja započela je procesijom u 17 sati. Svečarice su u pratnji poglavarica, drugih sestara, ministranata i svećenika, od Kuće Navještenja došle u crkvu Imena Marijina u Gromiljaku moleći i pjevajući. U crkvi su ih dočekali župljani, rodbina i Pjevački zbor sestara Služavki Maloga Isusa, pod ravnanjem s. M. Tereze Dokić.

Svečano euharistijsko slavlje predvodio je fra Zdravko Lazić, u konceleciji prisutnih svećenika koji su došli moliti i slaviti sa sestrama njihovo posvećenje Bogu po zavjetima: da put ljubavi kojim su radosno krenule ustrajnom ljubavlju i dovrše u služenju Bogu i siromasima ovoga svijeta.

Uz mnoštvo sestara iz naših zajednica i nazočnost naše provincijske uprave, obradovala nas je svojom nazočnošću vrhovna glavarica - s. M. Radoslava Radek - koja je primila zavjete sestara svečarica.

Sastanak sestara kuharica u Generalnoj kući

Na sastanku sestara kuharica održanom u Generalnoj kući, od 26. do 28. kolovoza 2014. godine, iz provincije Bezgrješnoga začeca Blažene Djevice Marije, sudjelovale su: s. M. Niceta Rajković, s. M. Hinka Rogalo, s. M. Damjana Crnković, s. M. Svjetlana Leko, s. M. Amata Doknjaš, s. M. Patra Andrejić i s. M. Ljubica Šilar.

Sastanak sestara predstojnica

U *Kući Navještenja* u Gromiljaku 29. kolovoza 2014. godine, s početkom u 9 sati, održan sastanak kućnih poglavarica Provincije Bezgrješnoga začeca Blažene Djevice Marije. Na sastanku su sudjelovale poglavarice svih zajednica u Provinciji s provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić - i Provincijskim vijećem.

Svrha sastanka bila je čuti poruku pape Franje upućenu redovnicima, prigodom pripreme otvaranja Godine posvećena života, s osvrtnom na apostolsku pobudnicu *Radost Evanđelja* i nedavno održani XIV. provincijski kapitul, te, u zajedništvu s provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić - i Provincijskim vijećem - podijeliti vizije i planove o životu i djelovanju Provincije u idućem trogodištu.

Sestarsko zajedništvo obogatila – svojom nazočnošću - je s. Marijana Mohorić, koja priprada Družbi sestara Srca Isusova u Rijeci. S. Marijana, izlaganjem na temu: „Radost u našim redovničkim zajednicama“ prema porukama pape Franje Bogu posvećenim osobama, osnažila je sve u odluci da ostanu dosljedne svojoj misiji. „Raduj se!“, poziv je i naslov pisma upućena Bogu posvećenim osobama od Kongregacije za Ustanove posvećena života i Družbe apostolskoga života. Za rad u skupinama s. Marijana je priredila materijale za četiri skupine koje su razmišljale i razgovarale o redovničkoj radosti.

Poslije razmišljanja i rada u skupinama slijedio je susret s provincijskom glavaricom - s. M. Admiratom Lučić, koja se u govoru osvrnula na temu dana, poruke XIV. provincijskoga kapitula, Papine poruke osobama posvećena života i život u našim zajednicama.

Susret je završio misnim slavljem u 16 sati i 30 minuta, kojemu je predslavio fra Damir Pavić, župnik u Brestovskom.

Sastanak sestara pročelnica povjerenstava i sestara vjeroučiteljica

U samostanu *Egipat* u Sarajevu je 30. kolovoza 2014. godine, u 14:15 sati, održan sastanak sestara pročelnica povjerenstava i sestara vjeroučiteljica s Provincijskom upravom, kako bi zajednički planirali i postavili ciljeve u svezi sa zajedničkim projekatima u tekućoj školskoj 2014./2015. godini. Sastanak je animirala i vodila provincijska glavarica - s. M. Admirata Lučić.

Nakon molitve je slijedio pozdrav provincijske glavarice - s. M. Admirate - i osvrt na Godinu posvećena života, koja je pred nama. Temeljni i glavni cilj svima je živjeti Radost Evanđelja u vlastitom životnome prostoru i prenositi je drugima u zajedništvu sa sestrama.

Najveći dio razgovora prošao je u osvrtu na ustaljene projekte naše provincije BZ BDM, kao što su misijska izložba u Gromiljaku, humanitarni koncert za djecu SDDE-a u Sarajevu, duhovne obnove za sestre, redovnička formacija, duhovne obnove za djevojke, duhovne obnove za obitelji, devetnica sv. Rafaelu, promoviranje života i djela našega utemeljitelja - sluga Božjega Josipa Stadlera, ...

Sastanak je završio s okvirnim idejama i planovima koje svako povjerenstvo treba doraditi i, u sestrinskom zajedništvu, ostaviti.

Molitvom zahvale i molbe da svako dobro djelo s Bogom započnu i započeto s Bogom dovrše, sestre su pošle u svoje zajednice.

Katehetski dan Vrhbosanske nadbiskupije

U prostorijama Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu je 30. kolovoza 2014. godine, s početkom u 10 sati, održan XVIII. katehetski dan Vrhbosanske nadbiskupije, na temu: „Duhovni profil vjeroučitelja“. Vrhbosanski nadbiskup - Vinko kardinal puljić - je tom prigodom podijelio nova kanonska poslanja vjeroučiteljima, među njima i našim sestrama s. M. Ljilji Marinčić i s. M. Olgi Kikić.

Otvorena nova zajednica u Austriji

S prvim rujnom 2014. godine sestre su započele djelovanje u biskupiji Željuzno, među Gradišćanskim Hrvatima. Preuzele su apostolsko djelovanje u Biskupiji i biskupijskome domu za starije i nemoćne osobe Sveti Martin. Želimo im blagoslovljen početak.

Sjednice nove provincijske uprave

Novoizabrana Provincijska uprava u proteklom se razdoblju više puta sastala na vijećanje o životu zajednica i Provincije u svjetlu XIV. provincijskoga kapitula i poruka pape Franje osobama posvećena života: u smostanu *Egipat* u Sarajevu - 11. i 31. svibnja 2014.; 18. lipnja i 10. srpnja 2014.; te u *Kući Navještenja* u Gromiljaku - 29. lipnja i 8. kolovoza 2014. godine. Gospodin nas svojih Duhom vodio u zajedništvu osluškivanja i ostvarivanja Njegove volje!

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	3
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	6
▪ Duhovna obnova u Družbi	13
▪ Spomen na 40. obljetnicu posvete Družbe	28
▪ Sestrinsko zajedništvo	40
▪ Karizmatско poslanje	87
▪ Odjeci duše	108
▪ Pokojna rodbina	119
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	121
▪ Vijesti od broja do broja	129
▪ Sadržaj	158